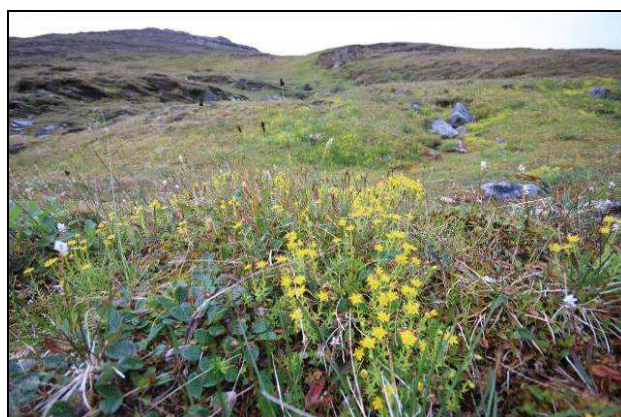
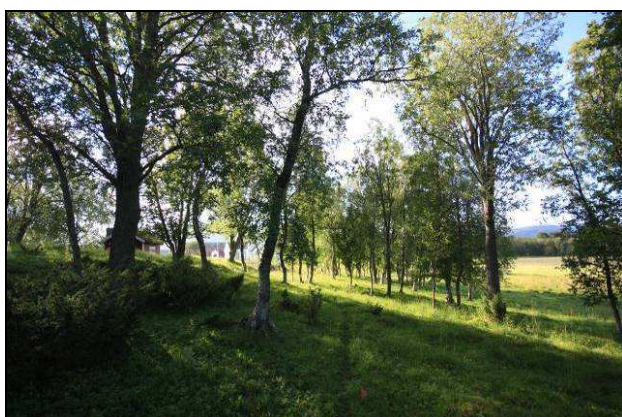

Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa

Geir Arnesen Ingve Birkeland, Kjersti Nilsen og Gunnar Kristiansen

Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa

Ecofact rapport 84

Referanse til rapporten:	Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg
Nøkkelord:	Naturtypekartlegging, DN's håndbok nr. 13. kalkskog, kalkrike områder i fjellet, rikmyr, høystaudeskog,
ISSN:	ISSN 1891-5450
ISBN:	978-82-8262-082-6
Oppdragsgiver:	Fylkesmannen i Troms
Prosjektleder hos Ecofact AS:	Geir Arnesen
Prosjektmedarbeidere:	Ingve Birkeland, Kjersti Wannebo Nilsen, Gunnar Kristiansen
Kvalitetssikret av:	Ingve Birkeland
Samarbeidspartner:	Midt-Troms museum ved Kjetil Åkra
Forside:	1. Høystaudeskog ved Finnsætervannet (Berg) 2. Rasmark i Sifjordura (Torsken) 3. Beitemarkskog på Tranøya (Tranøy) 4. Kalkrike områder ved Kistefjell (Lenvik). Foto: Ingve Birkeland

www.ecofact.no

Innhold

1 FORORD	1
2 INNLEDNING	2
3 KORT OM NATURGRUNNLAGET	3
4 NOEN SENTRALE BEGREP	4
5 METODIKK	6
5.1 PRIORITERING AV OMRÅDER	6
5.2 FELTARBEIDET	8
5.3 VERDISSETTING OG PRIORITERING	8
5.3.1 <i>Generelt</i>	8
5.3.2 <i>Kriterier og kategorier</i>	8
5.3.3 <i>Bruk av rødlistearter/signalarter</i>	9
5.3.4 <i>Bruk av trua vegetasjonstyper</i>	10
5.4 PRESENTASJON	10
5.4.1 <i>Områdebeskrivelser</i>	10
5.4.2 <i>Kartavgrensing</i>	10
6 RESULTATER	11
6.1 RØDLISTEDE ARTER	11
6.2 TORSKEN.....	11
6.2.1 <i>Verdisatte lokaliteter</i>	11
6.2.2 <i>Oppsøkte områder i Torsken som ikke fikk verdi i hht. metodikken</i>	13
6.3 TRANØY.....	14
6.3.1 <i>Verdisatte lokaliteter</i>	14
6.3.2 <i>Oppsøkte områder i Tranøy som ikke fikk verdi i hht. metodikken</i>	16
6.4 LENVIK	18
6.4.1 <i>Verdisatte lokaliteter</i>	18
6.4.2 <i>Oppsøkte områder i Lenvik som ikke fikk verdi i hht. metodikken</i>	23
6.5 SØRREISA.....	25
6.5.1 <i>Verdisatte lokaliteter</i>	25
6.5.2 <i>Oppsøkte områder i Sørreisa som ikke fikk verdi i hht. metodikken</i>	28
6.6 BERG	30
6.6.1 <i>Verdisatte lokaliteter</i>	30
6.6.2 <i>Oppsøkte områder i Berg som ikke fikk noen verdi i hht. metodikken</i>	32
7 FORSLAG TIL VIDERE KARTLEGGING	35
7.1 TORSKEN.....	35
7.2 TRANØY.....	37
7.3 LENVIK	40
7.4 SØRREISA.....	42
7.5 BERG	45
8 REFERANSER	47

1 Forord

Ecofact Nord AS har utført kartlegging av verdifulle naturtypelokaliteter i kommunene Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Kartleggingene er utført på oppdrag fra Fylkesmannen i Troms.

Prosjektleder for kartleggingen har vært Ingve Birkeland. Ingve Birkeland har også utført det meste av kartleggingsarbeidet i Berg og Lenvik, men har i tillegg utført kartlegging i Torsken og Tranøy. Geir Arnesen har utført kartleggingsarbeide i Sørreisa, Torsken og Lenvik, mens Kjersti Wannebo Nilsen har konsentrert sitt arbeide til de kystnære områdene i Tranøy samt i Ånderdalen nasjonalpark. Gunnar Kristiansen har hatt fokus på vedboende sopp og har kartlagt noen utvalgte lokaliteter i flere av kommunene samt i Ånderdalen nasjonalpark. Kjetil Åkra har hatt fokus på virvelløse dyr i Ånderdalen nasjonalpark. Han har i tillegg kommet med innspill på lokaliteter som kunne ha verdi for virvelløse dyr i alle kommunene som ble kartlagt.

Kontaktperson ved Fylkesmannen i Troms har vært Christina Wegener og Bjørnulf Alvheim. De skal ha takk for å stille til disposisjon et omfattende materiale av eldre undersøkelser og har i tillegg bidratt med elektronisk kartgrunnlag

Tromsø
31. mars 2011

Ingve Birkeland og Geir Arnesen

2 Innledning

Dette prosjektet er ledd i den landsomfattende kartleggingen av verdifulle naturtypelokaliteter som har pågått i Norge siden 1990-tallet. Kartleggingen er satt i gang som en konsekvens av stortingsmelding 58 i 1997, hvor det blant annet heter at ” *alle landets kommuner skal ha gjennomført kartlegging og verdiklassifisering av det biologiske mangfoldet på kommunens areal i løpet av år 2003*”. I ettertid kan en konstatere at prosessen har tatt lengre tid enn det som en la opp til i 1997, og det direkte ansvaret for kartleggingen har i den perioden blitt flyttet fra kommunene og opp til Fylkesmennene.

Våren 2010 utlyste Fylkesmannen i Troms en anbudskonkurranse hvor kommunene Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa skulle kartlegges. Disse kommunene ligger i Midt-Troms og tre av kommunene ligger på Senja. Ecofact Nord AS fikk i oppdrag å utføre kartleggingene. Alle de fem kommunene ble også kartlagt av Thorstein Lundberg i et interkommunalt samarbeid i 2007 (Lundberg, T. 2007).

Det var i første omgang satt av til sammen kr 299750,- til kartleggingene i Midt-Troms. Følgelig måtte en prioritere potensielle områder ut fra en del kriterier som Fylkesmannen hadde satt. Ånderdalen nasjonalpark ble også kartlagt etter tilsvarende metodikk parallelt med kartleggingen i de fem kommunene.

Hovedformålet med kartleggingen er å gi Fylkesmannen, kommunene og andre arealforvaltere et godt naturfaglig grunnlag for den framtidige bruken av naturen i de fem kommunene, slik at en bedre kan ta hensyn til det biologiske mangfoldet i planarbeid.

Arbeidet har blitt utført ved å oppsøke prioriterte områder som kommunene har lagt inn i arealplaner og som planlegges omdisponert til ulike formål. De utvalgte områdene har blitt undersøkt etter en vurdering i forhold til hvorvidt disse har potensiale for å inneholde verdifulle naturtyper, eller habitater for uvanlige eller kravfulle arter som har vanskelig for å finne leveområder ellers i landskapet (jfr. metodikk-kapitlet). I tillegg ønsket Fylkesmannen at man skulle oppsøke lokaliteter som man anser som særlig verdifulle for det biologiske mangfoldet. Dette var stort sett områder der det var påvist verdier, men hvor dokumentasjonen var dårlig, evt. områder der det forelå interessante artsfunn eller det av annen grunn ble ansett som et område med potensial for spennende funn.

Kartleggingsarbeidet ble utført juli-oktober 2010. I Torsken ble strandnære områder med høyt potensiale for verdifulle naturtyper og nær vei godt dekket. I tillegg ble Osterfjorden og områdene rundt Leikvika oppsøkt. En del kulturmark og flommarkslokaliteter ble også kartlagt. De vestre deler av Ånderdalen Nasjonalpark ligger i Torsken kommune. Ecofact har gjennomført kartlegging i nasjonalparken i 2009 og 2010. Selfjordbotnen og Geskadalen har begge fått avgrenset naturtypelokaliteter. I Berg ble strandnære områder med potensiale for verdifulle naturtyper og nær vei godt dekket. Når det gjelder Tranøy har også kystnære områder nær infrastruktur blitt prioritert, og slike arealer kan nå sies å være relativt godt dekket

i denne kommunen. Videre har en rekke arealer som med stor sannsynlighet skal inngå i reguleringsplaner i fremtiden blitt prioritert. Til slutt har store deler av Ånderdalen nasjonalpark blitt kartlagt.

I Lenvik har vi kartlagt prioriterte lokaliteter og hensynssoner som ble definert av planavdelingen i Lenvik kommune. I tillegg har vi prioritert å kartlegge potensielt verdifulle lokaliteter i områder med baserik berggrunn. Viktige naturtyper har vært rike strandberg, rikmyrer, kalkrike områder i fjellet, gammel løvskog, kalkskog og bjørkeskog med høystaudeutforminger. Kun enkelte kulturmarkslokaliteter har blitt kartlagt i 2010.

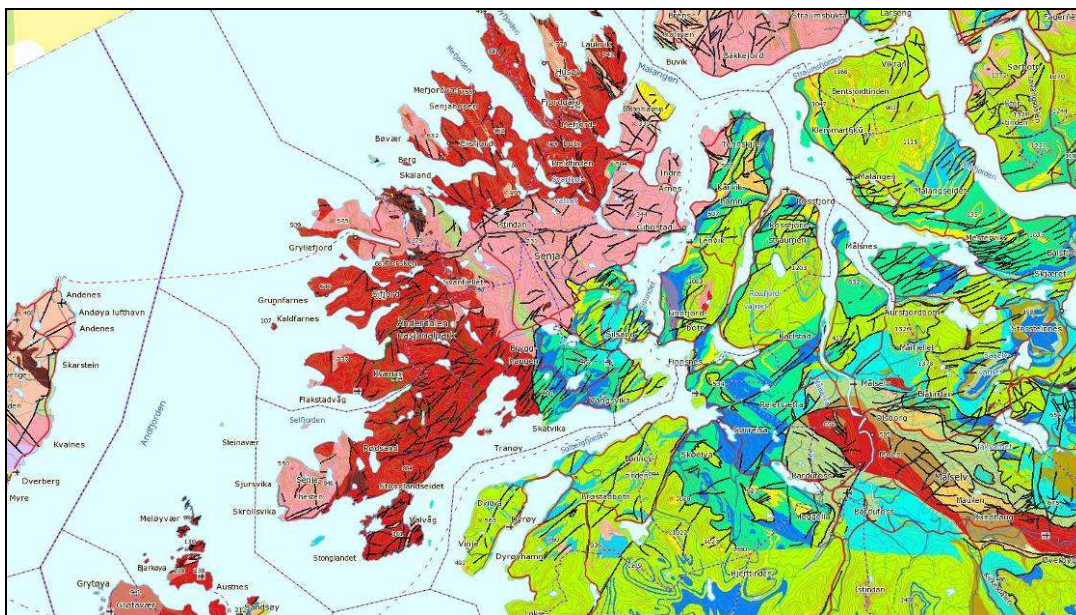
I Sørreisa kommune har det vært fokus på å sjekke ut de store forekomstene med antatt baserikt substrat. I tillegg har det blitt kartlagt en del lokaliteter med gammel løvskog i ller og langs Tømmervikelva og Gumpedalselva.

3 Kort om naturgrunnlaget

For en utfyllende beskrivelse av naturgrunnlaget vises det til Lundberg, T 2007. I denne rapporten vil vi kun peke på de viktigste abiotiske faktorene som danner grunnlaget for de vegetasjonstypene som finnes i kartleggingsområdet. De fem kommunene som ble kartlagt ligger alle i Midt-Troms, og strekker seg fra kyst til innland. Det er derfor en betydelig klimatisk gradient fra kystklima til svakt kontinentalt klima. Berg, Torsken og til dels vestlige deler av Lenvik og Tranøy ligger i større grad i klart oseanisk seksjon, mens Sørreisa og østlige deler av Tranøy og Lenvik ligger i en svak oseanisk seksjon (Moen 1998). Kommunene dekker derfor et ganske vidt spekter av temperatur og nedbørsforhold.

Når det gjelder berggrunn (Fig. 1), som er spesielt viktig for plantelivet, så er berggrunnen i området hovedsak todelte. Det er grunnfjell i vest som hovedsakelig består av granitt og gneis som er tungt forvitrelige bergarter og gir et surt jordsmonn med en relativt artsfattig og ofte triviell vegetasjon. I øst er det kaledonske bergarter. Det er stor variasjon i dekkene, fra harde kvartsitter som gir sur jordvæske via intermediære mørkere bergarter til store forekomster av lett forvitrende og baserike karbonatbergarter.

Torsken og Berg har derfor dårlige forhold for basekrevende planter. Unntaket er noen mindre områder med skjellsand i grunnen. Tranøy, Lenvik og Sørreisa har derimot mye baserik berggrunn, og ofte gode forhold for basekrevende plantearter, og vegetasjonstyper og sjeldne arter knyttet til baserik grunn er påvist. Det er en betydelig større variasjon innenfor naturtypelokalitetene i Tranøy, Lenvik og Sørreisa enn det vi finner i Torsken og Berg. Dette kommer klart til uttrykk i at det er mange flere verdifulle naturtypelokaliteter i de østre delene av kartleggingsområdet.

Figur 1. Bergrunnskart av undersøkelsesområdet hvor grunnfjellet (røde og rosa farger) i vest viser harde og sure bergarter som granitt og gneis. Blå (turkise) og grønne farger indikere hvor man har kaledonske skyvedekker med omdannede sedimentære bergarter som kvartsitter og lett forvitrende og baserike karbonatbergarter. Kilde: Norges geologiske undersøkelse

4 Noen sentrale begrep

Beitemarkssopp: grasmarkstilknytt sopparter med liten toleranse for gjødsling og jordarbeiding, og med preferanse for langvarig hevd – de har derfor tyngdepunkt i naturenger og naturbeitemarker.

Biologisk mangfold: mangfoldet av økosystemer, arter og genetiske variasjoner innenfor artene, og de økologiske sammenhengene mellom disse komponentene (Naturmangfoldloven §3c)

Fattig vegetasjon: vegetasjon som mangler basekrevende arter; finnes på basefattig jord.

Feltsjikt: vegetasjonssjikt av urter og gras, og forvedete arter som er lavere enn 30 cm.

Indikatorart (signalart): en art som på grunn av strenge miljøkrav finnes bare der det er spesielle kombinasjoner av miljøforhold. Slike arter kan dermed gi god informasjon om miljøkvalitetene der den lever. En god indikatorart er vanlig å treffe på når disse miljøkravene er tilfredsstilte. For å identifisere en verdifull naturtype bør denne helst ha flere indikatorarter.

Kontinuitet: i økologien brukt om relativt stabil tilgang på bestemte habitat, substrat eller kombinasjon av bestemte miljøforhold over lang tid (ofte flere hundre til flere tusen år). Det kan i kulturlandskapet for eksempel dreie seg om gjentatt årlig forstyrrelse i form av beiting, slått eller tråkkpåvirkning. I skog kan det for eksempel

dreie seg om kontinuerlig tilgang på død ved av ulik dimensjon og nedbrytingsgrad, eller et stabilt fuktig mikroklima.

Kryptogam: sporeplanter, fellesbetegnelse på moser, lav, sopp og alger.

Naturtype: en ensartet, avgrenset enhet i naturen som omfatter plante- og dyreliv og miljøfaktorer.

Kystfuruskog: Furudominert skog i kystklima, med relativt vintermilde forhold. Vegetasjonstypen har en rekke karakterarter som for eksempel purpurlyng på Vestlandet. Den blir imidlertid mindre og mindre karakteristisk mot nord, og de fleste karakterartene forsvinner. I Troms er trolig forekomst av rome, tepperot, bjønnekam og røsslyngdominans de viktigste indikatorene, men begrepet kystfuruskog i Troms er fremdeles noe omdiskutert.

Gråor- heggeskog: Høyproduktiv skog som domineres av gråor, og som ofte har innslag av hegg. Skogen har høy "turnover", og i eldre utforminger er det ofte mye død ved og stort potensiale for vedboende organismer. Slik skog har også høy diversitet av insekter og fugl. I Nord-Norge er slik skog noe varmekrevende.

Poresopp: Sopp som danner porer på fruktlegemet der sporebærerne er plassert inne i disse. Blir ofte benevnt som kjuker. Flate poresopp blir gjerne benevnt som resupinate poresopp.

Barksopp. Flate, oftest tynne vedboende sopp som ikke danner porer der sporebærerne er plassert direkte på overflaten. Overflaten kan ha ulike strukturer slik som ulike bølgemønstre eller vorter.

Kalksjø: Kalksjøer er kalkrike innsjøer med høyt kalsiuminnhold. Hvor man setter grensa mellom kalkrike og mindre kalkrike innsjøer varierer noe. I handlingsplanen for kalksjøer har en inkludert de innsjøene hvor vannmassene har et kalsiuminnhold på mer enn 20 mg Ca/l. Størrelsen på kalksjøene kan variere mye, fra små pytter til store innsjøer. Blant kalksjøene finnes både klare og humusrike innsjøer. De humusrike innsjøene har farge på mer enn 30 mg Pt/l eller total organisk karbon (TOC) over 5 mg/l (se www.vannportalen.no). Disse innsjøene er ofte omgitt av myr og har et svakt dystroft preg. For å ivareta truede arter med særlig sterk tilknytning til kalksjøer, vil handlingsplanen omfatte alle innsjøer med forekomster av noen utvalgte truede og sårbare plantearter som er sterkt knyttet til naturtypen. Kransalgearter utgjør en stor del av de truede og sårbare artene.

Naturbeitemark: gammel beitemark med lav jordarbeidingsgrad, lav gjødslingsintensitet og langvarig hevd.

Vegetasjonstype: Samfunn av planter som stiller ganske like krav til nærings- og fuktighetsforhold, og hvor de samme artene går igjen der disse forholdene oppstår.

Nøkkelbiotop: en biotop (leveområde) som er viktig for mange arter, eller for arter med strenge miljøkrav som ikke så lett blir tilfredsstilt andre steder i landskapet.

Oseanisk: har å gjøre med kysten og havet. Blir brukt om et klima med mild vinter og kjølig sommer, dvs. liten forskjell mellom sommer og vinter, og mye og hyppig nedbør. Oseaniske planter og oseaniske vegetasjonstyper trives best i et slikt klima. Det motsette er kontinental.

Rødliste: liste over arter som i større eller mindre grad er trua av menneskelig aktivitet (Kålås m. fl. 2010).

Rødlistearter: arter som er oppførte på den norske rødlista.

Buffersone: Form mange av naturtyperlokalitetene er det behov å etablere buffersoner som skjermer lokalitetene. For mange skoglokaliteter er behovet for buffersoner der det bare utføres lukket hogst nevnt som hensyn. Formålet med buffersoner er å unngå stormfelling inn i lokalitetene som følge av flatehogst helt inntil, og i en del tilfeller også bevare et stabilt fuktig lokalklima i lokalitetene. For våtmarkslokaliteter etableres en buffersone inn i lokalitetene for å beskytte mot bla. forurensing og grøfting.

Skjøtsel: aktive tiltak på økologisk grunnlag som gjennomføres for å opprettholde og/eller utvikle en ønsket kulturtilstand i et område.

Tradisjonelt kulturlandskap: dominerende typer av jordbrukslandskap for minst 50-100 år siden, formet av slått, husdyrbeite, tråkk, krattrydding, lauving og lyngheiskjøtsel kombinert med lav gjødslingsintensitet og relativt lite jordarbeiding, med innslag av naturtyper som naturenger og naturbeitemark, hagemark, slåttelunder og lynghei.

Naturkvalitet: Er naturtyper, arter, geologi og landskap som skal bevares i et verneområde. Ett verneområde kan ha en eller flere naturkvaliteter som det er viktig å ta vare på.

Bevaringsmål: definerer den tilstanden en ønsker en naturkvalitet i verneområdet skal ha. Bevaringsmålene skal være målbare, det vil si presiseres gjennom mål for areal, nødvendige strukturer/prosesser og/eller forekomst av bestemte arter osv.

5 Metodikk

Registreringsarbeid og rapportering, det vil si avgrensning, beskrivelse og verdisetting, følger DN-håndbok nr. 13, 2. utgave (DN 2007). Vilt- og fiskekartlegging inngår ikke i metodeopplegget, og heller ikke kartlegging av marine områder. Likevel er informasjon om fugl, pattedyr og annet av og til nevnt under lokalitetsbeskrivelsene.

5.1 Prioritering av områder

Fylkesmannen i Troms hadde på forhånd gjort en del prioriteringer i forhold til hvilke områder som skulle kartlegges. Dette var:

- Områder nær bebyggelse

- Områder planlagt regulert til utbygging
- Områder langs kysten med spesielt fokus på strandsonen og 100 m beltet
- Områder nær veier
- Oppsøke avgrensede naturtypelokaliteter fra kartleggingen i 2007 for å kvalitetssikre verdivurdering og avgrensinger av A- og B-lokaliteter.

For å få mer detaljert informasjon om reguleringsplanene i de fem kommunene ble det opprettet kontakt med kommunenes planavdelinger. Tranøy kommune bidro med mye opplysninger, og dette resulterte i en liste med i alt ca 25 lokaliteter som var tatt med i kommunens reguleringsplan og som en ønsket oppsøkt. En tilsvarende prosess med de øvrige kommunene resulterte i en liste med 10 lokaliteter i Berg kommune, 9 i Torsken kommune og 5 lokaliteter i Sørreisa kommune. Lenvik hadde i tillegg til 8 kartfestede lokaliteter også definert hensynssoner i bynære områder som de ønsket å få kartlagt.

I tillegg til denne kartleggingen ønsket Fylkesmannen at man inne i Ånderdalen nasjonalpark skulle bringe på det rene hvorvidt det var verdifulle naturtypelokaliteter som ikke ble kartlagt i 2009.

Metoden går i hovedsak ut på å identifisere områder som er særlig verdifulle for det biologiske mangfoldet. Grunnen til at de er verdifulle kan være at områdene inneholder naturtyper og vegetasjon det er lite av eller som er i tilbakegang, fordi de er levesteder for særlig mange arter, eller for uvanlige eller kravfulle arter som har vanskelig for å finne leveområder ellers i landskapet. Identifisering av nye områder ble oftest gjort ved feltarbeid, men i denne kartleggingen var mange naturtypelokaliteter allerede lokalisert under en kartlegging i 2007 (Lundberg, T. 2007). Mange av disse krevde bedre dokumentasjon, avgrensning og verdivurdering.

For å få tak i eksisterende kunnskap ble det brukt relevant litteratur, samt diverse andre databaser tilgjengelig via internett slik som Artsdatabanken, Norge i bilder, og NGU's kartinnsyn. I tillegg ble det aktivt tatt kontakt med lokale ressurspersoner.

De tilgjengelige ressursene var ikke tilstrekkelig for å kartlegge alt av naturtypelokaliteter i kommunen, og noen prioriteringer ble dermed gjort. Kalksjøer ble ikke prioritert da dette er ressurskrevende og utstyrskrevende og det er dessuten en handlingsplan som trolig vil fange opp disse i en senere omgang. Mange av dem er dessuten kartlagt tidligere. Ellers er områder med lavt press i stor grad nedprioritert. Dette er gjerne avsidesliggende skogsområder og fjellområder.

Mange av lokalitetene som ble ønsket oppsøkt av kommunenes planavdelinger ble også nedprioritert fordi områdene ut fra naturgrunnet syntes å ha lite potensiale for verdifulle naturtyper. I tillegg er det i noen av lokalitetene i arealplanene så store inngrep at de vil utløse egne konsekvensutredninger hvor biologisk mangfold vil være et av fagtemaene som skal utredes.

5.2 Feltarbeidet.

Feltarbeidet ble gjennomført gjennom hele sommeren fra 24. juni 2010 og til 4. oktober 2010. Feltarbeidet ble gjennomført av Ingve Birkeland, Kjersti Wannebo Nilsen, Gunnar Kristiansen og Geir Arnesen. Vi jobbet i stor grad i par og møttes på kveldene hvor fremgangsmåte og resultater diskutert, justert og kalibrert.

Selve kartleggingsmetodikken er beskrevet i detalj i Direktoratet for Naturforvaltning sin håndbok nr. 13 som kom i første utgave i 1999. Den siste utgaven (Direktoratet for naturforvaltning 2007) ble brukt i dette kartleggingsprosjektet og har en god del justeringer i forhold til tidligere utgaver. Håndboka angir 56 naturtyper innenfor hovedgruppene, Myr og kilde, rasmark, berg og kantkratt, fjell, kulturlandskap, ferskvann/våtmark, skog og til slutt havstrand/kyst. Naturtyper fra alle hovedkategoriene er aktuelle i kartleggingsområdet. "Norsk rødliste" (Kålås et al. 2006) er et viktig supplement til håndbok nr. 13, sammen med "Truede vegetasjonstyper i Norge" (Fremstad og Moen 2001) og "Vegetasjonstyper i Norge" (Fremstad 1997).

5.3 Verdisetting og prioritering

5.3.1 Generelt

Ved verdisseting av naturmiljøet blir det i praksis gjort en innbyrdes rangering av det biologiske mangfoldet. Det kan framsettes flere påstander som grunnlag for å verdisetts spesielle naturmiljø eller arter høyere enn andre, og de to viktigste er trolig:

- Naturmiljø og arter som er sjeldne, er viktigere å ta vare på enn de som er vanlige
- Naturmiljø og arter som er i tilbakegang, er viktigere å ta vare på enn de som har stabile forekomster eller er i framgang

5.3.2 Kriterier og kategorier

En viser her til verdissetingskriteriene i DN-håndbok 13 (2007). Kategoriene her er:

- A (svært viktig)
- B (viktig)
- C (lokalt viktig)

I denne rapporten er kriteriene i DN-håndbok 13 (2007) for naturtyper og rødlistearter innarbeidet. Kriteriene gir helt klart rom for en del skjønn. Det er satt opp fem kriterier for verdisseting av naturtypelokaliteter.

- Størrelsen og velutviklethet (verdien øker med størrelsen og utviklingsgraden)

- Grad av tekniske inngrep (tekniske inngrep reduserer verdien)
- Forekomst av rødlistearter (verdien øker med antall og trusselgrad)
- Kontinuitetspreg (verdien øker med miljøets alder)
- Sjeldne utforminger (nasjonalt eller regionalt)

Generelle krav til A-lokaliteter er at lokalitetene er store og/eller velutvikla og/eller inneholder bestander av rødlistearter i kategori VU, EN og CR i rødlista (Kålås et al. 2010), evt. mange rødlistearter eller viktige bestander av sjeldne arter. For å komme i kategori B blir det ikke stilt så strenge krav, men noen definerte vilkår må være oppfylt. Kriteriene for C - "lokalt viktig" er ikke presentert i håndboka. En del lokaliteter som trolig ikke tilfredsstiller kriteriene for kategori B - viktig, er plassert i kategori C - lokalt viktig.

5.3.3 Bruk av rødlistearter/signalarter

Rødlistearter og såkalte signalarter (indikatorarter) er eksempler på arter som blir vektlagt i verdisettingen. Med rødlistearter (sjeldne og trua arter) menes her arter som er oppført på den nasjonale rødlista (Kålås et al. 2006, 2010), se tabell 1.

Tabell 1, Røddlistekategorier i henhold til den norske rødlista 2010.

Kategori	Forkortelse
Regionalt utdødd	RE
Kritisk trua	CR
Sterkt trua	EN
Sårbar	VU
Nær trua	NT
Kunnskapsmangel	DD

Signalarter kan være relativt vanlige arter som har en viss indikatorverdi i retning av naturtyper eller miljø der det også kan være potensiale for andre mer sjeldne arter. I gammel løvskog er det for eksempel epifyttisk lav som knappenålslav, lungenever, skrubbenever, fossenever og ulike vedboende sopp som ospelvitkjuke og furuplett.

I naturbeitemark/slåttemark blir en del plantearter regnet som indikatorer på ugjødsle beitemark og blir også gjerne brukt for å identifisere slåttemark, for eksempel øyentrøst-arter, søteartar, marinøkkel, småengkall m.fl., ellers er en rekke såkalte beitemarkssopp gode indikatorer, dette gjelder særlig vokssopper, fingersopper, jordtunger og rødskivesopper.

Når de ulike lokalitetene er beskrevet, er det av og til listet opp mange arter som er funnet på stedet. Dette kan være for å illustrere trekk ved for eksempel vegetasjonen, og ikke alle artsfunn er like viktige for å verdisetten lokaliteten.

5.3.4 Bruk av trua vegetasjonstyper

En rapport om vegetasjonstyper som er trua nasjonalt (Fremstad & Moen 2001) er brukt som støtte i verdisetting. Vegetasjonstyper som er sterkt trua understøtter verdi A.

5.4 Presentasjon

5.4.1 Områdebeskrivelser

De enkelte naturtypelokalitetene er presentert som fakta-ark etter DN (2007). Lokalitetsnavn følger stort sett skrivemåten på M711-kart, eller på økonomisk kart. Bruk, tilstand og påvirkning, samt skjøtsel og hensyn omtaler konkrete og potensielle fremtidige trusler, men er på ingen måte uttømmende for hver lokalitet. Opphør av beite og skjøtsel er en trussel som gjelder flertallet av lokalitetene knyttet til kulturlandskapet, og hogst og planting av kulturskog er fremdeles en trussel for skogene. Strandsonen er svært sårbare for en rekke tekniske inngrep. Fysiske inngrep i ulike former vil også gjerne være en trussel for de fleste lokalitetene. Bilder fra de aller fleste registrerte lokalitetene er lagt til den enkelte områdebeskrivelsen. I tillegg til rapporten blir områdebeskrivelsene levert oppdragsgiver i en Access-database.

5.4.2 Kartavgrensing

Alle nummererte lokaliteter er blitt digitalisert ut fra manuskart tegnet under feltarbeid. Digitalisering ble gjort parallelt med feltarbeidet slik at disse ble så riktige som mulig, mens data var friskt i minnet hos registranten. Avgrensningene er i all hovedsak gjort med stor presisjon, men enkelte større kompleks, spesielt skogområder og fjellområder, kan ha noe unøyaktighet i deler av lokalitetene. Kartdata overleveres oppdragsgiver i shape-format. Alle data er i UTM, WGS 84, sone 33N.

6 Resultater

6.1 Rødlistede arter

Under feltbefaring ble det gjort registreringer av arter etter nasjonal rødliste fra 2006. I ettertid, høsten 2010, har denne blitt oppdatert og enkelte arter har blitt tatt ut, mens andre har kommet til. I det videre brukes kun nasjonal rødliste fra 2010.

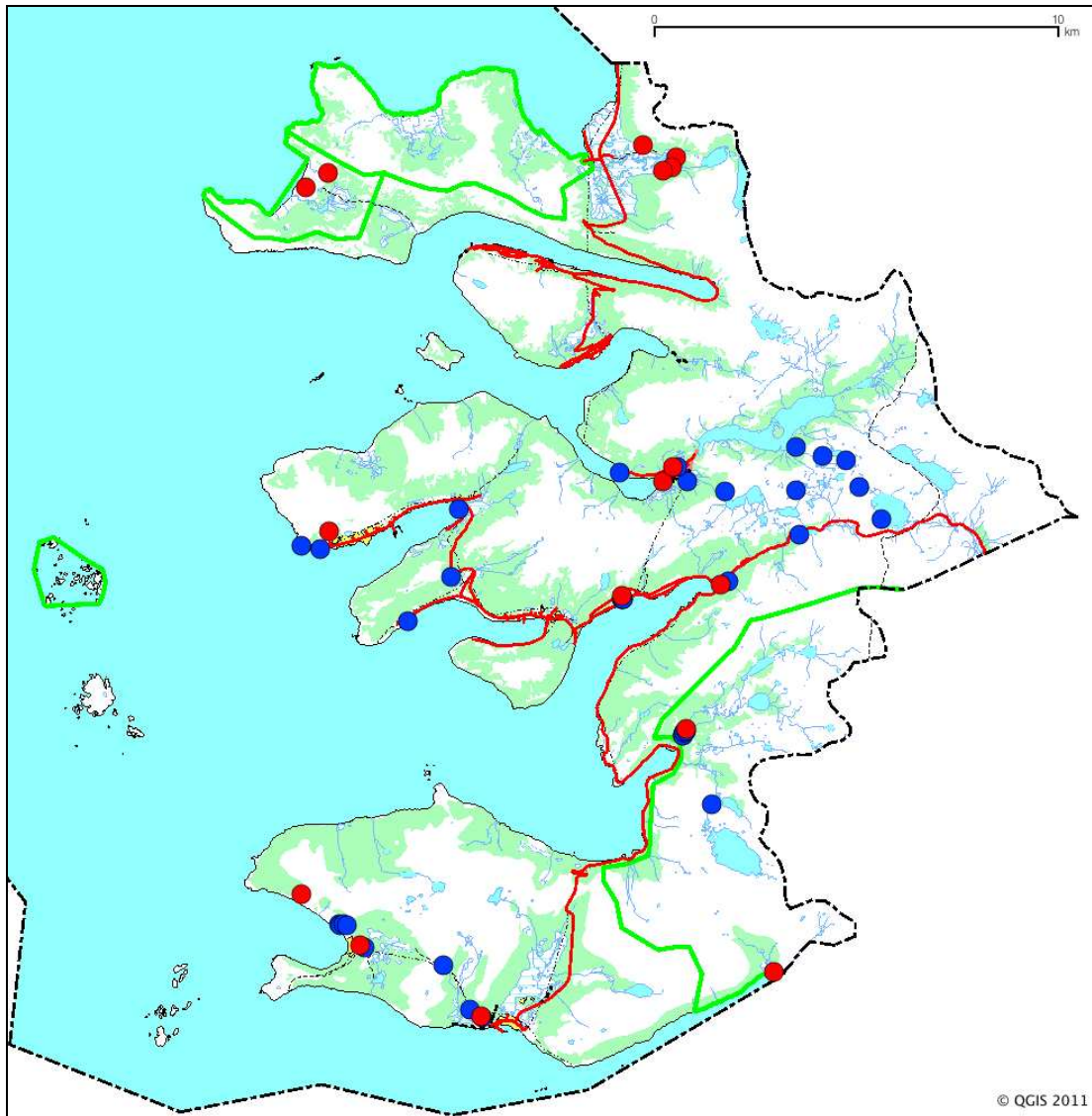
Utenfor Ånderdalen nasjonalpark ble det generelt gjort relativt få funn av rødlistede arter i denne undersøkelsen. Det er flere faktorer som forklarer dette, men den viktigste er trolig at diversiteten i habitater tross alt har vært relativt lav i de områdene som har blitt prioritert. De fleste rødlistede arter som er påvist er knyttet til gammel skog og kalkskog, og disse naturtypene har et relativt begrenset utvalg av rødlistede arter innenfor regionen. Målrettede søk i bekkekløfter, på kalkrike høyfjellsområder, innenfor flere naturskogsområder samt kalksjøer ville trolig ha resultert i betydelig flere funn av rødlistede arter, men de fleste slike områder falt utenfor de områdene som ble prioritert kartlagt.

Når det gjelder markboende sopp så ble undersøkelsene gjort på en tid av året da slike arter ikke lot seg påvise. I en del av kalkskogene og kulturmarkene i undersøkelsesområdene er det et betydelig potensiale for basekrevende sopparter som bør undersøkes av soppeksperter i sesongen.

6.2 Torsken

6.2.1 Verdisatte lokaliteter

I Torsken er det avgrenset 2 lokaliteter med verdi A, 9 med verdi B og 5 med verdi C, mens ca 10 lokaliteter har blitt oppsøkt uten at det ble avgrenset noen naturtypelokalitet. De fleste av disse lokalitetene var områder som planavdelingen i kommunen ønsket undersøkt og som på forhånd ble vurdert å ha et visst potensiale for verdifulle naturtyper. Se for øvrig figur 2.

Figur 2. Kart som viser oppsøkte lokaliteter i Torsken. Røde symboler viser lokaliteter som viste seg å ha en verdi i henhold til metodikken i DN's håndbok nr. 13, mens blå symboler viser de lokalitetene som er oppsøkt, men ikke fikk avgrenset noen naturtypelokalitet.

Torsken er en kommune på ytre del av Senja, og har utelukkende harde bergarter som gir basefattig substrat. Det oseaniske klimaet gir imidlertid forhold for arter med kysttilknytning. De verdifulle naturtypene det er forhold for i Torsken er i første rekke høystaudeskoger av litypen, samt noe flommarksskoger. Torsken har også enkelte veiløse fjordbotner som gir forhold for strandengsystemer (Osteren i særdeleshet).

I den nordvestre utposten av kommunen, i Sandsvika, er også et av Nord-Norges viktigste sanddynesystemer. Sanddynene er svært godt bevart, og har stor variasjon. De har geografisk tilknytning til noe eldre naturbeitemark, men disse er relativt gjengrodd. Naturbeitemark er forøvrig en naturtype det er et visst potensiale for i Torsken, særlig i tilknytning til de gamle gårdene på ytterkysten, men de fleste lokalitetene ser ut til å være i sene gjengroingsstadier. Vest for Flagstadvåg ble det avgrenset en lokalitet med kystlynghei. Antatt utbredeleseområde for denne naturtypen

strekker seg til Lofoten og Vesterålen. Lokaliteten ved Flagstadvåg er trolig en av de nordligste i Norge og i Europa.

6.2.2 Oppsøkte områder i Torsken som ikke fikk verdi i hht. metodikken

Tabell 3 Liste over oppsøkte pressområder i Torsken som ikke fikk verdi i hht. metodikken

Lokalitet	Problemstilling
1. Leikvika	Hytter
2. Flagstadvåg	Næringsbygg, hytter og boliger
3. Bebyggelsen rundt Sifjord	Næringsbygg, hytter og boliger
4. Medby	Boliger og veiutvidelse
5. Kaldfarnes	Hytter
6. Grunnfarnes	Næringsbygg, boliger og hytter
7. Ballesvikskardet	Veiutvidelse
8. Gryllefjord-Gryllefjordbotn	Veiutvidelse, steinbrudd
9. Torsken	Næringsbygg og boliger, veiutvidelse

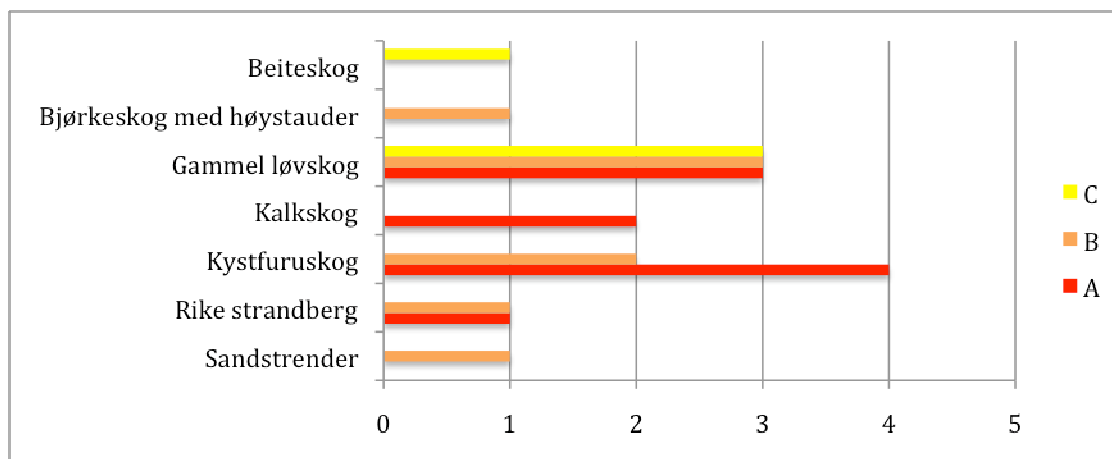
Tabell 4. Liste over registrerte naturtypelokaliteter fra kartleggingen i 2007 (Lundberg, T. 2007). Alle lokaliteter som er blitt undersøkt på nytt i 2010 og som har fått ny avgrensning og verdivurdering er det laget eget fakta-ark for og er ikke angitt i tabellen.

Lokalitet	Naturtype	Lokalitetsid 2007	Verdi 2007	Merknader
Labergslia	Bjørkeskog med høystauder	45	U	Ikke kartlagt
Ballesvika øst	Sand- og grusstrand	66	B	Besøkt og ikke vurdert til å ha noen verdi i hht. metodikken.
Ballesvika vest	Sanddyne	67	C	Ikke besøkt (verneområde)
Skipsfjordbotn	Bjørkeskog med høystauder	57	B	Ikke kartlagt
Sør-Osterlia	Bjørkeskog med høystauder	59	C	Triviell utforming, verdien bør nedjusteres
Osterelva	Gråor-heggeskog	60	B	Besøkt, sterkt påvirket, verdi bør nedjusteres til C.
Stranda	Strandeng og strandsump	62	C	Verdi og avgrensning støttes
Grunnfarnesbotn	Tangvoll	63	C	Besøkt og ikke vurdert til å ha noen verdi i hht. metodikken.
Gjeskheia	Sørvendt berg og rasmark	84	A	Kun delvis kartlagt, trolig for høy verdi
Litje Bjørgeneset	Sørvendt berg og rasmark	11	B	Kun delvis kartlagt, trolig for høy verdi, men lokalt viktig viltlokalitet.
Storneslia	Sørvendt berg og rasmark	14	B	Ikke kartlagt men trolig korrekt
Norddalen	Bjørkeskog med høystauder	15	U	Besøkt, men ikke vurdert å ha noen verdi i hht. metodikken
Flakstadmyran	Kystmyr	96	B	Ikke kartlagt, trolig riktig verdi. Viktig som viltlokalitet
Ørja	Annen viktig forekomst	2	A	Ikke kartlagt
Holmenvær	Annen viktig forekomst	3	A	Ikke kartlagt

6.3 Tranøy

6.3.1 Verdisatte lokaliteter

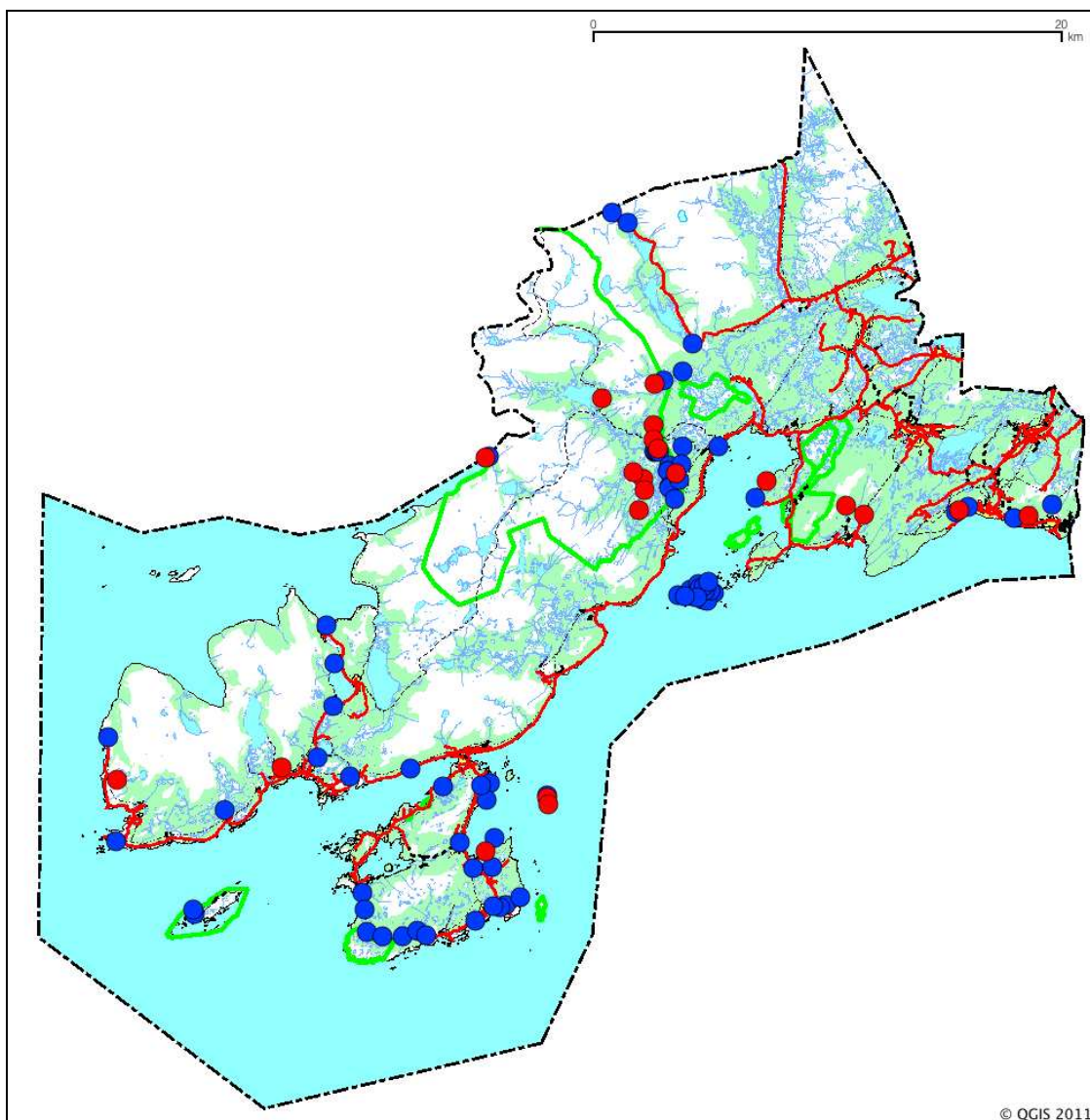
Tranøy kommunes planavdeling ønsket å få kartlagt 24 lokaliteter som var med i kommunens arealplan (tabell 5). Kun to av disse lokalitetene ble avgrenset og verdisatt som verdifulle naturtyper. Dette var en liten lokalitet ved Lekangen (E26) verdisatt som lokalt viktig (C) og en lokalitet ved Myklenes (F12) verdisatt som regionalt viktig (B).

Figur 3. Grafisk oversikt over fordelingen av de verdifulle naturtypelokalitetene som er avgrenset og verdisatt i Tranøy i forbindelse med denne kartleggingen.

Kartleggingen av Lundberg (2007) førte til avgrensning av totalt 51 naturtypelokaliteter, fordelt på 21 lokaliteter med A-verdi, 14 med B-verdi og 8 med C-verdi. 8 lokaliteter var definert som uprioriterte. I tillegg til de lokalitetene Tranøy kommune ønsket kartlagt, prioriterte vi å kvalitetssikre A- og B- lokalitetene i kommunen fra kartleggingen i 2007. Vi oppsøkte også en del nye lokaliteter med potensiale som viktige naturtyper. Fordelingen av lokalitetene på naturtype og verdi er gitt i figur 3.

Et gjennomgående trekk i kartleggingen fra 2007 er at mange av lokalitetene som har blitt kartlagt som evjer, bukter og vikler, deltaområder eller holmer egentlig ikke oppfyller kravene til metodikken i DN's håndbok nr. 13, og verdien er kun begrunnet ut fra forekomster av fugl eller vilt/fisk. Disse lokalitetene burde heller vært kartlagt som rene viltlokaliteter (tabell 6).

Figur 4. Kart som viser oppsøkte lokaliteter i Tranøy. Røde symboler viser lokaliteter som viste seg å ha en verdi i henhold til metodikken i DN's håndbok nr. 13, mens blå symboler viser de lokalitetene som er oppsøkt, men ikke fikk avgrenset noen naturtypelokalitet.

Tranøy kommune er en særdeles mangfoldig kommune som har betydelig potensiale for verdifulle naturtyper og sjeldne arter av både planter og dyr innenfor en rekke ulike hovednaturtyper. De kystnære områdene langs Solbergfjorden ligger i et område med mye baserik berggrunn og gunstige solforhold, og disse områdene fikk spesielt fokus. Det ble kartlagt noen nye naturtypelokaliteter i dette området, samtidig som at tidligere verdisatte lokaliteter har fått mer nøyaktige avgrensinger og bedre dokumenterte verdibegrunnelser inkludert nye verdier. Se figur 4 for en illustrasjon av lokalisering av besøkte og verdisatte lokaliteter.

De vanligste kategoriene av verdifulle naturtyper i kommunen er rike strandberg, kalkskog, kalksjøer, flommarkskog, sørvendte lier med gammel løvskog og bjørkeskog med høystauder. Mange av de registrerte kalksjøene i kommunen er tidligere kartlagt av Anders Landgangen og ble derfor ikke prioritert i denne

kartleggingen. Fjellområdene i kommunen har stort sett granittberggrunn, og har derfor generelt en artsfattig og triviell karakter.

Ånderdalen nasjonalpark ble kartlagt i 2009 og 2010. Kartleggingene resulterte i nye avgrensinger og en bedre begrunnet verdivurdering av kystfuruslogen og løvskogen i nasjonalparken. Spesielt flere sjeldne og rødlistede vedboende sopp er registrert. Flere områder i kommunen også utenfor nasjonalparken har tidligere blitt kartlagt som kystfuruslenger av Lundberg i 2007. Vi har i stor grad opprettholdt avgrensingene og verdivurderingene fra denne kartleggingen. En del av disse lokalitetene har imidlertid fremdeles et potensiale for uoppdagede vedboende sopp. Dette vil kunne gi en mer velbegrunnet verdivurdering av lokalitetene.

Det ligger flere naturreservat i kommunen. Det er kun deler av Lemmingvær og Skatvikfjellet som har blitt kartlagt i denne omgang.

6.3.2 Oppsøkte områder i Tranøy som ikke fikk verdi i hht. metodikken

Tabell 5. Liste over oppsøkte pressområder i Tranøy - ikke verdisatt

	Lokalitet	ArealplanId	Problemstilling
1.	Svanelvmoen	M2	Grustak
2.	Svanelvplass camping	E2	Campingplass
3.	Boligfelt Reindalen	B2	Boligfelt
4.	Næringsområde Sollia	E3	Næringsområde
5.	Skytebane i Tranøybotn	AN1	Skytebane
6.	Myklenes hyttefelt Statskog	F12	Hyttefelt (regionalt viktig naturtypelokalitet B avgrenset i området)
7.	Refsnes hyttefelt Privat	F13	Hyttefelt
8.	Grunnvåg småbåthavn/camping	E12	Småbåthavn/camping
9.	Tranøya Statskog		Tilrettelegging av turstier, gapahuk
10.	Skatvik småbåthavn	E9	Småbåthavn
11.	Vassvika – fortetting på gml utmark	F20	Boligområde
12.	Storrisøyneset-næringsområde	E15	Næringsområde
13.	Risøyneset	E16	Næringsområde
14.	Valvågen	F62	Hytteområde
15.	Heimtun/Valvågen	F24	Hytteområde
16.	Lekangsund – næringsområde	E25	Næringsområde
17.	Lekangsund	E26	Næringsområde (lokalt viktig naturtypelokalitet C avgrenset i området)
18.	Stangnes havn (utbygd)	E18	Havneutbyggelse
19.	Holmeneset-hyttefelt	F21	Hyttefelt
20.	Rørbergholtet hyttefelt	F35	Hyttefelt
21.	Forneset/rørberget hyttefelt	F37	Hyttefelt
22.	Frovåg –	E19	Sjøbuer utfylling strandsone
23.	Rødsand – Hyttefelt	E48	Press fra nybygging
24.	Senjehesten-	F56	Hytte næringsområde

Tabell 6. Liste over registrerte naturtypelokaliteter fra kartleggingen i 2007 (Lundberg, T. 2007). Alle lokaliteter som er blitt undersøkt på nytt i 2010 og har fått ny avgrensning og verdivurdering er det laget eget fakta-ark for og er ikke angitt i tabellen.

Lokalitet	Naturtype	Lokalitetsid 2007	Verdi 2007	Merknader
Kaperdeltaet	Deltaområde	27	U	Uprioritert
Kaperdal	Bjørkeskog med høystauder	29	B	Avgrensningene opprettholdes, verdi nedjusteres til regionalt viktig B
Svanelva	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende	181	U	Uprioritert, viktig viltlokalitet
Djupholmen	Evjer, bukter og viker	26	A	Ikke besøkt, trolig for høy verdi. Burde avgrenses som viktig viltlokalitet
Stakkemyrskogen	Gråor-heggeskog	61	U	Ikke besøkt, potensiale
Kjosen	Deltaområde	117	A	Ikke besøkt, trolig for høy verdi som naturtype. Viktig viltlokalitet
Storvatnet	Kalksjø	38	A	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Uran	Sørvendt berg og rasmark	43	B	Ikke besøkt, potensiale
Nattmålsvatnet	Kalksjø	119	A	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Langevatnet	Kalksjø	120	B	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Møndalsvatnet	Kalksjø	121	B	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Østre Bjørkollvatnet	Kalksjø	122	B	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Bergevatnan	Kalksjø	123	C	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Lillevatne	Kalksjø	124	B	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Hamnlia	Kalkskog	169	A	Avgrensning endret noe, verdi opprettholdes
Tennelia	Kalkskog	39	A	Tortenlia nytt lokalitetsnavn, endret avgrensning og oppjustert verdi
Slåttkollen	Naturbeitemark	134	C	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Rubbestadjellet	Kalkrike områder i fjellet	168	C	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Litjebotn	Strandeng og strandsump	46	A	Avgrensning og verdi opprettholdes
Forrøya	Kystfuruskog	47	A	Ikke besøkt, men trolig for høy verdi, bør undersøkes for sopp. Viktig viltlokalitet.
Brannmyran	Kystmyr	48	A	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Vardenesøyra	Brakkvannsdelta	54	A	Ikke besøkt, men trolig for høy verdi. Viktig viltlokalitet
Tennevatnet	Kalksjø	124	A	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Skatvikfjellet	Kystfuruskog	128	A	Avgrensning og verdi opprettholdes. Fåtallige habitater for vedboende sopp
Teinelva	Viktige bestander av ferskvannsorganismer	130	A	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Vardenesmyra	Kystmyr	35	A	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Trolldalen	Gammel løvskog	50	A	Endret avgrensning og oppjustert verdi.
Floan	Evjer, bukter og viker	51	B	Ikke en verdifull naturtype. Vurderes som en viktig viltlokalitet
Storholtet	Gammel kystfuruskog	56	A	Endret avgrensning og tilleggsnaturtyper avgrenset. Verdi opprettholdes.
Finnsetvika	Brakkvannsdelta	58	C	Uendret avgrensning, nedjustert verdi. Viktig viltlokalitet

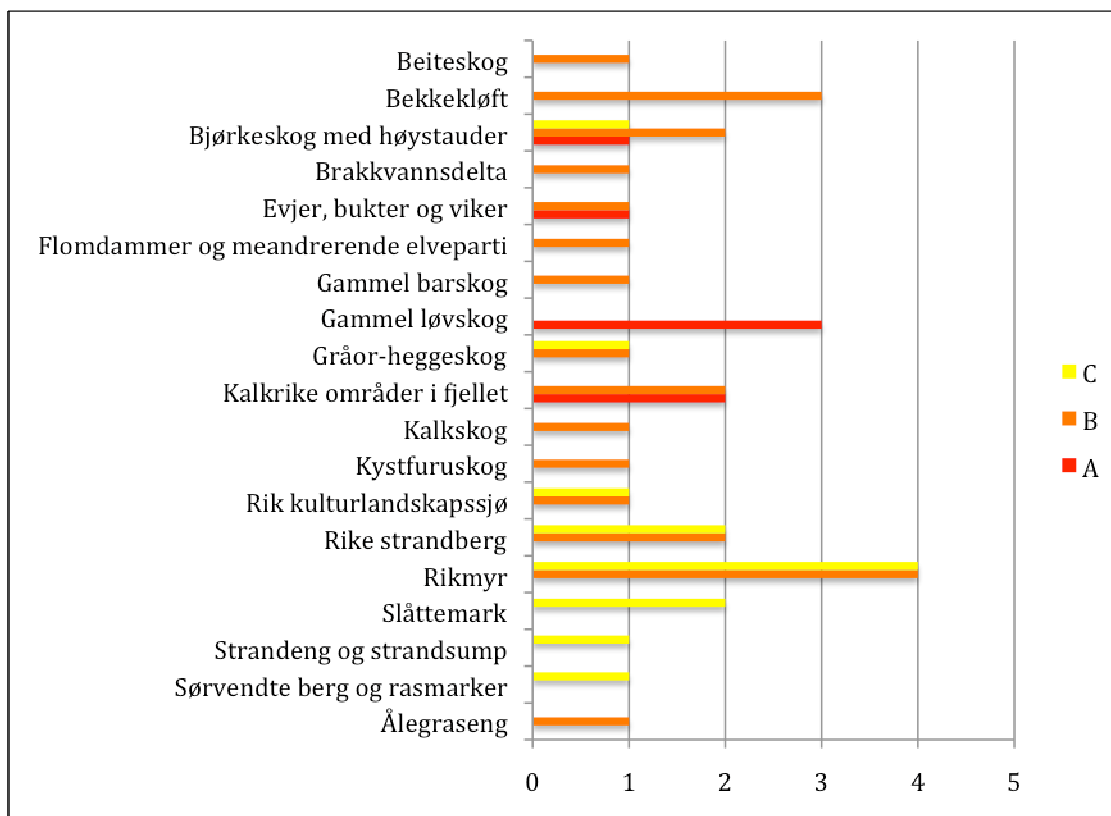
Lokalitet	Naturtype	Lokalitetsid 2007	Verdi 2007	Merknader
Vassvikvatnet	Evjer, bukter, viker	66	B	Ikke kartlagt
Lamarka	Bjørkeskog med høystauder	171	U	Ikke kartlagt (Skogvernprosess NINA 2007, Gitt verdi B)
Høyholmen	Rikt strandberg	82	B	Avgrensing endret, verdi opprettholdes. Tilleggsnaturtype lagt til.
Hofsøybotn	Strandeng og strandsump	95	B	Avgrensing og verdi opprettholdes
Halsvatnet	Annen viktig forekomst	96	A	Verneområde. Avgrensing og verdi opprettholdes
Leirpollen vest	Strandeng og strandsump	126	A	Verneområde. Avgrensing og verdi opprettholdes
Bjørndalsura	Sørvendt berg og rasmark	172	U	Ikke kartlagt
Boholmen	Rikt strandberg	71	C	Ikke kartlagt
Lekangsøya	Naturbeitemark	83	A	Ikke kartlagt, viktig viltlokalitet
Stongodden	Kystfuruskog	86	A	Avgrensing og verdi opprettholdes. Viktig viltområde. Bør undersøkes nærmere for sopp
Stangnes	Naturbeitemark	133	B	Ikke kartlagt
Kobbevangen	Strandeng og strandsump	94	B	Avgrensing og verdi opprettholdes. Viktig viltområde
Halsvarden	Kystfuruskog	132	C	Avgrensing og verdi opprettholdes.
Åvatnet	Evjer, bukter og viker	104	B	Avgrensing og verdi opprettholdes
Finnelva	Tangvoll	125	C	Avgrensing og verdi opprettholdes
Ramberget	Sørvendt berg og rasmark	173	B	Endret avgrensing og oppjustert verdi. Se fakta-ark
Åelva	Viktige bestander av ferskvannsorganismer	178	A	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Hallwardsøy	Annen viktig forekomst	109	A	Ikke besøkt, trolig ikke viktig naturtype, men viktig viltlokalitet
Blyfjorden	Kystfuruskog	127	C	Ikke kartlagt
Ørnvikbotn	Kystfuruskog	174	U	Ikke kartlagt
Buvika	Brakkvannsdelta	64	U	Nedjusteres til uprioritert naturtype. Viktig viltlokalitet
Lemmingvær	Rikt strandberg	115	A	Kun deler av reservatet kartlagt

6.4 Lenvik

6.4.1 Verdisatte lokaliteter

Når det gjelder Lenvik er det i denne kartleggingen avgrenset 6 lokaliteter med verdi A, 21 med verdi B og 13 med verdi C, mens ca 20 lokaliteter har blitt oppsøkt uten at det ble avgrenset noen naturtypelokalitet. Se for øvrig figur 5 og 6.

Lenvik kommunes planavdeling ønsket å få kartlagt 9 lokaliteter som var med i kommunens arealplan (tabell 7). I tillegg har kommunen definert hensynssoner i de bynære områdene som kommunen ønsket kartlagt (Fig. 7). Kun to av disse lokalitetene ble avgrenset og verdisatt som verdifulle naturtyper.

Figur 5. Grafisk oversikt over fordelingen av de verdifulle naturtypelokalitetene som er avgrenset og verdisatt i Lenvik i forbindelse med denne kartleggingen.

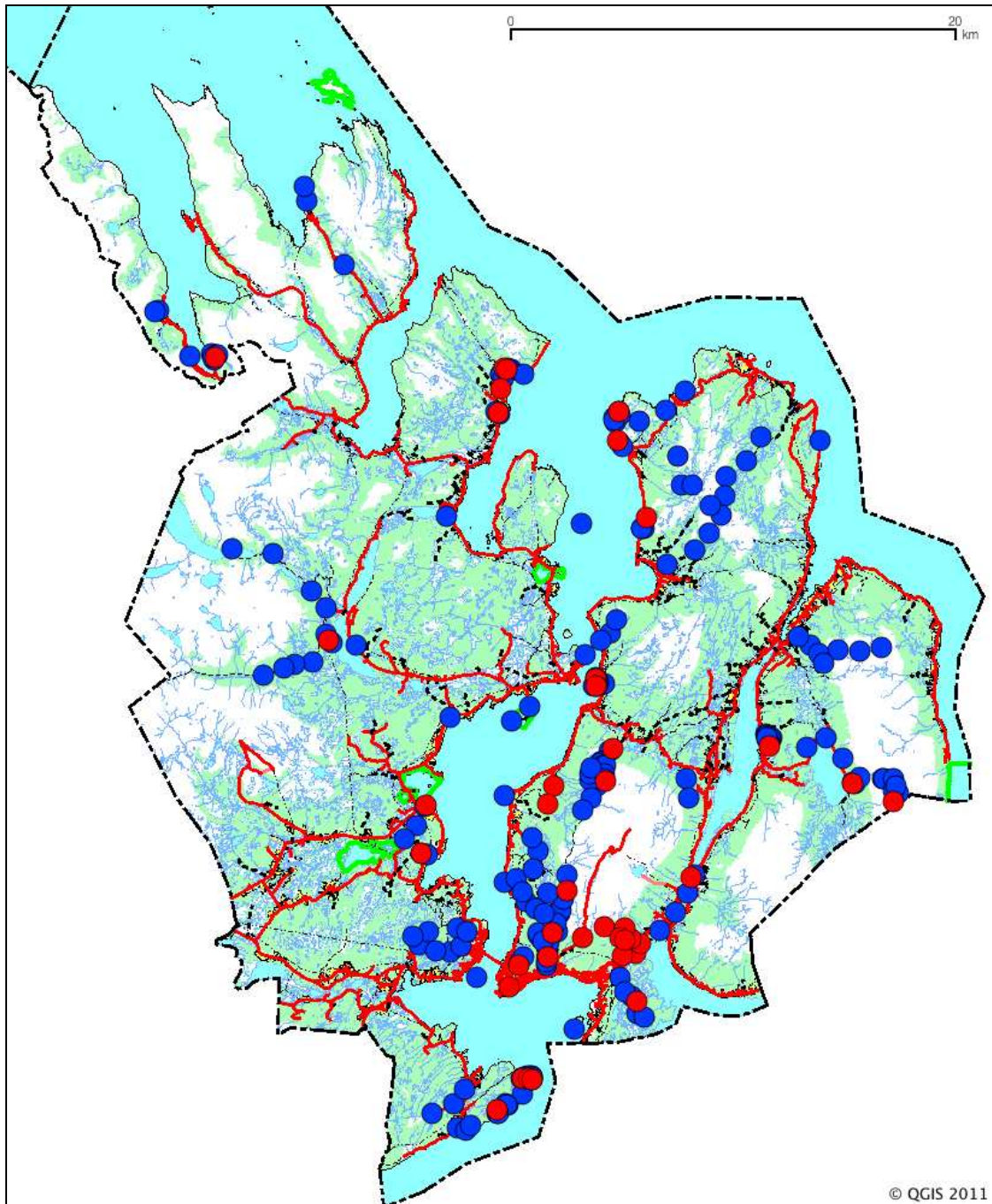
Disse er en liten lokalitet rikt strandberg ved Molvika ytterst på Rødbergodden (verdi C) og et rikt strandberg med tilleggsnaturtypen slåttemark på Lyktholmen (verdi B). Hensynssonene ble ikke detaljkartlagt, men det ble foretatt vurderinger i enkelte områder uten at det ble avgrenset noen viktige naturtyper. I området mellom Finnsnes barneskole og alpinanlegget er det enkelte partier med gammel bjørkeskog med høystauder. Disse ble ikke avgrenset, men bør hensyntas ved en eventuell omdisponering. Ovenfor bebyggelsen mellom Trollvik og Leiknes er det også enkelte partier med gammel løvskog og gråor-heggeskog med liskog utforming. Disse ble ikke avgrenset, men bør trolig detaljkartlegges og hensyntas ved en omdisponering. Finnfjordøya ble ikke vurdert å ha kvaliteter for å bli avgrenset som viktig naturtype, men det er en gråhegrekoloni med 20-30 hekkende par. Øya er også viktig hekkelokalitet for flere måkearter blant annet fiskemåke (NT). Finnfjordøya bør avgrenses som viktig viltlokalitet.

Kartleggingen av Lundberg (2007) førte til avgrensning av totalt 93 naturtypelokaliteter, fordelt på 20 lokaliteter med A-verdi, 27 med B-verdi og 24 med C-verdi. 22 lokaliteter ble definert som uprioriterte. I tillegg til de lokalitetene og hensynssonene Lenvik kommune ønsket kartlagt, prioriterte vi å kvalitetssikre A- og B- lokalitetene i kommunen fra kartleggingen i 2007. Vi oppsøkte totalt 44 av de tidligere kartlagte naturtypene. Det ble skrevet fakta-ark for 16 av disse lokalitetene fordi de fikk endret avgrensinger og verdi. Av disse fikk 3 lokaliteter A-verdi, 10 lokaliteter B-verdi og 3 lokaliteter fikk C-verdi.

Et gjennomgående trekk i kartleggingen fra 2007 er at mange av lokalitetene som har blitt kartlagt som evjer, bukter og viker, deltaområder eller holmer egentlig ikke oppfyller kravene til metodikken i DN's håndbok nr. 13, og verdien er kun begrunnet ut fra forekomster av fugl eller vilt/fisk. Disse lokalitetene burde heller vært kartlagt som rene viltlokaliteter (tabell 4).

Vi oppsøkte også en del nye lokaliteter med potensiale som viktige naturtyper. Det ble i den forbindelse avgrenset 3 nye A-lokaliteter, 3 nye B-lokaliteter og 9 nye C-lokaliteter.

Miljøfaglig Utredning ved Geir Gaarder gjennomførte i 2008 en naturtypekartlegging i forbindelse med utarbeidelse av en konsekvensutredning for Kvittinden Alpinanlegg. I denne kartleggingen ble det kartlagt i alt 9 naturtyper, derav 7 B-lokaliteter og 2 C-lokaliteter fordelt på naturtypene rikmyr, bekkekløft, kalkskog, rik kulturlandskapsjø og bjørkeskog med høystauder. Alle disse naturtypelokalitetene ligger i den baserike Kjerstifjellformasjonen og er beskrevet i vedlagte fakta-ark.

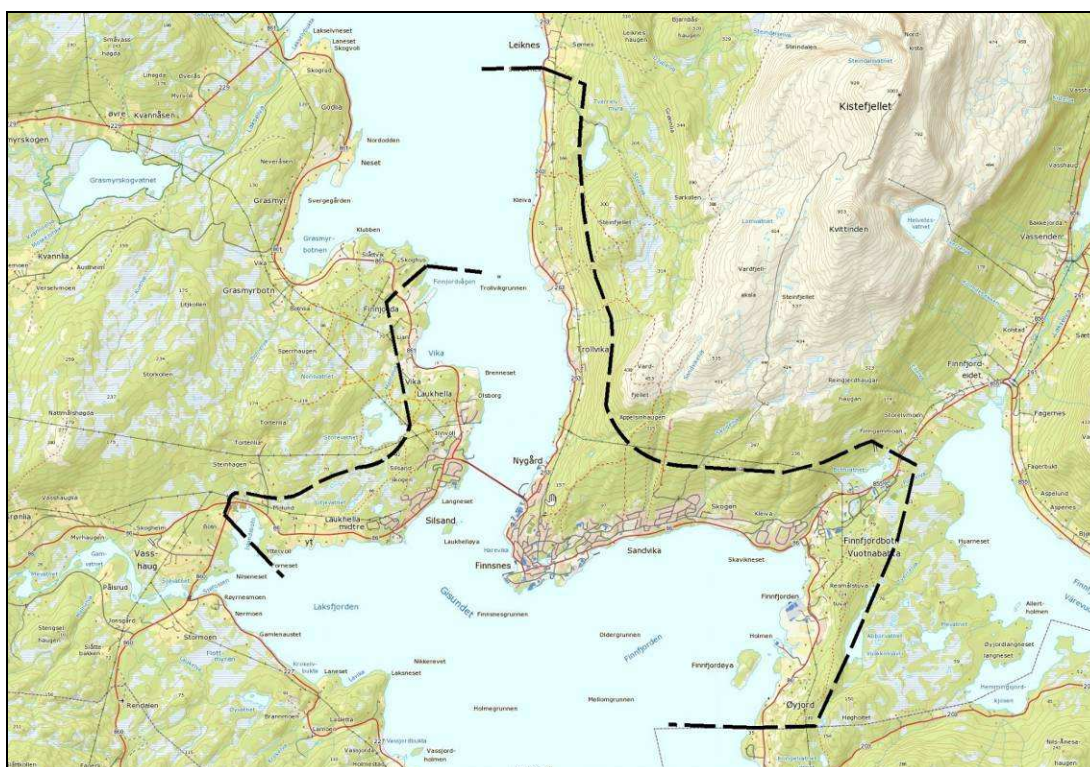

Figur 6. Kart som viser oppsøkte lokaliteter i Lenvik. Røde symboler viser lokaliteter som viste seg å ha en verdi i henhold til metodikken i DN's håndbok nr. 13, mens blå symboler viser de lokalitetene som er oppsøkt, men ikke fikk avgrenset noen ny naturtypelokalitet.

Lenvik er også en stor og variert kommune som har økologiske forhold som tilsier stort potensiale for verdifulle naturtyper og sjeldne arter av både planter og dyr. Et skyvedekke som inneholder kalkrike bergarter strekker seg fra Klauva/Nordneset og over til Finnsnes og videre nordover i Kistefjellmassivet. Vi har hatt spesielt fokus på å kartlegge naturtypene på denne berggrunnsformasjonen, siden vi forventet å finne rikere vegetasjonsutforminger og verdifulle naturtyper i dette området. Figur 4 illustrerer godt at de kartlagte naturtypelokalitetene er konsentrert rundt den kalkrike berggrunnen. Det er kartlagt store kalkrike fjellområder i Kistefjellet og ved

Leirtinden. De mest karakteristiske og vanlige naturtypene i Lenvik er i tillegg rikt strandberg, deltaområder, sørvendte berg og rasmark, rikmyrer, evjer, bukter og vikar, gråor-heggeskog med flommarkskog og li/ravineutforminger, sørvendte lier med gamle ospeskoger og bjørkeskog med høystauder.

Det er noen verneområder i kommunen. I samråd med Fylkesmannens miljøvernnavdeling ble verneområdene ikke prioritert i denne kartleggingen. Av verneområder er det kun Eggøya og deler av Skognesbotn som er kartlagt. Eggøya er i ferd med å gro igjen og vi vurderer at verdien bør nedjusteres til lokalt viktig. Lokalitetens verdi som viltlokalitet har også blitt redusert og er trolig kun lokalt viktig (C). Ved Lakselvneset like ved Skognesbotn ble det registrert en liten ålegraseng som ble avgrenset.

Figur 7. Kart fra Lenvik kommune med hensynsoner i de bynære områdene.

6.4.2 Oppsøkte områder i Lenvik som ikke fikk verdi i hht. metodikken

Tabell 7. Liste over oppsøkte pressområder i Lenvik som ikke fikk noen verdi i hht. metodikken

	Lokalitet	Arealplan	Problemstilling
1.	Rødbergan		Regulert til hyttefelt
2.	Finnfjord havn.		Industriområde
3.	Finnfjordøya		Industriområde
4.	Området melleom Finnsnes barneskole og Sandviklia alpinsenter		Etablering av turløype/lysløype
5.	Trollvik med hensynssoner		Pressområde- hensynsone
7	Finnsnes-Finnfjordbotn med hensynssoner		Pressområde- hensynsone
8	Grasmyr-Islandsbotn		Pressområde- hensynsone
9	Storvatnes- Silsand		Turløype, tilrettelegging rullestolbrukere
10	Silsand		Ny trase riksvei
11	Lysvatn-Lysbotn		Hytteområder
12	Bjørelvnes/Bukkskinn		Båthavn
13.	Olaholmen		Næringsområde- Vikingland

Tabell 8. Liste over registrerte naturtypelokaliteter fra kartleggingen i 2007 (Lundberg, T. 2007). Alle lokaliteter som har blitt undersøkt på nytt i 2010 og har fått ny avgrensing og verdivurdering er det laget eget fakta-ark for og er ikke angitt i tabellen.

Lokalitet	Naturtype	Lokalitetsid 2007	Verdi 2007	Merknader
Hekkingen	Annen viktig forekomst	13	A	Ikke besøkt, men trolig for høy verdi. Viktig viltlokalitet.
Jekthamna	Sand-og grusstrand	37	C	Avgrensing og verdi opprettholdes
Laukvik	Sand- og grusstrand	155	C	Avgrensing og verdi opprettholdes
Vassbotn	Sand- og grusstrand	157	U	Ikke kartlagt
Verselbukta	Sand- og grusstrand	159	U	Ikke kartlagt
Baltsfjordbotn	Sand- og grusstrand	160	U	Ikke kartlagt
Ørnfjordbotnen	Tangvoll	158	C	Avgrensing og verdi opprettholdes
Trælvikura	Sørvendt rasmark	199	A	Ikke kartlagt, potensiale for A-verdi
Huselvdalen	Kroksjøer, flomdammer og meandreende elveparti	6	U	Uprioritert, lokalt viktig viltlokalitet
Kjosen	Brakkvannsdelta	15	C	Verdi nedjustert, lokalt viktig viltområde
Elveneset	Stor elvør	164	U	Uprioritert
Storvika	Sand-og grusstrand	156	U	Uprioritert
Vangsbukta	Brakkvannsdelta	198	B	Avgrensing og verdi opprettholdes
Årneshalvøya	Kystfuruskog	34	U	Ikke kartlagt

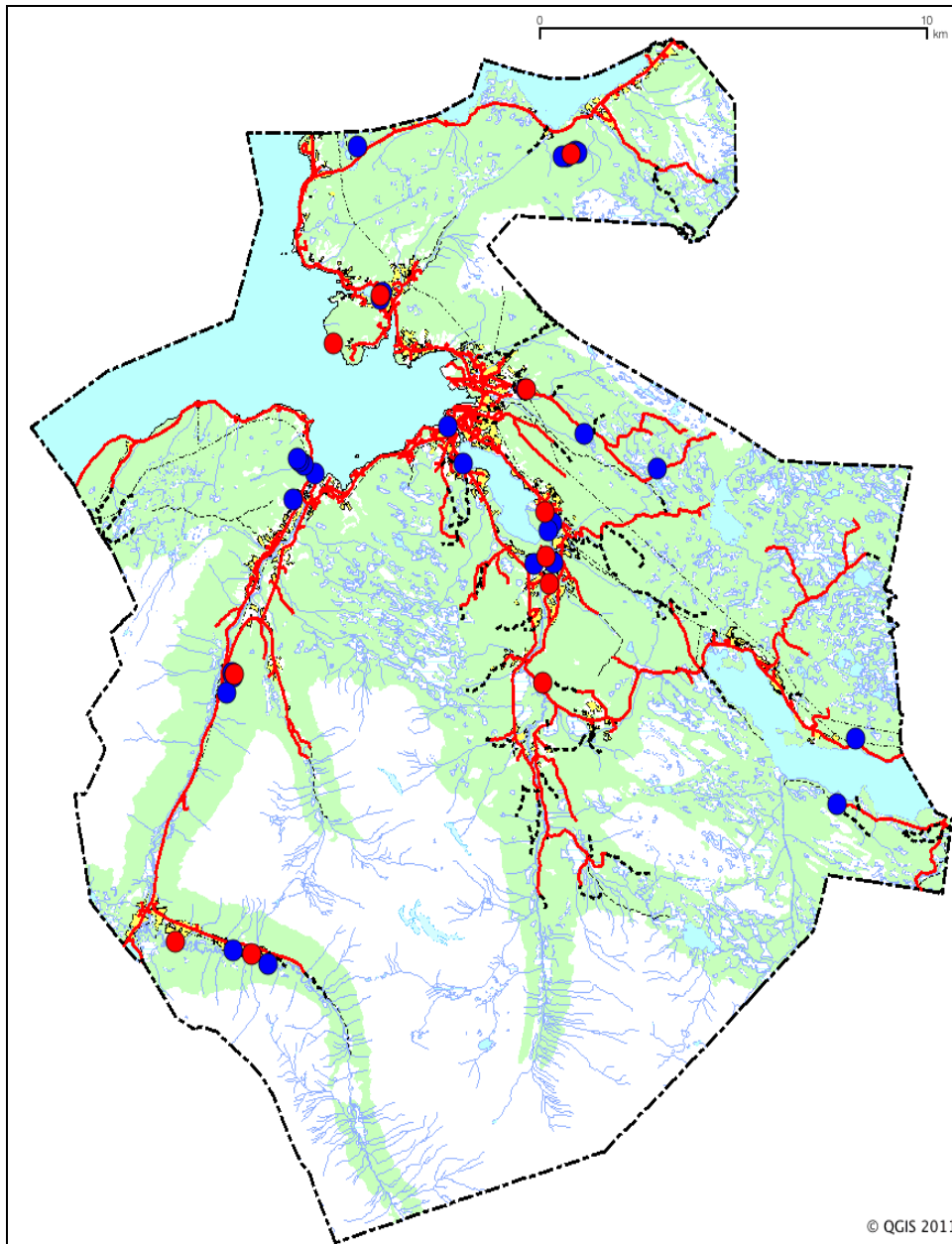
Lokalitet	Naturtype	Lokalitetsid 2007	Verdi 2007	Merknader
Nerstrømmen	Brakkvannsdelta	35	C	Verdi nedjustert, lokalt viktig viltområde
Straumen	Strandeng og strandsump	36	B	Avgrensing og verdi opprettholdes
Sørnesbukta	Strandeng og strandsump	59	U	Verdi nedjustert, lokalt viktig viltområde
Elvøyra	Deltaområde	163	U	Ikke kartlagt
Ellaheimlia	Bjørkeskog med høystauder	273	U	Ikke kartlagt
Forralandet	Deltaområde	47	U	Uprioritert
Tømmervatnet	Evjer, bukter, viker	170	A	Avgrensing og verdi opprettholdes
Tømmerelva	Elvekant, meandrerende elv	246	A	Avgrensing og verdi opprettholdes
Landøy	Strandeng og strandsump	56	C	Ikke kartlagt
Laholtet	Erstatningsbiotop	84	B	Ikke kartlagt
Eggøya	Annen viktig forekomst	85	C	Nedjustert verdi C, lokalt viktig viltområde
Bukkskinnlia	Bjørkeskog med høystauder	65	C	Avgrensing og verdi opprettholdes
Storelva	Gråor-heggeskog	192	U	Ikke kartlagt
Durmåselva	Bekkekløft og bergvegg	193	U	Ikke kartlagt
Sandholmen	Rikt strandberg	196	U	Nedjustert verdi, lokalt viktig viltområde
Aglapsvik	Sand og grusstrand	161	C	Ikke kartlagt
Sørvika	Sand- og grusstrand	162	U	Uprioritert
Storhågen	Rikt strandberg	148	B	Ikke kartlagt
Litjevika	Tangvoll	174	C	Ikke kartlagt
Jøvikdalen nedre	Bjørkeskog med høystauder	176	C	Avgrensing opprettholdes, nedjustert verdi. Lokalt viktig viltområde
Straumen	Brakkvannsdelta	69	A	Ikke kartlagt, trolig riktig verdi. Viktig viltområde
Øyjordlia	Bjørkeskog med Høgstuder	175	A	Ikke kartlagt, trolig for høy verdi
Steinøra	Brakkvannsdelta	73	A	Ikke kartlagt, trolig riktig verdi, Svært viktig viltlokalitet
Sandneset	Strandeng og strandsump	167	C	Ikke kartlagt
Svartbekken	Viktig bekkedrag	74	U	Ikke kartlagt
Kistelv	Bjørkeskog med høystauder	168	C	Ikke kartlagt
Langnes	rik sumskog	169	C	Ikke kartlagt
Kistefjellia	Kalkrike områder i fjellet	171	B	Ikke kartlagt, trolig riktig verdi
Leiknesodden	Rikt strandberg	190	B	Ikke kartlagt, trolig riktig verdi
Vasshaug, nedre	Elver, bukter og viker	165	C	Nedjustert verdi, lokalt viktig viltområde
Vardelia	Bjørkeskog med høystauder	273	U	Ikke kartlagt
Litje Nøkketjønn	Naturlig fisketomme innsjøer og tjern	87	C	Avgrensing og verdi opprettholdes
Abborvatnet	Elver, bukter og viker	121	A	Ikke kartlagt
Bakliene	Kalkskog	238	C	Ikke kartlagt

Lokalitet	Naturtype	Lokalitetsid 2007	Verdi 2007	Merknader
Skognesbotn	Strandeng og strandsump	90	A	Avgrensning og verdi opprettholdes, viktig viltlokalitet
Jutulhaugvatnet	Rik kulturvannsjø	91	A	Ikke kartlagt
Tennholmen	Rikt strandberg	236	B	Ikke kartlagt
Grasmyrskogvatnet	Evjer, bukter, viker	99	A	Verneområde, avgrensning og verdi opprettholdes, viktig viltlokalitet
Tømmerelva	Kroksjøer, flomdammer og meandreende elv	100	B	Verneområde, avgrensning og verdi opprettholdes, viktig viltlokalitet
Lakselva	Rik sumpskog	187	C	Ikke kartlagt
Godlia	Beitemark, beiteskog	188	B	Ikke kartlagt
Høgholtet	Kystfuruskog	118	U	Ikke kystfuruskog. Verdi nedjustert, lokalt viktig viltområde
Finnjordvågen	Rikt strandberg	134	U	Ikke kartlagt
Lian	Naturbeitemark	178	B	Ikke kartlagt
Litjevann		185	C	Ikke kartlagt
Nonsvatnet		200	C	Ikke kartlagt
Skjettendalslia	Bjørkekog med Høgstuder	106	B	Ikke kartlagt
Storneset	Evjer, bukter, viker	107	A	Avgrensning og verdi opprettholdes, viktig viltlokalitet
Hellevatnet	Evjer, bukter, viker	112	A	Avgrensning og verdi opprettholdes, viktig viltlokalitet
Islandsbotn	Brakkvannsdelta	116	B	Ikke kartlagt
Nedre Lakselva	Viktige bestander av ferskvannsorganismer	129	A	Avgrensning og verdi opprettholdes
Rognlikollen	Naturbeitemark	180	C	Ikke kartlagt
Grønnlimarka	Bjørkesog med høystauder	184	C	Ikke kartlagt
Nattmålshaugen	Naturbeitemark	181	B	Ikke kartlagt
Storsletta	Hagemark	182	C	Ikke kartlagt
Storlimyra	Rikmyr	183	B	Ikke kartlagt
Klauvågen	Kystfuruskog	131	U	Ikke kartlagt
Solberglia	Naturbeitemark	154	B	Ikke kartlagt
Vassjord	Tangvoll	173	C	Ikke kartlagt
Ramnfløya	Bjørkeskog med høystauder	177	B	Kun delvis kartlagt, avgrensning og verdi opprettholdes

6.5 Sørreisa

6.5.1 Verdisatte lokaliteter

I denne kommunen ble det sjekket ut ca 30 lokaliteter samt at mange veistrekninger ble observert fra bil. Tre av disse ble vurdert til å ha verdi A, mens hhv. fem og tre fikk verdi B og C. De resterende ble vurdert til ikke å ha noen spesiell verdi i henhold til metodikken. Se figur 8.

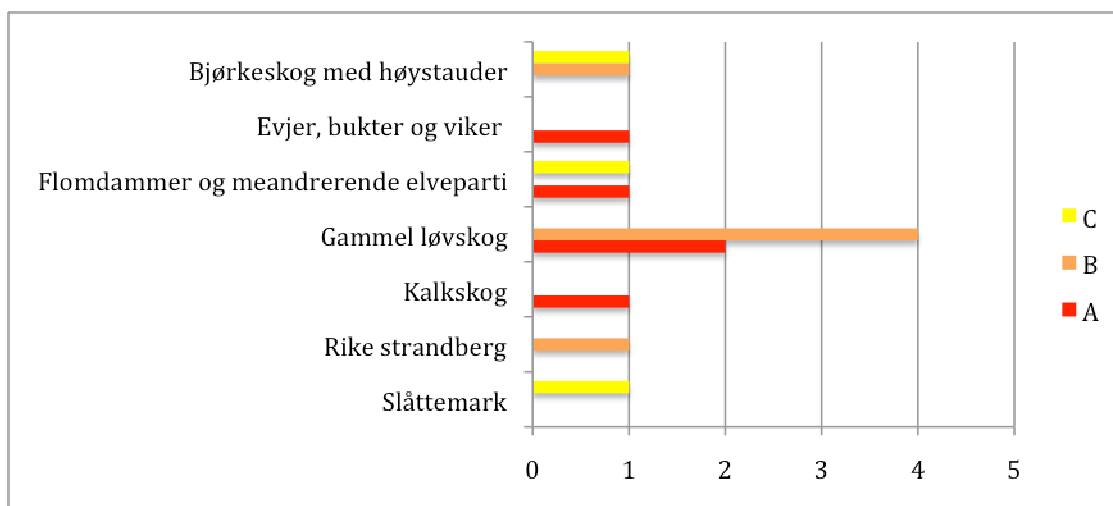
Figur 8. Kart som viser oppsøkte lokaliteter i Sørreisa. Røde symboler viser lokaliteter som viste seg å ha en verdi i henhold til metodikken i DN's håndbok nr. 13, mens blå symboler viser de lokalitetene som er oppsøkt, men ikke fikk avgrenset noen naturtypelokalitet.

På forhånd var det knyttet store forventninger til de betydelige arealene med kalkrike bergarter i Sørreisa. Befaringer viste imidlertid at basevirkningen i mesteparten av de kalkrike områdene var lav. Dette skyldes trolig at akkurat denne bergarten, på tross av det er en karbonatbergart, likevel er motstandsdyktig mot kjemisk vitring og avgir lite ioner til jordvæsken. Vi observerte knapt basekrevende arter selv på blotninger av marmoren i området. Det ble derfor registrert overraskende få verdifulle naturtypelokaliteter knyttet til baserik grunn. De kjente kalkområdene ved Svartåsen har imidlertid blitt dokumentert, samt noen kystnære lokaliteter (Furøy).

Sørreisa har også et meget intakt meandrerende elvesystem i Gumpedal. De rimelig tilgjengelige delene av dette systemet har også blitt kartlagt i denne

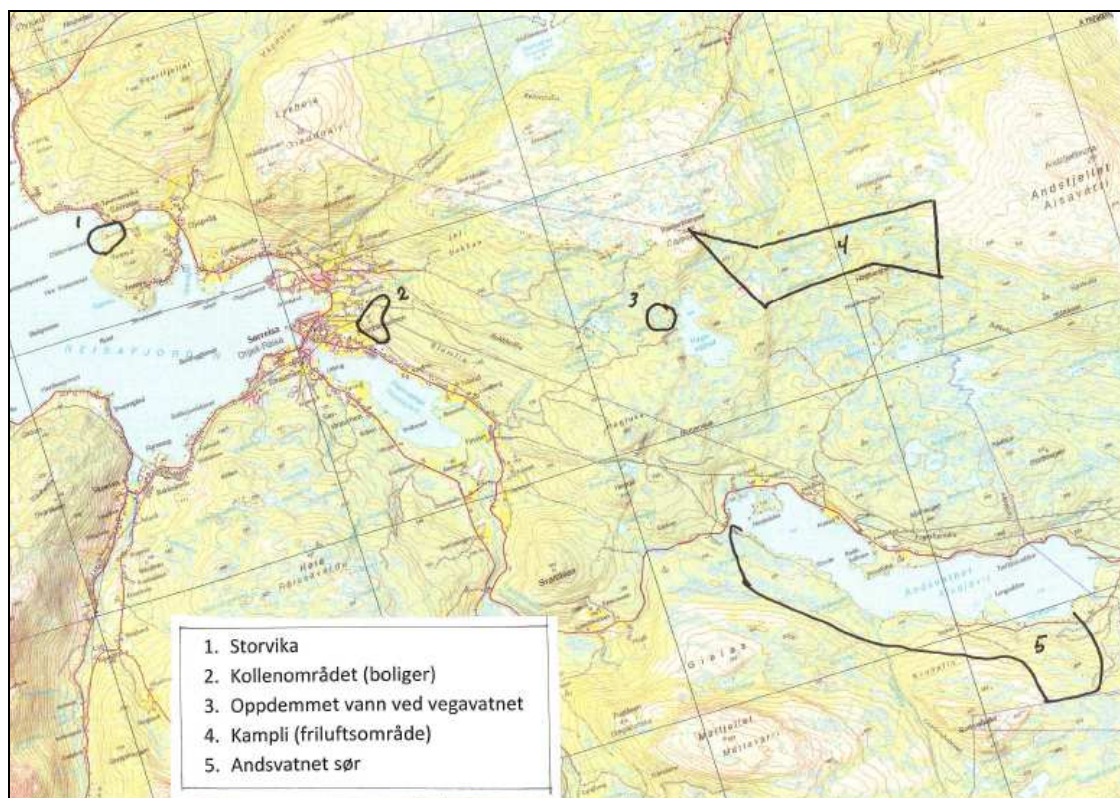
kartleggingsomgangen, uten at det ble påvist noen spesielt interessante arter. Som naturtype har imidlertid likevel systemet stor verdi fordi det er såpass intakt både hydrologisk og økologisk. Det gjenstår enda å kartlegge områder på sørsiden av elva (krever båt.) som har stort potensiale for skogområder med bedre kontinuitet og dermed også interessante artsfunn knyttet til flommarksskoger.

De resterende naturtypelokalitetene som er kartlagt i Sørreisa er stort sett høystaudeskoger av litypen. Disse ligger spredt i dalgangene i hele kommunen. De fineste er trolig langs nedre deler av Tømmerelva. Figur 9 gir en oversikt over naturtypene og verdi.

Figur 9. Grafisk oversikt over fordelingen av de verdifulle naturtypelokalitetene som er avgrenset og verdisatt i Sørreisa i forbindelse med denne kartleggingen.

To av lokalitetene som vi sjekket ut og som var avgrenset av Lundberg (2007) ble funnet å ikke ha noen spesiell verdi av oss. Dette gjelder en høystaudeskog ved Skøelv (lokalitet nr. 85, verdi A) med blant annet fossenever. Skogen var kun en vanlig småbregneskog i veksling med blåbærskog. Enkelte partier med noe storbregner. Fossenever (VU) ble observert på en enslig gammel gråor i en fuktig smådal omgitt av plantet gran. Den andre lokaliteten som ikke ble funnet å ha noen verdi var et område med kystfurskog (lokalitet 120 – verdi C). Skogen hadde ingen indikatorarter for kystfurskog, som for eksempel bjønnkam og må karakteriseres som en relativt ordinær furuskog med krekling og røsslyngdominans.

Figur 10. Kart tilsendt fra Sørreisa kommune med områder som skulle prioriteres under kartleggingen.

6.5.2 Oppsøkte områder i Sørreisa som ikke fikk verdi i hht. metodikken

Tabell 9. Liste over oppsøkte pressområder i Sørreisa som ikke fikk noen verdi i hht. metodikken

Lokalitet	Arealplan	Problemstilling
1. Storvika		Press fra nybygging
2. Kollenområdet		Press fra nybygging
3. Vegavatnet		Press fra nybygging
4. Kampli		Press fra nybygging
5. Andsvatnet sør		Press fra nybygging

Tabell 10. Liste over registrerte naturtypelokaliteter fra kartleggingen i 2007 (Lundberg, T. 2007). Alle lokaliteter som er blitt undersøkt på nytt i 2010 og har fått ny avgrensning og verdivurdering er det laget eget fakta-ark for og er ikke angitt i tabellen.

Lokalitet	Naturtype	Lokalitetsld 2007	Verdi 2007	Merknader
Tømmerneset	Evjer bukter og vikar	104	B	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Hemmingsjordkjosen	Evjer bukter og vikar	22	A	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Jagarberget	Furuskog	27	B	Besøkt og ikke vurdert til å

Lokalitet	Naturtype	Lokalitetsld 2007	Verdi 2007	Merknader
				ha verdi i hht. metodikken.
Skreda	Høystaudeskog	37	U	Ikke besøkt, men potensiale
Sørstraumen	Brakkvannsdelta	39	B	Ikke besøkt
Blomlia	Kalkskog	45	U	Ikke besøkt, men potensiale
Bekkedalen	Bekkekløft og bergvegg	111	B	Ikke besøkt, men potensiale
Lysheia	Kalkrike områder i fjellet	106	C	Ikke besøkt, men plausibel
Djupvåg	Strandeng og strandsump	108	C	Ikke besøkt
Djupvågdalen	Bjørkeskog med høystauder	128	C	Ikke besøkt
Kleivmyrbakkan	Kystfuruskog	43	C	Ikke besøkt
Svartåsen	Kalkskog	79	C	Ikke besøkt
Storbekkdalen	Bekkekløft og bergvegg	112	B	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Sæterbekken	Gråor-heggeskog	67	B	Besøkt og ikke vurdert til å ha verdi i hht. metodikken.
Rabbåsnesan	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti.	73	B	Besøkt og ikke vurdert til å ha verdi i hht. metodikken.
Svartåsbekken	Bekkekløft og bergvegg	131	U	Ikke besøkt, men potensiale
Vegavatnet	Kalksjø	50	B	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Småvatnan	Kalksjø	56	A	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Hestodden	Evjer, bukter og viker	58	B	Ikke besøkt, men trolig mest interessant som villlokalitet
Svartvatnet	Kalksjø	101	B	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Jordbrutjønna (kalksjø)	Kalksjø	102	B	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Loken	Kalksjø	103	B	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Vakkerhumpen	Kalkrike områder i fjellet	123	C	Ikke besøkt
Veidfjellet	Kalkrike områder i fjellet	105	A	Ikke besøkt
Kjeltinden	Kalkrike områder i fjellet	107	B	Ikke besøkt
Tverrelva	Deltaområde	124	B	Ikke besøkt
Hjertinduva	Kalkrike områder i fjellet	133	A	Ikke besøkt
Gjerdemyra	Rikmyr	144	B	Ikke besøkt
Middagsfjellet	Kalkrike områder i fjellet	113	B	Ikke besøkt
Middagselvdalen	Bekkekløft og bergvegg	132	U	Ikke besøkt
Bjørgekollia	Bekkekløft og bergvegg	151	C	Ikke besøkt
Bakkejordskjæret	Rikt strandberg	36	C	Ikke besøkt
Skøelvøra	Skøelvøra	84	B	Ikke besøkt
Kjærringlia	Bjørkeskog med høystauder	85	A	Besøkt og ikke vurdert å ha verdi i hht. metodikken
Skøelva	Gråor-heggeskog	114	B	Ikke besøkt
Forraholtan	Kystfuruskog	122	U	Ikke besøkt
Venneselvia	Bjørkeskog med høystauder	134	B	Ikke besøkt
Sandhamran	Naturbeitemark	135	U	Ikke besøkt
Reinaksellia	Bjørkeskog med høystauder	138	U	Ikke besøkt
Kjeodden	Gråor-heggeskog	139	U	Ikke besøkt
Stormyra	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	110	C	Ikke besøkt
Flatbergan	Sørvendte berg og rasmarker	140	U	Ikke besøkt

Lokalitet	Naturtype	Lokalitetsld 2007	Verdi 2007	Merknader
Nygårdslia	Bjørkeskog med høystauder	141	C	Ikke besøkt
Skredtinden	Annen viktig forekomst	98	U	Ikke besøkt
Steinura	Sørvendte berg og rasmarker	100	U	Ikke besøkt
Tverrelva	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	99	C	Ikke besøkt

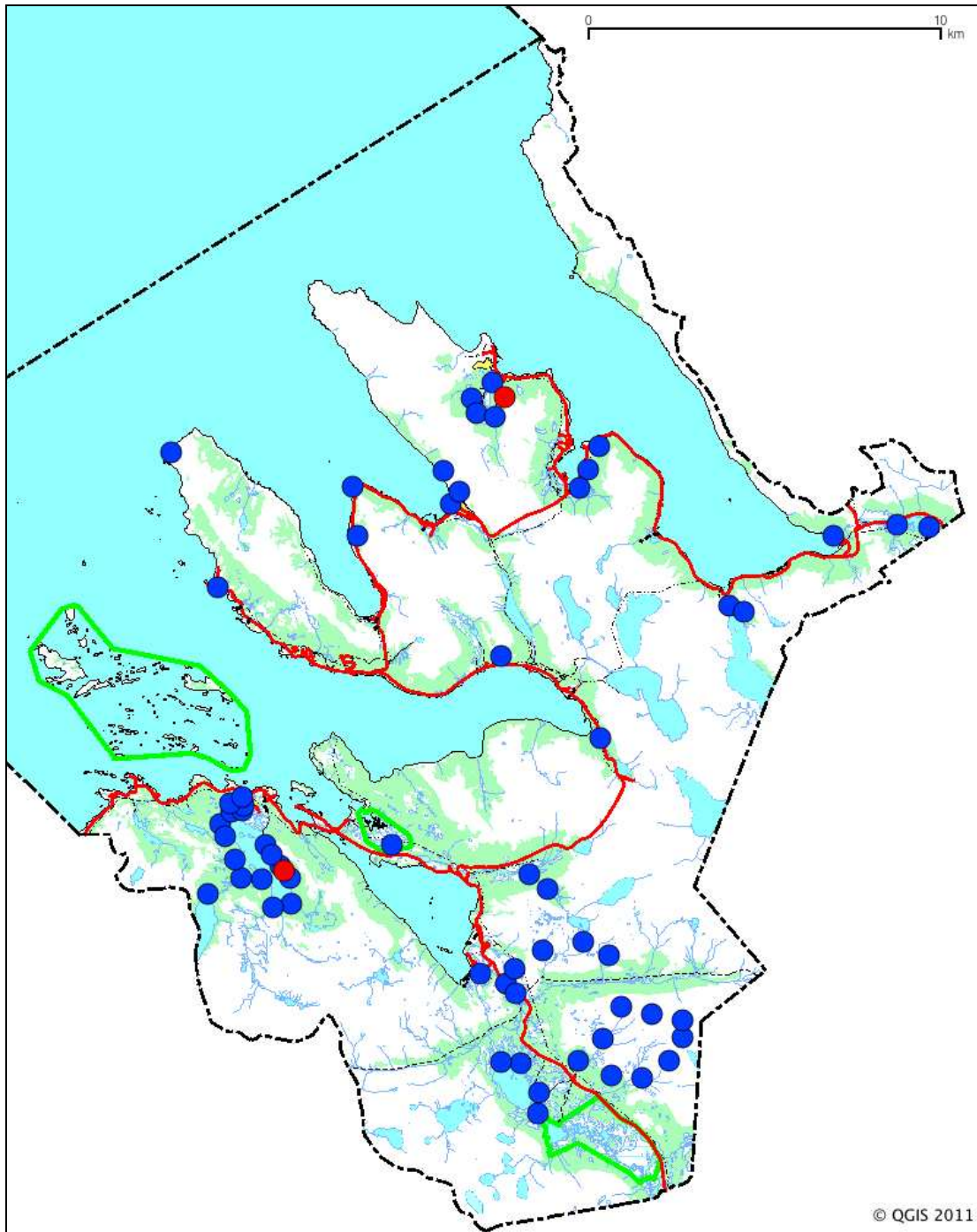
6.6 Berg

6.6.1 Verdisatte lokaliteter

I Berg ble det sjekket ut ca 30 lokaliteter samt at mange veistrekninger ble observert fra bil (Fig. 11). To av disse ble vurdert til å ha verdi B, mens en fikk verdi C. De resterende ble vurdert til ikke å ha noen spesiell verdi i henholdt til metodikken.

Generelt kan man si at naturgrunnlaget i Berg ikke gir grunnlag for mange verdifulle naturtypelokaliteter. Noen sørvendte bjørkeskoger med høystauder samt noen sørvendte berg og rasmarker representerer de viktigste naturtypene i kommunen. Det foreligger allerede noe vern i kommunen og dette vernet omfatter de øvrige viktige naturtypelokalitetene. En god del av de tidligere verdisatte naturtypelokalitetene har fått nedjustert verdi, men flere av dem vil ved en viltkartlegging bli verdisatt som viktige viltområder.

I denne kartleggingen har vi hovedsakelig oppsøkt de lokalitetene som kommunen ønsket å få kartlagt i forbindelse med arealplanene (tabell 11). Mefjordvatnan ble avgrenset av Lundberg (2007) som naturtype evjer, bukter og viker. Vi vurderer ikke lokaliteten som en verdifull naturtype, men den burde heller avgrenses som et viktig viltområde. I Mefjordbotn er det planer om hyttebygging. Området er i stor grad gammel slåtte/beitemark i sen gjengroingsfase og ble ikke verdisatt. Det foreligger også hytteplaner ved vestenden av Svartholvatnet (Helvetesvannet), men det ble ikke verdisatt noen naturtyper i området. Ved Senjahopen foreligger det planer om å legge om veien på nordsiden av bebyggelsen. I dette området var det bare trivielle naturtyper som bjørkeskog med blåbær og krekling. Dyngeneset var avgrenset av Lundberg (2007) som en lokalt viktig naturtype (C-lokalitet). Vi vurderer denne som en vanlig utforming og har nedjustert verdien.

Figur 11. Kart som viser oppsøkte lokaliteter i Berg. Røde symboler viser lokaliteter som viste seg å ha en verdi i henhold til metodikken i DN's håndbok nr. 13, mens blå symboler viser de lokalitetene som er oppsøkt, men ikke fikk avgrenset noen naturtypelokalitet.

Ved Medfjordvær er det et friluftsområde innover Stordalen med turløyper og gapahuk. Det ble ikke avgrenset noen naturtypelokaliteter i dette området, men området er trolig et viktig viltområde for ender og vadere. Det er flere små tjern, bukter, viker, meandrerende elveparti og fuktige myrer som er viktige habitater for våtmarksfugl. I den sørvestvendte lia til Mykjetinden avgrenset vi en bjørkeskog med høystauder med innslag av naturtypen sørvendt berg og rasmarek. Lokaliteten får verdi C fordi lokaliteten er en godt utviklet skog over et større område. I Ersfjordbotn ble

sanddynene ved Ersfjordstranda og Storelva avgrenset av Lundberg (2007). Vi oppsøkte lokalitetene og opprettholder avgrensingen og verdien B for sanddynelokaliteten. Storelva vurderer vi ikke som en verdifull naturtypelokalitet. Det er ikke mange lokaliteter i kommunen som har et slikt kontinuitetspreg og med innslag av rikere høystaudevegetasjon. Ved Tungeneset og innover Steinfjorden er det planer om rassikring. Området ble kun vurdert fra vei, men vurderes å ikke å ha verdifulle naturtyper. I områdene rundt Nordfjorden/Bergsbotn ble en del lokaliteter som var verdisatt av Lundberg (2007) som uprioriterte oppsøkt, men de ble ikke vurdert å ha noen verdi i hht. metodikken.

Kommunen ønsket at noen av Bergsøyene skulle kartlegges da det foreligger ønsker om å kunne benytte disse til rekreasjon og turisme. I samråd med Fylkesmannens miljøvernavdeling ble ikke disse prioritert kartlagt da disse allerede ligger i et verneområde. Ved Hamn er det planer om utvidelse og bygging av flere hytter. Området vurderes ikke å ha noen verdifulle naturtyper.

I forbindelse med planer om å bygge småkraftverk i Sørrelva og Toleelva ble det registrert en bjørkeskog med høystaudeutforming (verdi B) i den sørvente lia av Kvanntotinden. Gjennom lokaliteten planlegges det en adkomstvei til kraftverkene. Finnsætervatnet ble avgrenset som naturtypen evjer, bukter og viker av Lundberg (2007) med verdi B. Vi vurderer at Finnsætervatnet og myrdragene i vest er viktige viltområder, men det er ikke grunnlag for å avgrense dette som en verdifull naturtype. På Straumsnes avgrenset Lundberg (2007) en slåttemark som regionalt viktig naturtype (B). Vi vurderer at dette er en slåttemark som ikke har kvaliteter til å være regionalt viktig. Vår vurdering er at den nedjusteres til å ikke ha noen spesiell verdi i hht. metodikken.

Både Tverrelva og Straumsbotnelva ble i forbindelse med småkraftplaner kartlagt i 2009. Det ble ikke avgrenset noen verdifulle naturtyper i disse områdene. Det foreligger også planer om utvidelse av hyttefeltet ved Yttervatnet i Svandalen. Området ble undersøkt, men det ble ikke avgrenset noen verdifulle naturtyper i området.

6.6.2 Oppsøkte områder i Berg som ikke fikk noen verdi i hht. metodikken

Tabell 11. Liste over oppsøkte pressområder i Berg som ikke fikk noen verdi i hht. metodikken

	Lokalitet	Arealplan	Problemstilling
1.	Finnsætervatnet		Fritidsbebyggelse/hyttefelt
2.	Toleelva		Småkraftutbygging
3.	Sørrelva		Småkraftutbygging
4.	Tverrelva		Småkraftutbygging
5.	Straumsbotnelva		Småkraftutbygging
6.	Bøvær		Parkeringsplass ved Kråkeslottet
7.	Trælen		Bergverk

	Lokalitet	Arealplan	Problemstilling
8	Mefjordbotn	LNF-FB3	Hyttefelt
9	LNF område mellom Skaland og grafittverket	LNF	Turstier
910	Raselv, Bergsbotn	AB8	Marin Team, bruk av vann fra kraftverk
11	Tungeneset		Rassikring
12	Svartholvatnet-vest	FB3	Hyttefelt
13	Yttervatnet Svanvatnan	FB2	Hyttefelt
14	Ersfjorden	FB5	Hyttefelt
15	Mefjordvær	FB4	Hyttefelt
16	Mefjordvær	LNF-F1	Turstier
17	Bjellhaugen-Finnsæter	LNF-F9	Treningsområde hester og hunder
18	Senjahopen	M2	Omlegging av vei på nordsiden
19	Hamn-Nikkelverft		Pressområde hytter
20.	Færøy		Turisme

Tabell 12. Liste over registrerte naturtypelokaliteter fra kartleggingen i 2007 (Lundberg, T. 2007). Alle lokaliteter som er blitt undersøkt på nytt i 2010 og har fått ny avgrensning og verdivurdering er det laget eget fakta-ark for og er ikke angitt i tabellen.

Lokalitet	Naturtype	Lokalitetsld 2007	Verdi 2007	Merknader
Ersfjordbotn	Sanddyne	17	B	Verdi og avgrensning opprettholdes
Dyngeneset	Tangvoll	18	C	Besøkt, men ikke vurdert til å ha noen verdi i hht. metodikken
Kjosen	Strandeng og strandvoll	19	C	Besøkt, men ikke vurdert til å ha noen verdi i hht. metodikken
Storelva	Kroksjøer, flomdammer og meandrerede elveparti	97	C	Besøkt, men ikke vurdert til å ha noen verdi i hht. metodikken
Mefjordvatnet	Evjer, bukter og viker	61	B	Besøkt, men ikke vurdert til å ha noen verdi i hht. metodikken, viktig viltområde
Storelvia	Sørvendt berg	41	U	Uprioritert
Storåna	Bjørkeskog med høystauder	42	U	Uprioritert
Hestelian	Bjørkeskog med høystauder	96	U	Uprioritert
Færøy	Rikt strandber	13	B	Ikke oppsøkt
Finnsætervatnet	Evjer, bukter og viker	33	B	Besøkt, men ikke vurdert til å ha noen verdi i hht. metodikken, viktig viltlokalitet
Kvannholmen	Rikt strandber	62	U	Ikke oppsøkt
Straumsnes	Slåttemark	94	B	Besøkt, men ikke vurdert til å ha noen verdi i hht. metodikken
Ellevoll	Strandeng og strandsump	20	B	Ikke besøkt, men trolig korrekt
Lavollkjosen	Strandeng og strandsump	22	A	Verneområde, ikke oppsøkt, verdi opprettholdes
Storjorda	Gråor-heggeskog	26	B	Avgrensning opprettholdes, verdi nedjusteres til C

Lokalitet	Naturtype	Lokalitetsld 2007	Verdi 2007	Merknader
Storlia	Bjørkeskog med høystauder	29	B	Avgrensning opprettholdes, verdi nedjusteres til lokalt viktig C, viktig viltlokalitet
Ellevollen	Brakkvannsdelta	95	B	Besøkt, men ikke vurdert til å ha noen verdi i hht. metodikken
Svanelvdalen	Evjer, bukter og viker	16	A	Avgrensning opprettholdes, verdi nedjusteres til lokalt viktig C, viktig viltlokalitet

7 Forslag til videre kartlegging

I det videre kartleggingsarbeidet kan en vurdere å ikke fokusere så mye på helt konkrete og kartfestede pressområder. Et slikt fokus gir færre avgrensede naturtypelokaliteter i forhold til de ressursene som settes inn på grunn av et større antall ”bomturer” til områder som ikke er verd å avgrense. For å få kartlagt flest mulig av de viktigste og mest intakte systemene i kommunen er det trolig bedre å la den tidligere dokumentasjonen og naturgrunnlaget legge de viktigste føringene for hvilke områder en oppsøker. En kan eventuelt velge å avstå fra å oppsøke vanskelig tilgjengelige arealer som åpenbart ikke vil bli berørt i overskuelig fremtid. En slik tilnærming vil resultere i flere avgrensede lokaliteter og ikke minst føre til at de viktigste og største lokalitetene blir dokumentert. I denne kartleggingen har vi ikke fokusert på å kartlegge områder som iht. DN-håndbok 11 defineres som viktige viltområder. For å få en god oversikt av de biologiske verdiene i de 5 kommunene, anbefaler vi at det gjennomføres en ny viltkartlegging iht. ny revideringen av DN-håndbok 11 som ventes ferdig i 2011.

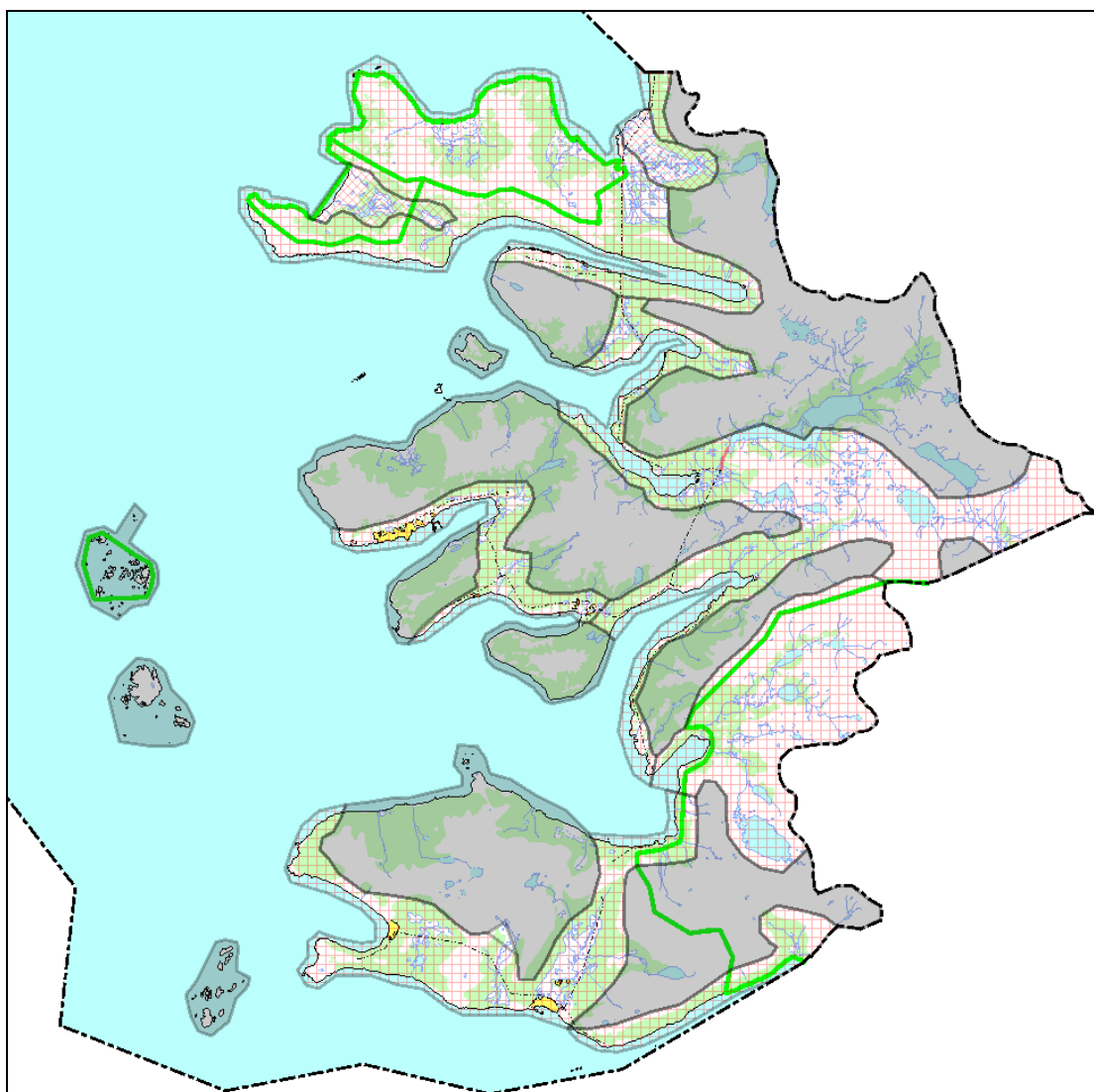
7.1 Torsken

I Torsken har kartlegging i 2010 vært konsentrert til de prioriterte områdene nær veier, bebyggelse og strandsonen. Verdifulle lokaliteter i slike pressområder er derfor bedre dekket (Fig 12).

Det er flere fisketomme dammer og tjern nedenfor skoggrensen. Dette kan vise seg å være svært interessante lokaliteter, men krever oftest undersøkelser av vannmassene og av invertebratfauna for å gjøre en god verdivurdering.

I noen av de lavereliggende delene av kommunen er det også noen områder med høystaudeskog i de sørvendte liene. I de sørvest-eksponerte dalsidene er det potensiale for høy produksjon og varmekrevende arter. Flere lokaliteter kan være i kombinasjon med sørvendte berg og rasmarker og i tillegg ha en interessant insektfauna. Det bør gjøres en mer systematisk kartlegging av de sørvendte berg og rasmarkene med ulike utforminger av liskoger. Dette er trolig den naturtypen i kommunen med størst potensiale for sjeldne og rødlistede arter.

Torsken har også en rekke bekkeløftlokaliteter, ofte med fosser, som er dårlig undersøkt. De aller fleste av elvene og bekkene danner små til mellomstore kløfter, og det er potensiale for viktige bergveggslokaliteter særlig på lokaliteter som har gunstig eksposisjon mot sørvest.

Figur 12. Kart som viser kartleggingsgraden i Torsken etter DN's metodikk. Grå områder er ikke kartlagt, mens rødskraverte områder er dårlig kartlagt i henhold til definisjonene i DN's håndbok nr. 13 (dvs. en mindre andel av A og B lokaliteter for noen eller alle naturtyper er kartlagt).

Noen viktige havstrandslokaliteter ble kartlagt i 2010, men det bør gjennomføres en ny kartlegging av alle havstrandlokalitetene i kommunen. Noen av havstrandlokalitetene ligger i nær tilknytning til kulturmarkslokaliteter som kun delvis er kartlagt i de kystnære områdene. I hele kommunen er det få aktive bruk igjen og flere er i ferd med å legges ned, og det er trolig mange kulturmarkslokaliteter som ikke er registrert. Det bør gjennomføres en systematisk kartlegging av gjenværende biologisk verdifulle miljøer i kulturlandskapet, spesielt naturbeitemarker og slåttemarker. Det bør utarbeides en konkret plan for å ta vare på de få resterende verdifulle kulturlandskapselementene i kommunen. Det ble registrert en kystlynghei-lokalitet i kommunen. Det bør gjøre undersøkelser om det er flere kystlynghei-lokaliteter.

Ingen av holmene eller øyene i kommunen ble kartlagt i 2010. Her kan det være viktige havstrandslokaliteter og trolig noen andre naturtyper med frodige utforminger da det er flere hekkekolonier med sjøfugl som gjødsler jordsmonnet.

Kun noen få av verneområdene ble kartlagt i 2010, felles for flere av dem er at de er i ferd med å gro igjen, noe som igjen kan føre til at verneverdiene blir redusert. Det bør foretas en ny kartlegging av alle verneområdene for å se om verneformålene ivaretas. Det bør etableres nye bevaringsmål og skjøtselstiltak bør vurderes.

Med dette utgangspunktet foreslås følgende prioritering for videre kartlegging:

1. Sørvendte berg og rasmarker.
2. Sørvendte skogslier med høystaudeutforminger
3. Holmer og øyer med vegetasjonsdekke
4. Ny kartlegging av alle verneområdene i kommunen for å få en status på naturkvalitetene og få etablert bevaringsmål og eventuelle forslag til skjøtsel.
5. Få en oversikt om det er flere kystlyngheier i kommunen.
6. Elvedeltaer og brakkvannsområder.
7. Kulturmarkslokaliteter i hele kommunen.
8. Havstrandlokaliteter i hele kommunen.

7.2 Tranøy

Kartlegging i 2010 i Tranøy har også vært konsentrert til de prioriterte områdene nær veier, bebyggelse og i strandsonen (Fig. 13). Verdifulle lokaliteter i slike pressområder er derfor bedre dekket, spesielt langs kystområdene. I Ånderdalen nasjonalpark ble det gjennomført kartlegging både i 2009 og i 2010. De områdene med størst potensiale for verdifulle naturtyper innenfor nasjonalparken er derfor godt kartlagt (Fig. 13). Skogsområdene som ligger like utenfor nasjonalparken spesielt mot Gjøvika og områdene mot Vardenesmyra bør detaljkartlegges da de i stor grad har samme utforming som de verdifulle naturtypene i nasjonalparken.

I tilknytning til flommarksskoger og kystfuruskoger er det flere fisketomme dammer og kroksjøer. Dette gjelder både de kulturpåvirkede delene av kommunen, og de nærmest uberørte delene. Dette kan vise seg å være svært interessante lokaliteter, men krever oftest undersøkelser av vannmassene og av invertebratfauna for å gjøre en god verdivurdering.

I Tranøy er det flere sørvendte lier med potensiale for kalkskog, bjørkeskog med høystauder og liskogutforminger av gråor-heggeskog. Felles for disse naturtypene er at de har høy produksjon og varmekrevende arter. Flere lokaliteter er i områder med baserik bergrunn og er ofte i kombinasjon med sørvendte berg og rasmarker. Det bør gjennomføres en systematisk kartlegging av biologisk verdifulle skogmiljøer i kommunen. Særlig viktig er det viktig å fange opp skogområder i lavereliggende strøk.

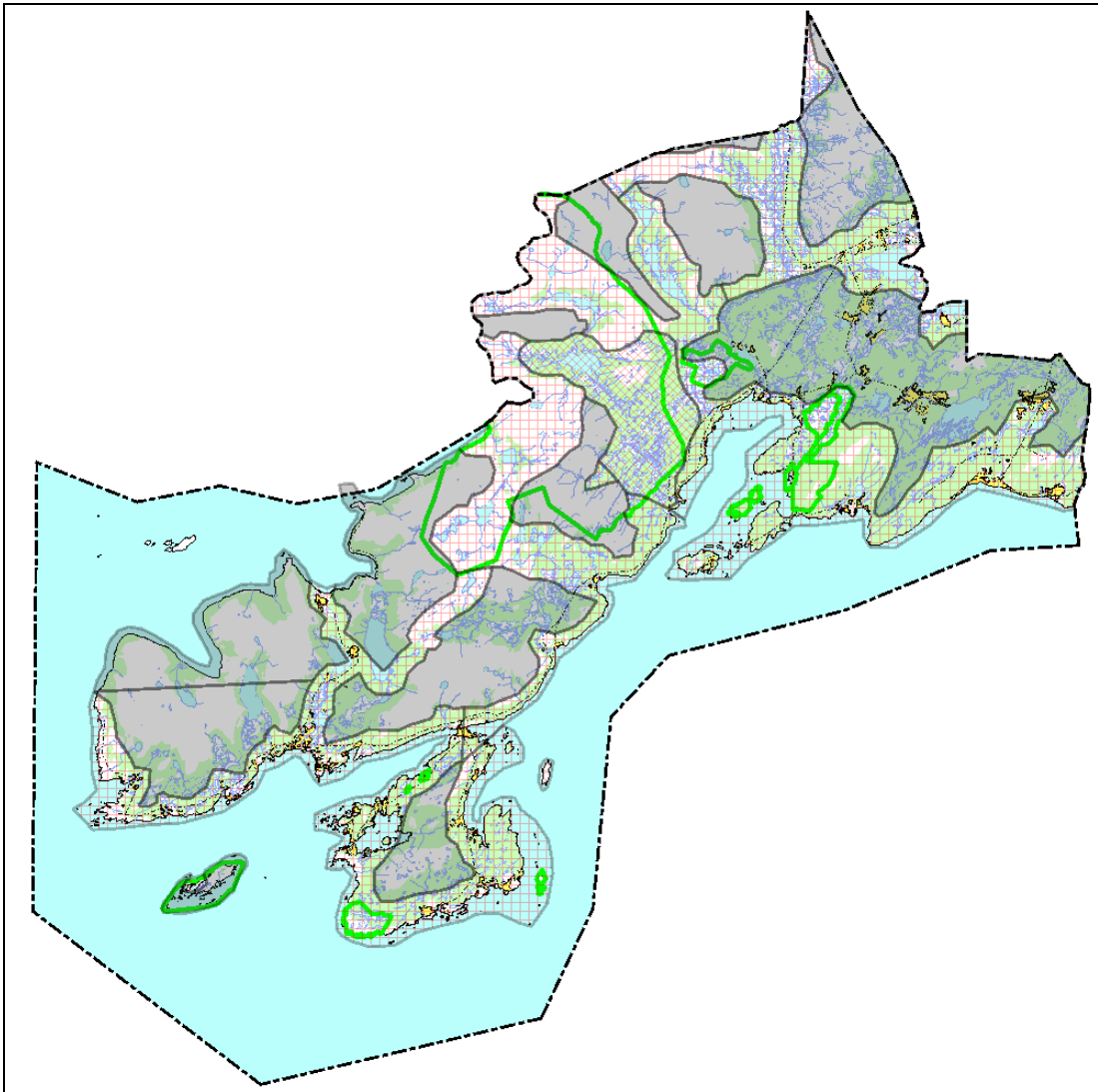
I Tranøy er det også en rekke bekkekløftlokalteter, ofte med fosser, som er dårlig undersøkt. Noen av elvene og bekkene danner små til mellomstore kløfter, og det er potensiale for viktige bergvegglokalteter særlig på lokaliteter som har gunstig eksposisjon mot sørvest.

Noen viktige havstrandslokalteter og rike strandberg ble kartlagt i 2010. Alle bestander av rike strandberg, saltenger og brakkvannsenger bør kartlegges og bevares. Det er viktig å få kartlagt og ivareta alle forekomster av brakkvannspoller og deltaer.

Noen havstrandslokalteter ble kartlagt i 2010, men det bør gjennomføres en systematisk kartlegging av alle havstrandslokaltetene i kommunen. Flere av havstrandslokaltetene ligger i nær tilknytning til kulturmarkslokalteter. Også i denne kommunen er det mange bruk som er i ferd med å legges ned, og det er trolig flere kulturmarkslokalteter som ikke er registrert. Etter det en kjenner til har det ikke vært utført søk etter beitemarkssopp i Tranøy. Det bør gjennomføres en systematisk kartlegging av gjenværende biologisk verdifulle miljøer i kulturlandskapet, spesielt naturbeitemarker og slåttmarker. Det bør utarbeides en konkret plan for å ta vare på de få resterende verdifulle kulturlandskapselementene i kommunen. På Stonglands-halvøya og vestover mot Skrolsvik bør det undersøkes om det kan finnes kystlyngheilokalteter.

Det er mange kalksjøer i Tranøy og flere av dem er kartlagt tidligere. Da det er utarbeidet en handlingsplan for kalksjøer i Norge, bør kalksjøene i Tranøy kartlegges på nytt ved hjelp av klassifiseringssystemet som er utarbeidet. En bør i tillegg undersøke om det er kalksjøer i kommunen som tidligere ikke er kartlagt.

Kun noen få av verneområdene ble kartlagt i 2010, felles for flere av dem er at de er i ferd med å gro igjen, noe som igjen kan føre til at verneverdiene blir redusert. Det bør foretas en ny kartlegging av alle verneområdene for å se om verneformålene ivaretas. Det bør etableres nye bevaringsmål og skjøtselstiltak bør vurderes.

Figur 13. Kart som viser kartleggingsgraden i Tranøy etter DN's metodikk. Grå områder er ikke kartlagt, mens loddrett/vannrett skraverete områder er dårlig kartlagt i henhold til definisjonene i DN's håndbok nr. 13 (dvs. en mindre andel av A og B lokaliteter for noen eller alle naturtyper er kartlagt). Diagonalt skraverete områder vurderer vi å være godt kartlagt.

Med dette utgangspunktet foreslås følgende prioritering for videre kartlegging:

1. Sørvendte berg og rasmarker.
2. Sørvendte skogslier med høystaudeutforminger
3. Holmer og øyer med vegetasjonsdekke
4. Ny kartlegging av alle verneområdene i kommunen for å få en status på naturkvalitetene og få etablert bevaringsmål og eventuelle forslag til skjøtsel.
5. Få en oversikt av kystlyngheier i kommunen.
6. Elvedeltaer og brakkvannsområder.
7. Kulturmarkslokaliteter i hele kommunen.

8. Flere havstrandlokaliteter i hele kommunen.
9. Kalksjøer
10. Kalkrike områder over tregrensa på Rubbestadfjellet
11. Evjer, bukter og viker i Laukhella/Lakselvvasdraget.

7.3 Lenvik

I henhold til føringene for dette kartleggingsoppdraget har en fokusert på de mest prioriterte områdene nær veier, bebyggelse og strandsonen (Fig. 14). Verdifulle lokaliteter i slike pressområder er derfor bedre dekket, spesielt langs kystområdene. Kun deler av de kalkrike områdene i fjellet er kartlagt i 2010. Det er trolig flere viktige kalkrike områder i fjellet, og slike områder kan prioriteres i fremtidige kartlegginger. Spesielt kalkrike snøleiesamfunn burde vektlegges, siden dette er et miljø som kan inneholde flere rødlistearter. Fokus på kryptogamer som sopp, moser og lav vil trolig føre til mange interessante funn av sjeldne og rødlistede arter.

Kun noen få av verneområdene ble kartlagt i 2010, felles for flere av dem er at de er i ferd med å gro igjen, noe som igjen kan føre til at verneverdiene blir redusert. Det bør foretas en ny kartlegging av alle verneområdene for å se om verneformålene ivaretas. Det bør etableres nye bevaringsmål og skjøtselstiltak bør vurderes.

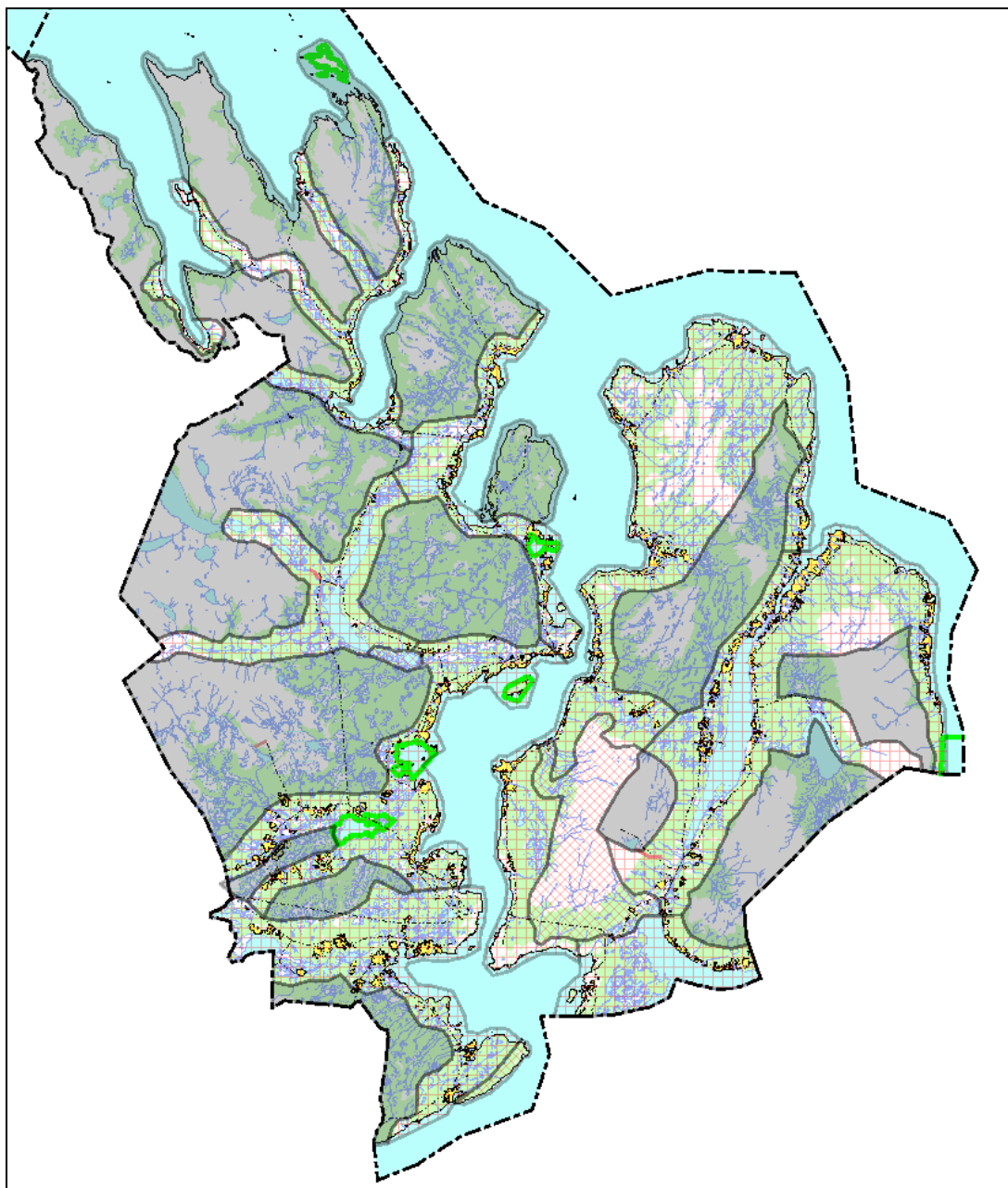
I tilknytning til flommarksskoger og kystfuruskoget/gamle furuskoget er det flere fisketomme dammer og kroksjøer. Dette gjelder både de kulturpåvirkede delene av kommunen, og de nærmest uberørte delene. Dette kan vise seg å være svært interessante lokaliteter, men krever oftest undersøkelser av vannmassene og av invertebratfauna for å gjøre en god verdivurdering.

I Lenvik er det også flere sørvendte lier med potensiale for kalkskog, bjørkeskog med høystauder og liskogutforminger av gråor-heggeskog. Fellers for disse naturtypene er at de har høy produksjon og potensiale for varmekrevende arter. Flere lokaliteter kan være i kombinasjon med sørvendte berg og rasmarker. Det bør gjennomføres en systematisk kartlegging av biologisk verdifulle skogmiljøer i kommunen. Særlig viktig er det viktig å fange opp skogområder i lavereliggende strøk og i fjordliene. Enkelte rike høyereliggende skoger bør også registreres.

Noen viktige havstrandslokaliteter og rike strandberg ble kartlagt i 2010. Alle forekomster av rike strandberg, saltenger og brakkvannsenger bør kartlegges, og det er viktig å ta vare på alle forekomster av brakkvannspoller og deltaer.

Mange av havstrandslokalitetene ligger i nær tilknytning til kulturmarkslokaliteter som er lite kartlagt i kommunen. I hele kommunen er en rekke bruk som er i ferd med å legges ned, og det er trolig mange kulturmarkslokaliteter som ikke er registrert. Heller ikke i Lenvik er det utført søk etter beitemarkssopp. I områdene mellom Silsand,

Grasmyr og Høgløkollen er det etablert et fellesbeite for både storfe og småfe. Dette området er spesielt interessant med tanke på beitebetinget sopp og karplanter.

Figur 14. Kart som viser kartleggingsgraden i Lenvik etter DN's metodikk. Grå områder er ikke kartlagt, mens loddrett/vannrett skraverte områder er dårlig kartlagt i henhold til definisjonene i DN's håndbok nr. 13 (dvs. en mindre andel av A og B lokaliteter for noen eller alle naturtyper er kartlagt). Diagonalt skraverte områder vurderer vi å være godt kartlagt.

I senere kartleggingsrunder bør en derfor fokusere på gjenværende biologisk verdifulle miljøer i kulturlandskapet, spesielt naturbeitemarker og slåttemarker. Det bør utarbeides en konkret plan for å ta vare på de få resterende verdifulle kulturlandskapselementene i kommunen.

Forekomster av meandrerende vassdrag under skoggrensen bør registreres, inkludert relativt små bekkesystem. Fiskeløse dammer og tjern i kommunen bør kartlegges. Det

er flere potensielle kalksjøer i Lenvik og det er kun noen av disse som er kartlagt tidligere. Innsjøer/tjern vi mener er potensielle er: Solbergvatnet, Langvatnet, Fiskevatnet og Russevatnet ved Russevåg, Øyvatnet sør for Krokelvbukta, Litjevatnet og navnløst tjern like ved nordvest for Høgla, Litjevatnet med nærliggende småtjern ved Laukhella, Sørlivatnet, Trollbuvatnet, Sjøvatnet, Grasmyrvatnet, Jøtulvatnet, Leiknesvatnet, Store og Lille Nøkketjern og Abborvatnet sørvest for Finnfjordbotn. Da det er utarbeidet en handlingsplan for kalksjøer i Norge, bør kalksjøene i Lenvik kartlegges ved hjelp av klassifiseringssystemet som er utarbeidet.

I Lenvik er det en rekke bekkekløftlokaliteter, ofte med fosser, som er dårlig undersøkt. De aller fleste av elvene og bekkene danner små til mellomstore kløfter, og det er potensielle for viktige bergvegglokaliteter særlig på lokaliteter som har gunstig eksposisjon mot sørvest og som ligger i områder med baserik berggrunn.

En kan også prioritere en grundigere kartlegging av spesielt rike myrer og kilder/kildebekker. Gjenværende rester av myrer under 300 m.o.h bør ikke grøftes ut før en er sikker på at de ikke inneholder spesielle naturkvaliteter. Alle rikmyrer og velutviklede kildesamfunn bør bevares.

Med dette utgangspunktet foreslås følgende prioritering for videre kartlegging:

1. Sørvendte berg og rasmarker.
2. Sørvendte skogslieer med høystaudeutforminger
3. Holmer og øyer med vegetasjonsdekke
4. Ny kartlegging av alle verneområdene i kommunen for å få en status på naturkvalitetene og få etablert bevaringsmål og eventuelle forslag til skjøtsel.
5. Elvedeltaer og brakkvannsområder.
6. Kulturmarkslokaliteter i hele kommunen.
7. Rike myrer
8. Havstrandlokaliteter i hele kommunen.
9. Kalksjøer i områder med baserik berggrunn.
10. Kalkrike områder over tregrensen burde kartlegges spesielt med fokus på kryptogamer som moser, lav og sopp.
11. Evjer, bukter og viker i Laukhella/Lakselvvassdraget.

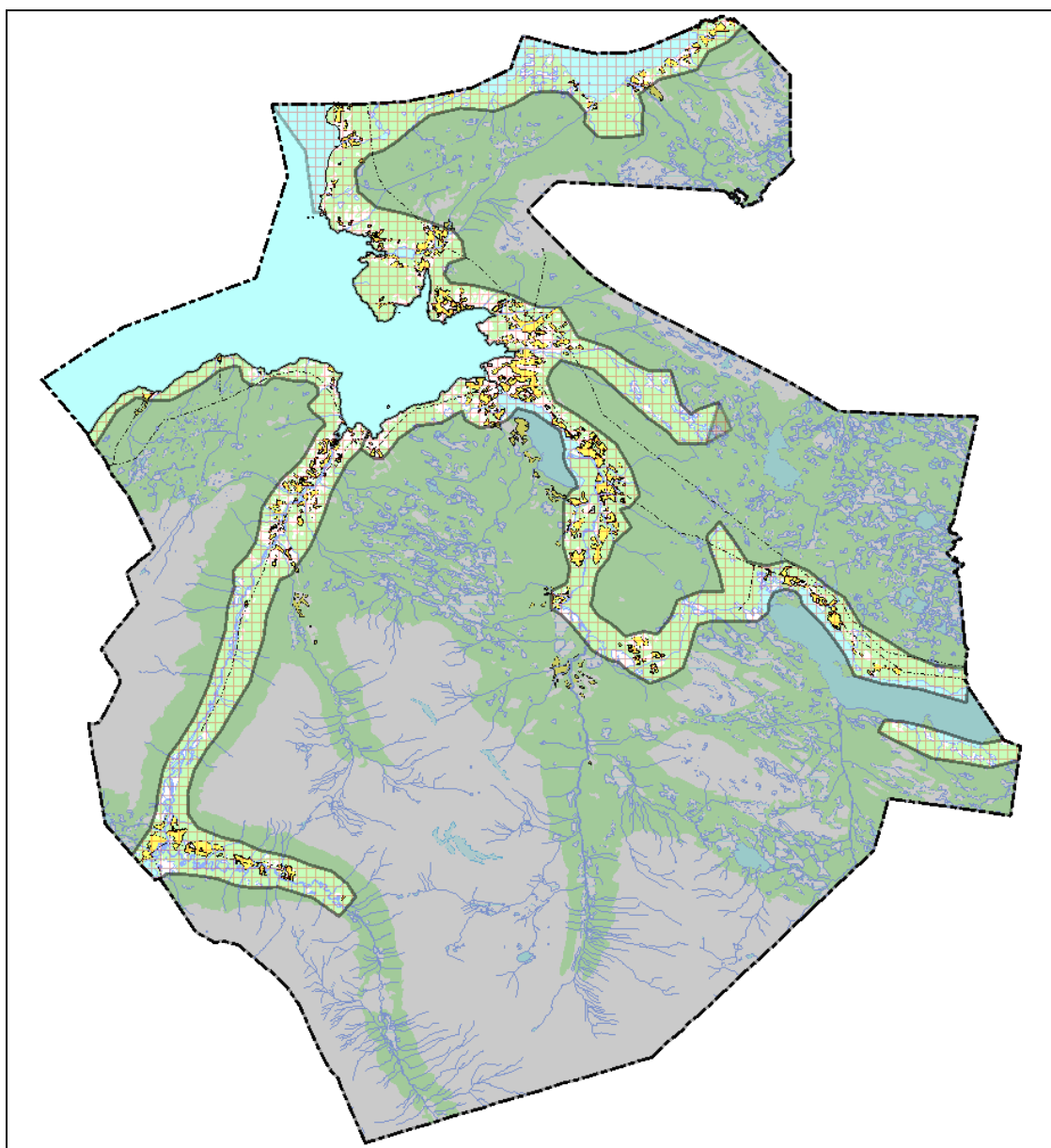
7.4 Sørreisa

Kartlegging i 2010 var konsentrert til de områdene nær veier, bebyggelse og til strandsonen. Slike områder begynner derfor å bli noe dekket (Fig. 15), men det er fremdeles noe potensielle for verdifulle lokaliteter i slike områder. I den videre

kartleggingen foreslås det derfor at en går selektivt etter de A og B-lokaliteter i Lundberg (2007) som ikke ressursene strakk til å kartlegge i 2010. En bør da spesielt ha fokus på å dekke enkelte bekkekløftlokaliteter øst for Finnset og i sideelver til Tømmerelva. Videre er det en del antatt verdifulle områder i fjellet med kalkkrevende fjellvegetasjon, samt en rekke flere verdifulle lokaliteter med høystaudeskog. Sistnevnte har antageligvis stort sett lignende karakter som de som allerede er kartlagt og nå neppe opp til svært høy verdi. Et unntak er flommarksskogene sør for Gumpedalselva som trolig spesielle i forhold til andre skoger i kommunen, og kan være svært viktige.

Det er også potensiale for ytterligere lokaliteter knyttet til kalkrik berggrunn i mer avsidesliggende lokaliteter på Svartåsen og områdene nordøstover derfra mot Vegavatnet og Vakkerhumpen/Høgkampen. Dette gjelder spesielt kalksjøer, kalkskog, rasmarker og bekkekløfter.

Reisvatnet er en relativt stor innsjø i kommunen som trolig er dårlig kartlagt. Den har brakkvann i vestenden, og ellers ligger store deler av sjøen på kalkgrunn, noe som gir den potensiale for å ha deler med svært kalkrikt vann og kalksjølignende tilstander.

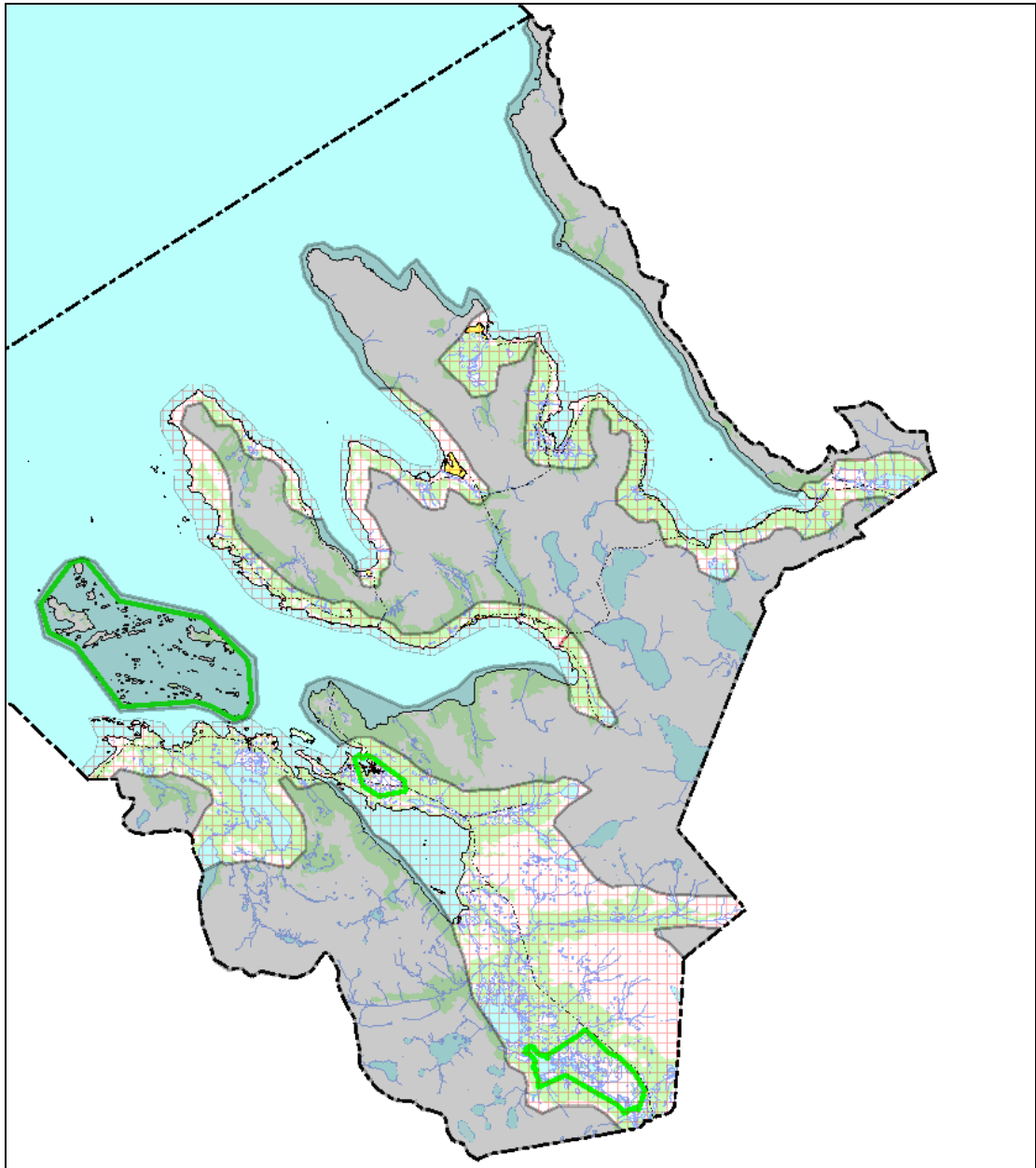
Figur 15. Kart som viser kartleggingsgraden i Sørreisa etter DN's metodikk. Grå områder er ikke kartlagt, mens rødskraverte områder er dårlig kartlagt i henhold til definisjonene i DN's håndbok nr. 13 (dvs. en mindre andel av A og B lokaliteter for noen eller alle naturtyper er kartlagt).

Med dette utgangspunktet foreslås følgende prioritering for videre kartlegging:

1. Bekkekløftlokaliteter i sideelver til Tømmerelva og vest for Finnset.
2. Søk etter kalkskog, kalkrike rasmarker og bekkekløfter med basevirkning i mer avsidesliggende områder nordøstover fra Svartåsen.
3. Kartlegging av kalksjøer
4. Rike myrer
5. Kartlegging og kvalitetssikring av kalkrike områder i fjellet i hele kommunen.
6. Kartlegging av vannvegetasjon i og rundt Reisvatnet.

7.5 Berg

Kartlegging i 2010 har i all hovedsak vært konsentrert til de mest prioriterte områdene nær veier, bebyggelse og strandsonen. Verdifulle lokaliteter i slike pressområder er derfor bedre dekket (Fig. 16).

Figur 16. Kart som viser kartleggingsgraden i Berg etter DN's metodikk. Grå områder er ikke kartlagt, mens rødskraverte områder er dårlig kartlagt i henhold til definisjonene i DN's håndbok nr. 13 (dvs. en mindre andel av A og B lokaliteter for noen eller alle naturtyper er kartlagt).

Kun noen få av verneområdene i Berg ble kartlagt i 2010. Det bør foretas en ny kartlegging av alle verneområdene for å se om verneformålene ivaretas. Det bør etableres nye bevaringsmål og skjøtselstiltak bør vurderes. For Bergsøyene bør en klargjøre hvorvidt lokalitetene skal defineres som naturtyper eller viltlokaliteter.

I noen av de sørvest-eksponerte dalsidene er det et visst potensiale for høy produksjon og varmekrevende arter. Flere lokaliteter kan være i kombinasjon med sørvendte berg og rasmarker. Det bør gjennomføres en mer systematisk kartlegging av alle de sørvendte fjordliene med fokus på høyproduktiv skog og sørvendt berg og rasmark. De sørvendte skogområdene mellom Bøvær og Skaland og indre deler ved Straumsbotn bør undersøkes nærmere.

I Berg er det en rekke bekkekløftlokaliteter, ofte med fosser, som er dårlig undersøkt. Noen av elvene og bekkene danner små til mellomstore kløfter, og det er potensiale for viktige bergvegglokaliteter særlig på lokaliteter som har gunstig eksposisjon mot sørvest.

Noen havstrandslokaliteter ble kartlagt i 2010. Det bør gjennomføres en mer systematisk kartlegging av alle havstrandslokalitetene i kommunen. Havstrandslokaliteten ved Ersfjordbotn ligger i nær tilknytning til en kulturmarkslokalitet som er dårlig kartlagt. Som på hele ytterkysten er det en rekke bruk som er i ferd med å legges ned, og det er trolig mange kulturmarkslokaliteter som ikke er registrert. Beitemarkssopp er trolig dårlig kartlagt også i Berg. En kan vurdere en systematisk kartlegging av gjenværende biologisk verdifulle miljøer i kulturlandskapet, spesielt naturbeitemarker og slåttemarker, og evt. utarbeide planer for å ta vare på de trolig få resterende verdifulle kulturlandskapselementene i kommunen.

8 Referanser

Artsdatabanken 2010: www.artsdatabanken.no

Braathen, K. A. Alm, T. og Vange V. 1996: Registrering av verdifulle kulturlandskap i Troms. Beskrivelser av lokaliteter besøkt i 1995, med vekt på det botaniske. 1-99 + Appendiks.

Direktoratet for naturforvaltning (2007): *Kartlegging av naturtyper. Verdsetting av biologisk mangfold*. DN-håndbok 13 2. utgave 2006 (oppdatert 2007).

Fjelland, M., Elven, R. & Johansen, V. 1983. Botaniske verneverdier på havstrand i Troms. Miljøverndepartementet rapport T-551.

Fremstad, E (1997): *Vegetasjonstyper i Norge*. NINA Temahefte 12: 1 -279.

Fremstad, E, Moen, A. (red.) (2001): *Truete vegetasjonstyper i Norge*. NTNU Vitenskapsmuseet Rapp. Bot. Ser. 2001-4: 1-231.

Gaarder, G. & Alvereng, P. 2008. Kvittind Alpin og Fritid. Fagutredning om biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning, rapport 2008:24. 60 s.

Henriksen og Bjordal 2004: Naturtyper, viltområder og karplanter i Kvæningen kommune. Rapport til Kvæningen kommune. 1-6.

Jacobsen K.-O., Bjerke, J.W., Olberg, S. & Gjerstad. D. 2004. Naturfaglige undersøkelser i Kvænangsbotn og Navitdalen i Kvæningen kommune, Troms. NINA Oppdragsmelding 859. 56pp + vedlegg.

Kålås, J.A., Viken, Å. og Bakken, T. (red.) (2006). *Norsk Rødliste 2006*. Artsdatabanken, Norway.

Mikalsen, J. og Often, A 1993. Nasjonal registrering av verdifulle kuturlandskap i Troms. Fylkesmannen i Troms, Miljøvernnavdelingen Rapport. 1-97.

Moen, A. 1998: Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss. 1-199.

Nordberg, M-B E. 1995: Nasjonal registrering av verdifulle kuturlandskap i Troms. Fylkesmannen i Troms, Miljøvernnavdelingen Rapport 59. 1-109

Reiso, S., Klepsland, J. T. og Svalastog, D. 2008: Naturfaglige registreringer i forbindelse med vern av skog på Statskog SFs eiendommer. Del 5. Årsrapport for registreringer i Troms, Nordland, Nord-Trøndelag og Telemark. Biofokus rapport nr 2. 187s.

Strann, K. B. (red), Frivoll, V., Johnsen, T og Tømmervik, H. 2004: Rike løvskoger i Troms. En presentasjon av utvalgte lokaliteter. 114 s.

Vedlegg 1: Oversikt over rødlistede arter

Tabell 2: Oversikt over funn av rødlistearter (etter rødliste av 2010) i Midt-Troms i 2010. Rødlistefunn fra kartleggingen i Ånderdalen nasjonalpark i 2009 er inkludert. cf = usikkert bestemt. Gr = organismegruppe. Kat = kategori på rødlista 2010 (Kålås et al. 2010). Loknr. = lokalitetsnummer i rapporten (0 = forekomst uten tilknytning til registrert naturtypelokalitet). Alle posisjoner er UTM sone 33W, kartdatum WGS84.

Finnere	Rødlistekategorier 2010	Grupper (Gr)
GA = Geir Arnesen	CR kritisk truet	L lav Pa pattedyr
GKr = Gunnar Kristiansen	EN sterkt truet	M mose I insekt
IB = Ingve Birkeland	VU sårbar	P karplante E edderkopper
KWN = Kjersti Wannebo Nilsen	NT nær truet	S sopp B bivalver, elvemusling
KH = Kildehenvising	DD kunnskapsmangel	F fugl

Gr	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Kat	Loknr.	Kommune	Lokalitet	Økologi	Dato	UTM Ø	UTM N	Finner
F	<i>Aythya marila</i>	Bergand	VU	1931319	Lenvik	Vassenden	Deltaområde	06.09.2010	389397	7687267	KH
F	<i>Melanitta fusca</i>	Sjørre	NT	1931319	Lenvik	Vassenden	Deltaområde	06.09.2010	389397	7687267	KH
L	<i>Chaenotheca gracillima</i>	Langnål	NT	1931328	Lenvik	Klauva I	Gråor-heggeskog	09.09.2010	618699	7678772	GA
L	<i>Chaenotheca gracillima</i>	Langnål	NT	1927205	Tranøy	Skoglifjellet	Flommarksskog	10.2009	594750	7678850	IB
L	<i>Lobaria hallii</i>	Fossenever	VU	-	Sørreisa	Kjærringlia	Løvsog med granplanting	10.09.2010	621 271	7672828	GA
L	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	1931331	Lenvik	Nordnes Hesjevik	Gråor-heggeskog	09.09.2010	617995	7677604	GA
	<i>Pseudorchis albida</i>	Hvitkurle	NT	1927228	Tranøy	Lemmingvær	Rikt strandberg	20.08.2010	575523	7658917	IB
	<i>Cypripedium calceolus</i>	Marisko	NT	1927232	Tranøy	Tortenlia	Kalkskog	07.09.2010	610677	7675383	KN
	<i>Cypripedium calceolus</i>	Marisko	NT	1927232	Tranøy	Hamnlia	Kalkskog	18.08.2010	607689	7675696	KN
P	<i>Antennaria vilifera</i>	Sølvkattfot	NT	1931313	Lenvik	Vardensaksla	Kalkrike områder I fjellet	31.08.2010	383411	7686155	IB
P	<i>Callitriche hermaphrodita</i>	Høstvasshår	VU	1931319	Lenvik	Vassenden	Deltaområde		389397	7687267	KH
P	<i>Cypripedium calceolus</i>	Marisko	NT	1925206	Sørreisa	Svartåsen	Kalkskog	28.08.2010	627429	7667882	GA
P	<i>Cystopteris alpina</i>	Kalklok	NT	1931313	Lenvik	Vardeaksla	Kalkrike områder I fjellet	31.08.2010	383411	7686155	IB

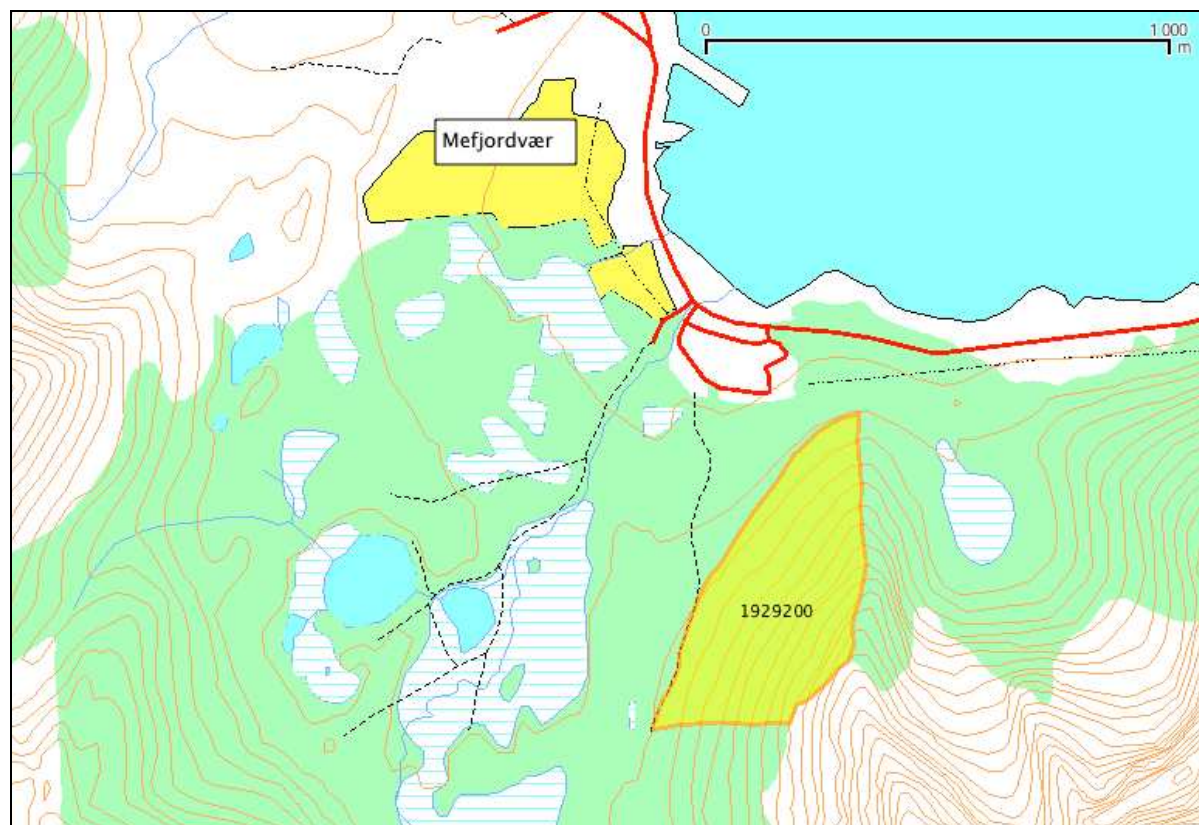
Gr	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Kat	Loknr.	Kommune	Lokalitet	Økologi	Dato	UTM Ø	UTM N	Finner
P	<i>Cystopteris alpina</i>	Kalklok	NT	1931320	Lenvik	Leirtinden	Kalkrike områder I fjellet	23.08.2010	399004	7689932	IB
P	<i>Erigeron humilis</i>	Svartbakkestjerne	NT	1931320	Lenvik	Leirtinden	Kalkrike områder I fjellet	23.08.2010	399004	7689932	IB
P	<i>Potamogeton rutilus</i>	Stivtjønnaks	NT	1931319	Lenvik	Vassenden	Deltaområde		389397	7687267	KH
P	<i>Potamogeton rutilus</i>	Stivtjønnaks	NT	1931341	Lenvik	Stenget	Evjer, bukter og viker		387996	7684806	KH
P	<i>Ranunculus nivalis</i>	Snøsoleie	NT	1931314	Lenvik	Nordheia	Kalkrike områder I fjellet	01.09.2010	385840	7692580	IB
P	<i>Ranunculus nivalis</i>	Snøsoleie	NT	1931320	Lenvik	Leirtinden	Kalkrike områder I fjellet	23.08.2010	399004	7689932	IB
P	<i>Zannichellia palustris</i>	Vasskrans	EN	1931319	Lenvik	Vassenden	Deltaområde		389397	7687267	KH
S	<i>Antrodia albobrunnea</i>	brunhvitkjuke	NT	1927209	Tranøy	Trolldalen	Gammel furuskog	18.09.2010	595450	7682050	GKr
S	<i>Antrodia albobrunnea</i>	brunhvitkjuke	NT	1927237	Tranøy	Holmdalen	Gammel furuskog	19.09.2010	594550	7675950	GKr
S	<i>Antrodia albobrunnea</i>	brunhvitkjuke	NT	1927234	Tranøy	Skogli fjellet	Gammel furuskog	02.10.2010	594850	7678650	GKr
S	<i>Antrodia albobrunnea</i>	brunhvitkjuke	NT	1927234	Tranøy	Skogli fjellet	Gammel furuskog	02.10.2010	594750	7678550	GKr
S	<i>Antrodia albobrunnea</i>	brunhvitkjuke	NT	1927237	Tranøy	Holmdalen	Gammel furuskog	19.09.2010	594450	7675750	GKr
S	<i>Antrodia albobrunnea</i>	Brunhvit kjuke	NT	1927202	Tranøy	Voupmevarri	Gammel furuskog	30.09.2009	593650	7679550	GKr
S	<i>Antrodia albobrunnea</i>	Brunhvit kjuke	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Gammel furuskog	01.10.2010	594250	7677850	GKr
S	<i>Antrodia albobrunnea</i>	Brunhvit kjuke	NT	1927213	Tranøy	Storholtet	Gammel furuskog	01.10.2010	594050	7677750	GKr
S	<i>Antrodia albobrunnea</i>	Brunhvit kjuke	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Gammel furuskog	01.10.2010	594450	7677450	GKr
S	<i>Antrodia macra</i>	Hvit seljekjuke	NT	1931329	Lenvik	Klauva II	Gammelt ospesholt	09.09.2010	619159	7678745	GA
S	<i>Antrodia macra</i>	seljehvitkjuke	NT	1927237	Tranøy	Holmdalen	Furu/ospeskog	19.09.2010	594550	7675650	GKr
S	<i>Antrodia macra</i>	seljehvitkjuke	NT	1927237	Tranøy	Holmdalen	Furu/ospeskog	19.09.2010	594550	7675650	GKr
S	<i>Antrodia macra</i>	seljehvitkjuke	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Ospeskog	01.10.2010	594250	7677350	GKr
S	<i>Antrodia macra</i>	seljehvitkjuke	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Ospeskog	01.10.2010	594250	7677350	GKr
S	<i>Antrodia pulvinascens</i>	Ospeshvitkjuke	NT	1931329	Lenvik	Klauva II	Gammelt ospesholt	09.09.2010	619159	7678745	GA
S	<i>Antrodia pulvinascens</i>	Ospeshvitkjuke	NT	1927237	Tranøy	Holmdalen	Furu/ospeskog	19.09.2010	594550	7675650	GKr
S	<i>Antrodia pulvinascens</i>	Ospeshvitkjuke	NT	1927237	Tranøy	Holmdalen	Furu/ospskog	19.09.2010	594550	7675650	GKr

Gr	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Kat	Loknr.	Kommune	Lokalitet	Økologi	Dato	UTM Ø	UTM N	Finner
S	<i>Antrodia pulvinascens</i>	Ospehvitkjuke	NT	1927237	Tranøy	Holmdalen	Furu/ospeskog	19.09.2010	594550	7675650	GKr
S	<i>Antrodia pulvinascens</i>	Ospehvitkjuke	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Ospeskog	01.10.2010	594250	7677350	GKr
S	<i>Antrodia pulvinascens</i>	Ospehvitkjuke	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Ospeskog	01.10.2010	594250	7677350	GKr
S	<i>Athelopsis lacerata</i>		DD	1927213	Tranøy	Åndervatnet	Gammel furuskog	18.09.2010	592450	7680850	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927209	Tranøy	Trolldalen	Gammel furuskog	18.09.2010	595450	7682050	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927209	Tranøy	Trolldalen	Gammel furuskog	18.09.2010	595050	7681950	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927209	Tranøy	Trolldalen	Gammel furuskog	18.09.2010	594950	7682050	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927213	Tranøy	Åndervatnet	Gammel furuskog	18.09.2010	592550	7680750	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927213	Tranøy	Åndervatnet	Gammel furuskog	18.09.2010	592550	7680650	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927237	Tranøy	Holmdalen	Gammel furuskog	19.09.2010	594150	7676350	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927237	Tranøy	Holmdalen	Gammel furuskog	19.09.2010	594450	7676350	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927204	Tranøy	Gunnvågjellet	Gammel furuskog	03.10.2010	595450	7677950	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927204	Tranøy	Grunnvågjellet	Gammel furuskog	03.10.2010	595350	7677850	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927204	Tranøy	Grunnvågjellet	Gammel furuskog	03.10.2010	595350	7677550	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927234	Tranøy	Skoglifjellet	Gammel furuskog	02.10.2010	594950	7678650	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927213	Tranøy	Voupmevarri	Gammel furuskog	30.09.2009	592550	7680350	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927213	Tranøy	Voupmevarri	Gammel furuskog	30.09.2009	592650	7680250	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927213	Tranøy	Voupmevarri	Gammel furuskog	30.09.2009	592850	7680150	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927213	Tranøy	Voupmevarri	Gammel furuskog	30.09.2009	593250	7679750	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Gammel furuskog	01.10.2010	594150	7677650	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Gammel furuskog	01.10.2010	594150	7677550	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Gammel furuskog	01.10.2010	594250	7677850	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Gammel furuskog	01.10.2010	594450	7677450	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Gammel furuskog	01.10.2010	594450	7677650	GKr

Gr	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Kat	Loknr.	Kommune	Lokalitet	Økologi	Dato	UTM Ø	UTM N	Finner
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Gammel furuskog	01.10.2010	594050	7677550	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Gammel furuskog	01.10.2010	594050	7677750	GKr
S	<i>Chaetoderma luna</i>	Furuplett	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Gammel furuskog	01.10.2010	594350	7677750	GKr
S	<i>Crustoderma corneum</i>	Hornskinn	NT	1927204	Tranøy	Gunnvåg fjellet	Gammel furuskog	03.10.2010	595350	7677250	GKr
S	<i>Crustoderma corneum</i>	Hornskinn	NT	1927209	Tranøy	Trolldalen	Gammel furuskog	18.09.2010	595350	7682150	GKr
S	<i>Crustoderma corneum</i>	Hornskinn	NT	1927237	Tranøy	Holmdalen	Gammel furuskog	19.09.2010	594550	7675950	GKr
S	<i>Crustoderma corneum</i>	Hornskinn	NT	1927213	Tranøy	Åndervatnet	Gammel furuskog	18.09.2010	592450	7681050	GKr
S	<i>Crustoderma corneum</i>	Hornskinn	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Gammel furuskog	01.10.2010	594050	7677450	GKr
S	<i>Crustoderma corneum</i>	Hornskinn	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Gammel furuskog	01.10.2010	594150	7677650	GKr
S	<i>Phlebia griseoflavescens</i>		NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Ospeskog	01.10.2010	594250	7677350	GKr
S	<i>Hyphodontia curvispora</i>	Sigdsporeknorteskinn	VU	1927237	Tranøy	Holmdalen	Gammel furuskog	19.09.2010	594450	7675450	GKr
S	<i>Mycoacia aurea</i>	Gullvokspigg	VU		Sørreisa	Vågvatnet	Flommarksskog	01.10.2010	585450	7676550	GKr
S	<i>Oligoporus hibernicus</i>	Kremkjuke	NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Gammel furuskog	01.10.2010	594150	7677650	GKr
S	<i>Oligoporus latertius</i>	Laterittkjuke	VU	1927213	Tranøy	Voupmearri	Gammel furuskog	30.09.2009	592750	7680150	GKr
S	<i>Sistotrema perpusilla</i>		DD	1927205	Tranøy	Skoglifjellet	Flommarksskog	02.10.2010	594750	7678850	GKr
S	<i>Tubulicrinis confusus</i>		DD	1927237	Tranøy	Holmdalen	Gammel furuskog	19.09.2010	594550	7675850	GKr
S	<i>Tubulicrinis hirtellus</i>		NT	1927202	Tranøy	Storholtet	Gammel furuskog	01.10.2010	594250	7677850	GKr

Vedlegg 2: Fakta-ark fra lokaliteter i Berg

Lokalitetsnr 1929200, Mykjetindlia, Berg		
Hovedtype (50%):	F04- Bjørkeskog med høgstauder	
Utforming:	F0402-Lågurtutforming med spredte høgstauder	
Tilleggstype (50%)	B01 - Sørvendt berg og rasmark	
Utforming	B0103 - Rasmark	
Verdi:	C	
Siste feltsjekk:	28.09.2010, Birkeland, I., Kristiansen, G., – Ecofact AS	

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Området er lokalisert i den vestvendte lia til Mykjetinden. Lokaliteten strekker seg fra ryggen, ned mot Titjedalen og innover Stordalen til begynnelsen av Litindskardet. Den grenser mot berg og rasmark i øvre deler Mykjetinden og ned til foten av fjellet hvor det ligger en større fattig fastmattemyr i selve Stordalen. Det er trolig gunstig lokalklima i sommerhalvåret. Berggrunnen består av granitt som er en hard bergart som avgir lite ioner til jordvannet og gir dermed ikke grunnlag for basekrevende vegetasjon. I nord er det en større avsetning med morenemateriale, mens det i sør er et sammenhengende lag med skredmateriale.

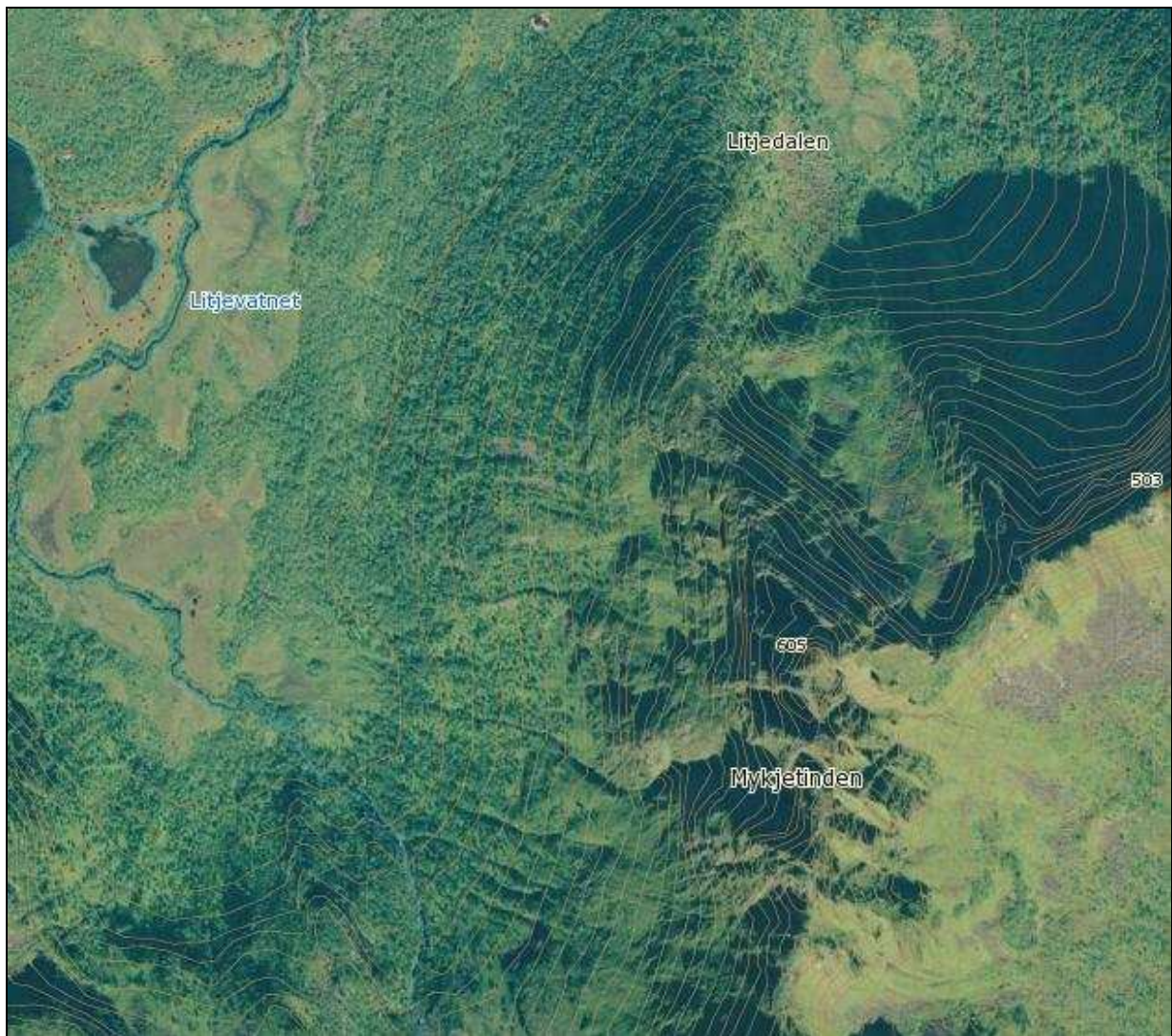
Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Tresjiktet domineres av bjørk, men med enkelte innslag av gråor, hegg og rogn langs dalsiden. I skråningene er det et godt utviklet busksjikt med vierkratt og einer. Feltsjiktet domineres av lågstaude, men det er enkelte partier med mer høgstaudepreget vegetasjon. I rasmarken har vegetasjonen innslag av fjellplanter.

Artsmangfold:

Feltsjiktet domineres av arter som finnskjegg, rødsvingel, sølvbunke, skogstorkenebb, vendelrot, sløke, småmarimjelle. I de rikere områdene vokser strutseving, saueteig, hengeving, skogstjerneblom, skogstorkenebb, sumphaukeskjegg, gulriss, fjellfiol, bjønnkam. Ryllik, kvitbladtistel, engsoleie, sølvbunke, skogrørkvein, engrapp, vendelrot, enghumleblom, småengkall, skogstjerne, og skogarve. I rasmarkene vokser det fjellflock, fjellskrinneblomst, hestespreng, fjellburkne, kildemjølke, geitsvingel, fjellgulaks, fjellrapp, grepplyng, finnskjegg, og rabbesiv.

Det ble registrert en rik fuglefauna i lokaliteten med rugde, gråtrost, ringtrost, måltrost, rødvingetrost, gjerdesmett, strandsnipe, fossefall, gråsisik, bjørkefink og løvsanger.

Lokaliteten har en relativt åpen bjørkeskog med innslag av noe rogn. Det var en god del læger av rogn og bjørk med ulike sopp og lavarter. Kilde: Norge i bilder.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det går en sti gjennom lokaliteten, ellers lite påvirkning. Det går en sti, skogbilvei i nedre del av li\lokaliteten og det har vært noe hogst i nedre deler. Hogst i lokaliteten anses som den største trusselen for naturkvalitetene i lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi C fordi lokaliteten er en godt utviklet skog over et større område. Det er ikke mange slike lokaliteter i kommunen som har et slikt kontinuitetspreg og med innslag av rikere høgstaudevegetasjon. Det er ikke påvist sjeldne eller rødlistede arter i lokaliteten, dette gjør at verdien ikke blir høyere en lokalt viktig.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

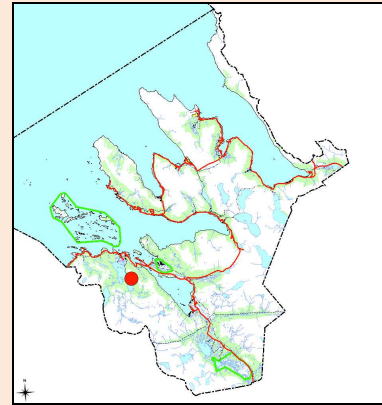
Bevares best uten menneskelig påvirkning. Bør unngå hogst og treslagskifte med beplantning av gran og furu. Gjengroing i lokaliteten.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

**Lokalitetsnr 1929201 Sørvendt li Kvanntotinden-
Finnsætervatnet, Berg**

Hovedtype (70%):	F04- Bjørkeskog med høgstauder
Utforming:	F0402-Lågurtutforming med spredte høgstauder
Tilleggstype (30%):	F05- Gråor- heggeskog
Utforming:	F0502- Liskog/raviner
Verdi:	B
Siste feltsjekk:	22.06.2009, Ingve Birkeland, – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing:

Området er lokalisert på nordøstsiden av Finnsætervatnet i den sørvente lia av Kvanntotinden i Berg kommune. Lokaliteten ligger noe skjermet og er en solvendt li omgitt av høye fjell og Finnsætervatnet. Det er trolig gunstig lokalklima i sommerhalvåret. Det er en del fuktige drag i lokaliteten. Berggrunnen består hovedsakelig av granitt som er en hard bergart som ikke gir grunnlag for basekrevende vegetasjon. I lia er det et sammenhengende dekke med skredmateriale, stedvis med stor mektighet. Dette kan føre til at det er en god del forvitningsmateriale som kan gi grunnlag til den rike vegetasjonen som ble registrert i lokaliteten.

Naturtyper og utforminger:

Bjørkeskog med høgstauder. Enkelte partier har mye rasmark med noen områder med større blokker. Det er en del fuktige sig som bidrar til et fuktig lokalklima i tilstøtende områder.

Artsmangfold:

Feltsjiktet domineres av høgstaudearter som strutseving, skogburkne, saueteig, gullris, skogstorkenebb, turt, sølvbunke, skogstorkenebb, vendelrot, sløke og hengeaks. I tillegg var det enkelte områder med mye firblad, kranskonvall, hengeving, skogstjerneblom, skogstjerne, og skogarve.

Det ble registrert en rik fuglefauna i lokaliteten med jernspurv, gjerdsmett, rugde, gråtrost, ringtrost, måltrost, rødvingetrost, strandsnipe, fossekall, gråsisik, bjørkefink, hagesanger og løvsanger. Det ble også registrert hekkende tretåspett.

Påvirkning/bruk:

Det går en lite brukt sti gjennom området, ellers lite påvirkning. Det er noen hytter i den nordlige delen av lokaliteten, og det har vært noe uttak av skog. Trolig har dette foregått ved hjelp av snøskuter på vinteren. Teltning og bruk av dødt trevirke utgjør en potensiell trussel. Videre beplantning av gran og furu vil kunne presse ut etablerte arter i området. En bygging av anleggsvei til småkraftverkene Sørrelva og Toelva vil føre til en betydelig reduksjon av det skogkledde arealet og vil få en negativ konsekvens for naturtypelokaliteten.

Verdibegrunnelse:

Lokaliteten gis verdi B fordi dette er en stor og velutviklet utforming med god kontinuitet. Det er en del død ved, og velutviklede lavsamfunn. Fuglefaunaen er også rik, tretåspett som er en karakterart for slike skoger, ble registrert hekkende i lokaliteten. Store forekomster av høystaudeskog med slike kvaliteter som denne er dessuten uvanlige så langt ut mot kysten og er sjeldne i kommunen.

Skjøtsel og hensyn:

Lokaliteten bevares best uten menneskelig påvirkning. Treslagsskifte vil ødelegge lokaliteten.

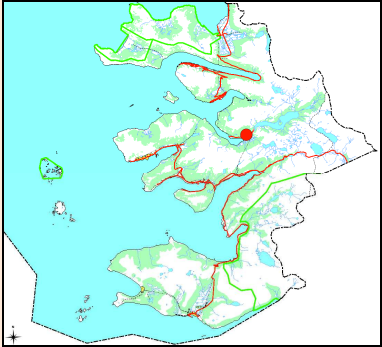
Kilder:

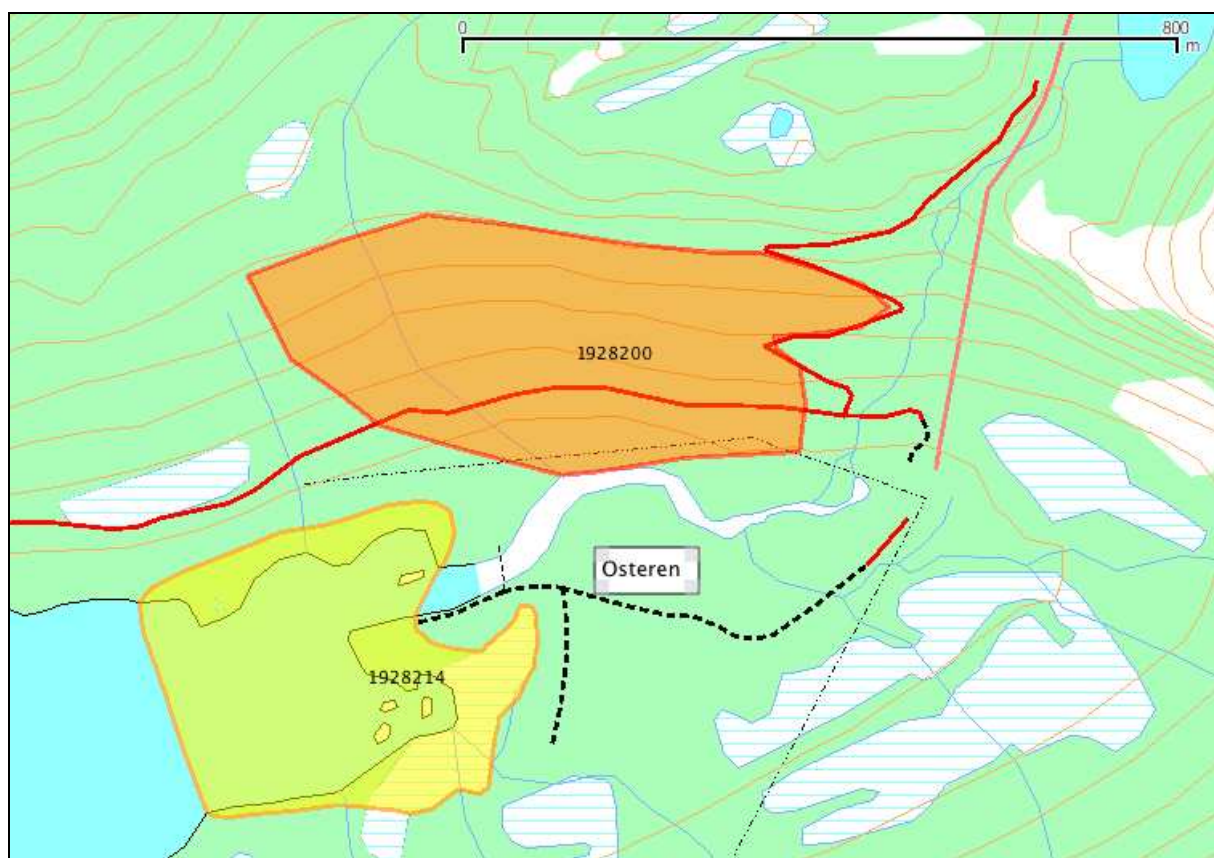
Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Parti av høystaudeskogen på østsiden av Finnsetervatnet med høyproduktivt feltsjikt bestående blant annet av firblad, kranskonvall, skogburkne, mjødur, skogstorkenebb og hengeaks. Foto: Ingve Birkeland.

Vedlegg 3: Fakta-ark fra lokaliteter i Torsken

Lokalitetsnr 1928200 Finngambakken, Ostern, Torsken	
Naturtype:	F04- Bjørkeskog med høgstuder
Utforming:	F0702-Gamle bjørkesuksesjoner
Verdi:	B
Siste feltsjekk:	27.08.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i en sørvendt li i indre deler av Osterfjorden. Den er lokalisert i ei stedvis bratt li opp mot Storkeipen og Lillekeipen. Den er tydelig avgrenset av fjell, myr og andre omkringliggende naturtyper. Berggrunnen består stort sett av harde bergarter, og ingen særlig basekrevende arter ble registrert.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturtypen F04-Børkeskog med høgstauder. Dette er en relativt stor og velutviklet bjørkeskog med

variasjon i treslag, og med god kontinuitet. Det er stedvis flere gamle trær av gråor, selje og rogn. Vegetasjonstypene er for det meste høgstaudebjørkeskog (C2a), gråor-heggeskog med høystaudestrutseving utforming (C3a).

Velutviklet gammel løvskog i ei frodig sørvendt li i Ostern. Bjørk og selje dominerer tresjiktet, mens bakkevegetasjonen består for det meste av høystauder og blåbærskog-utforminger. Foto: Ingve Birkeland

Artsmangfold:

Bjørk og selje er de vanligste treslagene, men gråor og rogn inngår også i betydelig grad. I noen partier vokser det også hegg. Av vegetasjon på bakken kan nevnes de vanligste artene: strutseving, skogburkne, sauetelg, ballblom, turt, vendelrot, sumphaukeskjegg, enghumbleblomst, skogstorknebb, gullris, skogrørkvein, mjørdurt, kranskonvall, hengeaks og engsyre. Langs bekkene og fuktsigene er det områder med gamle og døde gråorer med velutviklede epifyttsamfunn med blant annet strylav. Innslag av fjellplanter og mindre urter som blåklokke, fjellfiol, legeveronika, hvitmure, markjordbær, trollurt, tegebær og firblad forekommer. Tråkk og liggeplasser av elg ble registrert i lokaliteten. Det ble registrert spor etter spetter og området er trolig viktig tilholdssted for flere arter som er avhengige av gammel velutviklet løvskog.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det forekommer noe treslagskifte til gran i vestre deler av avgrensingen. Veien fra kaianlegget opp til kraftstasjonen krysser nedre del av lokaliteten. Det går en anleggsvei/skogsbilvei opp i til reguleringsdammen i Ostervatnet. Ellers er det lite påvirkning. Hogst og treslagskifte utgjør de største truslene.

Skog med godt utviklet storbregnevegetasjon. Foto: Ingve Birkeland.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B fordi den har et bra utviklet kontinuitetspreg med variasjon i treslag og velutviklet vegetasjonsdekke. Inneholder eldre trær med grov bark, samt dødt trevirke. Lokaliteten har en bra utstrekning og er forholdsvis lite påvirket. Sannsynlig et viktig tilholdssted for flere arter knyttet til slike miljøer.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

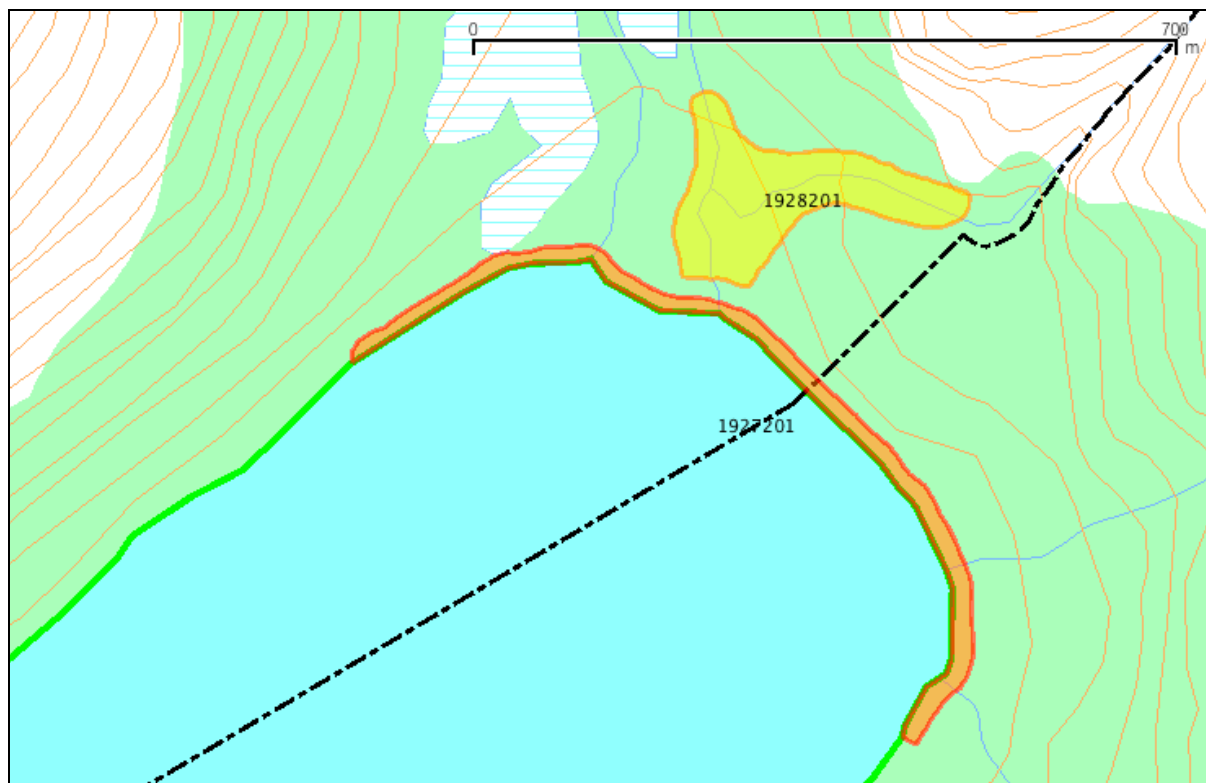
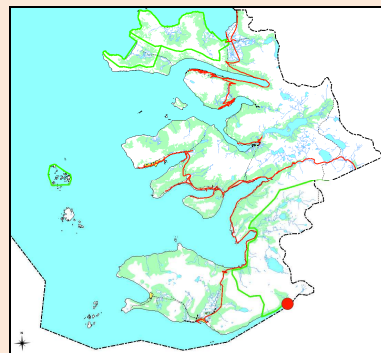
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1928201 Selfjordbotn

Hovedtype (50%):	F07-Gammel lauvskog
Utforming:	F0702-Gamle bjørkesuksesjoner
Tilleggstype (50%):	F05-Gråor-heggeskog
Utforming:	F0501-Flommarksskog
Verdi:	C
Siste feltsjekk:	07.07.2009, Ingve Birkeland, Bjarne Oddane – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Området er lokalisert i Selfjordbotn innerst i indre Selfjord i Tranøy og Torsken kommune. Lokaliteten ligger skjermet og er solvendt og omgitt av høye fjell. Det er trolig gunstig lokalklima i sommerhalvåret. Flommarksskogen ligger i sin helhet i Torsken kommune. Den begynner ved foten av fjellene og omkranser to av bekkene som har sitt utløp i Selfjordbotn.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Tresjiktet domineres av gråor med enkelte innslag av hegg, bjørk og rogn. Det er nesten fravær av busksjikt, men det er enkelte vierkratt og einer. Feltsjiktet domineres av høgstauder.

Flommarkskog i Selfjordbotn med rikt feltsjikt . Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Feltsjiktet domineres av arter som turt, skogstorkenebb, vendelrot, sløke og sumphaukeskjegg. I tillegg er det strutseving, sauetelg, hengeving, skogstjerneblom, skogstjerne og skogarve.

Det ble kun registrert et fåtall fuglearter i lokaliteten. Grå fluesnapper er en karakterart for flommarkskoger i tillegg ble det registrert rødvingetrost, jernspurv, gjerdesmett og løvsanger.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det er lite påvirkning. Hovedtrusselen er at skogen skal bli hugget til brensel i tilknytning til bruken av hyttene i området.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi C fordi lokaliteten har en et begrenset areal og er litt påvirket av plukkhogst.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

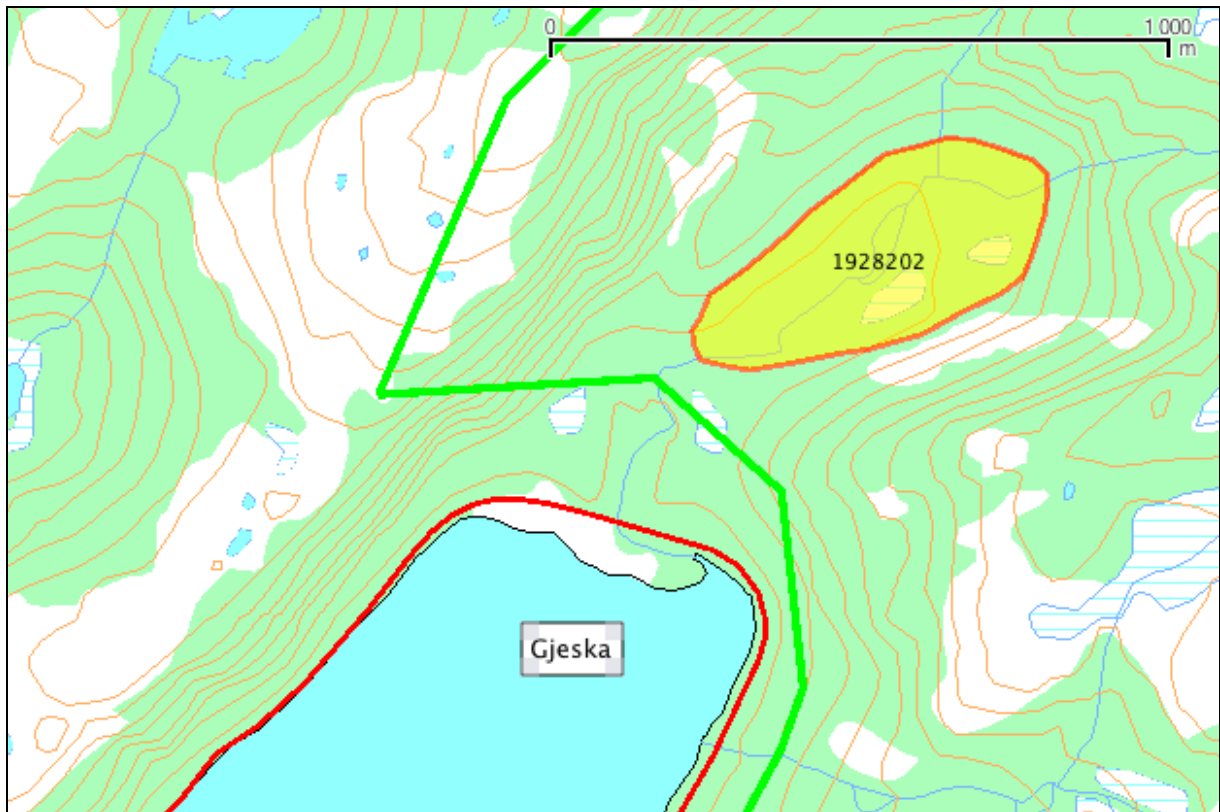
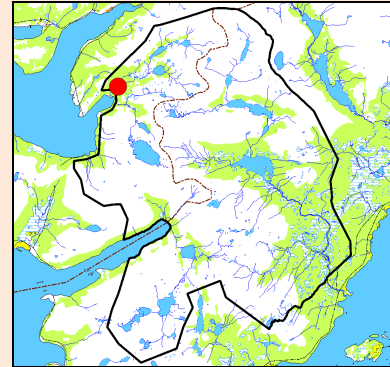
Bevares best uten menneskelig påvirkning. Bør unngå vedhogst.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1928202 Gjeskebotn, Gjeskafossen

Hovedtype (50%):	D01-Slåttemark
Utforming:	D0105- Finnskjeggeng/Sauesvingeleng
Tilleggstype (45%)	D02-Slåtte- og beitemyr
Tilleggstype (5%)	E05-Fossesprøytsoner
Utforming:	E0501-Moserike utforminger
Verdi:	B
Siste feltsjekk:	28.05.2009, Ingve Birkeland, – Ecofact AS
	03.10.2010, Ingve Birkeland og Gunnar Kristiansen, - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Området er lokalisert ovenfor fylkesvei 232 i Gjeskebotn opp til Gjeskafossen. Lokaliteten ligger skjermert og er solvendt og omgitt av høye fjell. Det er trolig gunstig lokalklima om sommerhalvåret. Gjeskafossen og Gjeskaelva bidrar til et fuktig lokalklima i tilstøtende områder.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Tresjiktet domineres av bjørk, men med enkelte innslag av gråor, hegg, flere vierarter og rogn langsmed elva. Spesielt i raspåvirkete arealer vest i dalgangen forekommer det mye rogn. Slåtte- og beitemark ligger nedenfor Gjeskafossen på begge sider av elva og er i et sent gjengroingsstadium. I

skråningene er det et godt utviklet busksjikt med vierkratt og einer. Feltsjiktet domineres av lågstaude. Det er plantet noen furu spredt i nedre del av lokaliteten. Det forekommer en del død ved av særlig rogn.

Gammel slåtte- og beitemark i Gjeskebotn. Gjeskafossen i bakgrunnen . Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Feltsjiktet domineres av arter som finnskjegg, rødsvingel, sølvbunke, skogstorkenebb, vendelrot, sløke, småmarimjelle. I området ved fossen er det i tillegg strutseving, saueteig, hengeving, skogstjerneblom, skogstjerne, og skogarve.

Det ble registrert en rik fuglefauna i lokaliteten med rugde, gråtrost, ringtrost, måltrost, rødvingetrost, gjerdesmett, strandsnipe, fossekall, gråsisik, bjørkefink og løvsanger.

På læger av rogn ble det blant annet registrert seljekjuke og nettkjuke av mindre vanlige arter. Videre ble det registrert enkelte mer uvanlige ascomyceter som kvistbeger, brun putesopp og ildhavskål på rogn der potensialtet for funn av mer sjeldne ascomyceter vurderes som relativt stort.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det går en sti gjennom lokaliteten, ellers lite påvirkning. Teltning og bruk av dødt trevirke utgjør en potensiell trussel. Videre beplantning av gran og furu vil kunne presse ut etablerte arter i området.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B da det er spesielt en god del dødved av rogn med artsrik soppflora og flere uvanlige ascomyceter. Lokaliteten er i et gjengroingsstadium, har en et begrenset areal og er litt påvirket av treslagskifte gjennom planting av furu.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Bevares best uten menneskelig påvirkning. Bør unngå treslagskifte med beplantning av gran og furu. Dersom man ønsker å opprettholde områdene som slåttemark og beitemark, bør en avtale med gårdbrukere som eventuelt kan ha husdyr på beite i dalen. Reinbeite er trolig med på å forsinke

gjengroingen i lokaliteten.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

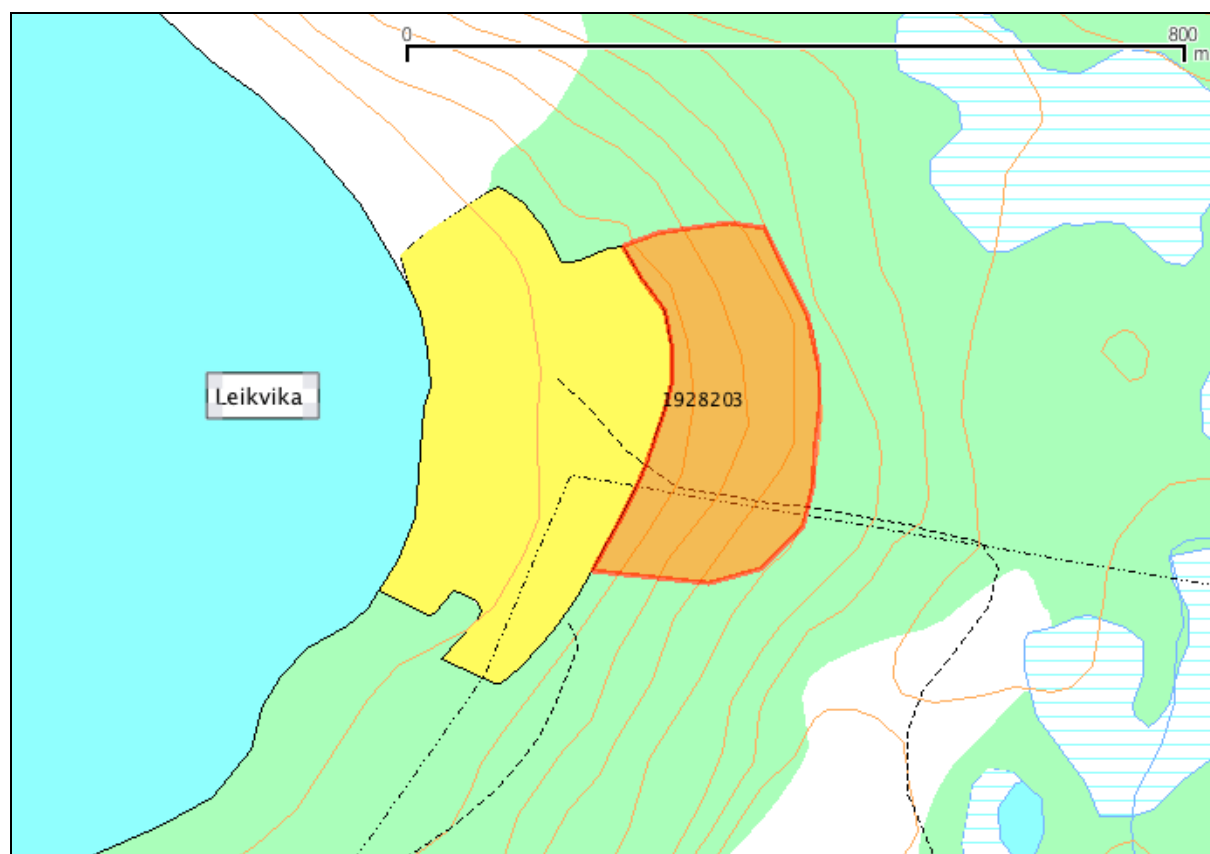
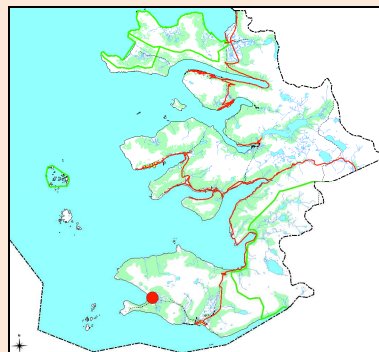
Lokalitetsnr 1928203 Leikvika, Torsken

Naturtype: F04- Bjørkeskog med høgstauder

Utforming: F0401-Ren høgstudeutforming
F0402- Lågurtutforming med spredte høgstauder
F0702 Gammel Bjørkesuksesjon

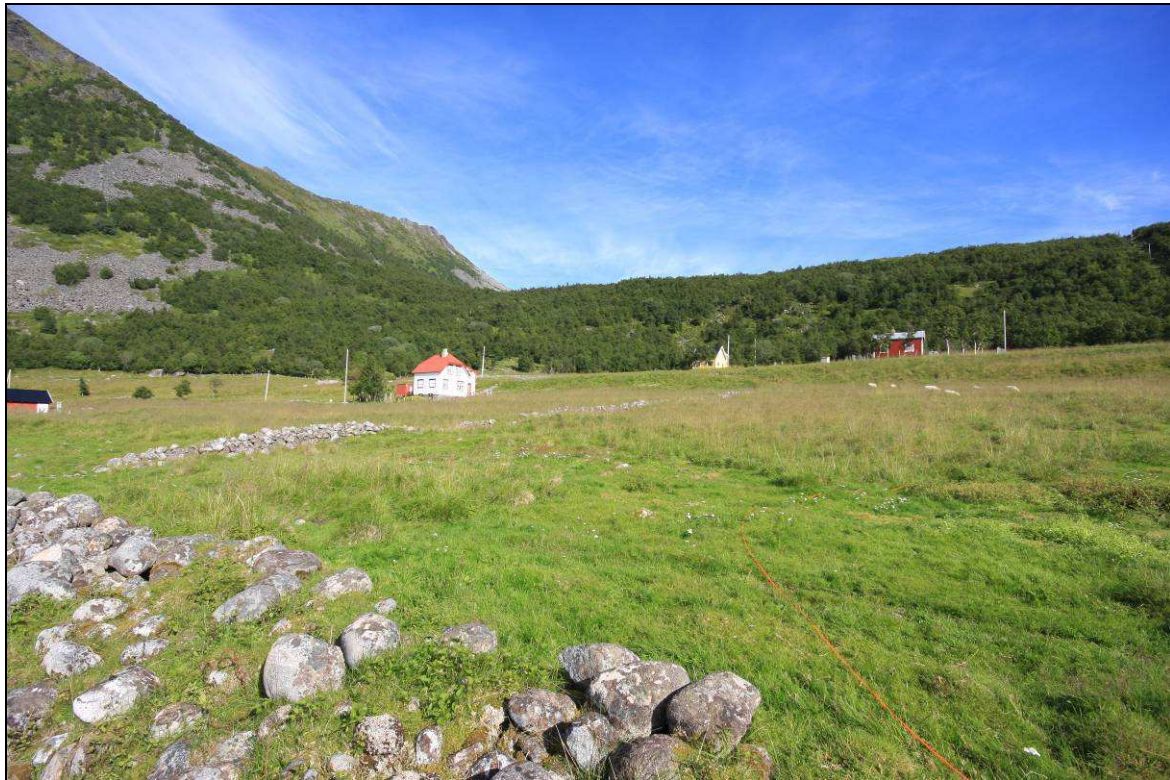
Verdi: B

Siste feltsjekk: 19.08.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i en sørvestvendt skråning i Leikvika på Senja i Tranøy kommune. Området er begrenset av blant annet høyspent linje i sør, rasmark og fjellbjørkeskog i øvre og nordlige deler. I nedkant avgrenses lokaliteten av beitemarken i Leikvika. Berggrunnen består av granitt som er en hard bergart som gir basefattig jordvann.

Gammel løvskog ovenfor bebyggelsen i Leikvika. Foto :Ingve Birkeland.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten er definert til F04 –Bjørkeskog med høgstauder med flere utforminger *F0401-Ren høgstudeutforming, F0402- Lågurtutforming med spredte høgstauder, Gammel løvskog med utformingen F0702 – Gamle bjørkesuksesjoner (40%)*. Vegetasjonstypene på bakken er variable, men består i hovedsak av høystaudebjørkeskog og lavurt-utforming med spredte høystauder (C2c) med betydelig beitepreg.

Artsmangfold:

Velutviklede løvskogutforminger med bjørk, gråor, silkeselje, osp, hegg og rogn. Einer og rips inngår i busksjiktet. Av karplanter kan nevnes skogstorkenebb, vendelrot, turt, enghumleblomst, hengeaks, skogrørkvein, sølvbunke, hårfrytle, markjordbær, blåkløkke, legeberonika, skogburkne, strutseving, blåbær, skogstorkenebb, gjøkesyre, brennesle, hegeving, fugletelg, fjellfiol, bjønnekam, engsyre, marigras, hvitbladtistel, myskegras, mjøddurt. Av epifytter på gamle løvtrær kan nevnes skrubbenever.

Påvirkning/bruk, trusler:

Skogen er moderat beitepåvirket. Det er mange sauestier i lokaliteten. Det går en kraftlinje opp gjennom lia i den vestre delen av området. Hogst av velutviklet skog og treslagskifte er trusler for kvalitetene.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B fordi den er en sørvendt, velutviklet lokalitet av betydelig størrelse, samt at den har bra kontinuitet både i treslags sammensetning og mengde død ved. Den har et relativt høyt arts mangfold av karplanter inkludert en del varmekjære arter. Et større innslag av kalkkrevende og/eller rødlistede arter ville ha gitt lokaliteten en høyere verdi.

Velutviklet gammel løvskog i ei frodig li ovenfor bebyggelsen i Leikvika. Bjørk og selje dominerer tresjiktet, men det er også gamle rognetrær står spredt i lokaliteten. Skogen har et moderat kontinuitetspreg. Bakkevegetasjonen består for det meste av lave urter, høystauder og blåbærskog-utforminger. Foto: Ingve Birkeland.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

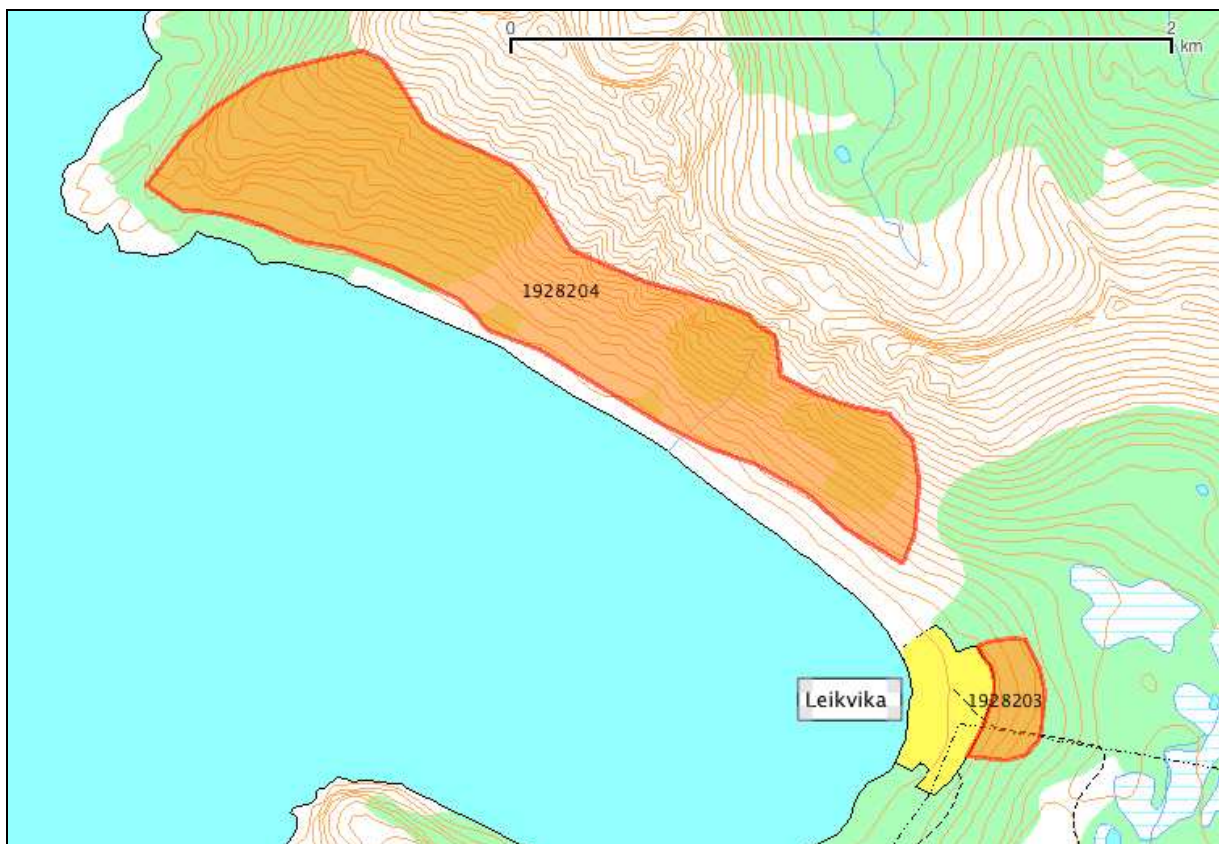
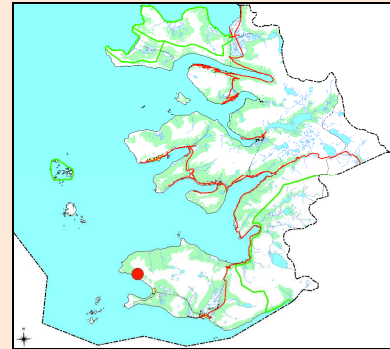
Lokaliteten bevares best om den får stå i fred fra menneskelige inngrep.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1928204, Leiknestindan, Torsken

Naturtype:	B01 – Sørvendt berg og rasmark
Utforming (60%):	B0103 – Rasmarker med større eller mindre innslag av skog/trær
Tilleggstype:	
Utforming (40%)	
Verdi:	B
Siste feltsjekk:	19.08.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på sørsiden av Leiknestindan. Den er lokalisert i ei stedvis meget bratt li som strekker seg fra Leikvika og ut til Leikneset. Den er tydelig avgrenset av fjell, havstranden og skogen inne i Leikvika. Berggrunnen består stort sett av harde bergarter, og ingen særlig basekrevende arter ble registrert. Den sørvendte eksponeringen gir et bra lokalklima som gjør at snøen smelter tidlig.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturtypen B01-Sørvendt berg og rasmark med utformingen F0103-Rasmarker med større eller mindre innslag av skog/trær. Dette er en relativt stor naturtypelokalitet som tidligere har hatt et betydelig beitepress. Vegetasjonstypene er for det meste vegetasjon med åpent feltsjikt av gras og urter, men med innslag busker og trær. *Tørr gras-urtutforming (F1a)* og *Gras-urt-utforming med fuktarter (F1b)*, men andre typer inngår også. Lokaliteten er nå i en sen gjenngroingsfase. I enkelte

områder er det store felt med einer som dominerer. Det er stedvis flere områder med gamle trær av seljer og noe bjørk.

Leikvika med den sørvendte rasmarker under Leiknetinden. Artsrik li med blant annet fjellflokk, bustnype, ulike graminider. Om sommeren blir det varmt i lia og det ble observert en artsrikt insektfauna med spesielt mange humler og sommerfugler. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Bjørk, silkeselje og noe rogn utgjør tresjiktet i lokaliteten. Busksjiktet domineres i noen områder av einer, men det vokser også spredt bustnype i lokaliteten. Bunnsjiktet domineres av graminider som sølvbunke, strandrør, hundekveke, hundegras, finnskjegg, smyle, fjellgulaks, rødsvingel, sauesvingel og geitsvingel. Av andre karplanter kan nevnes fjellflokk, bustnype, tirlitunge, fjellmarikåpe, skarmarikåpe, harerug, fjellskrinneblomst, kattefot, skredmjølke, enghumleblomst, geitrams, skogstorkenebb. Det ble registrert en rik insektsfauna i lokaliteten, spesielt mange sommerfugl og humlearter ble registrert. Lokaliteten er også potensiell hekkeplass for flere dagrovfugler.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det forekommer noe beite i lokaliteten, men det er tydelig at beitepresset er avtakende. Ellers er det lite påvirkning. Hogst og treslagskifte utgjør de største truslene.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B fordi den har en relativt stor utstrekning og er lite påvirket. Lokaliteten har et velutviklet vegetasjonsdekke, med stort arts mangfold og med noen sørlige "varmekrevende" arter. Inneholder eldre silkeseljer og bjørk, samt noe dødt trevirke. Sannsynlig et viktig tilholdssted for flere insektsarter knyttet til slike steder.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

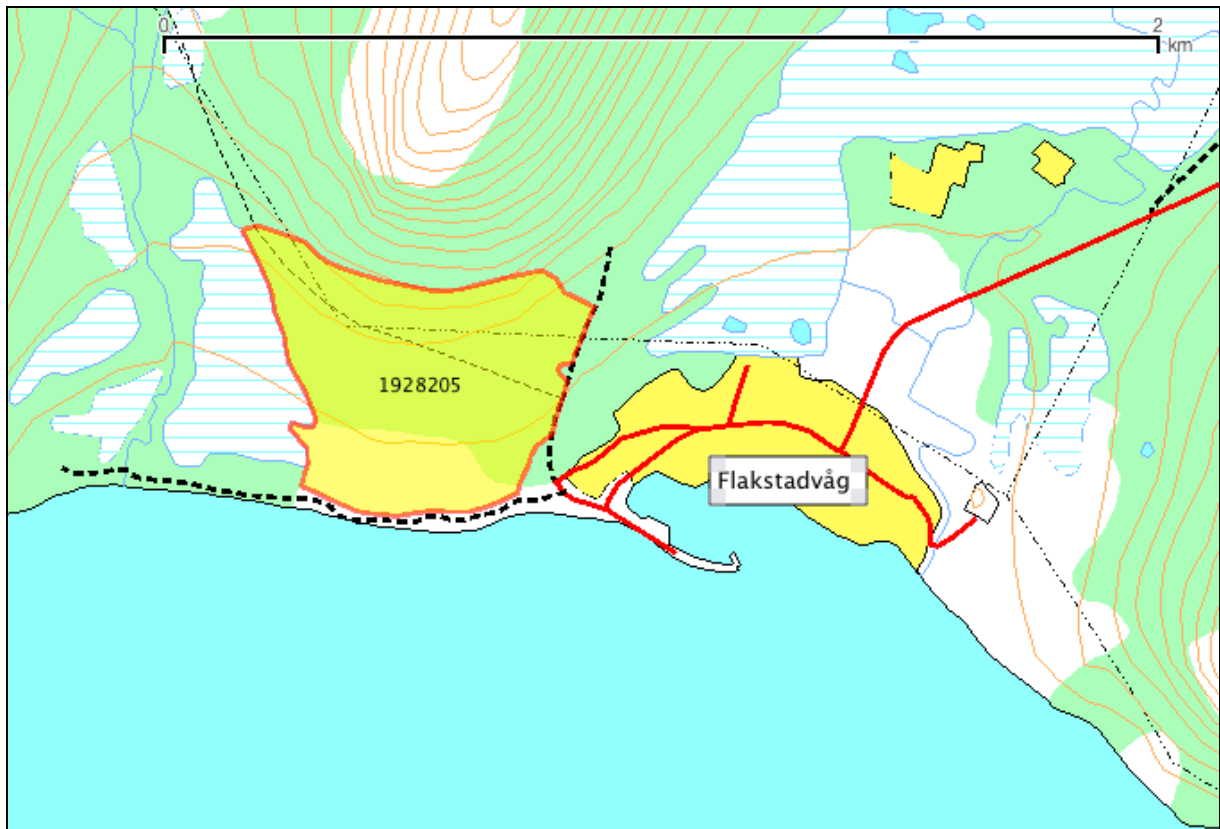
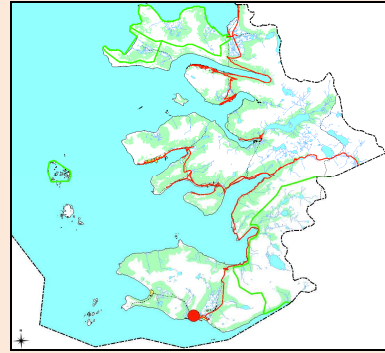
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning. En bør forsøke å opprettholde beitetrykket i lokaliteten.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

**Lokalitetsnr 1928205 Hamran, Flagstadvåg,
Torsken**

Naturtype: D07-Kystlynghei
Utforming: D0701-Tørr lynghei
Verdi: B
Siste feltsjekk: 19.08.2010, Ingve Birkeland –
Ecofact AS

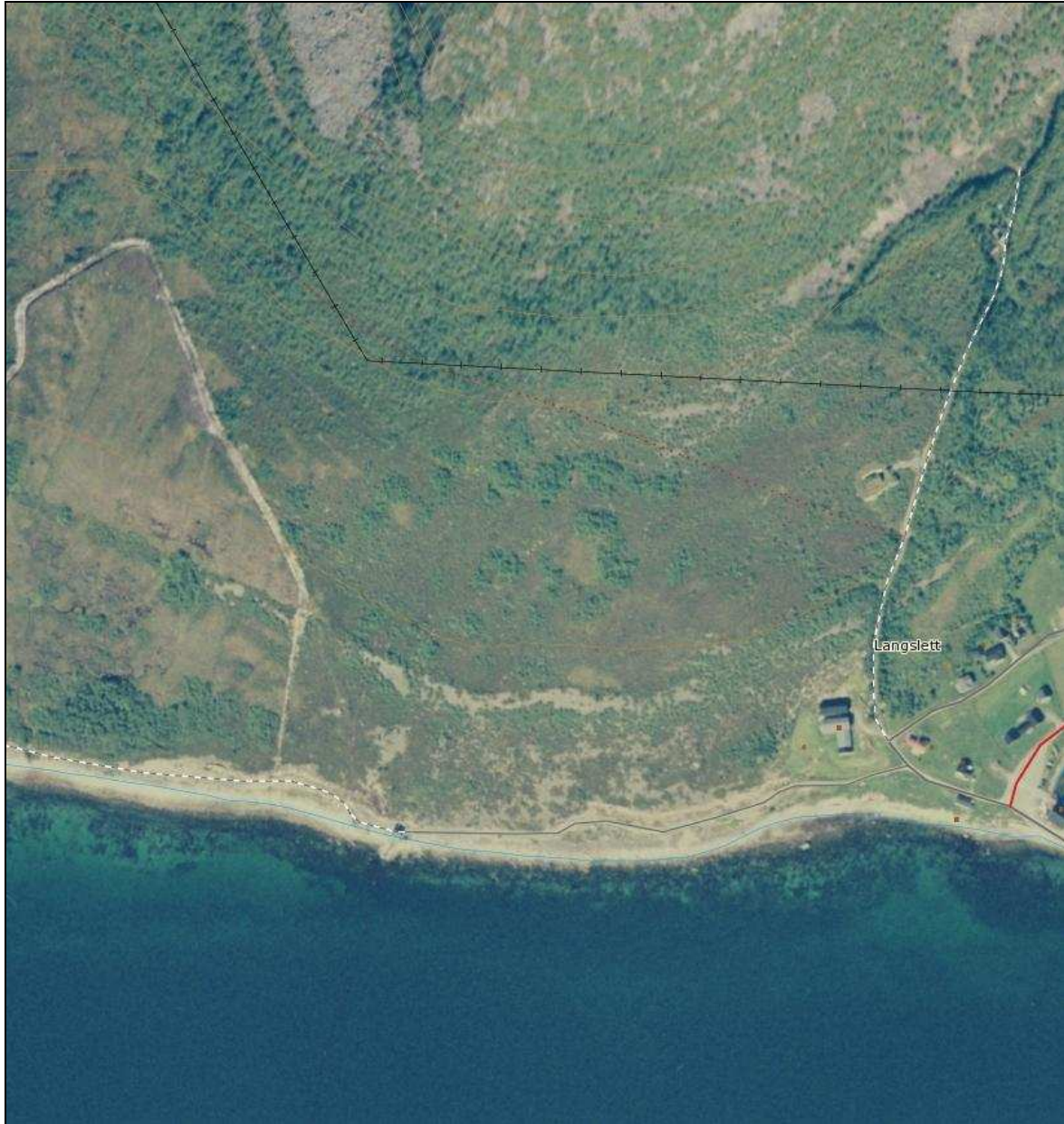
Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger like vest for Flakstadvåg i området mellom Langslettbakkan og Finnmyran. I nord avgrenses lokaliteten av Steinvegen og den sørvendte skråningen til Husfjellet som avgrenser lokaliteten. Den er lokalisert i et slakt hellende terreng ned mot havet og har en sørøstvendt eksponering. Berggrunnen består av granitt som gir en basefattig mark, og ingen særlig basekrevende arter ble registrert. Stor deler av berggrunnen er overdekt med marine strandavsetninger. Lokaliteten virker hovedsaklig tørr, men det er noen små myrer/fuktområder med noe torv. Nedre deler er det noe tråkkskader fra husdyr og det er noen åpne partier med sand. Lokalbefolkningen kjenner ikke til at det har vært noe lyngbrenning i dette området (Ivar Enoksen pers. medd).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturtypen D07-Kystlynghei med H1c-Røsslyng-slåttestarr-torvull utforming ble avgrenset. Dette er en liten kystlynghei lokalitet med et relativt sparsomt utviklet bunnsjikt. Lokaliteten er en lynghei dominert

av røsslyng *Calluna vulgaris* men med innslag av blokkebær, blåbær og tyttebær og graminider som finnskjegg, smyle og noen starrarter. Det er stedvis noen klynger med ung bjørk.

Kystlynghei vest for Flagstadvåg Klart avgrenset mellom veiene og bjørkeskogen i den sørvendte lia. Røsslyng dominerer feltsjiktet, mens tresjiktet består av fragmentariske klynger med bjørk. Orthofoto: NGU Arealis, Norsk kartverk.

Artsmangfold:

Røsslyng dominerer vegetasjonen på bakken. Av andre arter nevnes de vanligste artene: flekkmarihånd, gullris, krekling, blåbær, tyttebær, blokkebær, tepperot, bjønnskjegg, rabbesiv, smyle, finnskjegg, stivstarr, buestarr, engfrytle, torvull, rypestarr og kornstarr. Det ble observert mye insekter i området som øyenstikkere, humler og sommerfugler. Av sommerfuglarter som ble registret kan nevnes: fløyelsringvinge, fjellringvinge, fjellperlemorvinge, rødflekket perlemorvinge og myrblåvinge. Det ble også registrert småspove, heipiplerke, steinskvett og lirype i lokaliteten.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Like vest for lokaliteten har det vært noe grøfting og nydyrking. Lokaliteten er lite påvirket, men grøfting og gjengroing utgjør de største truslene. I Flagstadvåg er det ca 500 vinterforet sau. Beiting er

en viktig faktor for å opprettholde vegetasjonen. Ekstensiv beiting kan derimot redusere kvaliteten på lokaliteten.

Verdivurdering:

Kystlyngheiene som naturtype har en meget sterk tilbakegang lenger sør i Europa. Norges internasjonale ansvar for bevaring av denne naturtypen er stort og økende. Den har en kjent utbredelse fra Vest-Agder til Lofoten. Denne lokaliteten er derfor trolig en av de nordligste lokalitetene i Norge og Europa. Naturtypen er i DN-håndbok 13 vurdert som EN og får verdi B fordi den har velutviklet vegetasjonsdekke og at det er lite gjengroing på grunn av at den opprettholdes av beite. Lokaliteten har en begrenset utstrekning og er forholdsvis lite påvirket. Det ble observert flere sommerfuglarter, øyestikkere og andre insektsarter som sannsynlig er knyttet til denne naturtypen. Grundigere undersøkelser av sopp, lav og innsekter vil trolig kunne være med å øke verdien til lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

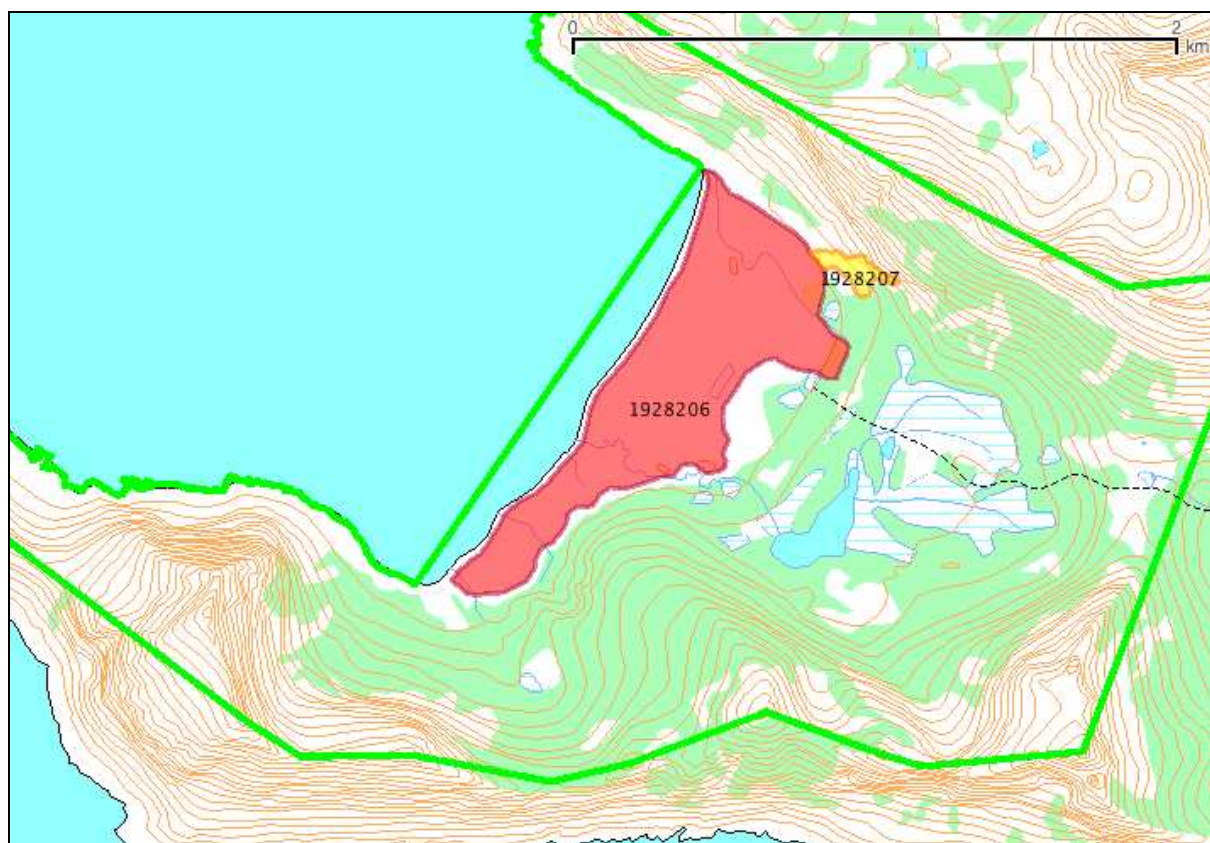
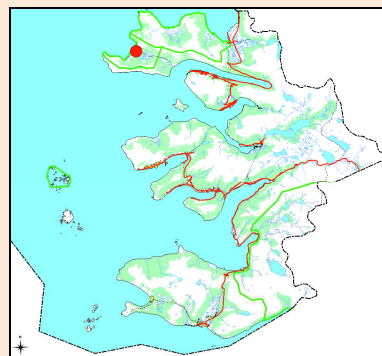
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning. Det er viktig at beitetrykket opprettholdes for å unngå gjengroing.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1928206 - Sandsvika - Sanddynemark

Hovedtype (%): G03 - Sanddyne
Utforming: G0302 – Store og flate flyvesandsområder
Verdi: A
Siste feltsjekk: August 2010 – Geir Arnesen

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Området ligger i Sandsvika på yttersiden av Senja, vest for utløpet av Gryllefjorden. Lokaliteten er avgrenset av stigende terreng mot nord og sør, noe diffust avgrenset mot nordboreal bjørkeskog i øst, og i en diffus overgang til annen strandvegetasjon mot sør. I vest er det skarp avgrensning mot sjøen, og littoralsonene. Området er svært eksponert for vestlige og nordvestlige vinder, som transporterer sand fra en lang sandfront og innover det flate landskapet. Dette skaper et aktivt sanddyneområde med ulike utforminger.

Oversikt over Sandsvika sett fra nordøst. Foto: Geir Arnesen

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Området kan generelt defineres som G03 flyvesandsområde, men har flere ulike utforminger, Brune dyner (stabiliserte dyner med bunnsjikt av mose/lav) dominerer sammen med eroderte dyner og dynetrau (arealer som er erodert helt ned til grunnvannet og sandflukten har stoppet). Ustabile dyner med fragmentarisk vegetasjonsdekke (hvite dyner) finnes knapt, men stabile dyner uten mosedekke (grå dyner) har en viss utbredelse i de mest strandnære områdene og som en overgang mellom eroderte dyner og brune dyner. Den sørlige halvdelene av lokaliteten har nesten utelukkende brune (stabiliserte) dyner på grunn av de topografiske forholdene som reduserer vindstyrken ved bakken. Utformingene danner til sammen mye av den variasjonen i vegetasjonstyper som er beskrevet fra urørte dynesystemer, selv om hvite dyner (fordyner) med mest åpen sand for en stor del mangler. Sandtilførselen er trolig er for liten.

Artsmangfold:

De brune dynene (som har størst utbredelse) er dominert av krekling og blåbær, men har et variert artsinventar med strandrug, sølvvier, aksfrytle, blåklokke, tiriltunge, einer, smyle og røsslyng. Den sørlige halvdelene av stranda som er helt dominert av brune dyner har også betydelige samfunn av dunhavre, smårørkvein og engkvein. Av rødlistede arter kan kun nevnes enkelte forekomster av vanlig marinøkkel (NT). Dynetrauene har mer spredt vegetasjonsdekke, men samlet sett er det kanskje denne vegetasjonstypen som innebefatter mest arter av karplanter. Enkelte basekrevende arter ble observert, slik som grønnkurle, fjellfrøstjerne og dvergjamne. Ellers er det mye sandgråmose på de åpne flatene i overgangen mot eroderte dyner. Det er også spredte forekomster av de fleste artene som finnes på lokaliteten. Over hele den nordre delen av lokaliteten er det forekomster av eroderte dyner som har et ytterst sparsomt vegetasjonsdekke dominert av strandrug. De ytre forekomstene har også en god del strandreddik som dominerer på stranda rett nedenfor. De ytre dynene nær stranda har også relativt sluttet vegetasjonsdekke, selv om bunnsjiktet av moser er vesentlig mer fragmentarisk (overgang mot grå dyner). Disse dynene er dominert av en rekke arter av gress og urter som engkvein, tiriltunge, gulflatbelg, rundskolm, bleiksoete, ryllik, engsoleie, gåsemure, fjelltistel, smårørkvein og lodnerublom. Mellom de ytre dynene kommer det også inn vegetasjon som finnes på tangvollen utenfor, slik som sløke, reinfann, strandkjeks, høymole, engsyre, kvassså og

strandbalderbrå.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten har trolig vært beitet i lengre tid av sau, og rein. Det er neppe sauebeite på lokaliteten i dag, men rein beiter fremdeles. Lokaliteten ligger innenfor et naturreservat, og er derfor godt beskyttet mot fysiske inngrep. Redusert beitetrykk kan føre til at lokaliteten endrer noe karakter med årene. Det er likevel neppe fare for gjengroing i stor stil, da området er svært eksponert for ustabilit til å gro igjen.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A fordi det er et stort område med urørt sanddynemark som inneholder de fleste elementene av vegetasjon og flora som finnes på sanddynemark i landsdelen.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Det kan være ønskelig med noe større beitetrykk på stranda, men dette er neppe kritisk for å bevare verdiene på lokaliteten.

Kilder:

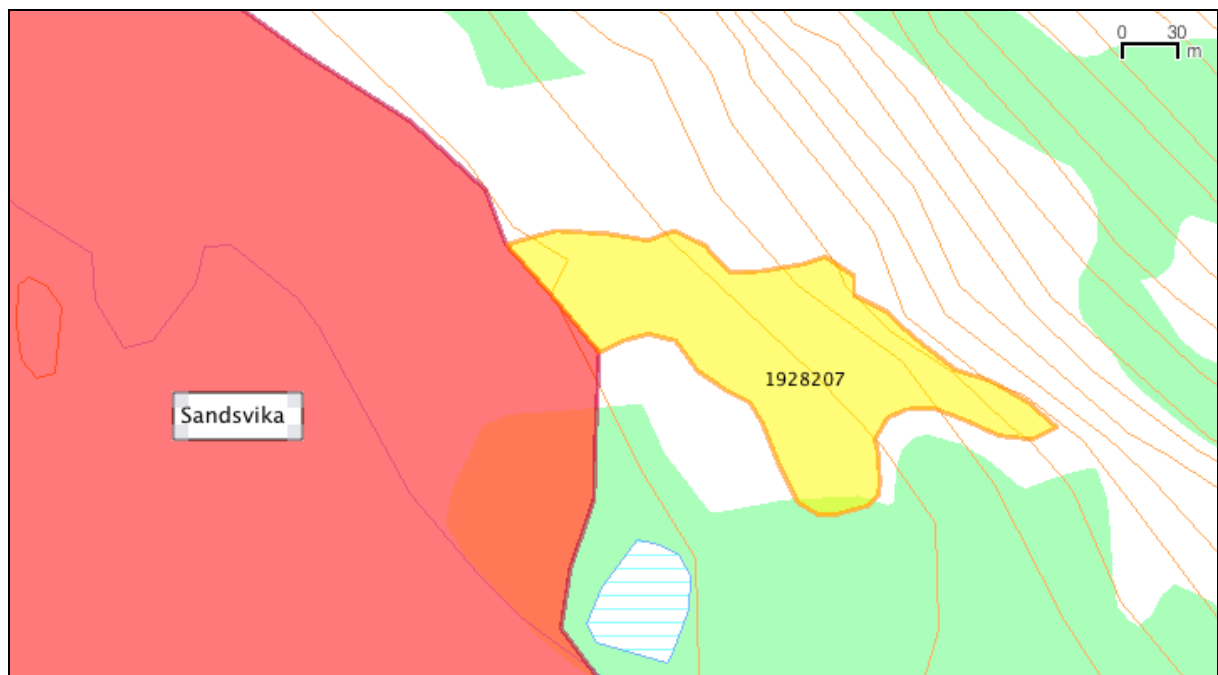
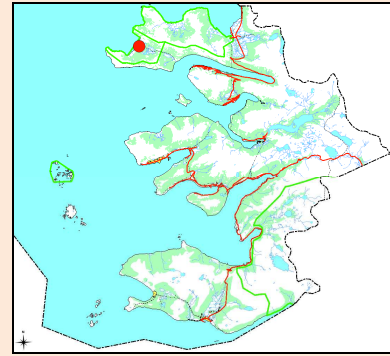
Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Fjelland, M., Elven, E. og Johansen, V. 1983: Havstrand i Troms, botaniske verneverdier. Miljøverndepartementet. Rapport T-551. 291 s.

Lundberg, T. 2007: Kartlegging av biologisk mangfold i ytre Midt-Troms. Resultater – Torsken kommune. Prosjektrapport 31 s.

Lokalitetsnr 1928207, Sandsvika – Beitebakke

Hovedtype (%): D04 – Naturbeitemark
Utforming: D0404 – Frisk fattigeng
Verdi: C
Siste feltsjekk: Geir Arnesen – august 2010

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Området ligger på yttersiden av Senja, vest for utløpet av Gryllefjorden, i de sørvendte bakkene på nordsiden av Sandsvika. I sør er lokaliteten avgrenset av overgang til sanddynemark og boreal bjørkeskog, mens vestlig og østlig avgrensning er mot ur og blokkmark. I nord avgrenses lokaliteten av bratte berg.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten består av beitebakker i et fremskredent gjengroingsstadium. Einer og strandrør danner et busksjikt av gjengroende arter, mens de tørrere ryggene fremdeles har igjen en god del av de opprinnelige artene fra beitemarkstiden. Langs kantene av lokaliteten er det også overgang til sørvendte berg og rasmarker, men det er ingen av disse elementene som når opp til å kunne få en verdi etter DN's håndbok nr. 13.

Hellinga med naturbeitemark på nordsiden av Sandsvika. Foto: Geir Arnesen

Artsmangfold:

Forruten einer og strandrør som i økende grad tar over lokaliteten er det relativt mange arter som indikerer både beite og gode temperaturforhold, breddegraden tatt i betraktning. Dette er for eksempel bakkeseite (NT), dunhavre, fjellflokk, gulflatbelg, rips og bringebær.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten er etter alt og dømme gammelt sauebeite, men beites nå trolig bare av en fåtall rein. Det lave beitetrykket fører til at lokaliteten gror igjen av blant annet einer og strandrør

Verdivurdering:

Lokaliteten får kun verdi C, da den har en begrenset størrelse, og på ingen måte er unik i området. Trolig finnes det betydelig mer velhevdede beitebakker på Senja.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Lokaliteten vil ha fordel av økt beitepress, og gjerne rydding av en del av einerkrattet som har slått opp i lokaliteten de siste tiår.

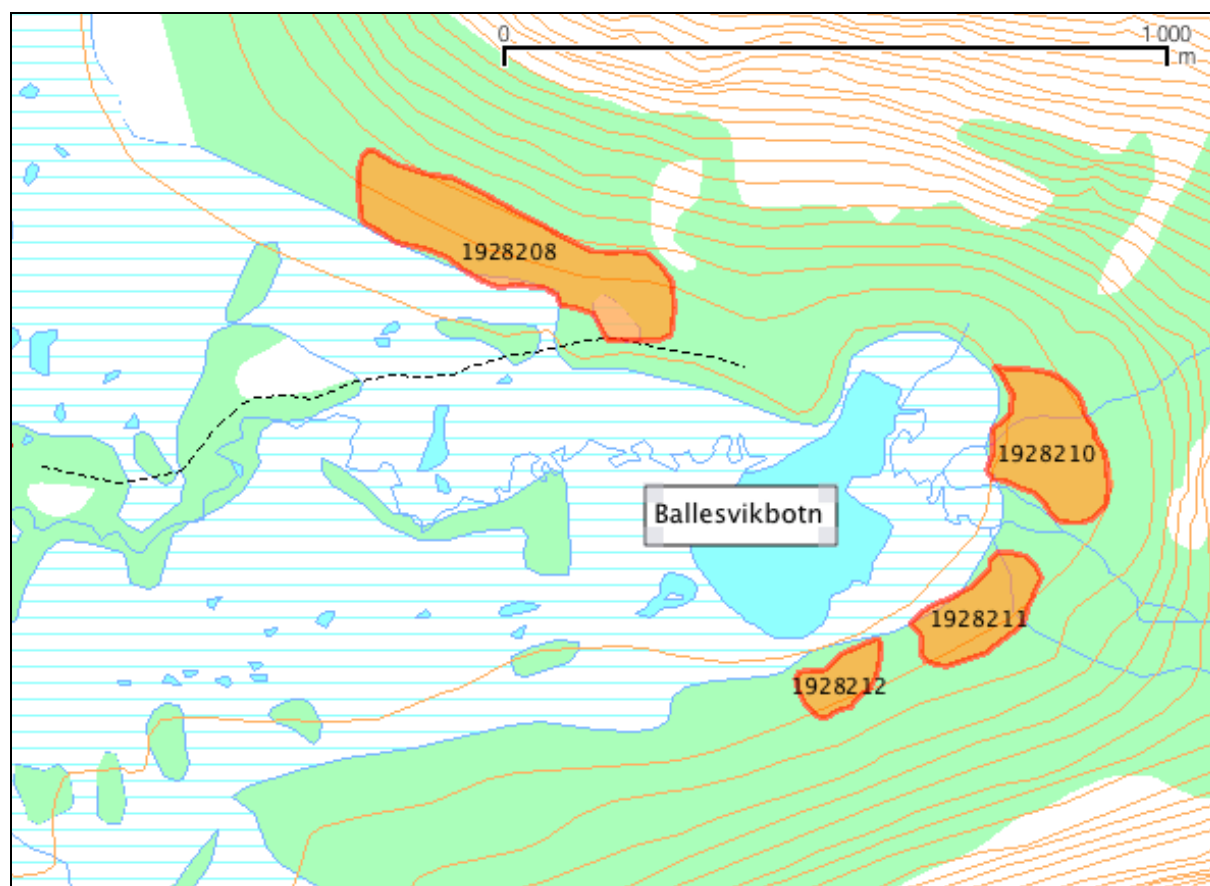
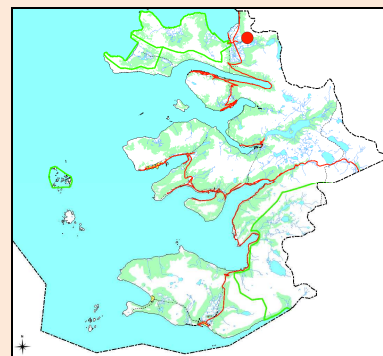
Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lundberg, T. 2007: Kartlegging av biologisk mangfold i ytre Midt-Troms. Resultater – Torsken kommune. Prosjektrapport 31 s.

Lokalitetsnr 1928208, Ballesvikbotn I

Hovedtype (%): F05 – Gråor-heggeskog
Utforming: F0502 – Liskog/Raviner
Verdi: B
Siste feltsjekk: Geir Arnesen - august - 2010

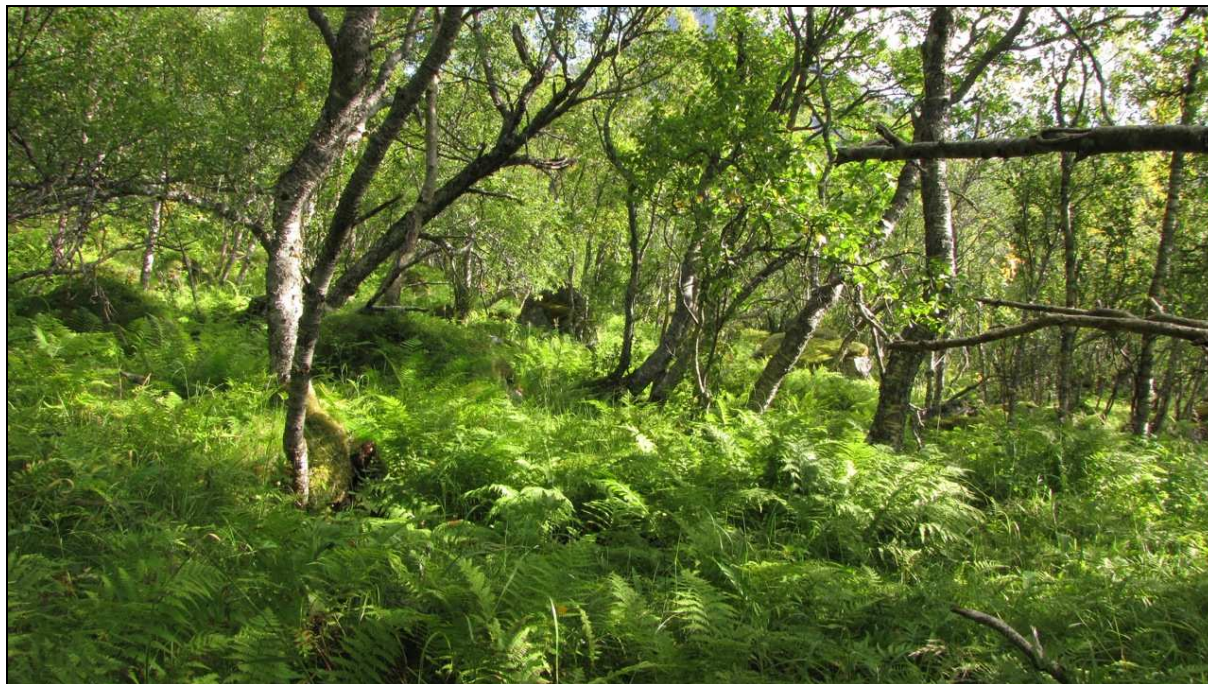

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Området ligger øst for Ballesvika, på nordsiden av den korte dalen som heter Ballesvikbotn. Arealet er avgrenset i alle retninger av nordboreal småbregnebjørkeskog, bortsett fra i sør hvor det er overgang til fattige jordvannsmyrer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten består utelukkende av høystaudebjørkeskog med innslag av rogn, silkeselje og enkelte individer av gråor. Skogen preges av uvanlig god kontinuitet med god tilgang på død ved av alle treslagene.

Storbregnedominert høystaudeskog i Ballesvikbotn. Foto: Geir Arnesen

Artsmangfold:

Utformingen har turt, skogburkne, sauetelg, strutseving, ormetelg, kranskonvall og hvitbladtistel som de viktigste og største staudene. Det ble ellers observert rugde og mye beite og tråkkmerker etter elg.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det ser ikke ut til at lokaliteten er eller har vært påvirket nevneverdig i nyere tid.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B fordi den har høy produksjon og god kontinuitet. Mangel på rødlistede arter trekker imidlertid verdien ned.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Det er ikke behov for noen form for skjøtsel, og lokaliteten bevares best hvis den kan forbli uberørt.

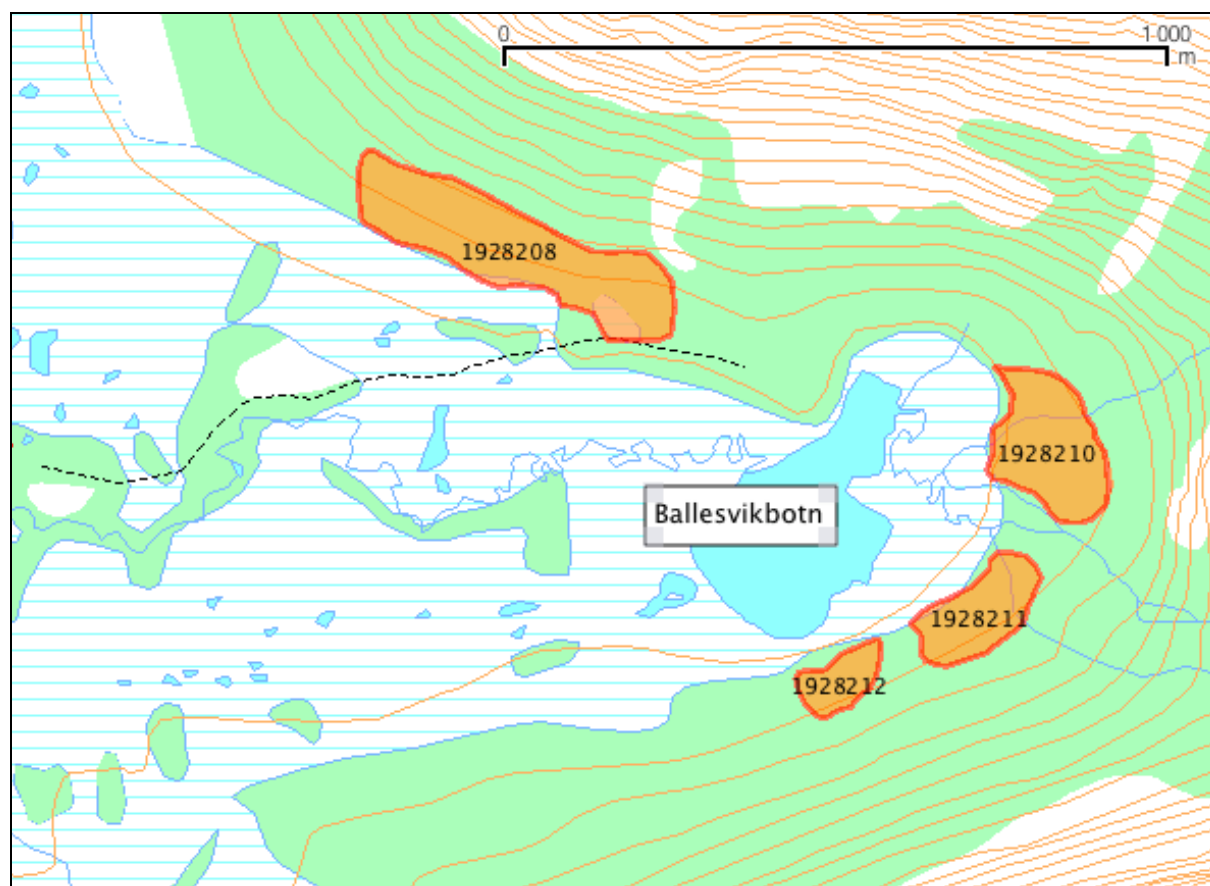
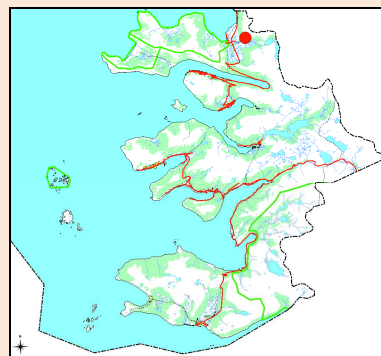
Kilder:

Lundberg, T. 2007: Kartlegging av biologisk mangfold i ytre Midt-Troms. Resultater – Torsken kommune. Prosjektrapport 31 s.

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1928210, Ballesvikbotn II

Hovedtype (%): F05 – Gråor-heggeskog
Utforming: F0502 – Liskog/Raviner
Verdi: B
Siste feltsjekk: Geir Arnesen - august - 2010

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Området ligger øst for Ballesvika, innerst i den korte dalen som heter Ballesvikbotn. Lokaliteten er avgrenset av mindre produktiv høystaudeskog og småbregneskog i de fleste retninger bortsett fra i vest, hvor vegetasjonen er ganske skarpt avgrenset mot en fattig jordvannsmyr.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten består av høystaudeskog. Viktigste treslag er gråor, men det er også mye rogn, silkeselje og bjørk. Det er rikelig med både gadd og læger av spesielt gråor, og skogen bærer preg av svært god kontinuitet

Gamle individer av gråor i en høy eng av strandrør, innerst i Ballesvikbotn. Foto: Geir Arnesen

Artsmangfold:

Feltsjiktet består av vanlige store høystauder som turt, skogburkne, sauetelg og skogrørkvein. Det er også stort innslag av bestander med strandrør, noe som understreker den kystnære beliggenheten. Det ble søkt spesielt etter knappenålslav og vedboende sopp på lokaliteten, men ingen nevneverdige arter ble observert. Systemet av høystaudeskog i Ballesvikbotn er trolig viktig for en rekke fuglearter, og en art som rugde ble for eksempel observert i nærheten.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det ser ut til at lokaliteten har vært relativt upåvirket i nyere tid.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B på grunn av høy produksjon, god kontinuitet, og det spesielle elementet med strandrør i gråorskog som er et særegent kystfenomen. Mangel på rødlistede arter trekker verdien ned.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Det er ikke behov for noen form for skjøtsel, og lokaliteten bevares best hvis den kan forbli uberørt.

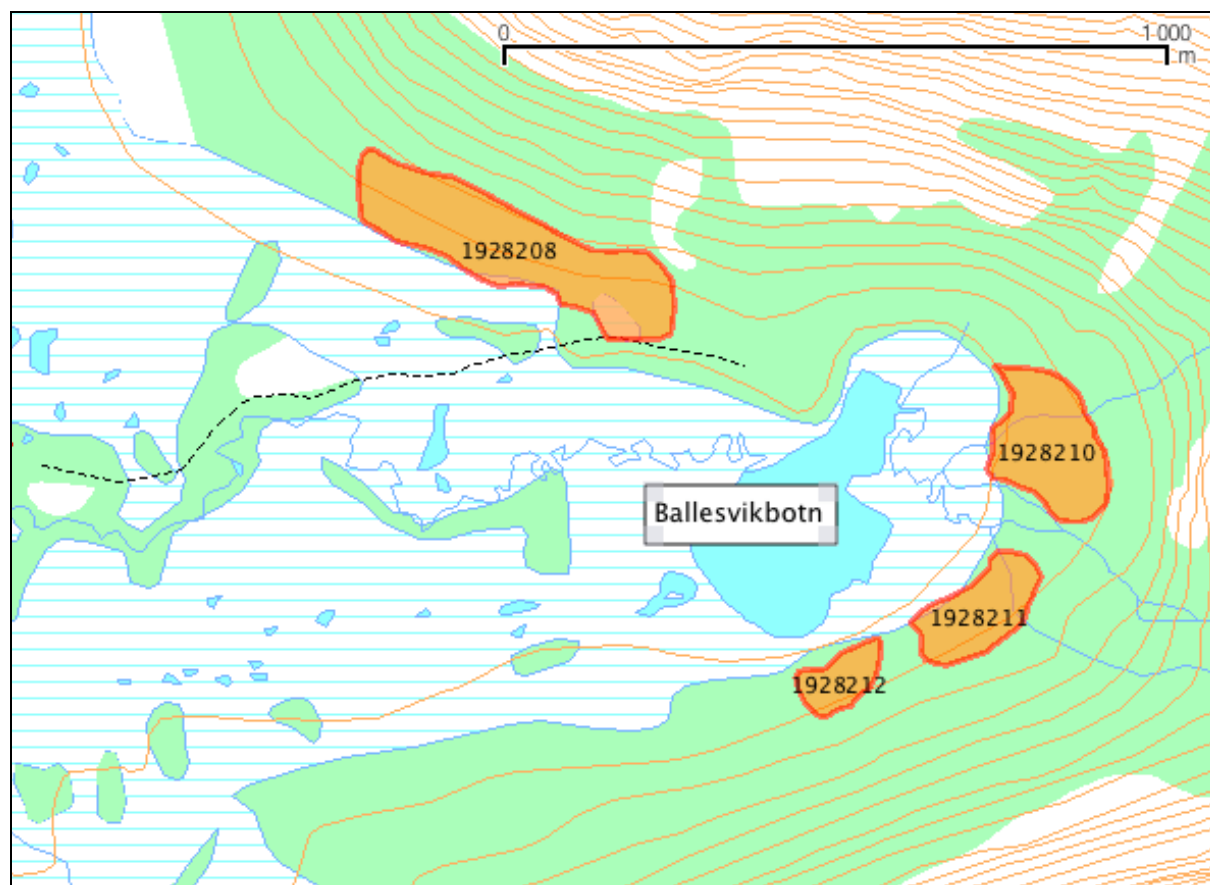
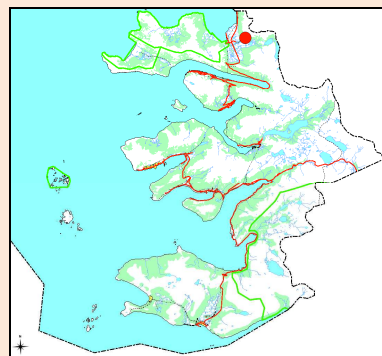
Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lundberg, T. 2007: Kartlegging av biologisk mangfold i ytre Midt-Troms. Resultater – Torsken kommune. Prosjektrapport 31 s.

Lokalitetsnr 1928211, Ballesvikbotn III

Hovedtype (%): F05 – Gråor-heggeskog
Utforming: F0502 – Liskog/Raviner
Verdi: C
Siste feltsjekk: Geir Arnesen - august - 2010

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Området ligger øst for Ballesvika, innerst i den korte dalen som heter Ballesvikbotn. Lokaliteten ligger nordvestvendt og er avgrenset av mindre produktiv høystaudeskog og småbregneskog i de fleste retninger bortsett fra i nordvest, hvor vegetasjonen er ganske skarpt avgrenset mot en fattig jordvannsmyr.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten består av høystaudeskog. Viktigste treslag er bjørk, men det er også mye gråor, silkeselje og rogn. Det er noe gadd og læger av spesielt gråor, men ikke så mye som i de sørvendte høystaudeskogene i Ballesvikbotn, og kontinuiteten er også lavere.

Høystaudeskog dominert av turt og storbregner på sørsiden av Ballesvikbotn. Foto: Geir Arnesen.

Artsmangfold:

Det er mye av de vanlige høystaudene som turt, skogburkne, saueteig, skogrørkvein og mjødukt. Det ble spesielt søkt etter knappenåslav og sopp, men ingen nevneverdige arter ble observert. Trolig er hele systemet med høystaudeskoger i Ballesvikbotn viktig for en rekke fuglearter. Rugde er observert i området.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det ser ut til at lokaliteten har vært relativt upåvirket i nyere tid.

Verdivurdering:

Lokaliteten får kun verdi C. Det er høy produksjon i området, men moderat kontinuitet og mangel på rødlistede arter trekker ned.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Det er ikke behov for noen form for skjøtsel, og lokaliteten bevares best hvis den kan forbli uberørt.

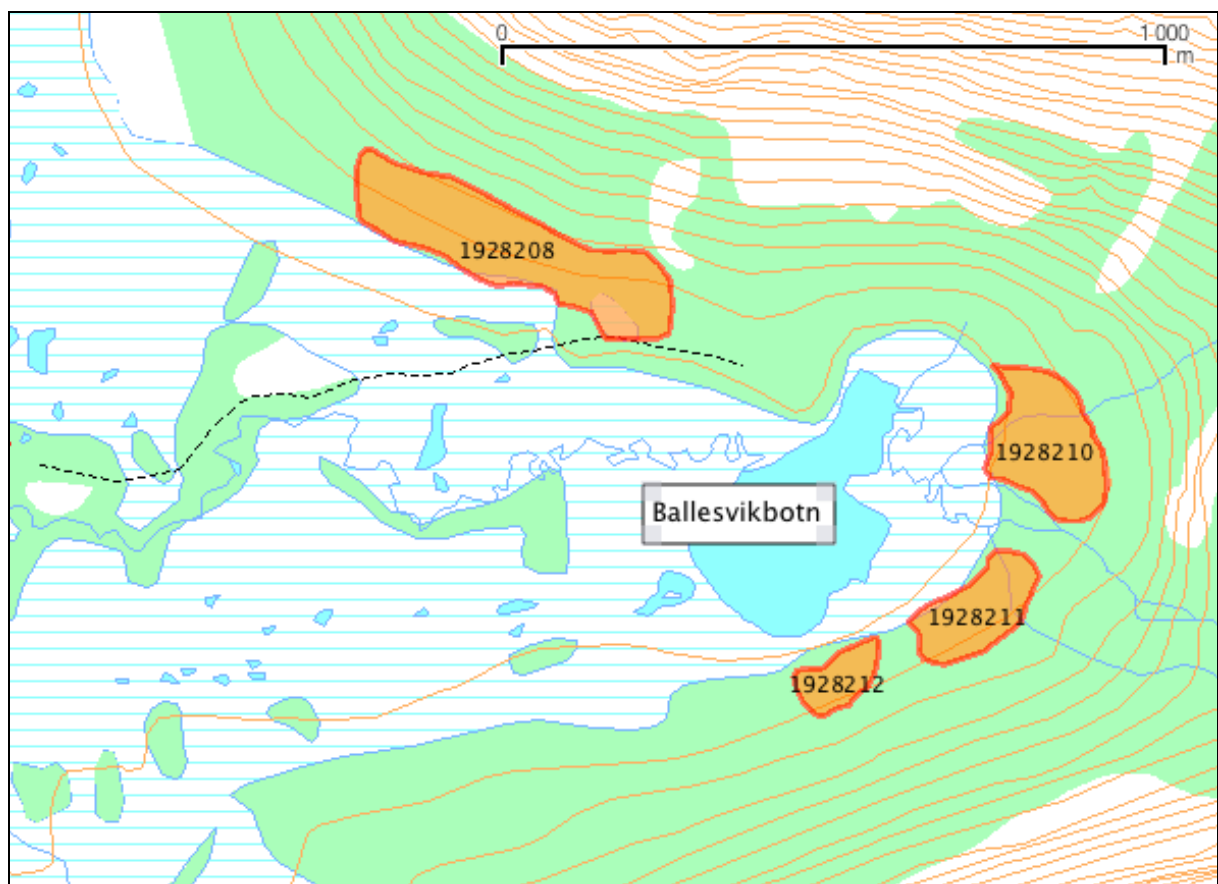
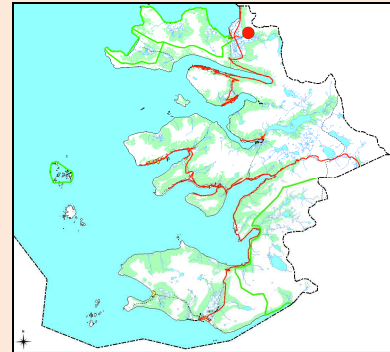
Kilder:

Lundberg, T. 2007: Kartlegging av biologisk mangfold i ytre Midt-Troms. Resultater – Torsken kommune. Prosjektrapport 31 s.

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1928212, Ballesvikbotn IV

Hovedtype (%): F05 – Gråor-heggeskog
Utforming: F0502 – Liskog/Raviner
Tilleggstype (%) C
Utforming: Geir Arnesen - august - 2010
Verdi: F05 – Gråor-heggeskog
Siste feltsjekk:

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Området ligger øst for Ballesvika, innerst i den korte dalen som heter Ballesvikbotn. Lokaliteten ligger nordvestvendt og er avgrenset av mindre produktiv høystaudeskog og småbregneskog i de fleste retninger bortsett fra i nordvest, hvor vegetasjonen er ganske skarpt avgrenset mot en fattig jordvannsmyr.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten består av høystaudeskog. Viktigste treslag er bjørk, men det er også mye gråor, silkeselje og rogn. Det er noe gadd og læger av spesielt gråor, men ikke så mye som i de sørvendte høystaudeskogene i Ballesvikbotn, og kontinuiteten er også lavere.

Den nordvendte dalsiden i Ballesvikbotn, med høystaudeskogene i nedre deler. Foto: Geir Arnesen.

Artsmangfold:

Det er mye av de vanlige høystaudene som turt, skogburkne, saueteig, skogrørkvein og mjørdurt. Det ble spesielt søkt etter knappenåslav og sopp, men ingen nevneverdige arter ble observert. Trolig er hele systemet med høystaudeskoger i Ballesvikbotn viktig for en rekke fuglearter. Rugde er observert i området.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det ser ut til at lokaliteten har vært relativt upåvirket i nyere tid.

Verdivurdering:

Lokaliteten får kun verdi C. Det er høy produksjon i området, men moderat kontinuitet og mangel på rødlistede arter trekker ned.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Det er ikke behov for noen form for skjøtsel, og lokaliteten bevares best hvis den kan forbli uberørt.

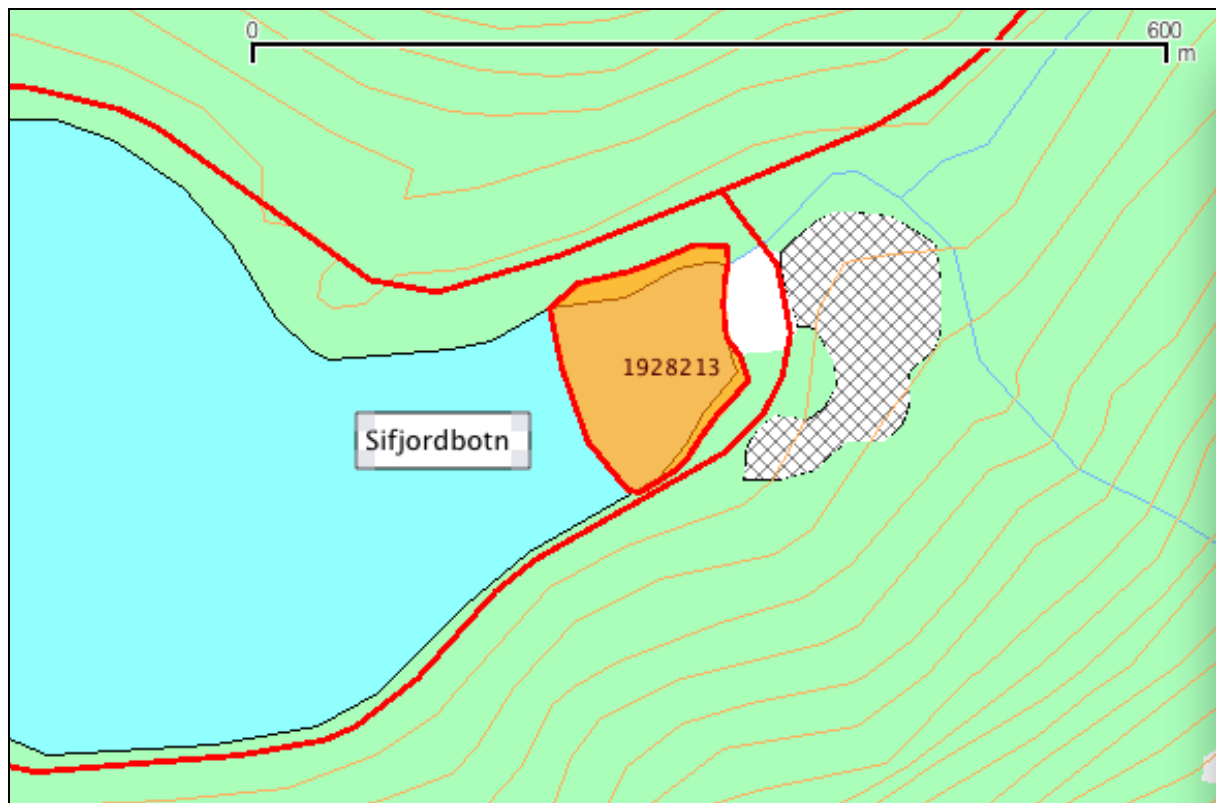
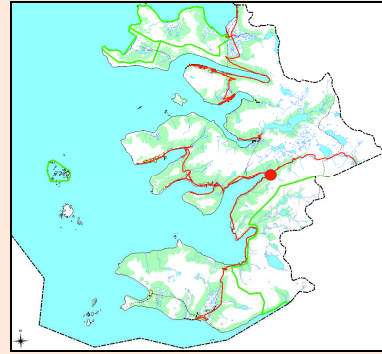
Kilder:

Lundberg, T. 2007: Kartlegging av biologisk mangfold i ytre Midt-Troms. Resultater – Torsken kommune. Prosjektrapport 31 s.

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1928213 Sifjordbotn, Torsken

Naturtype: G07 - Brakkvannsdelta
Utforming: C
Verdi: C
Siste feltsjekk: 18.08.2010, Ingve Birkeland –
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger innerst i Sifjorden, og begrenser seg til nærområdet til elveutløpet. Det er skarpe grenser mot utfylte masser mot øst, samt mot fastmark i sør og nord. Grensa mot dypere vann er også ganske skarp mot vest. Deltaet er lite og uten særlig variasjon. Elva renner ganske rett ut og det er bare smale belter med strandengvegetasjon. Løsmassene er relativt grove og stein og dels grov grus preger deltaet. Skarpe overganger mot fastmark gjør at brakkvannssumper og sumpstrender mangler.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Som prioritert naturtype er karakteriseres lokaliteten som et brakkvannsdelta. Vegetasjonstypene i indre deler av lokaliteten omfatter noe grusforstrand og tendenser til flerårige tangvoller. I strandsona er det nokså ordinær havstrandvegetasjon med innslag av enkelte arter knyttet til tangvoller, saltenger og grusforstrender på det overveiende grove substratet i en smal brem langs land. Registrerte arter omfatter bl.a. strandkjempe og skjørbuksurt i ytre del, innenfor mest rødsvingel og noe krypkvein, saltsiv, gåsemure, strandkjeks, strandrug, knopparve, tirltunge og fuglevikke. I tillegg spredte eksemplar av grusstarr og buestarr.

Elvedelta i Sifjordbotn med mye blokkstein og kun vegetasjon på elveørene og i kantsonene. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Registrerte arter omfatter skjorbuksurt, fjøresaltgras, strandrug, strandkjeks, strandarve, saftstjerneblom og rødsvingel. I tillegg ble østersurt funnet. Av fugl ble bare strandsnipe sett, og verdien som viltlokalitet er trolig liten..

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det har både vært gravd litt i deltaet tidligere, og blitt fylt en del ut i østkant. Siden området på forhånd er ganske lite, gjør dette at det virker relativt påvirket og delvis ødelagt av inngrepene. Lokaliteten er i første rekke truet av fysiske inngrep, som nedbygging, grusuttak o.l.

Verdivurdering:

Lokaliteten får bare verdi som lokalt viktig – C. Det er lite, artsfattig og en del påvirket av negative inngrep. Slike brakkvannsdeltaer har likevel nesten alltid litt naturverdi hvis de ikke er helt ødelagt av inngrep, både fordi de er særpregete, relativt produktive og truet av ulike inngrep

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning.

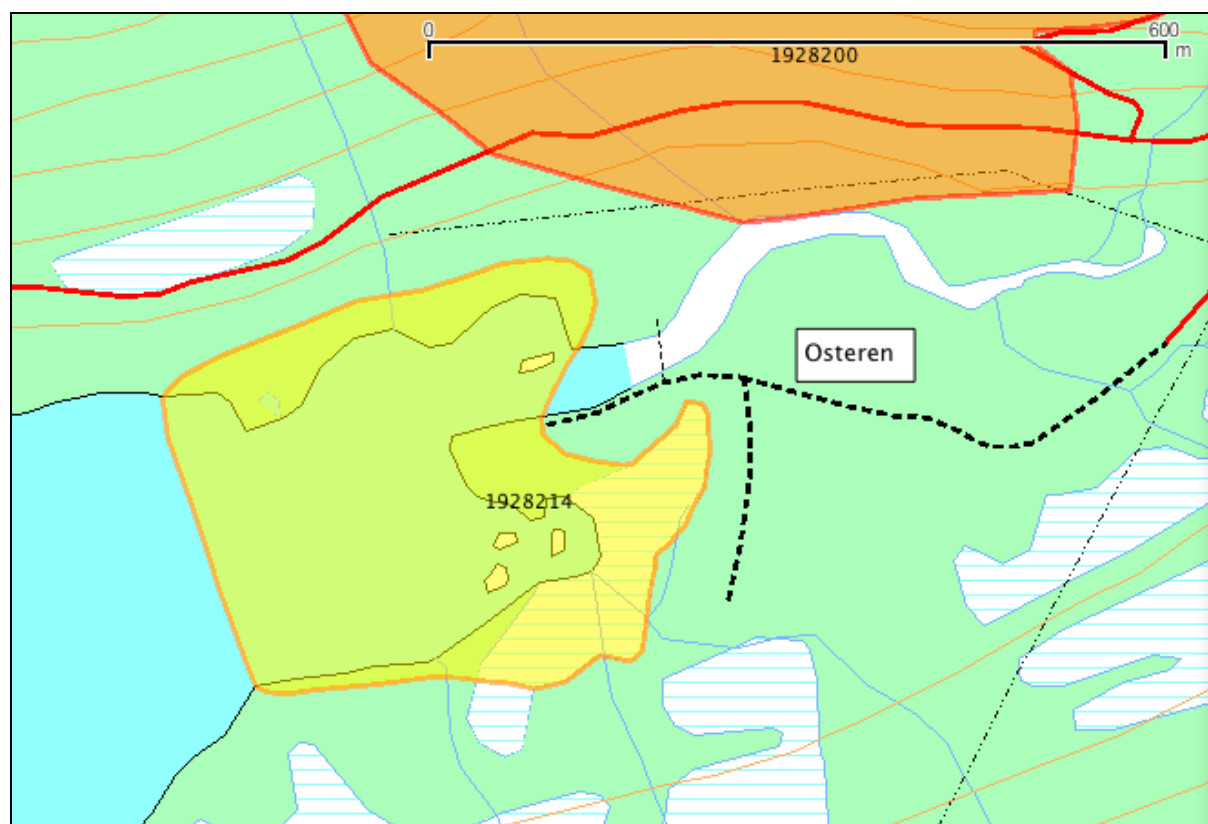
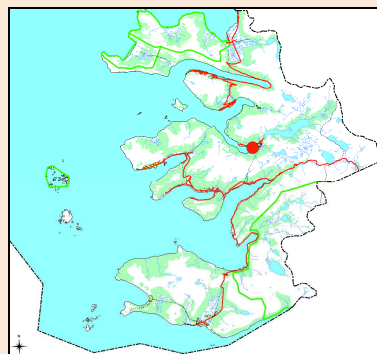
Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Gaarder, G. & Alvereng, P. 2007. Internveg Torsken. Tilleggsundersøkelser av biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning, rapport 2007.

Lokalitetsnr 1928214 Ostern, Torsken

Naturtype: G07 - Brakkvannsdelta
Utforming: B
Verdi: B
Siste feltsjekk: 27.08.2010, Ingve Birkeland –
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger innerst i Osterfjorden sør for Torsken, og omfatter strandengene her med tilhørende grunntvannsområder utenfor. Lokaliteten er ganske skarpt avgrenset mot fastmark i sør, øst og nord. Siden fjorden er langgrunn er grensa mot vest diffus og usikker. Området er flatt og preget av variasjonen mellom flo og fjære. Hovedelva dominerer til en viss grad landskapet, men også de små bekkene som kommer ned fra sør er viktige elementer i deltasystemet. Deltaet er for det meste bygd opp av sand og grus. I indre deler er det overganger mot relativt ferskvannspåvirkede enger og dammer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Som prioritert naturtype er brakkvannsdelta et ganske opplagt valg, og dette gjelder hele området. Vegetasjonstypene i indre deler av lokaliteten omfatter både grusforstrender, brakkvannssumper, saltenger og sumpstrand. Det er til dels snakk om ganske fine soneringer mellom de ulike typene.

Velutviklet gammel løvskog i ei frodig li opp mot Skatvikfjellet. Bjørk og osp dominerer tresjiktet, mens bakkevegetasjonen består for det meste av lave urter, høystauder og blåbærskog-utforinger. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Engpartiene i deltaet har arter som vendelrot, engsoleie, fuglevikke, tirlunge og strandkjeks. Grusstrendene har bl.a. en del strandkjeks, mye rødsvingel, noe strandkjempe, strandsmelle og sandarve. Saltsiv opptrer lokalt, men ikke mye. Fjøresivaks finnes i flere smale belter, mens fjørestarr danner større bestand. Pølstarr danner større bestand i enkelte panner og grunne tjern. Havstarr opptrer i flere mindre bestand. Det samme gjelder sandsiv. For øvrig kan nevnes arter som myrsaulauk, myrklegg, smårørkvein, gåsemure, snipestarr (lokalt en mye), grusstarr og skjørbuksurt. Samlet sett kan ikke lokaliteten sies å være særlig artsrik, og selv om flere av artene har få registrerte funn i distriktet tidligere, kan ingen av dem betegnes som regionalt sjeldne. Det er grunn til å tro at lokaliteten har en viss betydning som hekkeplass og rastelokalitet for våtmarksfugl og sjøfugl, men omfanget og hvilke arter det gjelder er ikke kjent.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Elva er litt påvirket av forbygning ytterst på sørsida, med tilhørende veg innover i dalen. For øvrig ble det ikke registrert fysiske inngrep av betydning. Engene i deltaet har tidligere opplagt blitt beitet og/eller slått, men dette har opphørt for en del år siden. Lokaliteten er i første rekke truet av fysiske inngrep, som nedbygging, grusuttak o.l.

Den nordlige delen av deltaet som er påvirket av tidevannet. Her er det dannet panner og små grunne tjern med blant annet pølstarr, bukkeblad, saltsiv, havsiv og myrsaueløk. Foto: Ingve Birkeland.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig B. Det er snakk om et ganske stort, relativt intakt og godt utviklet delta. Fravær av spesielt sjeldne eller rødlistede arter og vegetasjonstyper og et generelt noe artsfattig inntrykk gjør at verdien ikke settes høyere

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Det beste for naturverdiene vil være å la deltaet få ligge mest mulig i fred. Beite er trolig ikke til skade, men intensivt beite er klart negativt. En bør vise hensyn til hekkende og trekkende våtmarksfugl slik at disse ikke blir unødig forstyrret..

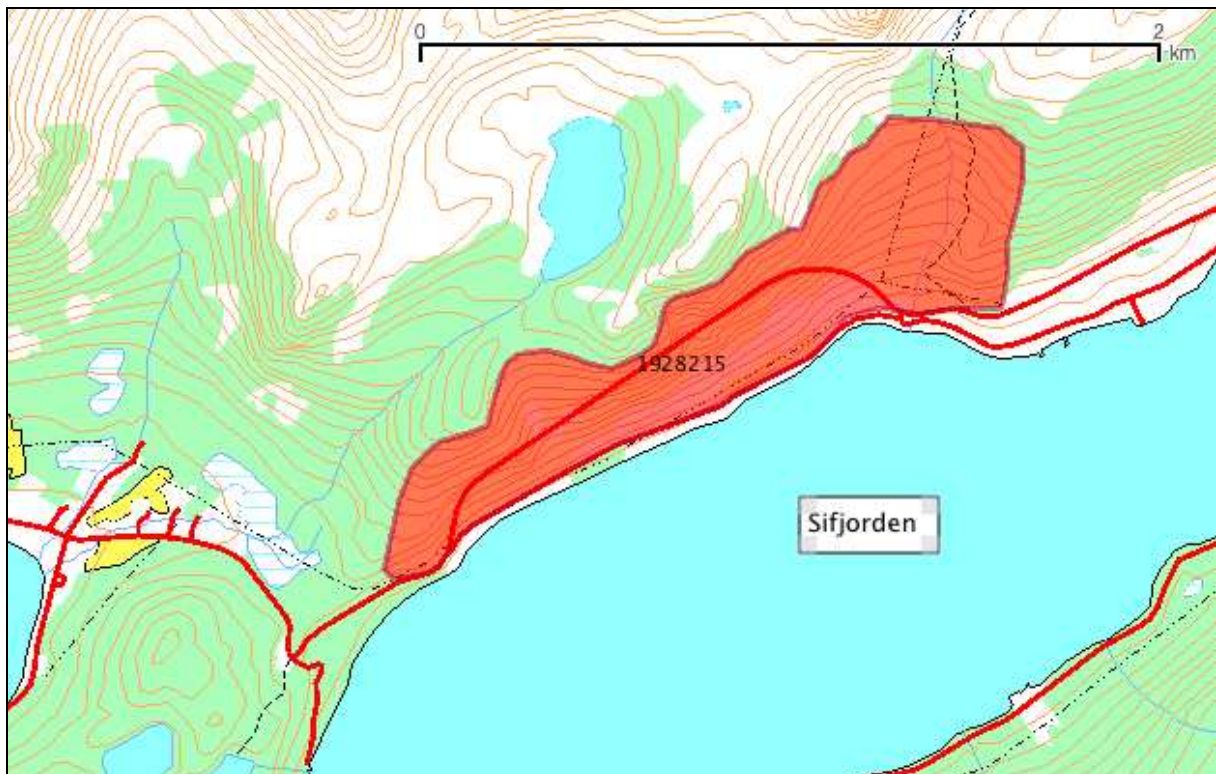
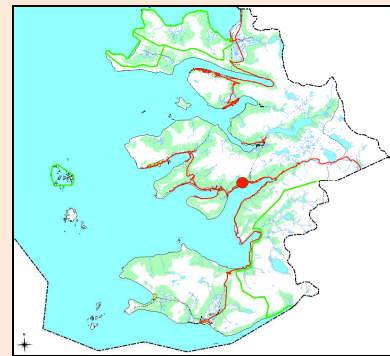
Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Gaarder, G. & Alvereng, P. 2007. Internveg Torsken. Tilleggsundersøkelser av biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning, rapport 2007.

Lokalitetsnr 1928215, Sifjordura, Torsken

Naturtype: B01 – Sørvendt berg og rasmark
Utforming (60%): B0103 – Rasmarker med større eller mindre innslag av skog/trær
Verdi: A
Siste feltsjekk: 18.08.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på nordsiden av Sifjorden og har en sørøstlig eksponering som gir en høy innstråling og godt lokalklima. Den er lokalisert i ei meget bratt li som strekker seg fra nedkant av Rishågen til Skaret nedenfor Tindvatnet. Den er tydelig avgrenset av fjell, fjorden og andre omkringliggende naturtyper. Berggrunnen består stort sett av harde bergarter, og ingen særlig basekrevende arter ble registrert.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturtypen B01-Sørvendt berg og rasmark med utformingen B0103- Rasmarker med større eller mindre innslag av skog/trær ble avgrenset. Dette er en relativt stor og velutviklet rasmark med variasjon i treslag, og med noe kontinuitet. Det er en mosaikk med trær av bjørk, silkeseljer og rogn, og større åpne flater dominert av graminider og høgstauder.

Sifjordura fra den midtre delen og innover mot tunnelen. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Bjørk og silkeselje er de vanligste treslagene, men rogn, svartvier og gråor inngår også spredt. Feltsjiktet er svært artsrik med arter som: skogstorkenebb, enghumleblomst, hengeaks, gullris, hvitbladtistel, marigras, mjødukt, hundekveke, smyle, tegebær, bringebær, reinfann, vendelrot, småengkall, hvitkløver, ryllik, saueteig, skogburkne, fjellflokk, gulsildre, tiriltunge, engsyre, engsoleie, sølvbunke, blokkebær, jonsokkoll og harerug. Innslag av fjellplanter og mindre urter som blåklokke, fjellfiol, legeveronika og fjellskrinneblomst forekommer. Det er tidligere registrert flere sjeldne insekter i lokaliteten, blant annet panterspinner og marmorflatvikler. Det ble registrert flere sommerfuglarter og humler i lokaliteten. Området er trolig viktig tilholdssted for flere arter som er avhengige av rasmarker med godt lokal klima og artsrik vegetasjon.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det er noe beiting av sau ellers er det lite påvirkning. Deler av ura er ustabil og noe ras forekommer. Uttak av stein og grus utgjør en potensiell trussel.

*En del av Sifjordura som representerer mangfoldet i lokaliteten med en mosaikk med frodig rasmark, blokkmark og løvskog.
Foto: Ingve Birkeland.*

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B fordi den har en artsrik bunnvegetasjon. Lokaliteten er viktig for flere regionalt sjeldne insektsarter. Inneholder eldre trær med grov bark, samt dødt trevirke. Lokaliteten har en stor utstrekning og er forholdsvis lite påvirket. Sannsynlig et viktig tilholdssted for flere arter knyttet til slike miljø.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

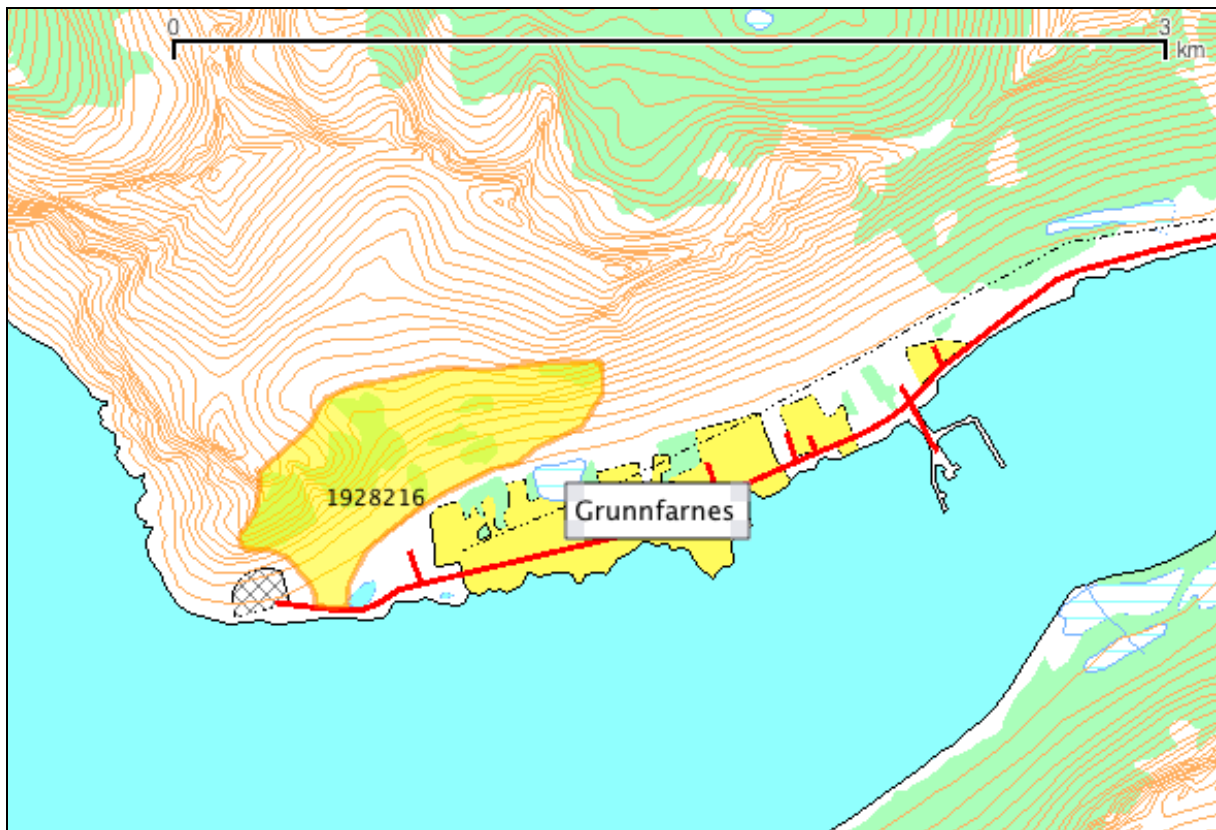
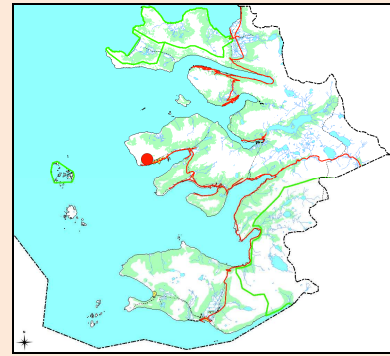
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1928216, Nattmålsneset, Torsken

Naturtype:	B01 – Sørvendt berg og rasmark
Utforming (70%):	B0103 – Rasmarker
Tilleggstype:	D04 – Naturbeitemark
Utforming (30%):	D0405 – Finnskjegg- eng/sauesvingel-eng
Verdi:	C
Siste feltsjekk:	18.08.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i en sør, sørøst eksponert lise under Mannan ved Yttergård på Grunnfarnes. Store deler av lia er dekket med ur/rasmark. Den er avgrenset av fjell, myr og andre omkringliggende naturtyper. Berggrunnen består av harde bergarter, og ingen særlig basekrevende arter ble registrert. Mellom lokaliteten og bebyggelsen er det gammel beite/slåttemark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturtypen Sørvendt berg og rasmark med utformingen Rasmarker B0103 ble avgrenset. Tilleggsnaturtypen D04 – Naturbeitemark med utformingen Finnskjegg- eng/sauesvingel-eng (D0405). Rasmarken ligger i den øvre delen av lokaliteten og har en gradvis overgang til naturbeitemarken. Vegetasjonstypene er for det meste rasmark med Tørr gras-urtutforming (F1a), med glidende overganger til naturtypen Finnskjegg-eng og fattig sauesvingel-eng (G5) med Finnskjegg-*fjellmarikåpe-utforming (G5b)*. I områder med blokkmark dominerer vegetasjonstypen rasmark med

"heigråmose-utforming (F1d).

Fjellflokk vokser flere steder i lokaliteten. I nedre deler av skråningen er det naturbeitemark som gradvis går over i rasmak oppover skråningen. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Vegetasjonen i rasmarken består av gress og urter. Av vegetasjon nevnes de vanligste artene i rasmarken: blåklokke, fjellgulaks, gullris, seterfrytle, fjellmarikåpe, finnskjegg, smyle, og fjellflokk. I tillegg ble det registrert bustnype, jonsokkoll, småbergknapp, fjellrapp, lundrapp, snøsilde, fuglevikke, hestespreng, fjelltimotei og tiriltunge. Naturbeitemarka har et redusert beitepress og sølvbunke dominerer. I tillegg var det arter som harerug, fjellmarikåpe, skarmarikåpe, seterfrytle, fjelltimotei, sausvingel, smyle, fjellgulaks, engkvein. Det er tidligere også registrert fjellrundbelg, småbergknapp, flekkmure og bergfrue i lokaliteten (Engelskjøn og Skifte, 1995). Det ble observert en artsrik insektfauna i rasmarken/naturbeitemarken.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Området har tidligere i stor grad blitt brukt som beite for småfe. Beitetrykket er betydelig redusert og sølvbunke og bjørk er i ferd med å endre utformingene i lokaliteten

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi C fordi den har et relativt artsrik og velutviklet vegetasjonsdekke. Inneholder noen regionalt sjeldne arter som bustnype og fjellrundbelg. Lokaliteten har en bra utstrekning og er forholdsvis lite påvirket. Sannsynlig et viktig tilholdssted for flere arter knyttet til slike steder. Redusert beite har ført til en viss forringelse av naturtypen.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning. Fortsatt beiting vil opprettholde det åpne landskapet og opprettholde kvaliteten på naturbeitemarken.

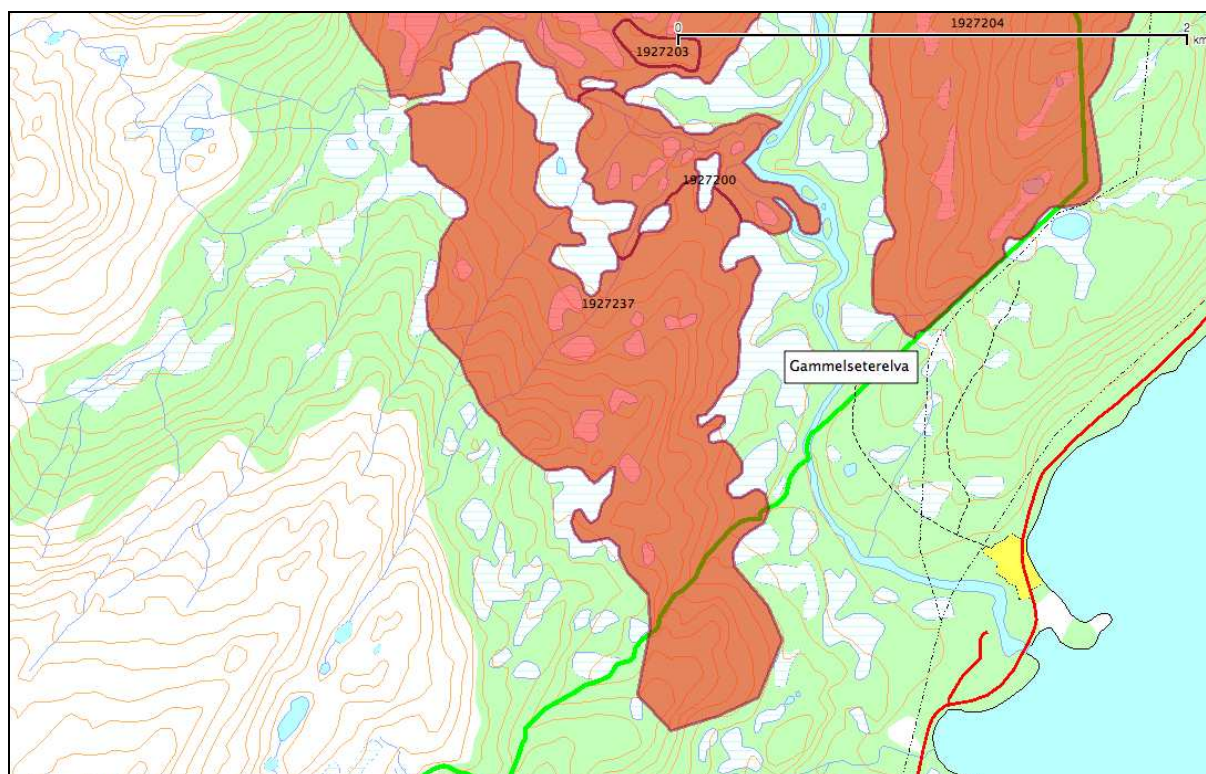
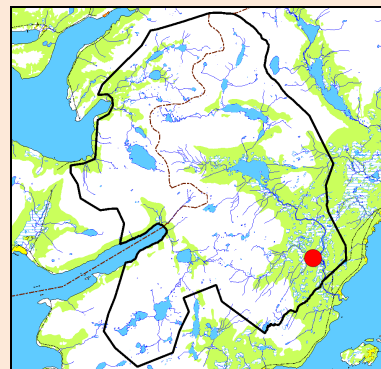
Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Vedlegg 4: Fakta-ark fra lokaliteter i Tranøy

Lokalitetsnr 1927237 Holmedalen

Hovedtype (80%):	F12-Kystfuruskog
Utforming:	F1202-Oseanisk lågurt-furuskog
Tilleggstype (20%)	F07-Gammel lauvskog
Utforming:	F0702-Gamle bjørkesuksesjoner
Verdi:	A
Siste feltsjekk:	17.09.2010, Ingve Birkeland, Gunnar Kristiansen – Ecofact AS 18.09.2010, Ingve Birkeland, Gunnar Kristiansen, Kjetil Åkra - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten strekker seg fra inngangen til nasjonalparken og inn til Holmdalen og avgrenses av fjellet mot vest og Gammelsæterelva mot øst. Lokaliteten er forholdsvis stor i utstrekning og avgrensingen kan være noe vanskelig å fastslå mot andre lokaliteter og myrflater i dalbunnen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er ulike utforminger av lyngfuruskog som dominerer i et kupert terreng. På daflaten i øvre del og inn mot sidedalene er det myrutforminger som dominerer. Innimellom i den østvendte lia er det innslag

av gammel løvskog med bjørk, osp og selje. Innenfor et delareal er det spesielt ett ospeholt med enkelte større læger av osp som har stor verdi. Her er det innblanding med stor bjørk, selje og furu med noe frodigere vegetasjon.

Gamle furuer i lia innover dalen. Foto: Gunnar Kristiansen.

Artsmangfold:

Det er spredt og relativt mye læger av furu i ulike nedbrytningsstadier over et stort areal, noen læger er i oppløsningsfase. Enkelte stokker har meget store dimensjoner. Det er også mye gadd innenfor området. Den østvendte lia innover er et kjerneområde for lokaliteten.

Enkelte mer uvanlige barksopper ble registrert. Av rødlistede arter ble furuplett registrert flere ganger, hornskinn en gang, samt den sjeldne sigdsporepiggsinn (*Hyphodontia curvispora* - VU). Denne er også registrert tidligere innenfor området. Av poresopp på furu ble brun hvitkjuke (*Antrodea alobrunnea* - NT) registrert to ganger samt rutetømmersopp (*Antrodia xanta*).

På osp ble seljehvitkjuke (*Antrodia macra* - NT) og ospenhvitkjuke (*Antrodia pulvinascens* - NT) funnet (henholdsvis to og tre funn).

Det er et stort potensial for funn av flere sjeldne vedboende sopp.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Stien innover nasjonalparken går langs østenden av området, men berører det lite. Teltning og bruk av dødt trevirke utgjør en potensiell trussel.

Verdivurdering:

Lokaliteten har en godt utviklet kontinuitet i død-ved skjiktet med varierte habitater der furu dominerer og med viktig innslag av løvtrær, spesielt osp. Det er registrert flere rødlistearter. Lokaliteten synes også viktig for flere organismegrupper, og får dermed verdi A.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

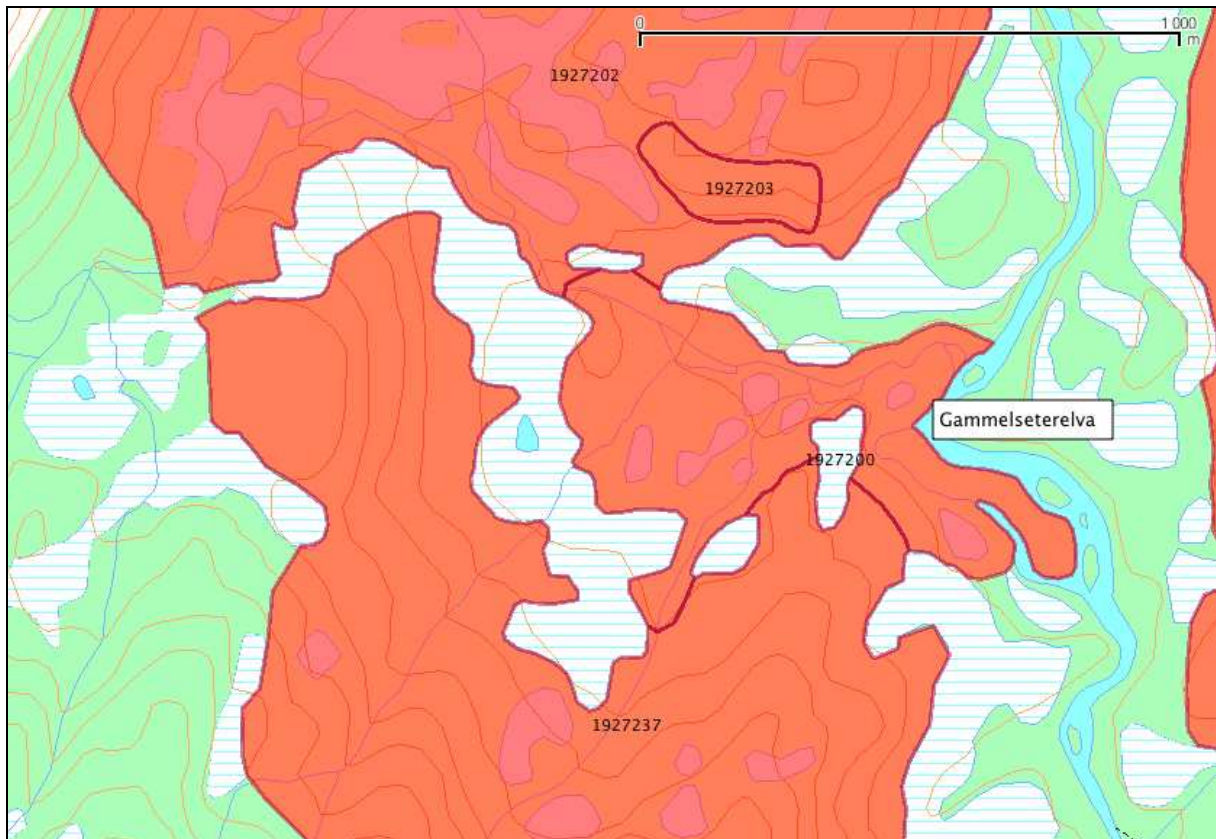
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927200 Gammelsæterelva

Hovedtype (70%):	F07-Gammel lauvskog
Utforming:	F0702-Gamle bjørkesuksesjoner
Tilleggstype (30%):	F05-Gråor-heggeskog
Utforming:	F0501-Flommarksskog
Verdi:	A
Siste feltsjekk:	09.07.2009, Ingve Birkeland, Bjarne Oddane – Ecofact AS 30.09.2009, Ingve Birkeland, Gunnar Kristiansen – Ecofact AS 03.10.2010, Ingve Birkeland-Kjersti Wannebo Nilsen og Gunnar Kristiansen, - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrønsing, naturgrunnlag:

Lokaliteten strekker seg fra nedre del av Holmeelva til samløpet med Gammelsæterelva og et stykke nedover hvor det er dannet en elveslette/tange med gammel bjørkeskog. Eksposisjonen er sørøstvendt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Skogtypen domineres av høgstaude-bjørkeskog, med storstammet bjørk, men med innslag av gråor og silkeselje langs bekkedragene og på øyene i elvene.

Busksjiktet langs med elvene består av spredte einer og vierkratt. Feltsjiktet domineres av grasarter

som skogrørkvein og sølvbunke. Det er også en mosaikk av arter som turt, vendelrot, skogstorkenebb, skogburkne, engsoleie, ballblom og skogstjerneblom.

Gammel bjørkeskog med mye læger i ulike råte kategorier. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Det er en stor andel læger av bjørk, med store dimensjoner og grov bark i alle nedbrytningskategorier. Her ble det registrert epifytter som skrubbenever, grynvrønge og lodnevrenge. I tillegg ble det registrert 3 ulike arter myxomyceter og en liten ikke lichenisert knappenål. Det er stort potensiale for å finne flere sjeldne kryptogamer i lokaliteten.

Enkelte mer uvanlige barksopper er registrert, og en avvikende form av *Ceraceomyces tessulatus*. Ny nordgrense for blødende kjuke (*Physisporinus sanguinolentus*) ble funnet på en grov, middels nedbrutt læger. Bare to funn ellers i Nord-Norge av denne arten som er relativt sjelden i hele Norge.

Lokaliteten består overveiende av bjørkeskog og bjørkelæger og er ikke så variert med tanke på treslagssammensetning og vegetasjonstyper. Blant annet mangler så å si helt fuktigere habitater med or og selje i sonene mot elva.

Det ble registrert både dvergspett og tretåspett i lokaliteten. Det er stor sannsynlighet for at de hekker i eller i nærheten av lokaliteten. På høsten ble det også registrert flaggspett som benyttet lokaliteten til næringssøk. Spettene er nøkkelarter og er viktige for sekundære hulerugere som kjøttmeis, granmeis, svarthvit fluesnapper, rødstjert og gråfluesnapper, som alle er registrert i lokaliteten. Det ble også registrert en spurvehauk som fløy over lokaliteten.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det går en sti gjennom lokaliteten, ellers lite påvirkning. Teltning og bruk av dødt trevirke utgjør en potensiell trussel.

Verdivurdering:

Lokaliteten har en godt utviklet kontinuitet i død-ved skjiktet og er viktig for flere organismegrupper.

B-verdi

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

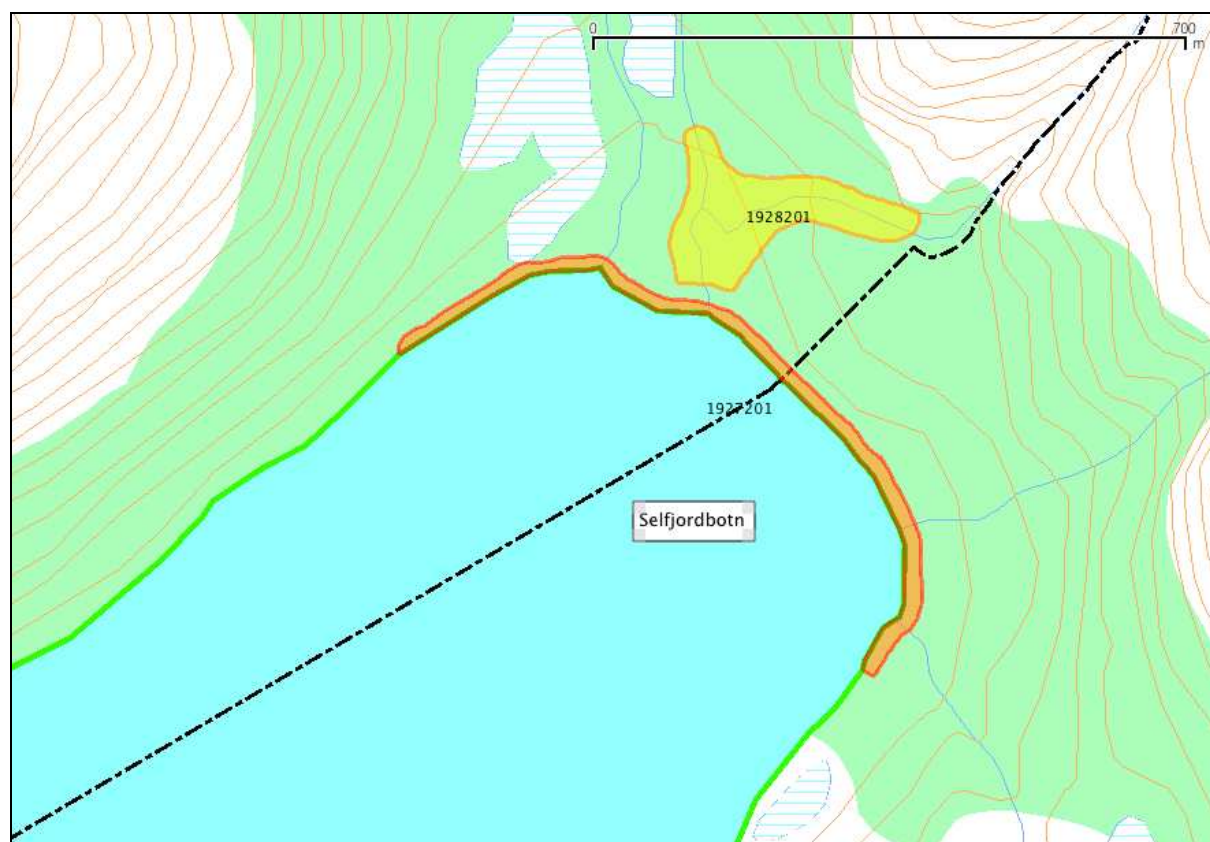
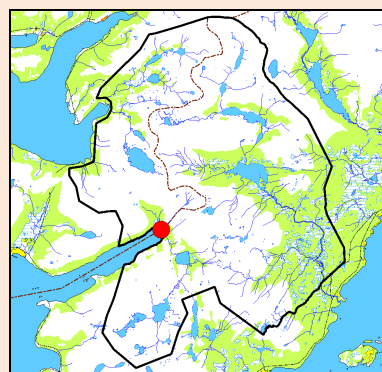
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927201 Selfjordbotn

Hovedtype (70%):	G04-Sandstrender
Utforming:	G0401-Sandstrender med tangvoller
Tilleggstype (30%)	G06-Tangvoller
Utforming:	G0603-Flerårig gras/urtetangvoll
Verdi:	B
Siste feltsjekk:	07.07.2009, Ingve Birkeland, Bjarne Oddane– Ecofact AS

Beliggenhet/avgrønsing, naturgrunnlag:

Området er lokalisert i Selfjordbotn innerst i indre Selfjord i Tranøy kommune. Lokaliteten er solvendt og omgitt av høye fjell. Stranden består for en stor del av og grus, men også partier med rullestein. I nordenden er det også et område med finmateriale.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Vegetasjonen er mange steder klart sonedelt med ettårig melde-tangvold (V1) og driftsinfluert sandforstrand (V4) ytterst og flerårig gras/urte-tangvold (V2) og driftsinfluert grus/steinstrand (V5) lengre inn.

Sandstrand i Selfjordbotn med klar sonering. Foto: Bjarne Oddane.

Artsmangfold:

Vegetasjonen bestod av vanlige arter som tangmelde, østersurt, strandsmelle, ishavsreddik, strandkjeks, vassarve, vendelrot, sølvbunke, strandrøyr, strandrug, strandarve, rød jonsokblom, balderbrå, skogstorkenebb og fjæresauløk. Funn av den varmekrevende gulfrøstjerne kan trekkes frem. I nordenden av lokaliteten er det et område med brakkvannsump med blant annet havstarr.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det går en sti gjennom lokaliteten, ellers lite påvirkning. Teltning og bruk av dødt trevirke utgjør en potensiell trussel.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B fordi den har en fin soneinndeling, har en viss utstrekning med flere varmekjære planter og er forholdsvis lite påvirket.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

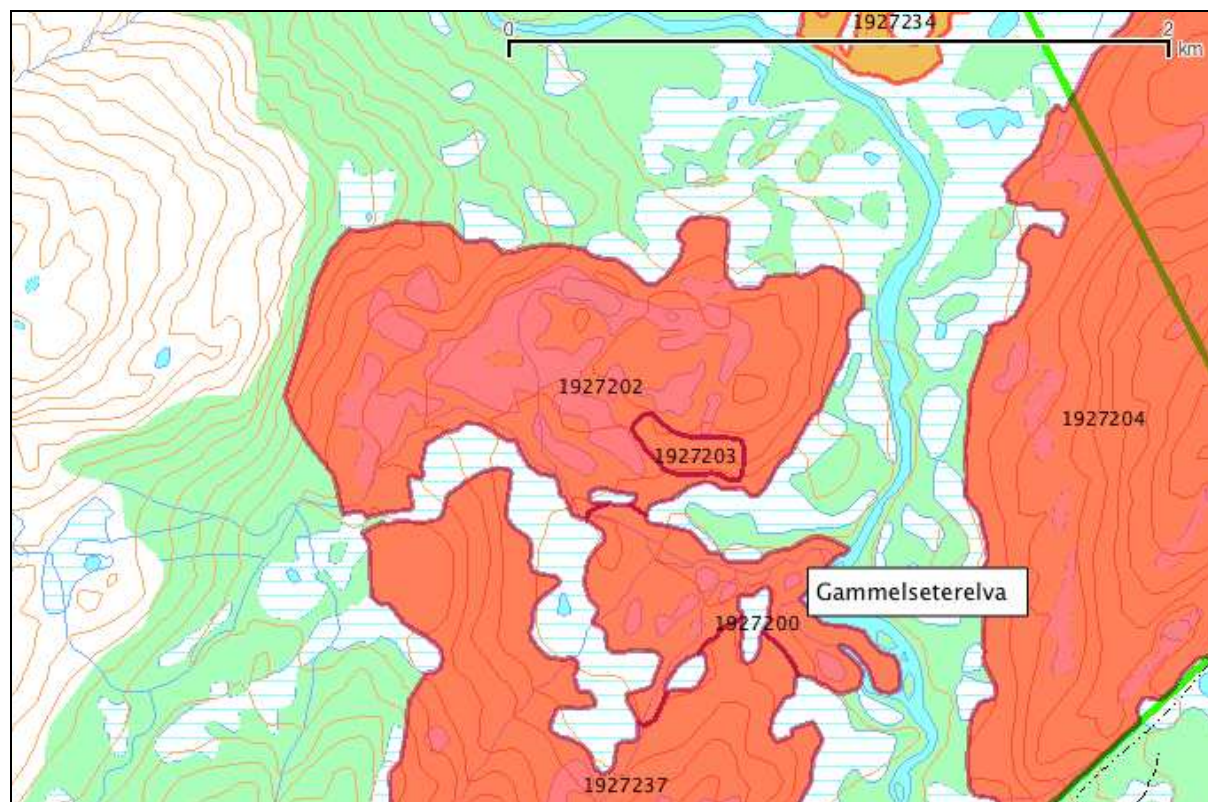
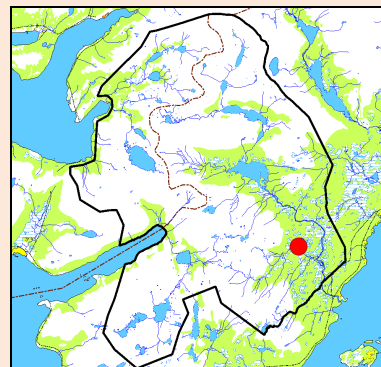
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927202 Storholtet, Kystfuruskog

Hovedtype (70%): F12-Kystfuruskog
Utforming: F1202-Oseanisk lågurt-furuskog
Tilleggstype (30%): F05-Gråor-heggeskog
Utforming: F0501-Flommarksskog.
Verdi: A
Siste feltsjekk: 07.07.2009, Ingve Birkeland,
Bjarne Oddane– Ecofact
30.09.2009, Ingve Birkeland,
Gunnar Kristiansen – Ecofact AS
03.10.2010, Ingve Birkeland og
Gunnar Kristiansen, - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrønsing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på sørsiden av Ånderdalselva/Gammelseterelva ved åpningen av Holmedalen. Storholtet ligger som en forhøyning i terrenget med omkringliggende myrer og bjørkeskog. I skråningen mot øst avgrønses den mot ospeholtet som også er en verdifull naturtypelokalitet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturskogspreget furuskog med variasjon i eksposisjon og skogtyper. Relativt mye læger i ulike råte kategorier og størrelser over et stort areal.

Naturskogpreget kystfuruskog ved Storholtet. Lokaliteten er avgrenset med omkringliggende fattige fastmattemyrer og bjørkeskog. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Furuplett (NT) ble registrert mange ganger (10-12) på avbarkete gamle og middels nedbrutte stokker og kan betegnes som en karakterart. Ellers ble barksoppene hornskinn (*Crustoderma corneum* - NT) (to funn) og kelsonålehinne (*Tubulicrinis hirtellus* - NT) registrert. Flekkhvitjuke (*Antrodia albobrunnea* - NT) ble funnet tre ganger av mens kremjuke (*Oligoporus hibernicus* - DD) ble registrert en gang. Stort potensial for sjeldne vedboende sopper.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det har tidligere stedvis vært tømmerhogst i området, dette gjenspeiles i flere stubber og enkelte relativt åpne områder i skogen. Det er mindre med læger på disse arealene. Stedvis har det vært mindre hogstpåvirkning hvor det forekommer relativt rikelig med læger i tidlige-, og enkelte stokker i senere nedbrytningsstadier. Teltning og bruk av dødt trevirke utgjør en potensiell trussel.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A fordi den har et bra utviklet kontinuitetspreg og det er registrert flere rødlistede vedsopper, samt at området er et viktig funksjonsområde for flere viltarter. Lokaliteten har en stor utstrekning og er forholdsvis lite påvirket.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

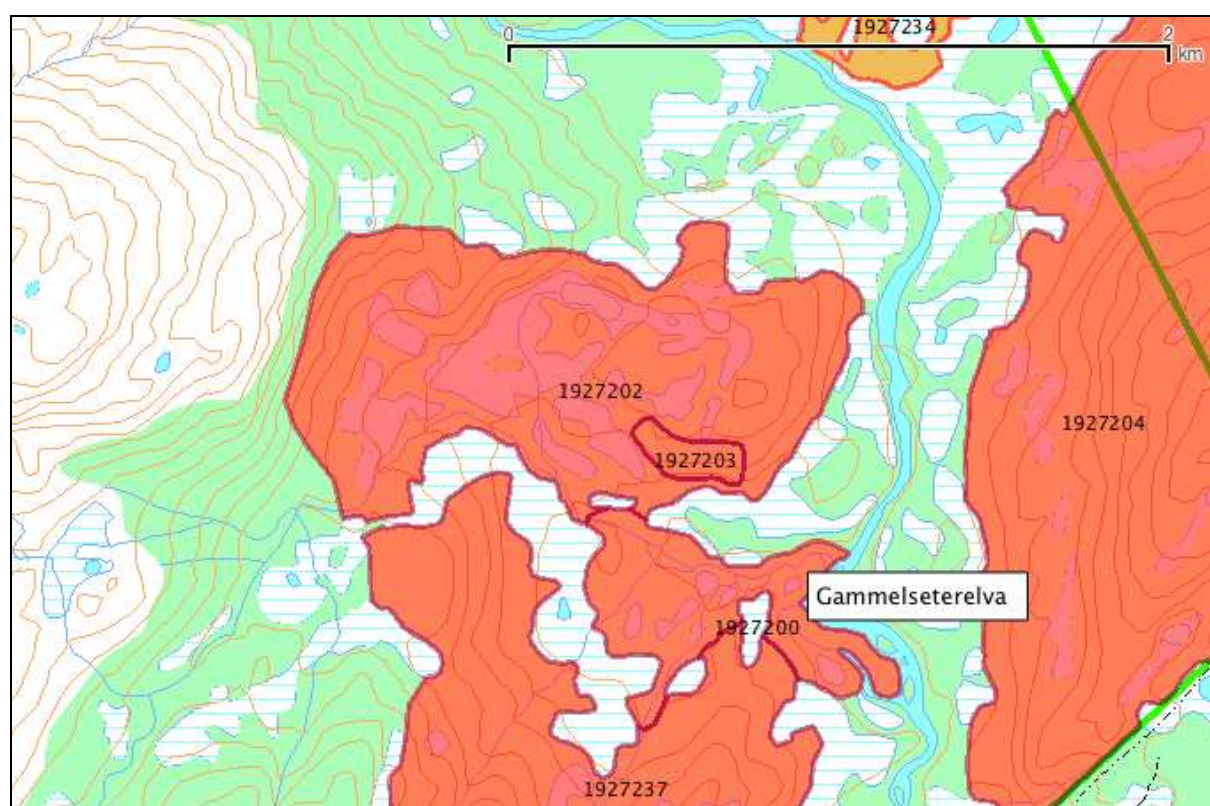
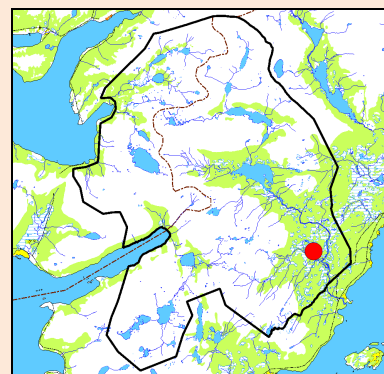
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927203 Storholtet, Ospeholt

Hovedtype (80%): F07-Gammel lauvskog
Utforming: F0701-Gamle ospeholt
Tilleggstype (20%): F05-Gråor-heggeskog
Utforming: F0501-Flommarksskog.
Verdi: A
Siste feltsjekk: 07.07 og 30.09 .2009, Ingve Birkeland, Gunnar Kristiansen og Bjarne Oddane– Ecofact AS
03.10.2010, Ingve Birkeland og Gunnar Kristiansen, - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i en sørøstvendt skråning ved Storholtet. Den er avgrenset av en fattig ombrotrof fastmattemyr i nedkant og av kystfuruskokogen på Storholtet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Ospeholtet består av meget storkvst osp (60-80 cm diameter) med renbestand av noe begrenset utstrekning. Enkelte rogn og seljer med betydelige skrubbneversamfunn. Noe innslag av einer. Feltsjiktet består i stor grad av småbregner som fugletelg og hengeving.

Storstammet ospeskog ved Storholtet. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Relativt fåtallig med læger på bakken, men det er et stort potensiale for utvikling av svært gode habitater for treboende sopp.

Opehvitkjuke (*Antrodia pulvinascens* - NT) ble registrert fire ganger på grove og lite til middels nedbrutte ospelæger. Seljehvitkjuke (*Antrodia macra* - NT) ble registrert to ganger på grove, lite til middels nedbrutte læger.

Det ble også gjort to funn av den tidligere rødlistede sienakjuken (*Ceriporiopsis aneirina*) som er meget fåtallig registrert i Nord Norge.

Flere sjeldne barksopper ble også funnet, blant annet *Phlebia griseoflavescens* (NT), nordknorteskinn (*Hyphodontia borealis*) og *Gloecystidiellum kenyense*. *Hyphodontia borealis* er ny for Norge med funnet i Ånderdalen (ett tidligere funn fra Finland), mens sistnevnte er trolig en ny art som er under beskrivelse og belegget fra Ånderdalen er i ferd med å undergå genetiske analyser i Oslo. Ingen av artene er vurdert for rødlisting per i dag, men vil trolig bli rødlistet.

En ukjent ascomycet/gelesopp som ennå ikke er bestemt til art ble også registrert på en stor, liggende læger. Trolig sjelden.

Det ble kun registrert et fåtall fuglearter i lokaliteten. Grå fluesnapper er en karakterart for rikere løvskoger. I tillegg ble det registrert storfugl, orrfugl, sidensvans, tretåspett, rødvingetrost og løvsanger.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lite påvirkning. Teltning og bruk av dødt trevirke utgjør en potensiell trussel.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A fordi lokaliteten utgjør en sjelden naturtype med god kontinuitet med flere registrerte rødlistearter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

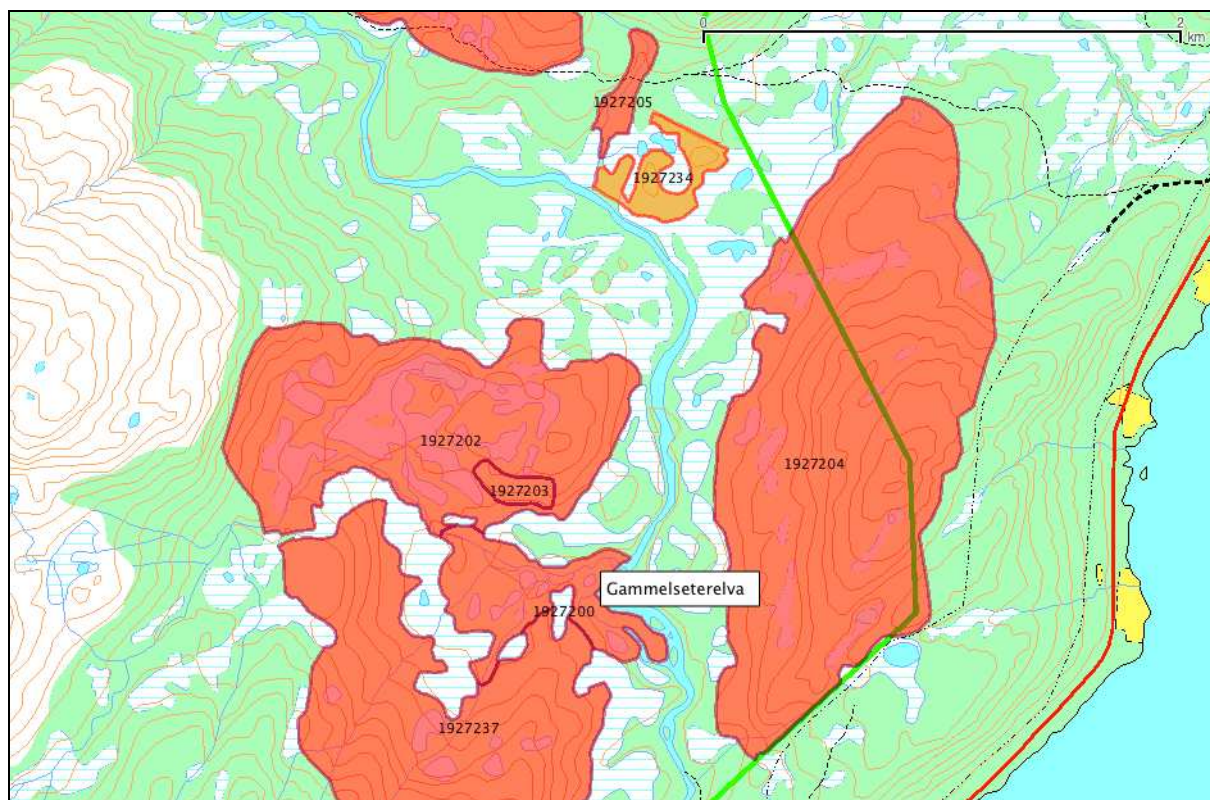
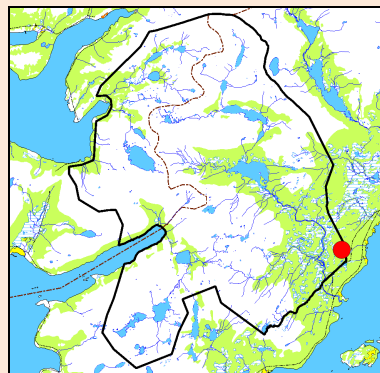
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927204 Grunnvåg fjellet

Hovedtype (70%): F12-Kystfuruskog
Utforming: F1202-Oseanisk lågurt-furuskog
Verdi: A
Siste feltsjekk: 07.07.2009, Ingve Birkeland
02.10.2010, Ingve Birkeland,
Kjersti Wannebo Nilsen og Gunnar
Kristiansen, - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Grunnvåg fjellet er det skogklede fjellet mellom Gammelseterelva og Fv 860, vest for Grunnvåg. Østgrensen til nasjonalparken går på toppen av fjellet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturskogspreget furuskog med variasjon i eksposisjon og skogtyper. Relativt mye læger i ulike råte kategorier og størrelser over et stort areal. Det er enkelte middels nedbrutte læger med svært store dimensjoner. Enkelte levende trær har svært store dimensjoner. Fattig og trivielt feltsjikt med blåbær-krekling utforming.

Kystfuruskog på vestsiden av Grunnvågjellet. Foto: Ingve Birkeland.

Spredt med læger i et kupert terreng. Foto: Gunnar Kristiansen

Artsmangfold:

Av rødlistete vedboende sopp ble furuplett (*Chaetodermella luna* - NT) registrert 3 ganger mens flekkhvitkjuke (*Antrodia albobrunnea* - NT) ble registrert en gang. Hornskinn (*Crustoderma corneum* - NT) ble også registrert en gang.

Det ble registrert spettehull i flere furutrær i lokaliteten, sannsynlig etter tretåspett. Vi fant også storfuglegg som var predatert, mest sannsynlig av kråkefugl.

Det ble kun registrert et fåtall vanlige fuglearter i lokaliteten, men det fløy furukorsnebb over lokaliteten.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Da lokaliteten ligger i nasjonalparken foreligger det ingen direkte trusler for lokaliteten. Men eventuell hyttebygging i randsonen av nasjonalparken vil kunne føre til økt menneskelig aktivitet som kan virke negativt inn på dyrelivet i området.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A fordi lokaliteten utgjør en sjelden naturtype med betydelig naturskogpreg hvor det er registrert flere rødlistearter av vedbonde sopp. Det er et potensial for flere funn av sjeldne arter innen denne artsgruppen og av lav.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

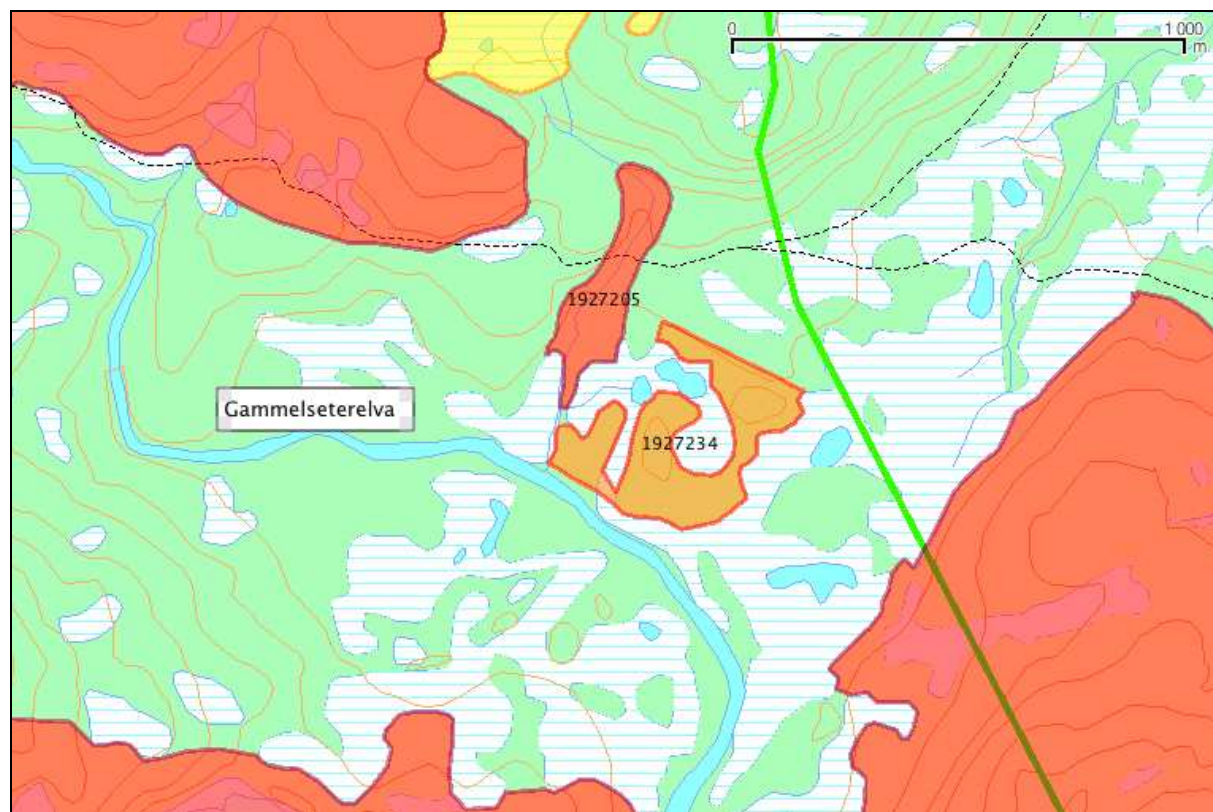
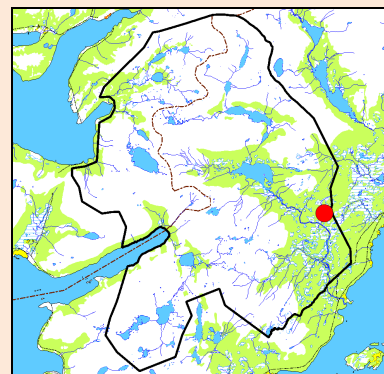
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927205 Skoglifjellet

Hovedtype (60%):	F12-Kystfuruskog
Utforming:	F1202-Oseanisk lågurt-furuskog
Tilleggstype (40%):	F05-Gråor-heggeskog
Utforming:	F0501-Flommarksskog.
Verdi:	B
Siste feltsjekk:	07.07.2009, Ingve Birkeland, Gunnar Kristiansen og Bjarne Oddane – Ecofact AS 02.10.2010, Ingve Birkeland, Kjersti Wannebo Nilsen og Gunnar Kristiansen, - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på hver side av en bekk som renner ned fra Skoglifjellet og ned til Ånderdalselva. Lokaliteten utgjør en kile i den omkringliggende furuskogen. Lokaliteten er sørvendt og det er et fuktig lokalklima langsmed bekken.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Flommarksskog med feltsjikt av høgstauder. Lokaliteten er av mindre utstrekning i øvre del, men vider seg ut langs elva, og nedover forekommer godt utviklet flommarks-oreskog langs bekken over et større areal. Det er noe død ved av or og bjørk av store og mindre dimensjoner i ulike råte kategorier spredt over hele lokaliteten. Skogen har en god del grovstammet bjørk og det forekommer et belte med gråor på begge sider av bekken.

Høgstaudebjørkeskog med et smalt belte av gråor, selje, setervier, sølvvier og grønnvier på hver side av bekken. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Skogtypen domineres av høgstaude bjørkeskog med et smalt belte av gråor, selje, setervier, silkevier, grønnvier på hver side av bekken. Langsmed bekken fins skrubbnever på gråor og selje. Feltsjiktet består av høgstaudevegetasjon som turt, vendelrot og skogstorkenebb. Rik fuglefauna med blant annet gråfluesnapper, løvsanger, gråtrost, måltrost, rødstrupe, jernspurv og rødstjert. Skogen har bra utviklet kontinuitet og det var flere spor etter spetter. En rødlistet rovfugl ble registrert jaktende to ganger i lokaliteten, og det er en hekkelokalitet for denne arten like i nærheten. Stort potensial for sjeldne vedboende sopper. På en orestokk av større dimensjon inntil elva ble *Sistotrema cf. perpusilla* registrert. Dette er andre funn i Norge (første fra 2006) og arten er åpenbart meget sjelden. Arten er ikke vurdert for rødlista enda (status NE), men vil trolig blir rødlistet ved vurdering. På grovbarket bjørk ble knappenålslaven langnål (*Chaenotheca gracillima* - NT) registrert.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det går en sti gjennom lokaliteten, ellers lite påvirkning. Teltning og bruk av dødt trevirke utgjør en potensiell trussel.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A fordi lokaliteten har en sjelden naturtype med potensial for rødlistearter. Funnet av den sjeldne soppen *Sistotrema cf. perpusilla* og registrering av langnål (NT) er noen argumenter for verdivurderingen. I tillegg er lokaliteten viktig funksjonsområde for en rødlistet fugl.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning

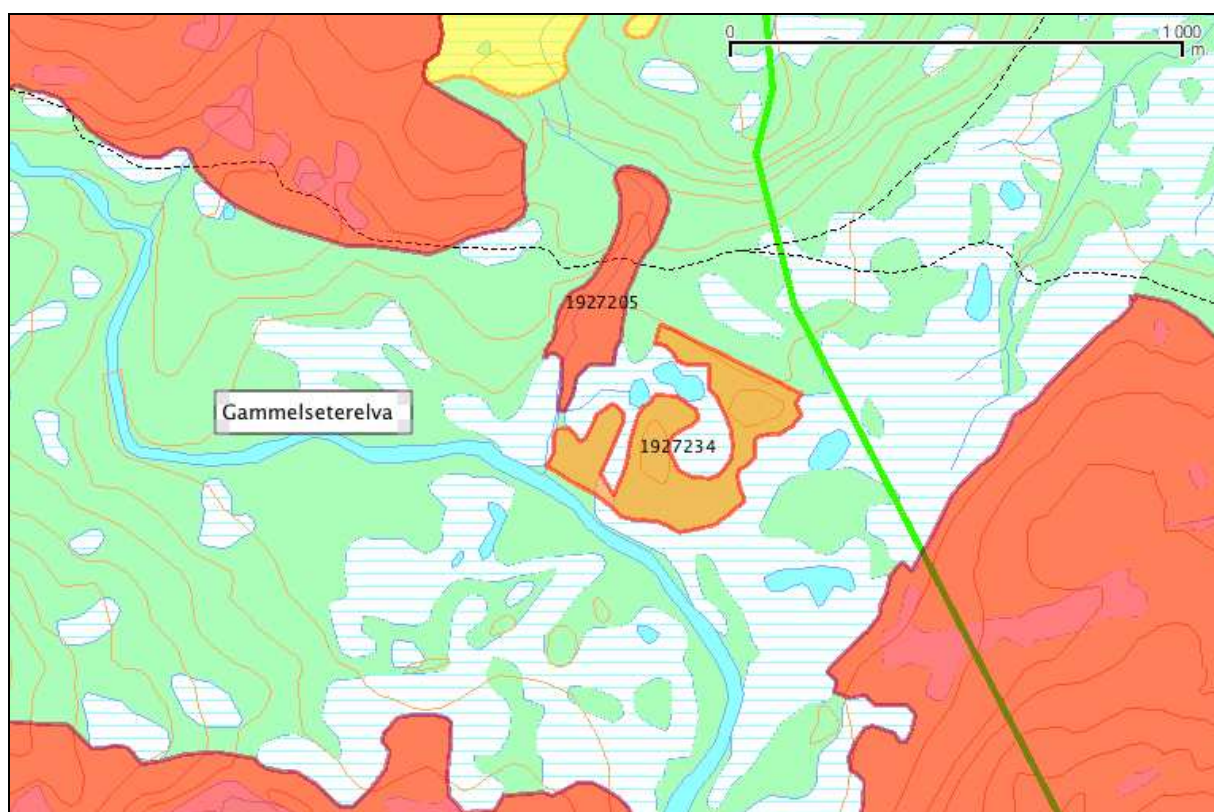
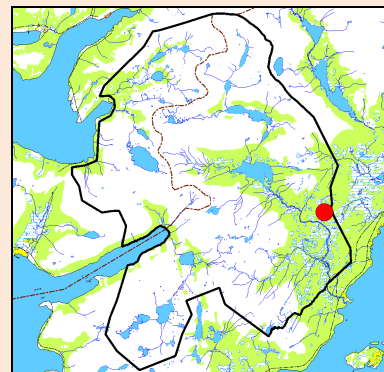
Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i

Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927234 Skoglifjellet

Hovedtype (60%): F12-Kystfuruskog
Utforming: F1202-Oseanisk lågurt-furuskog
Verdi: B
Siste feltsjekk: 07.07.2009, Ingve Birkeland,
Gunnar Kristiansen og Bjarne
Oddane – Ecofact AS.
02.10.2010, Ingve Birkeland,
Kjersti Wannebo Nilsen og Gunnar
Kristiansen, - Ecofact AS

Deler av lokaliteten nede på flaten sett fra Grunnvågjellet. Holmlia i bakgrunnen. Foto: Gunnar Kristiansen

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på nordøstre side av Gammelsæterelva og strekker seg fra flommarkskogen langs bekken som renner ned fra Skoglifjellet og nedover mot Grunnvågjellet. Furskogen ligger mye på forhøyninger inne i et myrlendt område og avgrenses mye av de omkringliggende myrpartiene og av Gammelsæterelva mot sørvest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Skogen domineres av åpen furuskog av fattigere lyngutforming. Det er spredt med læger av ulike råte kategorier og relativt mye gadd.

Artsmangfold:

Av rødlistete vedboende sopp ble furuplett (*Chaetodermella luna* - NT) funnet to ganger og flekkhvitekjuke (*Antrodia albobrunnea* - NT) to ganger. Rutetømmersopp (*Antrodia xanta*), kvaevoksskinn (*Phlebia segregata*) og evjebarksopp (*Jaapia ocreoleuca*) ble også registrert som noe mer lokalt uvanlige arter.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten er preget av tidligere plukkhogst, men synes ellers å være lite påvirket av inngrep de senere årene.

Verdivurdering:

Lokaliteten har en noe begrenset utforming og et mindre potensial for rødlistete vedboende sopp enn omkringliggende lokaliteter og gis derfor verdi B.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

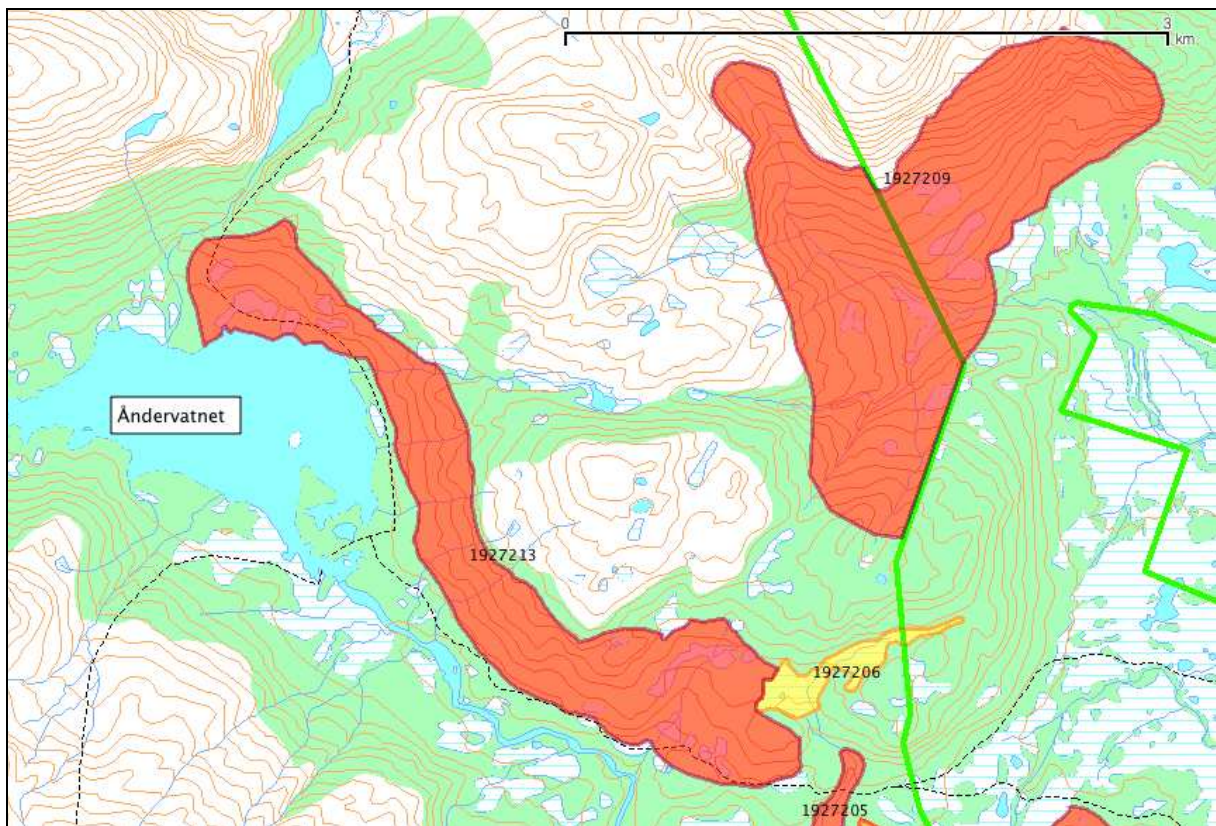
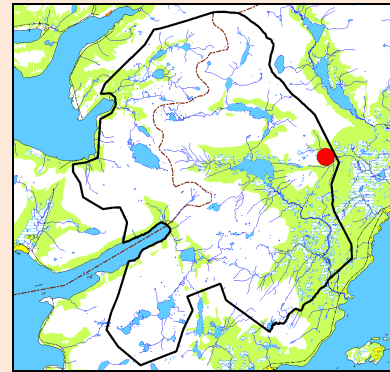
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927209 Trolldalen

Hovedtype (70%):	F07-Gammel lauvskog
Utforming:	F0701-Gamle ospeholt
Tilleggstype (30%):	F05-Gråor-heggeskog
Utforming:	F0501-Flommarksskog.
Verdi:	A
Siste feltsjekk:	07.07.2009, Bjarne Oddane– Ecofact AS. 17.09.2010, Gunnar Kristiansen, - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i en sørvestgående dalgang øst for Vuopmevarri og inkluderer den sørøstvendte skråningen mot Kapervatnet utenfor nasjonalparken. Den er avgrænset av en fattig fjellbjørkeskog og av kystfuruskoen på Skoglifjellet. Øst for lokaliteten ligger Vardnesmyra og Vardnesvannet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

I Trolldalen dominerer gammel fin bjørkeskog med frodig feltvegetasjon dominert av storbregner med innslag av stauder som kranskonvall, samt orkideen skogmarihånd. I lia mot Kapervatnet er det lyngfuruskog i blanding med småbregneutforming og storbregneskog langs et bekke drag med oreskog langs bekken. Det forekommer jevnt med død ved – både læger og gadd av grov bjørk, or og selje og store furulæger. Enkelte svært store furulæger forkom spredt i lia, enkelte av dem var saget for lenge siden.

Storbregneskog i Trolldalen. Foto: Bjarne Oddane.

Gammel saget furustokk av svært stor dimensjon. Foto: Bjarne Oddane

Artsmangfold:

Relativt mye med læger på bakken, med varierte og gode habitater for treboende sopp. Av rødlistearter ble flekkhvitkjuke (*Antrodia albobrunnea* - NT) funnet to ganger og furuplett (*Chaetoderma luna* - NT) tre ganger og hornskinn (*Crustoderma corneum* - NT) en gang. Den sjeldne hengepigge (*Mucronella calva*) med bare ett funn tidligere i Troms (bare omtrent 50 funn ellers i Norge) ble registrert hele tre ganger på store, relativt mye nedbrutte furulæger.

Det ble kun registrert et fåtall fuglearter. Bjørkefink, rødvingetrost, løvsanger og gråsisik er karakterarter for bjørkeskoger.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lite påvirkning. Teltning og bruk av dødt trevirke utgjør en potensiell trussel.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A fordi den er godt utviklet kontinuitet og stor variasjon i habitater, treslagssammensetning og vegetasjonstyper. Det er registrert et antall rødlistede vedboende sopp. Lokaliteten er også en viktig viltlokalitet.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

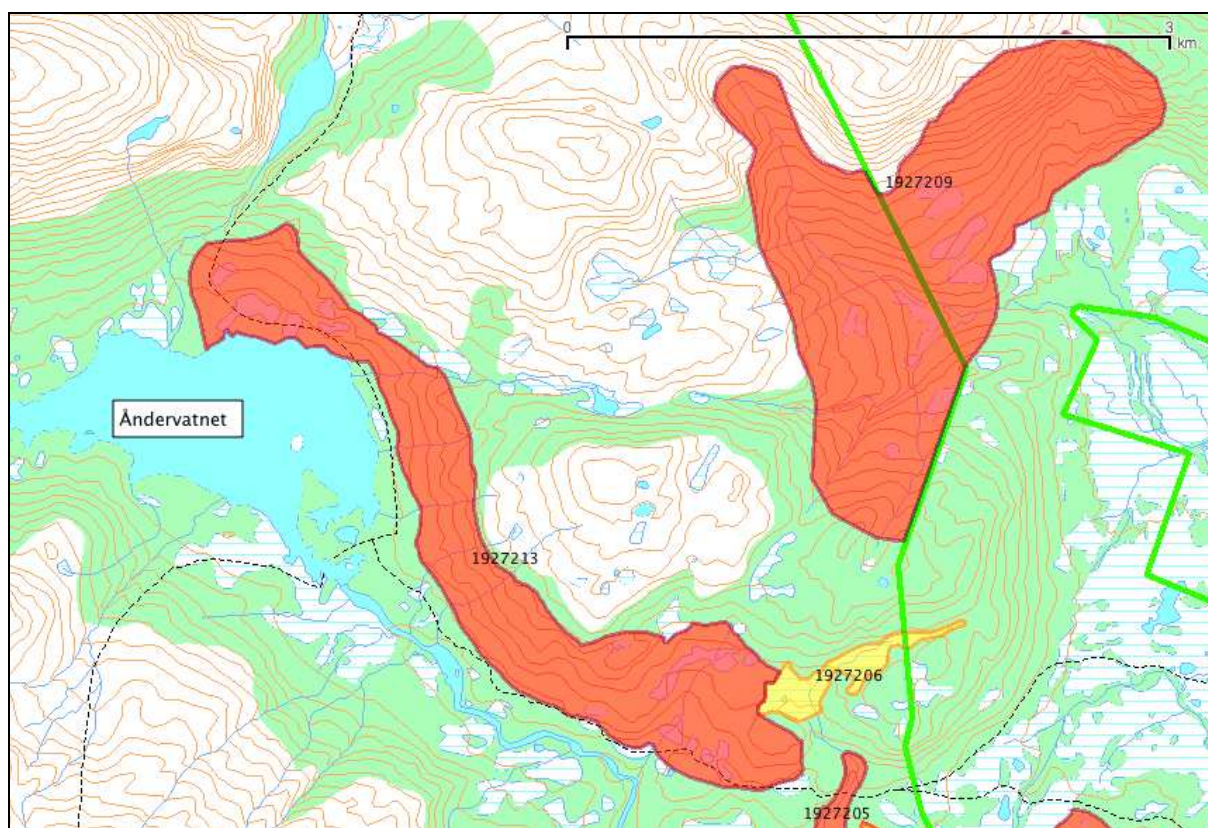
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927213 Vuopmevarri

Hovedtype (70%): F12-Kystfuruskog
Utforming: F1202-Oseanisk lågurt-furuskog
Verdi: A
Siste feltsjekk: 06.07.2009, Ingve Birkeland og
Bjarne Oddane
30.09.2009, Ingve Birkeland og
Gunnar Kristiansen
17.09.2010, Kjersti Nilsen og
Gunnar Kristiansen, - Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

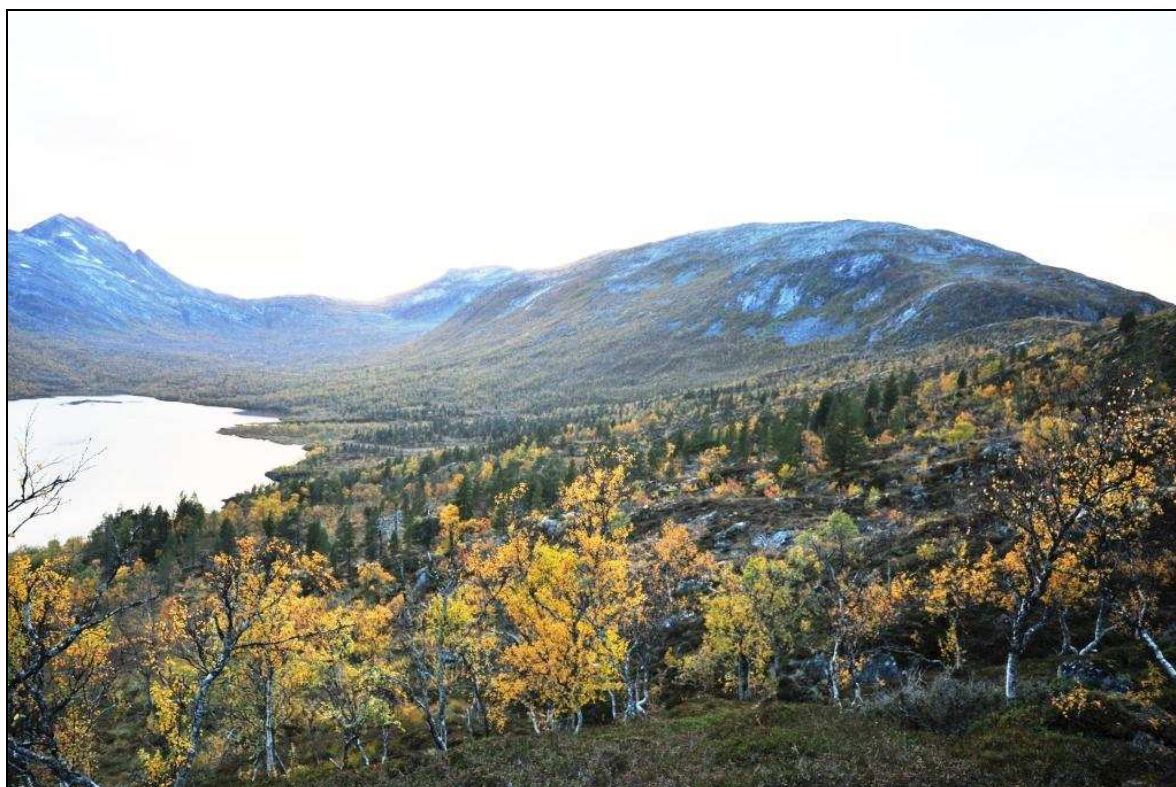
Lokaliteten strekker seg fra Vuopmevarri og Skoglifjellet og inkluderer den skogkledde dalsiden øst for og langs Åndervatnet inn til og med Kaperelva.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

En naturskogspreget furuskog med innblanding av bjørk. Det forekommer spredt med læger av hovedsakelig større dimensjoner. Spesielt langs Åndervatnet er det områder med mye død ved med meget gunstige habitater for epifytter som vedboende sopp.

Åndervatnet med Vuopmevarri til høyre og Skoglifjellet i bakgrunnen. Foto: Ingve Birkeland.

Furuskogen i blanding med bjørk langs Åndervatnet. Foto: Gunnar Kristiansen

Artsmangfold:

Det ble registrert spettehull i flere furutrær i lokaliteten, sannsynlig etter tretåspett. Vi fant også ekskrementer fra både orrfugl og storfugl. Noe spredt men, jevnt med læger på bakken over et stort område. Det er mange gode habitater for treboende sopp. Laterittkjuke (*Oligoporus lateritius* - VU), flekkhvitkjuke (*Antrodia albobrunnea* – NT) og hornskinn (*Crustoderma corneum* - NT) ble registrert en gang hver på store læger øst på lokaliteten. Furuplett – (*Chatoderma luna* - NT) er karakterart (6 funn). I lia langs Åndervatnet ble den svært sjeldne og rødlistete *Athelopsis lacerata* som er en av våre mest sjeldne barksopper både nasjonalt og globalt. Hornskinn (*Crustoderma corneum* - NT), rutetømmersopp (*Antrodia xanta*), furuplett (*Chatoderma luna* - NT) og flekkhvitkjuke (*Antrodia albobrunnea* – NT) ble også registrert langs Åndervatnet.

Det ble kun registrert et fåtall fuglearter i lokaliteten. Bjørkefink er en karakterart for bjørkekoger, i tillegg ble det registrert rødvingetrost og løvsanger.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

En noe mindre andel nedbrutte læger og noe mangel på læger kan tyde på uttak tidligere fra Åndervatnet og nedover. Det forekom også en del hogstspor med stubber. Langs Åndervatnet synes påvirkningen mindre

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A fordi lokaliteten utgjør en sjelden naturtype med god kontinuitet med flere registrerte rødlistearter. Stor sannsynlighet for å finne flere sjeldne treboende sopp på læger i lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

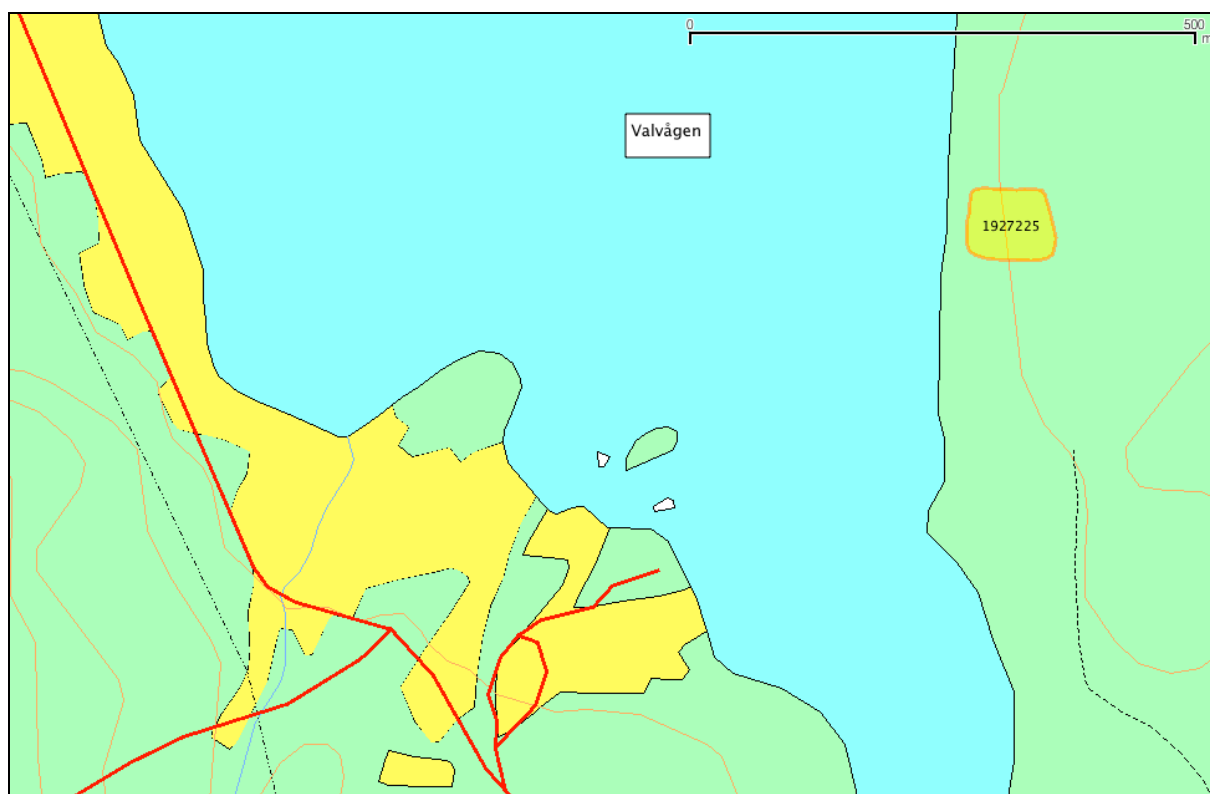
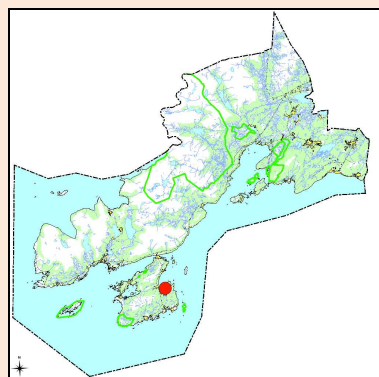
Naturverdiene bevarer best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927225 Langstranda, Tranøy

Naturtype: F07 – Gammel løvskog
Utforming: F0701 – Gamle ospeholt
Verdi: C
Siste feltsjekk: 25.08.2010, Kjersti Nilsen –
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

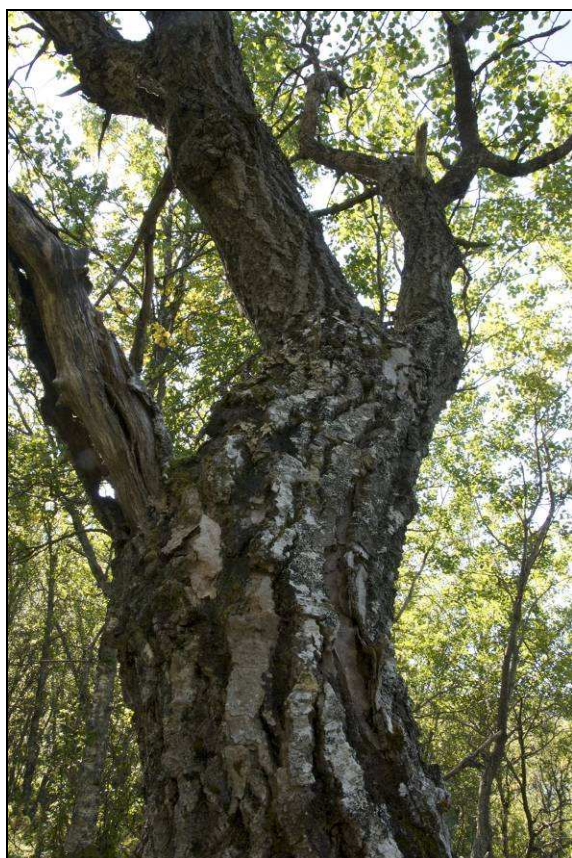
Lokaliteten ligger vestsiden av Svartneset på Stonglandet. Området er vestvendt, og avgrenset av andre naturtyper.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten er definert til F07 – Gammel løvskog med utformingen F0701 – Gamle ospeholt. Vegetasjonstypene er primært blåbærskog (A4) og småbregneskog (A5).

Gammelt ospenholt med noe kontinuitet og trær med grov bark. Foto: Kjersti Nilsen.

Noen ospetrær har grov bark med velutviklet epifyttsamfunn. Foto: Kjersti Nilsen.

Artsmangfold:

Osp, bjørk, einer. Triviell bakkevegetasjon med hovedsakelig blåbær, skrubbær og småbregner som hengeving og sauetelg. På bark på osp fins blant annet barkragg, skrubbenever og grynvrenge. Ingen spesielle arter.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Utbygging, hogst og treslagskifte er potensielle trusler for området.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi C fordi den har et lite areal og få trær. Disse er for øvrig av god kontinuitet og har tildels grov bark med epifytter av moser og lav. Ingen spesielle arter ble funnet her.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

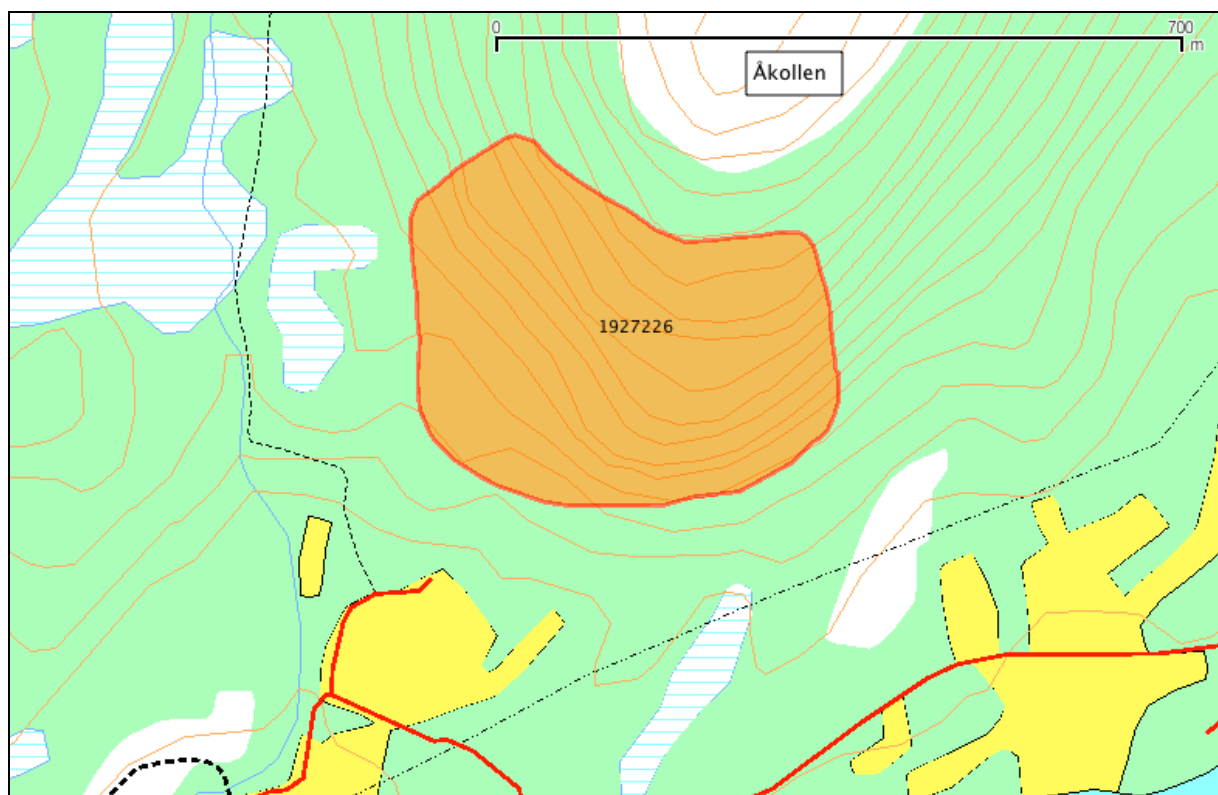
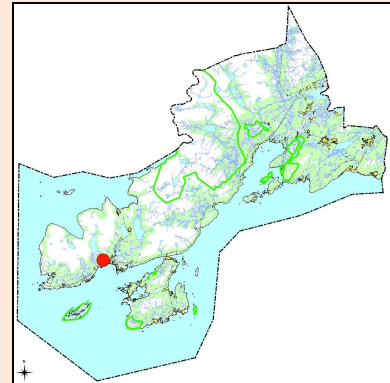
Området bevares best om det får stå i fred fra menneskelig inngripen.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927226 Åkollen, Tranøy

Naturtype:	B01 – Sørvendt berg og rasmark
Utforming (60%):	B0103 – Rasmarker med større eller mindre innslag av skog/trær
Tilleggstype:	F07 – Gammel løvskog
Utforming (40%)	F0102 – Gamle bjørkesuksesjoner
Verdi:	B
Siste feltsjekk:	26.08.2010, Kjersti Nilsen – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i en bratt sørvendt skråning på Åkollen på Senja i Tranøy kommune. Området er begrenset av blant annet granplantefelt i nedkant og generelt av topografien i landskapet. Grunnen er relativt basefattig.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten er definert til *B01 – Sørvendt berg og rasmark* med utformingen *B0103 – Rasmarker med større eller mindre innslag av skog/trær* (60%). Det er et betydelig innslag av velutviklede løvtrær i lokaliteten og store områder dekkes av naturtypen *F07 – Gammel løvskog* med utformingen *F0702 – Gamle bjørkesuksesjoner* (40%). Vegetasjonstypene på bakken er variable, men består i hovedsak av høystaudebjørkeskog – ”lavurt-utforming med spredte høystauder (C2c) med betydelig beitepreg. I områder med blokkmark dominerer vegetasjonstypen rasmark – ”heigråmose-utforming (F1d).

Åkollen med sørvendt berg og rasmark. Foto: Kjersti Nilsen.

Artsmangfold:

Velutviklede løvtrær av bjørk, gråor, silkeselje, osp, hegg og rogn. Plantede grantrær fins i nedre deler. Einer og rips inngår i busksjiktet. Av karplanter kan nevnes markjordbær, blåklokke, legeveronika, skogburkne, strutseving, blåbær, skogstorkenebb, gjøkesyre, brennesle, sisselrot, fjellfiol, taggbregne, engsyre, hengeaks, marigras, hvitbladtistel, fjellminneblom, rosenrot, småbergknapp, åkerminneblom, skjærløk, kvassdå og tveskjeggveronika. Av epifytter på gamle løvtrær kan nevnes skrubbenever og piggstry.

Påvirkning/bruk, trusler:

Gjengroing, hogst av velutviklet skog og treslagskifte er trusler for lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B fordi den er en sørvendt, velutviklet lokalitet av betydelig størrelse, samt at den har bra kontinuitet både i treslags sammensetning og mengde død ved. Den har et relativt høyt arts mangfold av karplanter inkludert en del varmekjære arter. Et større innslag av kalkkrevende og/eller rødlistede arter ville ha gitt lokaliteten en høyere verdi.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Lokaliteten bevares best om den får stå i fred fra menneskelige inngrep.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

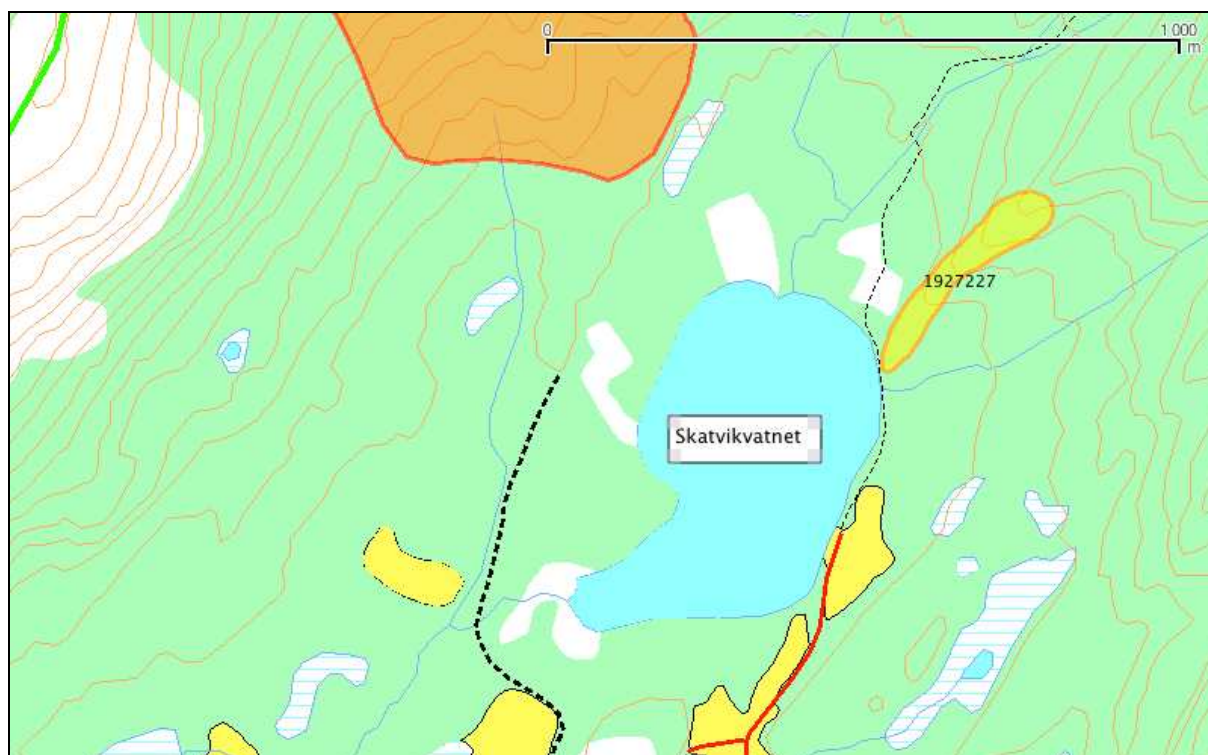
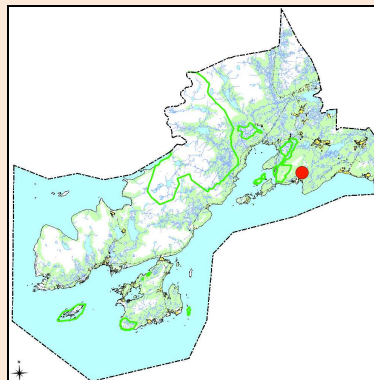
Blokkmark med heigråmose. Velutviklede løvtrær og einerkratt i kanten. Foto: Kjersti Nilsen.

Gammel silkeselje i nedkant av lokaliteten. Foto: Kjersti Nilsen.

**Lokalitetsnr 1927227 Bergenden,
Tranøy**

Naturtype: F07-Gammel lauvskog
Utforming: F0701-Gamle ospeholt
Verdi: C
Siste feltsjekk: 19.08.2009, Kjersti
Nilsen– Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på nordøstenden av Skatvikvatnet. Den ligger langs en nordvest-gående rygg med omkringliggende fattig furu- og bjørkeskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten er avgrenset som *F07 Gammel løvskog* med utformingen *F0701 Gamle ospeholt*. Holtet består av flere større ospetrær som vokser langs ryggen. Vegetasjonstyper er i hovedsak *blåbærskog* (A4) og *røsslyng-blokkebærfuruskog* (A3).

Gammelt ospenholt (irrgønn stripe langs ryggen til venstre i bildet). Lokaliteten er avgrenset av omkringliggende fattige fastmattemyrer og furu- og bjørkeskog. Foto: Kjersti Nilsen.

Artsmangfold:

En del epifytter på osp ble observert, inkludert vanlig messinglav, filthinnelav, samt noen mosearter. Ellers er vegetasjonen på bakken triviell med skrubbær, hengeving, saueteig, einer, blåbær, krekling, skogsnelle og røsslyng som vanligste arter. Furu og bjørk, i tillegg til osp, inngår i tresjiktet.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lite læger og åpne områder kan tyde på tidligere hogst. Det går en traktorvei igjennom lokaliteten. Potensielle trusler er hogst, treslagsskifte og eventuelt camping i området.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi C da området er relativt lite med lav kontinuitet i tresjiktet. Det er ikke spesielt høy luftfuktighet her, og produksjonen er lav. Ingen rødlistede arter ble funnet og vegetasjonen er triviell og ikke spesielt verdifull. I tillegg er området noe preget av menneskelig aktivitet. Det som trekker verdien opp er at en del av trærne er gamle med grov bark som er viktig for epifytter og insekter. Også døde stående trær ble observert.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning

Kilder:

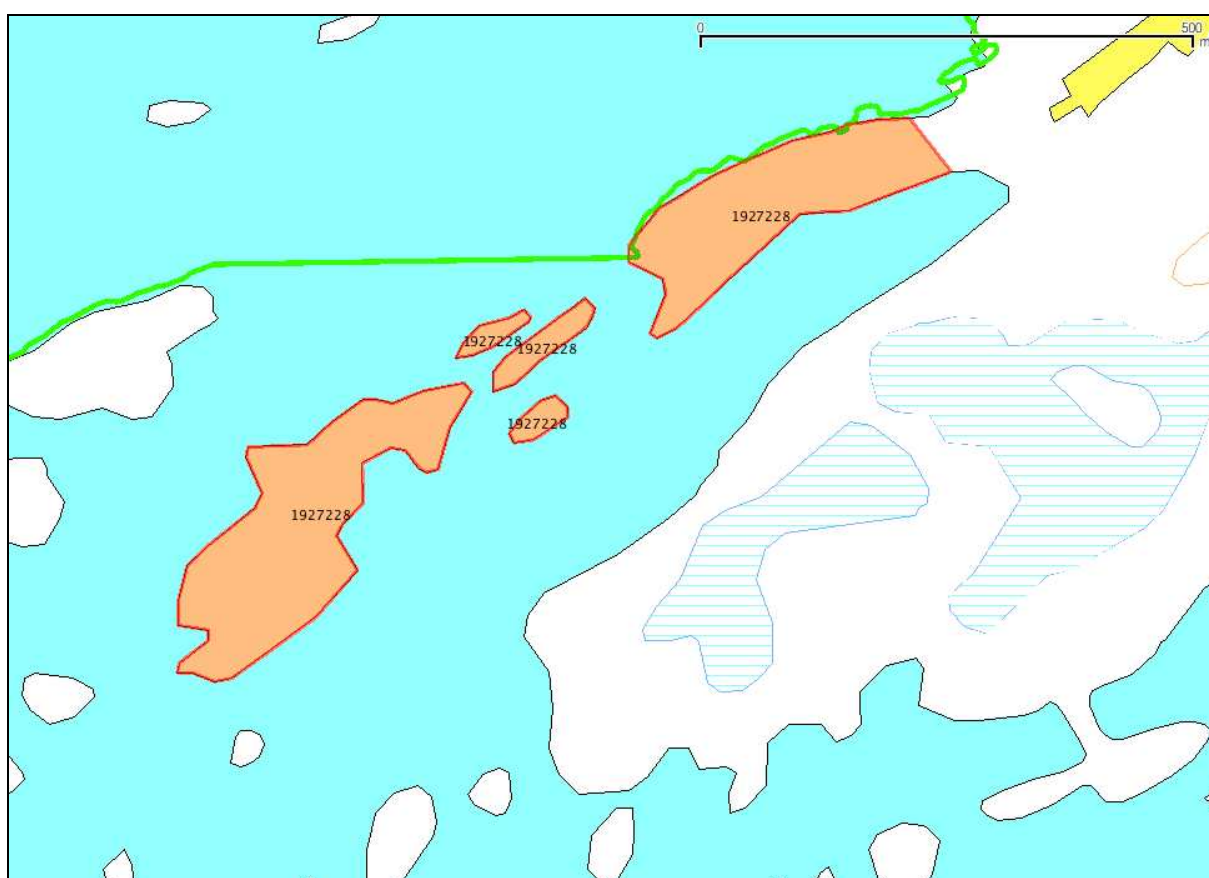
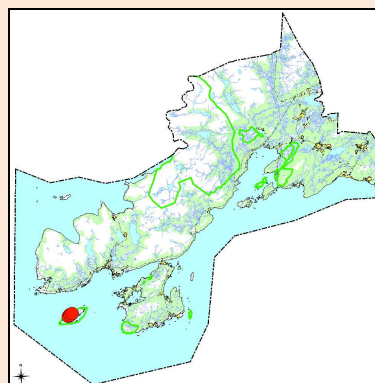
Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Noen større ospetrær i nedre deler av lokaliteten. Vegetasjonen er dominert av røsslyng, krekling og blokkebær, og med småvokst bjørk i busksjiktet. En del trær har grov bark med moser, lav og kjuker (innfelt). Foto: Kjersti Nilsen.

Lokalitetsnr 1927228 Lemmingvær, Tranøy

Naturtype: G09 – Rikt strandberg
Utforming: G0902 – Vest og nord
Verdi: A
Siste feltsjekk: 20.08.2010, Kjersti Nilsen, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på Heimlaukøya, småholmer ved Valen og halvøya vest for Esterkjosen i naturreservatet på Lemmingsvær. Området er ikke fullstendig undersøkt og trolig strekker lokaliteten seg nordover langs hele Laukøya. Berggrunnen består av dolomitt- og kalkspatmarmor i veksling med glimmerskifer og gneis, rik på granat og diopsid, stedvis eklogitt- og amfibolittlinser. I tillegg er det mye skjellsand i jordsmonnet. Den basiske berggrunnen, skjellsanden og fugleskit fra sjøfuglene som hekker i området gir svært gunstige vekstforhold noe som gjenspeiles i vegetasjonen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten er definert til G09 – Rikt strandberg med utformingen G0902 – Rikt strandberg i nordvest og nord med innslag av kravfulle fjellplanter. Vegetasjonstypen kan karakteriseres som strandberg –

"rik utforming" (X1b), som er en noe truet (VU) vegetasjonstype.

Rikt strandberg med stor artsdiversitet. Gras og lave urter som stemorsblomst og bitterbergknapp er vanlige arter. Foto: Kjersti Nilsen.

Fjellflokk. Foto: Kjersti Nilsen.

Artsmangfold:

Betydelige mengder med små kravfulle urter og fjellplanter som; vanlig bergrubloom, stemorsblom, bitterbergknapp, fjellfrøstjerne, grønnekurle, fjellhvitkurle, hvitkurle (NT), knopparve og fjellpyrd. Andre arter er blokkebær, blåklokke, blåkoll, fjærekoll, einer, enghumleblomst, engkvein, engsoleie, gullris, gåsemure, jåblom, kjerteløyentrøst, rogn, skjorbuksurt, skjørlok, strandbalderbrå, strandrug, strandsmelle, vrangdå og sandsiv. midtre deler av heimlaukøya har en betydelig forekomst av fjellflokk. Det er tidligere registrert fjellnøkleblom på Lemmingvær, det er usikkert om funnstedet er innenfor det avgrensede området (Jarle Bjerke pers.medd). Lemmingvær er også en viktig viltlokalitet. På Heimlaukøya hekker det ca 80 par med nordlig sildemåke, som er en kritisk truet art. I tillegg er området viktig som hekkeområde for teist, ærfugl, grågås, siland, rødnebbterner, steinvender, tjeld og enkeltbekkasin. På vårtrekket er det registrert lappspover, svarthalespove (EN), myrsnipen og dvergsnipen.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Omdisponering av areal og gjengroing er potensielle trusler for området. Dersom det registreres tromsøpalme i lokaliteten, bør disse fjernes så raskt som mulig.

Verdivurdering:

Lokaliteten får en sterk B-verdi fordi den er et velutviklet og artsrikt område med en god del krevende fjellplanter og kystarter. Nærmere undersøkelser av moser og insekter vil kunne gi området en høyere verdi.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

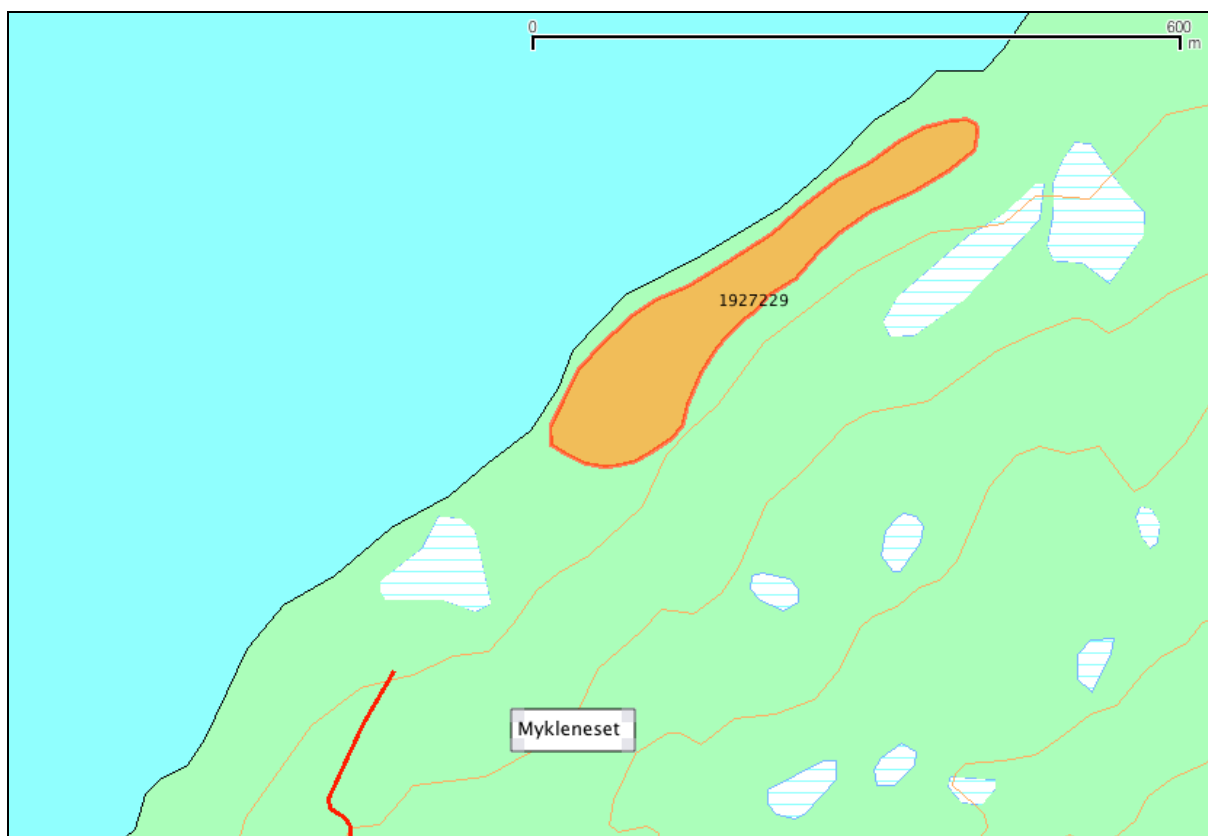
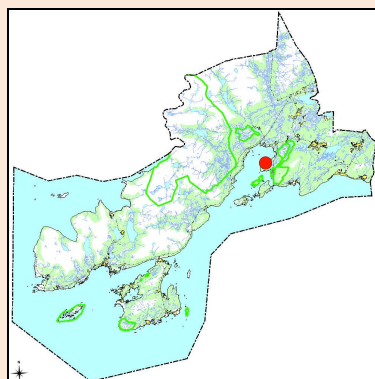
Området bevares best om det får ligge i fred for menneskelig inngrep. Gjengroing bør motarbeides.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg.

Lokalitetsnr 1927229 Gråberget, Tranøy

Naturtype:	F04 – Bjørkeskog med høystauder
Utforming (70%):	F0401 – Ren høystaudeutforming
Tilleggstype:	F07 – Gammel løvskog
Utforming (30%):	F0702 – Gamle bjørkesuksesjoner
Verdi:	B
Siste feltsjekk:	19.08.2010, Kjersti Nilsen – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på Mykleneset i Tranøy. Området er relativt flatt og nordvestvendt. Det avgrenses av fjæra og omkringliggende fattigmyrer og andre naturtyper.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Området er hovedsakelig av naturtypen *F04 – Bjørkeskog med høystauder* med utformingen *F0401 – ren høystaudeutforming* (C2b etter Fremstad 1997) (70%). Stort innslag av sølvbunke og marikåpearter tyder på beitepåvirkning. Stedvis kan områder innad i avgrensingen fortone seg som naturtypen *F07 – Gammel løvskog* med utformingen *F0702 – Gamle bjørkesuksesjoner* (30%) med velutviklede bjørk, gråor og seljer og en del død og råtnende ved.

Bjørkeskog med høystauder, med stedvis innslag av gammel løvskog med god kontinuitet. Foto: Kjersti Nilsen.

Artsmangfold:

Bjørk, silkeselje, gråor og einer. Sølvbunke, hengeving, ormetelg, skogsnelle, engsyre, skogstorknebb, fjellkvann, vendelrot og marikåpe.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Området ligger ikke langt unna hytter, og er utsatt for menneskelig aktivitet. Mye sølvbunke og marikåpe tyder på beitepress. Rein ble observert i området. Trusler for området vil være hogst og utbygging

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B da den har et relativt stort areal, og er et område med høy produktivitet. Gamle trær og død ved av selje, gråor og bjørk gir området kontinuitet. Lokaliteten er noe preget av menneskelig aktivitet, og det relativt lave arts mangfoldet og mangelen på sjeldne arter trekker verdien noe ned.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

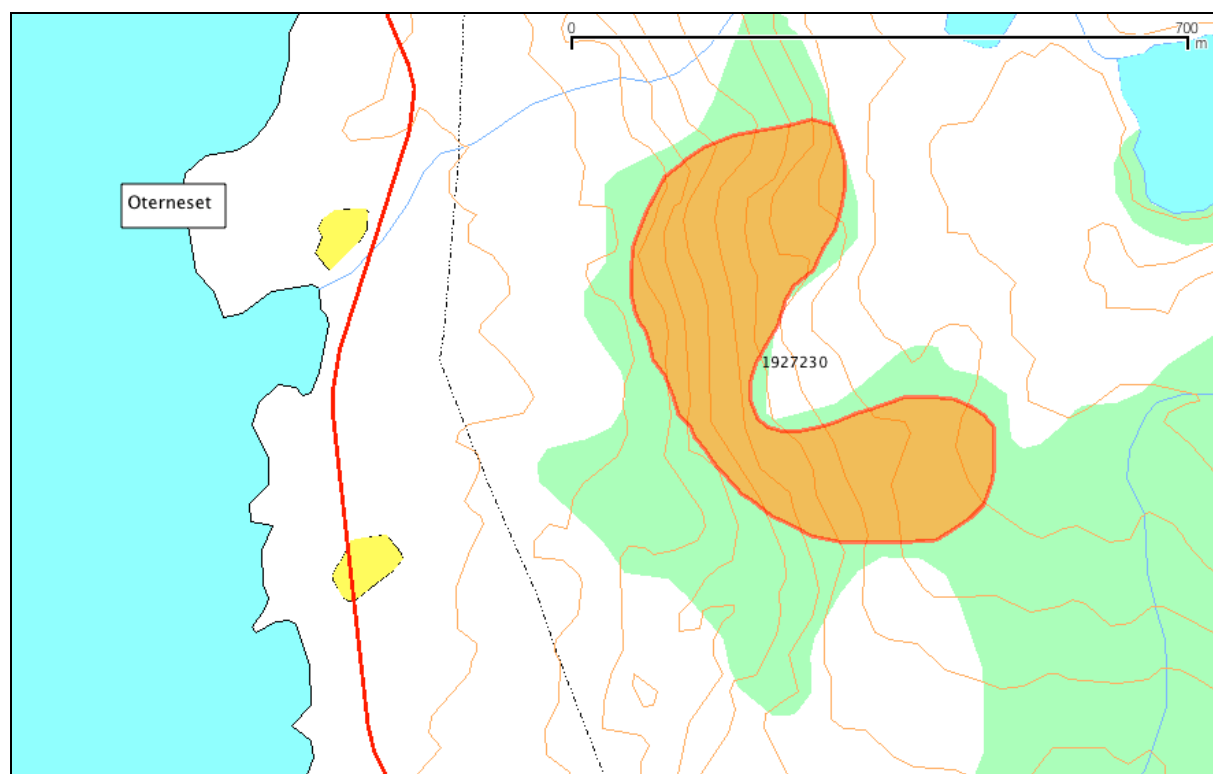
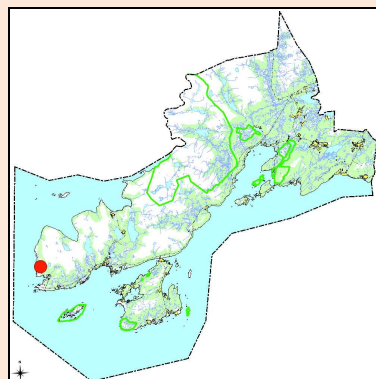
Området bevares best om det får stå uberørt.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927230 Sæter, Tranøy

Naturtype: F07 – Gammel løvskog
Utforming: F0701 – Gamle ospenholt
Verdi: B
Siste feltsjekk: 26.08.2010, Kjersti Nilsen –
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

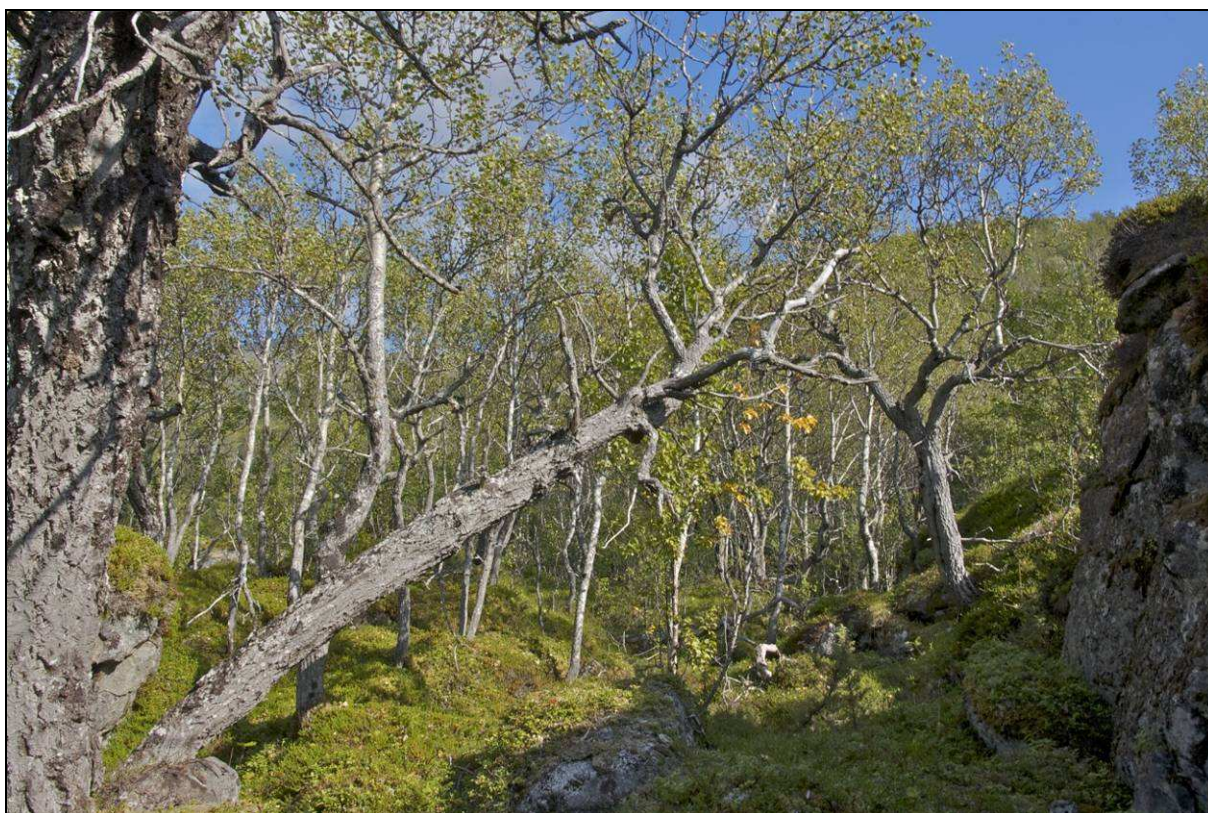
Lokaliteten ligger i øvre områder av Sæter helt sørvest på Senja, ikke langt fra veislutt. Området er for det meste vendt mot vest. Lokaliteten er begrenset av omkringliggende skog av bjørk og furu, samt topografien i landskapet. Grunnen er av diorittisk til granittisk gneis, magmetitt, og er relativt basefattig.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

En eldre løvskogsuksesjon av primært ospetrær på tørr blokkmark. Området er definert til F0701 – Gamle ospenholt. Vegetasjonstyper er hovedsakelig blåbærskog – "blåbær-skrubbær-utforming" (A4b), småbregneskog – "bregne-skrubbær-utforming (A5b) og røsslyng-blokkebærfuruskog – kyst-utforming (A3c) (etter Fremstad 1998).

Gammelt ospenholt på Sæter på Senja. Foto: Kjersti Nilsen

Skog med god kontinuitet. Foto: Kjersti Nilsen

Artsmangfold:

Av treslag er det hovedsakelig furu, bjørk, einer og osp. Blåbær, røsslyng, kreking, skrubbær, skogstjerne og gullris er de vanligste artene på bakken. Det er rikelig med epifytter av moser og lav på de grove ospestammene, f.eks skrubbenever, glattvrenge, vanlig papirlav, grynorkje, barkrugg, grå fargelav, brun fargelav, kystvrenge, brun korallav, krusgullhette, hjelmlæremose og vanlig blåfyllav.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Hogst, treslagskifte og hyttebygging er generelle trusler for ospeholt.

Verdivurdering:

Lokaliteten får en sterk B-verdi da den er velutviklet og dekker et større område. Trærne har et tydelig kystpreg med vridde og meget grove stammer med betydelige epifyttsamfunn, og det er mye død ved i området. Potensiale for sjeldne insekter og sopp er høyt. Nærmere undersøkelser vil kunne øke verdien av området.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

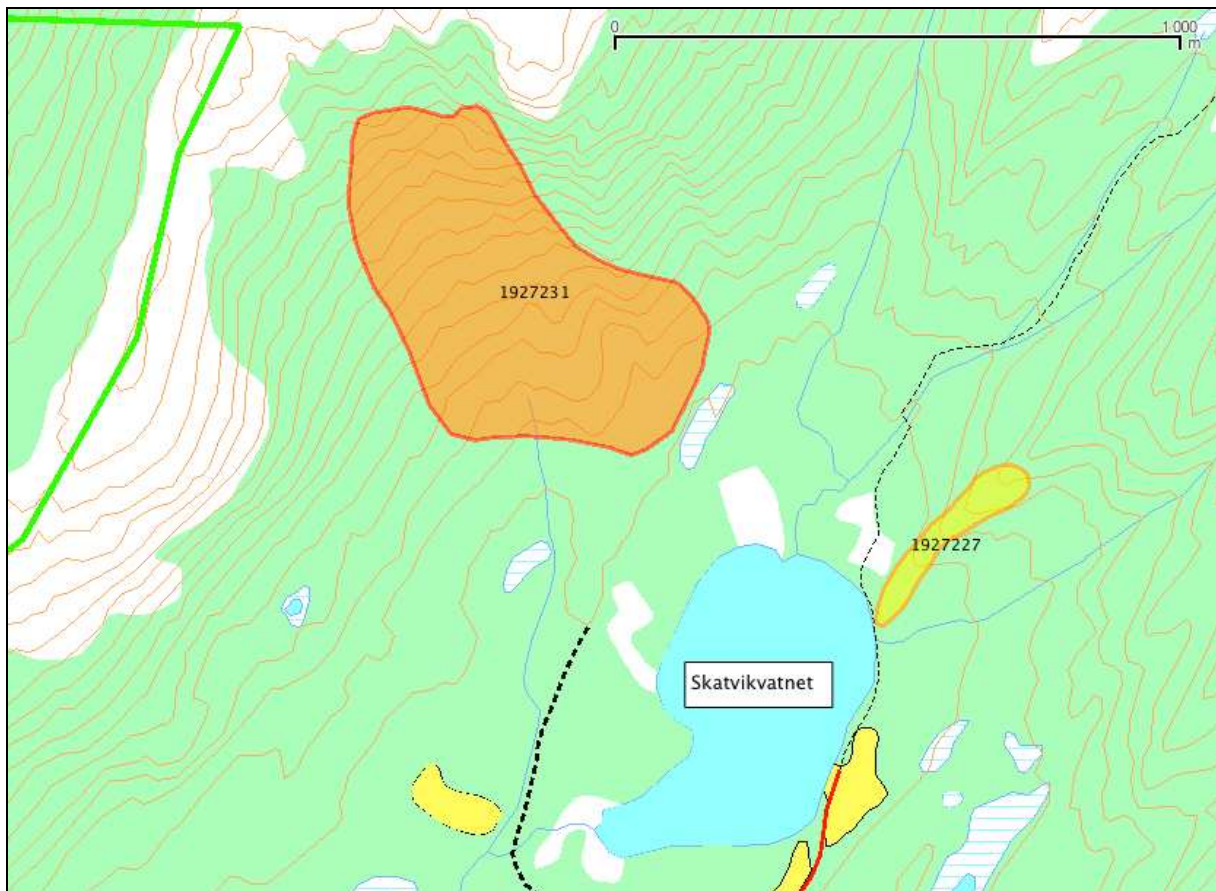
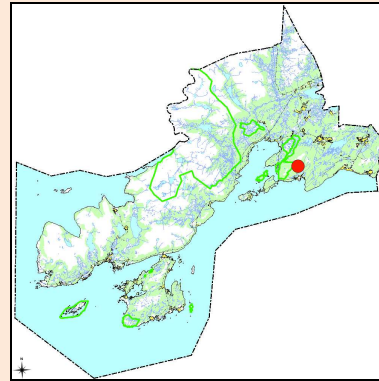
Bevares best om lokaliteten får stå i fred fra menneskelig inngrep.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927231 Sørليا, Tranøy

Naturtype: F07-Gammel lauvskog
Utforming: F0702-Gamle bjørkesuksesjoner
Verdi: B
Siste feltsjekk: 19.08.2010, Kjersti Nilsen – Ecofact AS

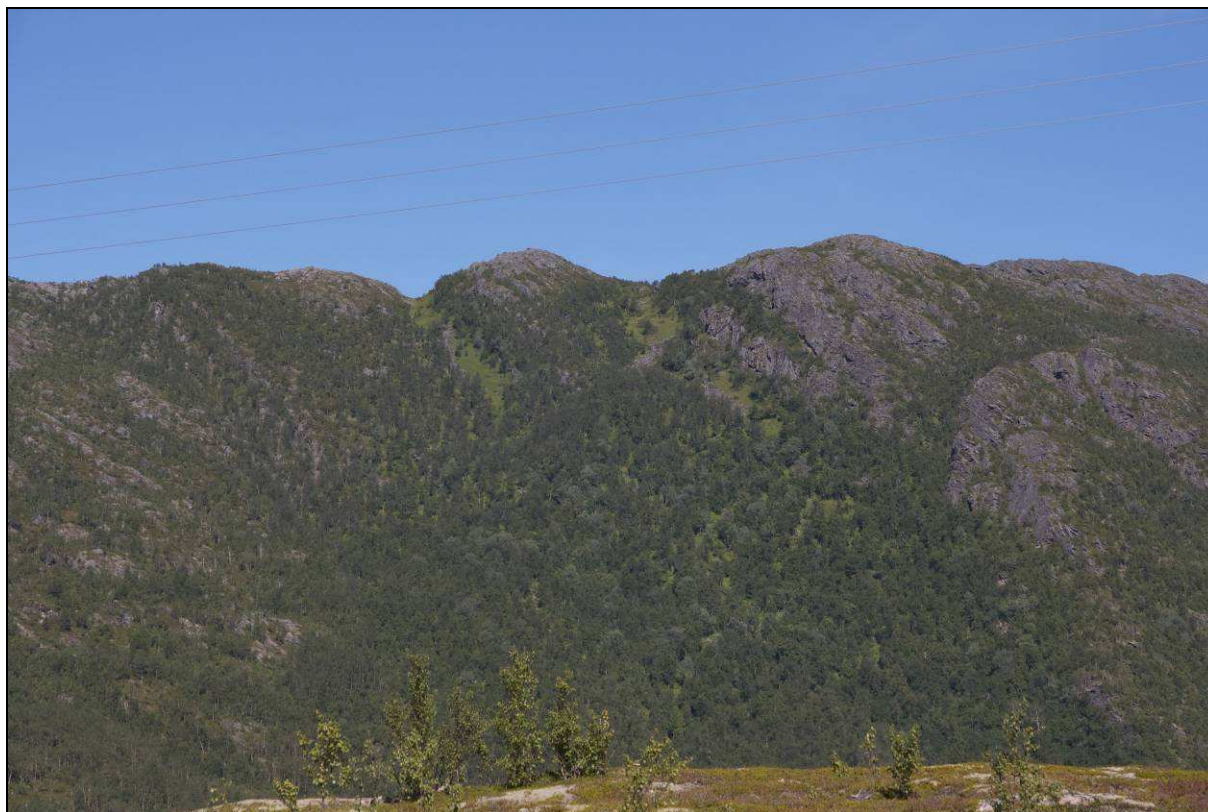

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på nordvestsiden av Skatvikvatnet. Den er lokalisert i ei stedvis meget bratt sørøstvendt li opp mot Skatvikfjellet. Den er tydelig avgrenset av fjell, myr og andre omkringliggende naturtyper. Berggrunnen består stort sett av harde bergarter, og ingen særlig basekrevende arter ble registrert.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturtypen *F07-Gammel lauvskog* med utformingen *F0702-Gamle bjørkesuksesjoner* ble avgrenset. Dette er en relativt stor og velutviklet bjørkeskog med variasjon i treslag, og med god kontinuitet. Det er stedvis flere gamle trær av gråor, seljer og osp. Vegetasjonstypene er for det meste høgstaudebjørkeskog (C2a), Blåbærskog – "blåbær-skrubbær-utforming" (A4b) og Lågurtskog (B1), men andre typer inngår også.

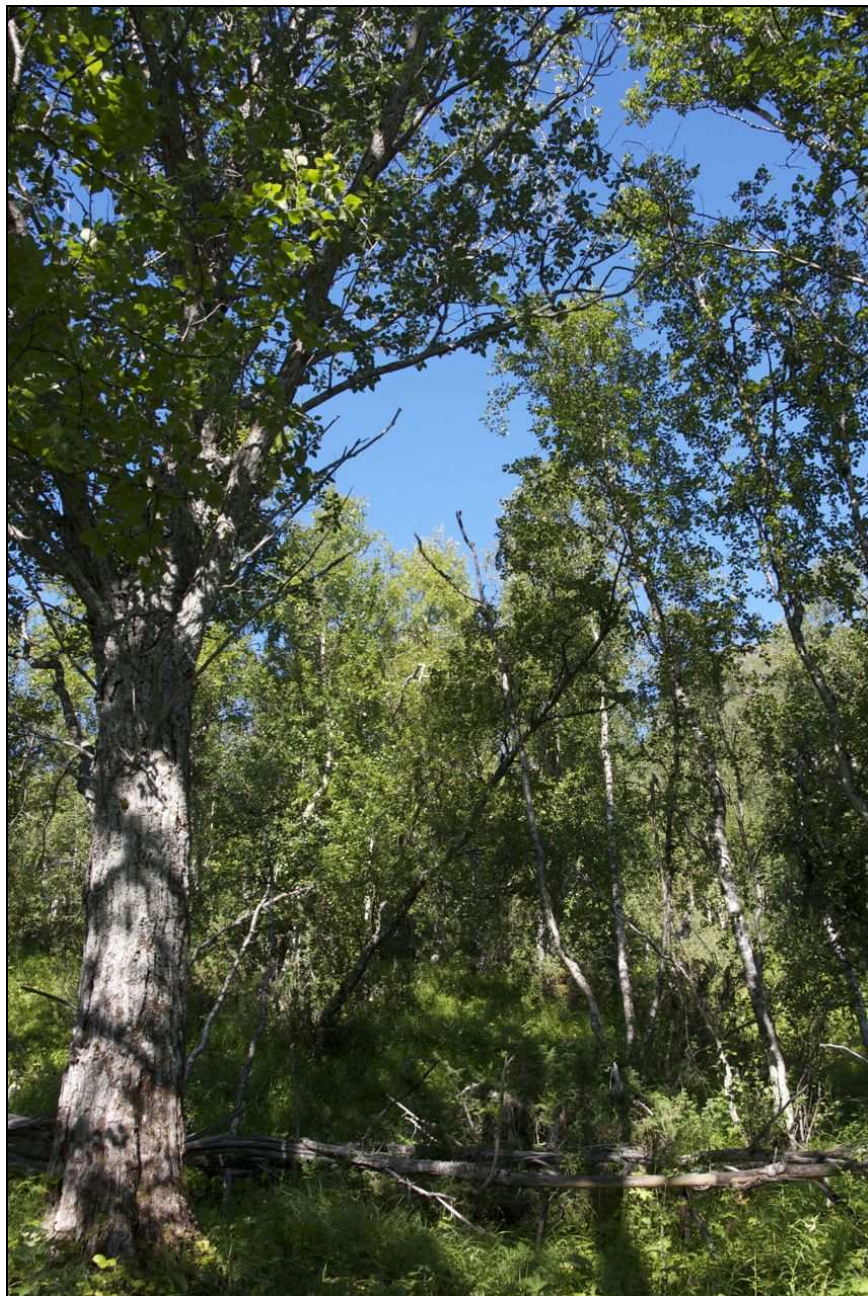
Velutviklet gammel løvskog i ei frodig li opp mot Skatvikfjellet. Bjørk og osp dominerer tresjiktet, mens bakkevegetasjonen består for det meste av lave urter, høystauder og blåbærskog-utforinger. Foto: Kjersti Nilsen.

Artsmangfold:

Bjørk og osp er de vanligste treslagene, men gråor, rogn og silkeselje inngår også i betydelig grad. Av vegetasjon på bakken kan nevnes de vanligste artene: ballblom, enghumleblomst, skogstorknebb, gullris, skogrørkvein, mjørdurt, kranskonvall, hengeaks og engsyre. I nedre deler av avgrensingen er områder med gamle og døde gråorer med velutviklede epifyttsamfunn med blant annet lavene glattvrenge og grynvreng, samt flere begerlaver. Mosen krinsflatmose ble registrert på stammen av noen større ospetrær med grov bark. Innslag av fjellplanter og mindre urter som blåklokke, fjellfiol, legeveronika og markjordbær forekommer. Tråkk og liggeplass av elg ble registrert i de nedre deler av avgrensingen. Området er trolig viktig tilholdssted for flere arter som er avhengige av gammel velutviklet løvskog.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det forekommer noe treslagskifte til gran i nedre deler av avgrensingen. Ellers er det lite påvirkning. Hogst og treslagskifte utgjør de største truslene.

Skog med kontinuitetspreg. Foto: Kjersti Nilsen.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B fordi den har et bra utviklet kontinuitetspreg med variasjon i treslag og velutviklet vegetasjonsdekke. Inneholder eldre trær med grov bark, samt dødt trevirke. Lokaliteten har en stor utstrekning og er forholdsvis lite påvirket. Sannsynlig et viktig tilholdssted for flere arter knyttet til slike miljø.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

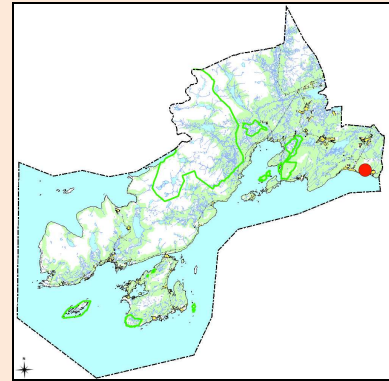
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927232 Tortenlia Tranøy

Naturtype: F03 – Kalkskog
Utforming: F0303 - Kalkbjørkeskog
Verdi: A
Siste feltsjekk: 07.09.2010, Kjersti Nilsen –
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger nedenfor Rubbestadfjellet mellom Vangsvik og Rubbestad i Tranøy kommune. Lia er sørekspontert og har tildels rasmarkpreg. Lokaliteten er noe begrenset av granplantefelt og traktorvei, men har trolig et større areal enn hva her er avgrenset. Berggrunn for det meste av marmor.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lia er en F03 – kalkskog med utformingen F0303 – kalkbjørkeskog. Slik skog finnes spredt i Nord-Norge, men relativt sjelden på Senja. Lokaliteten er velutviklet og frodig med kontinuitet i treslag, samt en variert flora med mange varmekjære og kalkkrevende urter. Vegetasjonstype er hovedsaklig kalklavurtskog – "kalkbjørkeskog" (B2c) som er vurdert som en sårbar (VU) vegetasjonstype.

Stedvis åpen kalkbjørkeskog med bjørk, einer og lave urter som skogstorkenebb og gullris. De noe sjeldne artene vanlig bakkesøte og rødflangre vokser over store deler av lokaliteten. Foto: Kjersti Nilsen.

Rødflangre. Foto: Kjersti Nilsen.

Artsmangfold:

Dominans av bjørk i tresjiktet, med innslag av osp, rogn, silkeselje, furu og gråor. Plantet gran i nedre deler. Betydelig busksjikt med einer flere steder. I tillegg til grønnkurle ble orkideen rødflange registrert flere steder i lokaliteten. Marisko (NT) skal ha vært registrert i området, men ble ikke gjenfunnet. Mulig vokser den utenfor det undersøkte området. Den tidligere rødlistede arten vanlig bakkesøte vokser over omtrent hele lokaliteten. Andre arter kan nevnes vanlig bakkestjerne, ballblom, blåkoll, bringebær, firblad, fjellfrøstjerne, fjellkattfot, fjell-lodnebregne, flekkmure, gulmjelt, gulsildre, hengeaks, kranskonvall, legeveronika, marigress, nikkevintergrønn, perlevintergrønn, rips, rød jonsokblomst, snøsilde, strandrør, strutseving, taggbregne, teiebær, tirltunge, turt, bleiksøte og legevintergrønn.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Hogst og treslagskifte til gran er potensielle trusler for området.

Verdivurdering:

Lokaliteten får en svak verdi A fordi den har en meget artsrik bunnvegetasjon med mange kravfulle planter, inkludert en tidligere rødlisteart. Skogen er velutviklet og lite berørt, spesielt i øvre deler. Den varierte treslags sammensetningen og kontinuiteten i skogen trekker også verdien opp. Kalkskog er en lokalt sjelden naturtype.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

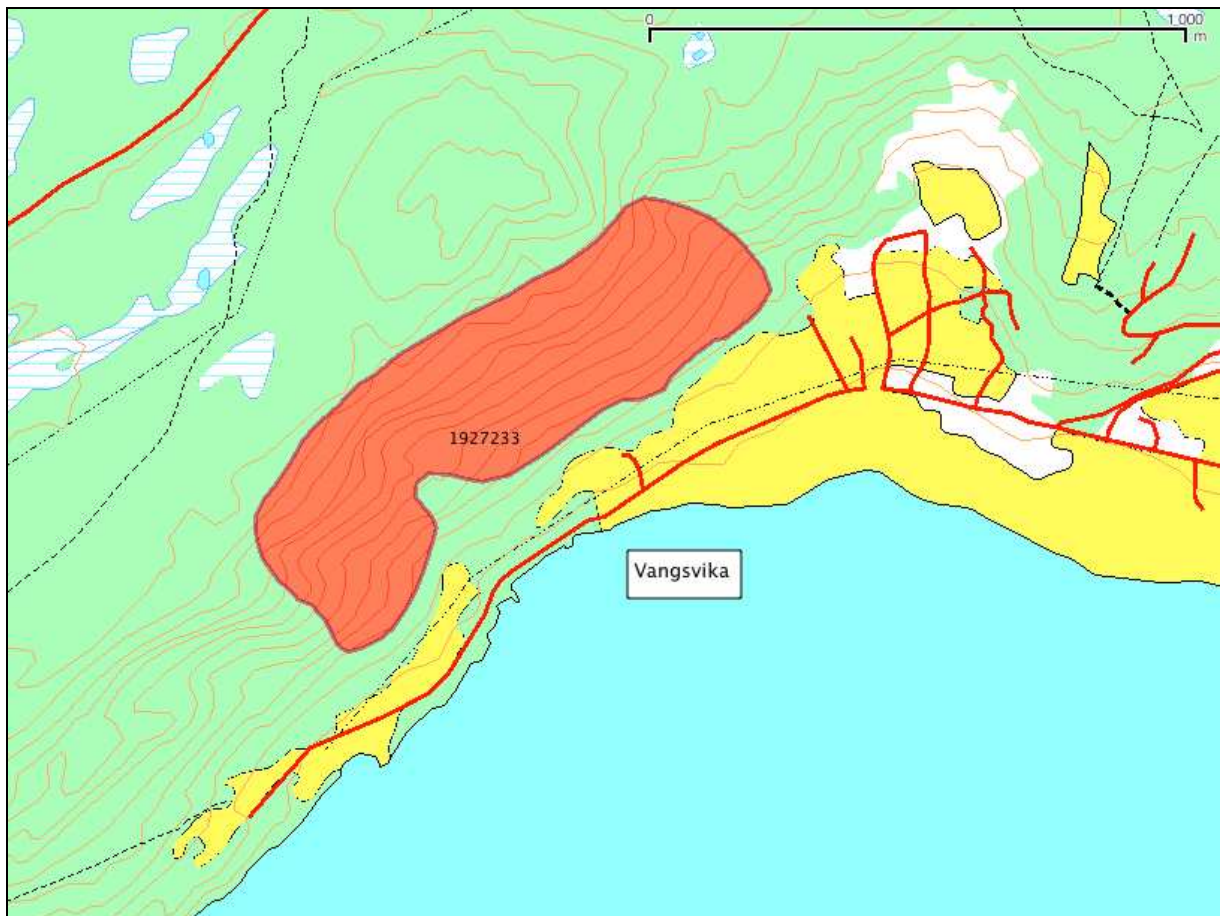
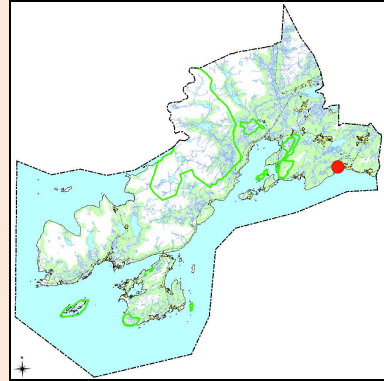
Området bevares best om det får stå i fred fra menneskelig inngripen. Hogst og treslagsskifte bør unngås.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927233 Hamnlia, Tranøy

Naturtype (90%):	F03 – Kalkskog
Utforming:	F0303 – Kalkbjørkeskog
Tilleggstype (10%):	F07 – Gammel lauvskog
Utforming:	F0701 – Gamle ospeholt
Verdi:	A
Siste feltsjekk:	18.08.2010, Kjersti Nilsen – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på sørsiden av Senja i vestre områder av Vangsvik. Den er ei bratt, sørøsteksponert li med marmor i berggrunnen. Lokaliteten er avgrenset av granplantefelt og beitemark i nedkant, og i øst av bebyggelse. Det er høyst sannsynlig at lokaliteten strekker seg videre vestover da forholdene trolig er tilsvarende. Gamle ospetrær vokser noe spredt, men er oftest samlet i mindre ospeholt i nedre deler av lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Skogen er klassifisert som *F03-Kalkskog* med utformingen *F0303-Kalkbjørkeskog* (VU). *F07-Gammel lauvskog* med utformingen *F0701-Gamle ospeholt* er registrert som tilleggstype i denne registreringen. Disse står i mindre ospeholt i nedkanten av lokaliteten. Vegetasjonstypen er i all hovedsak av

kalklågurt-utforming (B2) (VU). Flere steder er det også innslag av lyng i feltsjiktet, og noen plasser også høyere urter og bregner. Nedre deler er mye dominert av einer. Skogen er generelt preget av beite, men kan stedvis minne om naturskog med god kontinuitet med riktig gamle trær og læger.

Naturskogpreget kalkbjørkeskog med lågurt-utforming. Større bjørketrær og seljer er i områder dekket av skjeggjav. Stedvis mye einer i busksjiktet. Lokaltiteten er avgrenset av granplantefelt og bebyggelse, men strekker seg trolig lengre vestover langs kysten. Foto: Kjersti Nilsen.

Artsmangfold:

Det ble observert mengder av den tidligere rødlistede arten vanlig bakkesøte i åpne tørre bakker i hele lokaliteten. En fertil utgave av rødliste- og signalarten gubbeskjegg (NT) ble funnet på ett bjørketre, noe som indikerer skog av god kontinuitet. Den basekrevende orkideen rødflangre ble det observert rikelige mengder av, mens bare ett individ av orkideen breiflangre ble sett. Ifølge Lundberg (2007) skal orkideene marisko (NT) og lappmarihånd begge være registrert i området, noe som stemmer godt overens med forholdene her. Men disse ble ikke gjenfunnet. Enten har disse blitt oversett, eller så kan de områdene hvor de eventuelt tidligere har vokst blitt igjengrodd av kratt og einebusker. Andre mer eller mindre krevende arter i lokaliteten er: vanlig bakkestjerne, bitterbergknapp, blåkoll, firblad, fjellkattfot, hvitmaure, kranskonvall, vanlig legeveronika, markjordbær, rips, rød jonsokblomst og taggbregne. Lavene skrubbenever, glattvrenge, piggstry, bjørkelav og papirlav ble observert på flere gamle seljer og bjørk. Også grovstammede ospetrær er viktige for lav, mose og insekter, og arten krinsflatmose ble registrert på noen ospetrær i området. Lokaliteten har stort potensial for sjeldne vedboende sopper. Trolig ble den noe sjeldne sinoberkjuke (*Pycnoporus cinnabarinus*) funnet på en liggende bjørk. Lia er høyst sannsynlig også viktig for flere sommerfuglarter. Artene var flerfoldige og meget aktive på store områder. Dette er også et viktig viltområde, og her finnes storfugl og orrfugl. Området er også viktig for elg. Hare har blitt observert. Rein bruker området sporadisk.

Øverst til venstre: Vanlig bakkesøte. Øverst til høyre: Blåvinge. Nederst til venstre: . Nederst til høyre: Rødflangre.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Skogen har i områder vært urørt i lang tid. Den er dog påvirket av granplanting i nedre områder og i lia helt vest i avgrensinga, samt av generell beiting av husdyr og elg. Noen åpne områder tyder på tidligere hogst i mindre skala. Ellers er det lite påvirkning. Hogst, treslagskifte og gjengroing utgjør nåværende og framtidige trusler for området.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A fordi den har et bra utviklet kontinuitetspreg hvor det er registrert en rødlistet art, med stort potensiale for flere. Området er også et viktig funksjonsområde for flere viltarter. Lokaliteten har en stor utstrekning (som mest sannsynlig strekker seg videre vestover), og er forholdsvis lite påvirket.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

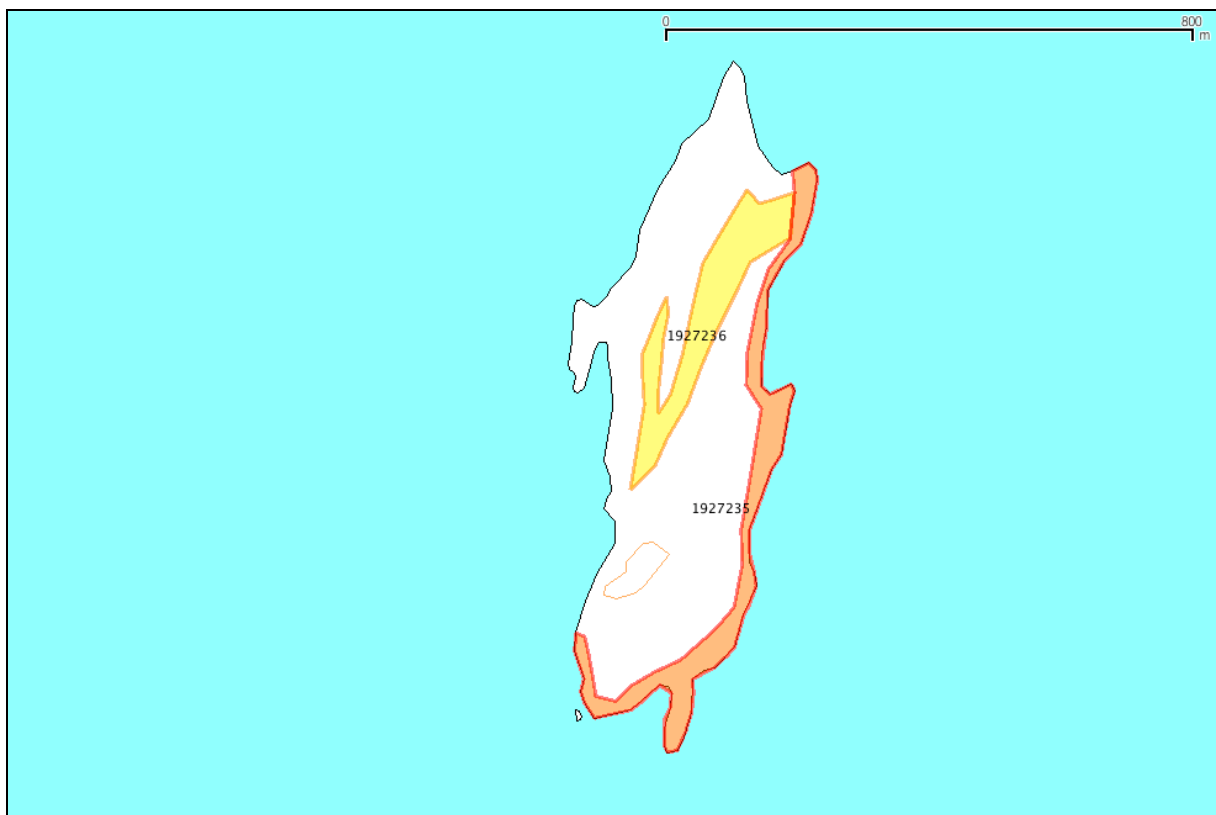
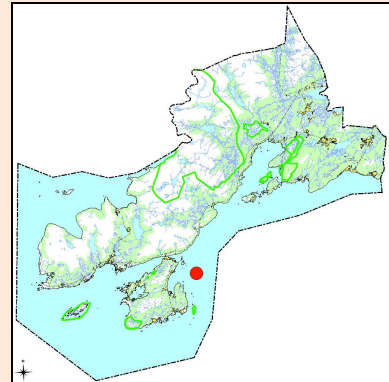
Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning. Det kan være hensiktsmessig å rydde skogen i nedre deler, da den her er meget igjengrodd, spesielt av einer.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927235 Høyholmen, Tranøy

Naturtype: G09 – Rikt strandberg
Utforming: G0902 – Vestlig og nordlig
Verdi: B
Siste feltsjekk: 20.08.2010, Kjersti Nilsen, Ingve
Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på Høyholmen som ligger øst for Lanes på Stonglandshalvøya. Den strekker seg som et smalt belte fra sørspissen og videre på østsiden nesten helt nord på øya. Berggrunnen består hovedsakelig av dolomitt- og kalkspatmarmor i veksling med glimmerskifer og gneis. Berggrunnen er rik på granat og diopsid, stedvis eklogitt- og amfibolittlinser. Sørvendt eksponering og baserik berggrunn og et rikt fugleliv som tilfører jordsmonnet med mye næringsstoffer gir grunnlaget for den rike vegetasjonen i lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten er klassifisert som G09 – Rikt strandberg med utformingen G0902 – Rikt strandberg i nordvest og nord med innslag av kravfulle fjellplanter. Vegetasjonstypen kan karakteriseres som strandberg – "rik utforming" (X1b), som er en noe truet (VU) vegetasjonstype.

Artsmangfold:

Betydelige mengder med små kravfulle urter og fjellplanter som; vanlig bergrublom, stemorsblom, bitterbergknapp, fjellfrøstjerne, knopparve og fjellpryd. Andre arter er blokkebær, blåklokke, blåkoll, fjærekoll, einer, enghumleblomst, engkvein, engsoleie, gullris, gåsemure, jåblom, kjerteløyentrøst, rogn, skjørbuksurt, skjørlok, strandbalderbrå, strandrug, strandsmelle, vrangdå og sandsiv. I en skjernet vik vokste det gulfrøstjerne som er en mer sørlig og varmekjær plante.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Omdisponering av areal og gjengroing er potensielle trusler for området.

Verdivurdering:

Lokaliteten får en B-verdi fordi det er en sjelden naturtype som er et velutviklet og artsrikt med en god del krevende fjellplanter samt noen sjeldnere varmekjære planter. Nærmere undersøkelser av moser og insekter vil kunne gi området en høyere verdi.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

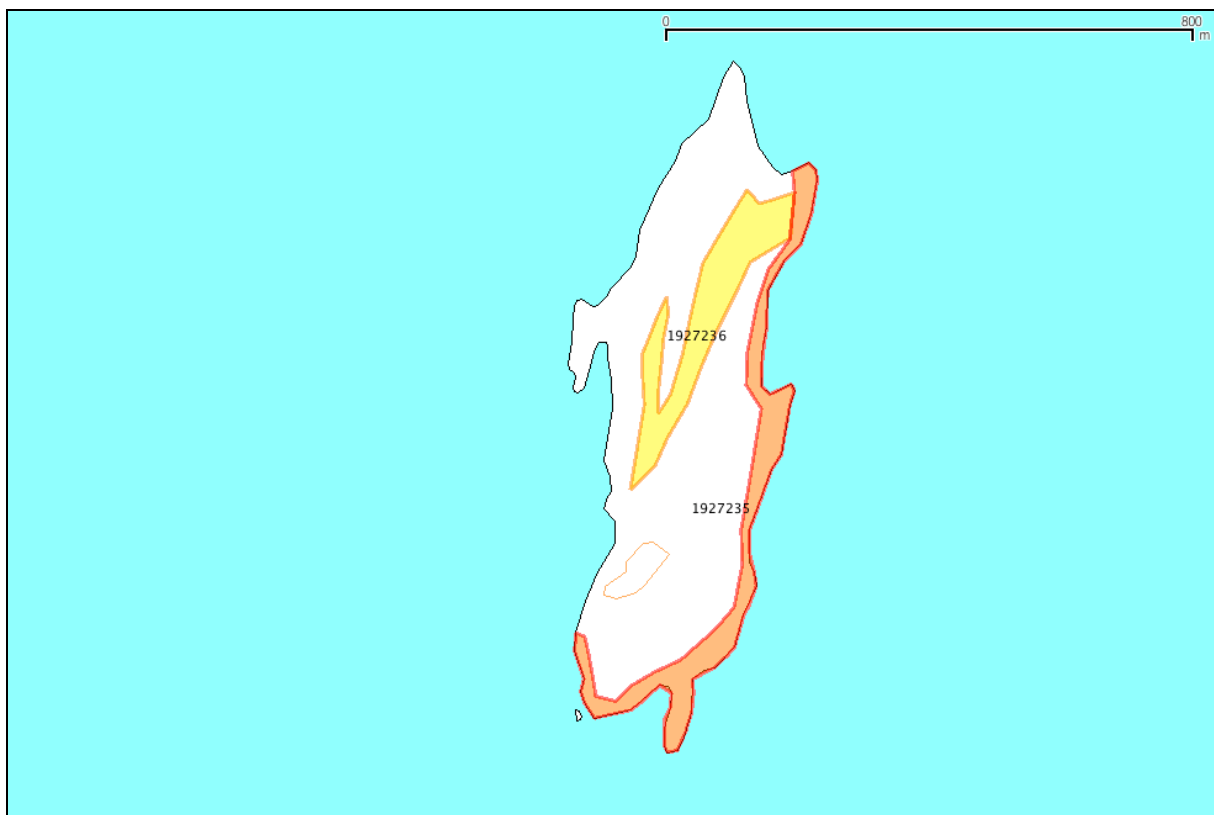
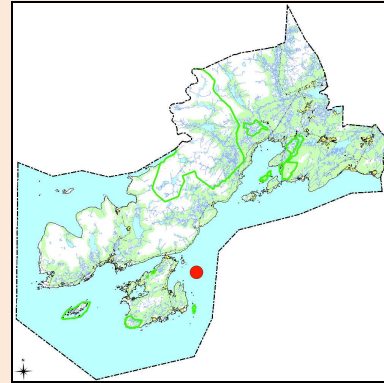
Området bevares best om det får ligge i fred for menneskelig inngrep. Gjengroing bør motarbeides.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927236 Høyholmen, Tranøy

Naturtype: D05– Hagemark
Utforming: D0508 - Seljehage
Verdi: C
Siste feltsjekk: 20.08.2010, Kjersti Nilsen, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrønsing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger som en kile som strekker seg fra midt på holmen og nordøstover. Berggrunnen består hovedsakelig av dolomitt- og kalkspatmarmor i veksling med glimmerskifer og gneis. Den baserike berggrunnen og et rikt fugleliv tilfører jordsmonnet mye næringsstoffer gir grunnlaget for den rike vegetasjonen i lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten er var noe vanskelig å definere, men vi har valgt å klassifisere den som D05 – Hagemark med utformingen G0508 – Seljehage. Vegetasjonstypen kan karakteriseres som en variasjon av gammel løvkog og beiteskog. Hagemark og beiteskog er blant de dårligst definerte typene av komplekse kulturmarkstyper og de minst truede. Begge har vært i forfall i de siste årene og er en noe truet (VU) vegetasjonstype.

Hagemark og beiteskog midt på Høyholmen. Det vokser en del gamle silkeseljer i lokaliteten. I treet på bildet var det også et gammelt havørnreir. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Tresjiktet bestod hovedsakelig av silkeselje, bjørk, rogn og i busksjiktet var einer og flere vierarter som svartvier og grønnvier. Bunnvegetasjonen var noe beitepåvirket, men arter som: ballblom, engsoleie, krypsoleie, hvitmure, storkenebb, sølvbunke, skogrørkvein, smyle, enghumbleblomst, skogstjerneblomst, skogburkne, hengeving, fugletelg var vanlige arter i lokaliteten.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Omdisponering av areal og gjengroing er potensielle trusler for området. Hogst av de gamle trærne vil redusere kvaliteten på området.

Verdivurdering:

Lokaliteten får en B-verdi fordi det er en sjelden naturtype hvor det drives en del skjøtsel. Lokaliteten er et velutviklet og artsrikt område. Det ble foretatt noen undersøkelser av lav og moser på trærne uten at det ble funnet sjeldne eller spesielt krevende arter. Nærmere undersøkelser av moser og insekter vil kunne gi området en høyere verdi.

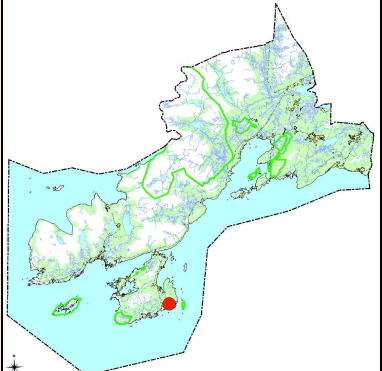
Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

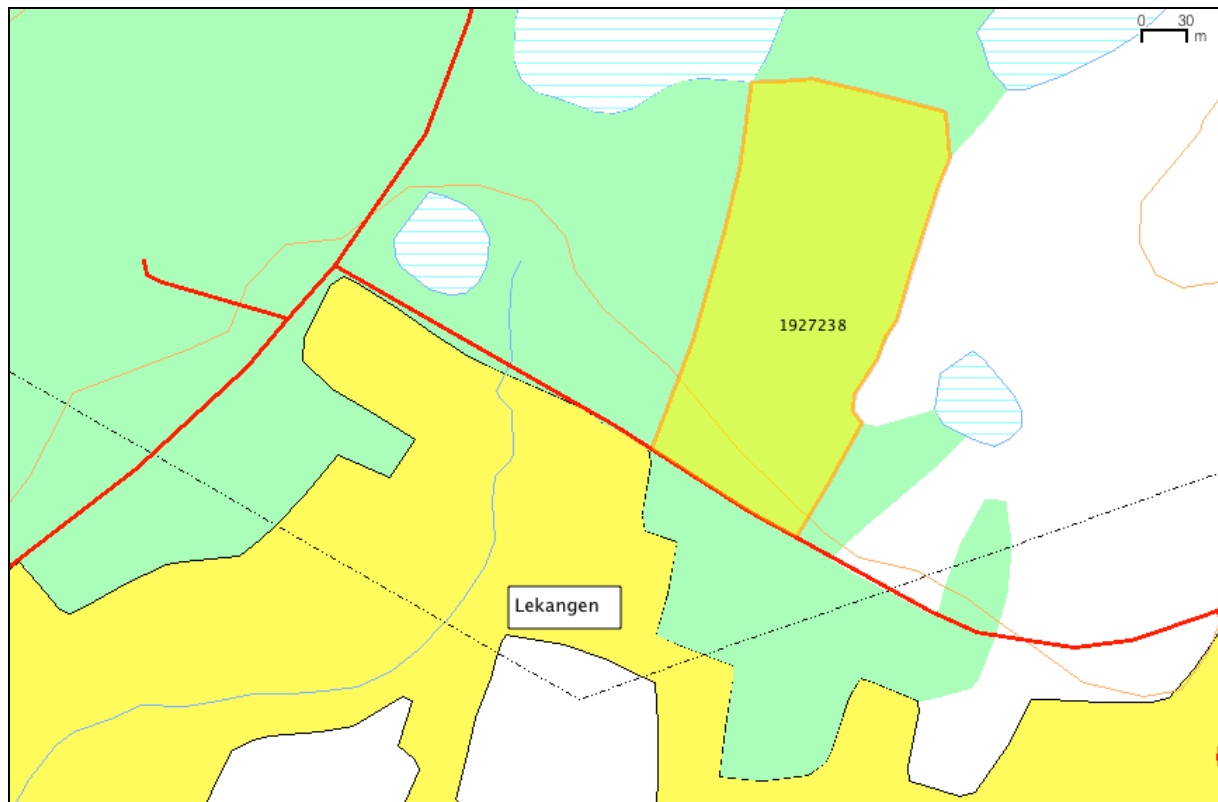
Gjengroing bør motarbeides gjennom å opprettholde et beitetrykk og skjøtsel ved at man fjerner einer som er i ferd med å vokse opp i lokaliteten.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i

Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927238 Lekangen, Tranøy		
Naturtype:	F07 – Gammel løvskog	
Utforming:	F0701 – Gamle ospenholt	
Verdi:	C	
Siste feltsjekk:	25.08.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS	

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger vest for Nebbsteinhågen ved Lekangen på Stonglandet. Området er sørvendt, og avgrenset av andre naturtyper.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten er klassifisert som *F07 – Gammel løvskog* med noe sumppreget skog av osp, silkeselje, rogn og bjørk. Det er en del gamle ospetrær og noen gamle silkeseljer med kjuke og epifytter. Vegetasjonen på bakken er triviell med primært *blåbærskog (A4)* og *småbregneskog (A5)*.

Gammel silkeselje. Foto: Kjersti Nilsen.

Artsmangfold:

Osp, bjørk, eier. Triviell bakkevegetasjon med hovedsakelig blåbær, skrubbær og småbregner som hengeving og sauetelg. Andre arter er skogørkvein, sølvbunke, enghumbleblomst, åkersnelle, kranskonvall, engsoleie og hvitmure. På bark på osp fins blant annet barkrugg, kystkorkje, busthette og filthinnelav og grynvreng. Ingen spesielle arter ble registrert.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Utbygging, hogst og treslagskifte er potensielle trusler for området. Det er satt opp et gjerde i kanten av lokaliteten hvor det har vært noe rydding av skog. Omdisponering av området vil ha en negativ påvirkning.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi C fordi den har et rikt feltsjikt men et lite areal og få trær. Disse er for øvrig av god kontinuitet og har tildels grov bark med epifytter av moser og lav. Ingen spesielle arter ble funnet her.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

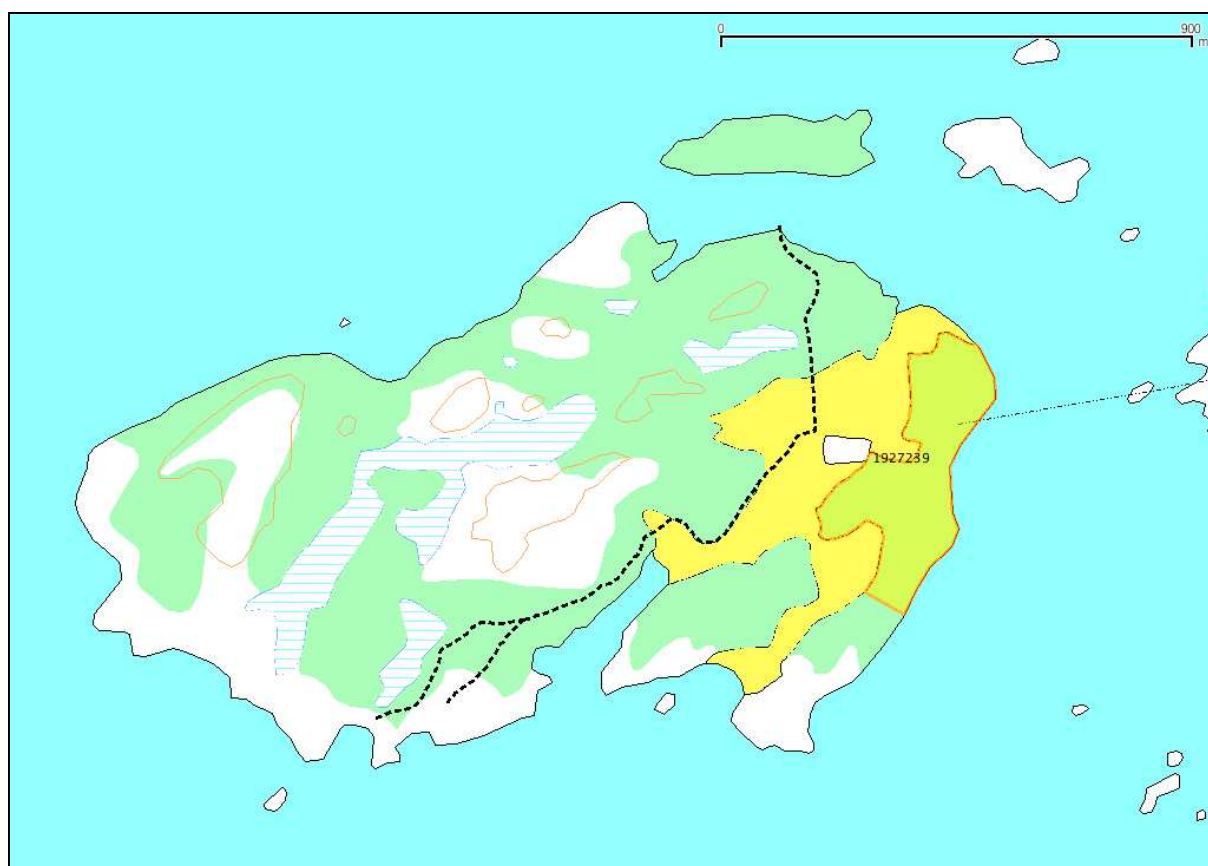
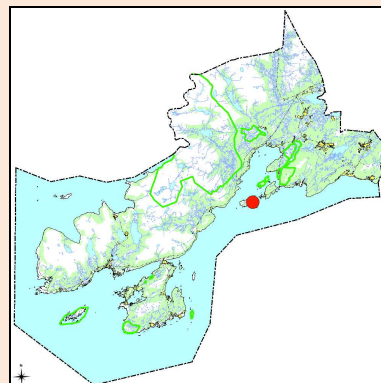
Området bevares best om det får stå i fred fra menneskelig inngripen.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1927239 Tranøy gård, Tranøy

Naturtype: D06 – Beiteskog
Utforming: D0601 – Beiteskog
Verdi: C
Siste feltsjekk: 25.08.2010, Ingve Birkeland –
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på Tranøya øst for Tranøy gård. Hele området er påvirket av driften på gården. Avgrensningen er noe usikker, og trolig burde et større vært avgrenset. Området er sørøstvendt, og avgrenset av overgang til andre naturtyper. Berggrunnen består av granitt, men det er i randsonen noe skjellsand i jordsmonnet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten er definert til D06 – Beiteskog med utformingen D0601 – Beiteskog. Vegetasjonstypene er primært frisk fattigeng (G4) av vanlig utforming (G4a).

Beiteskog med gamle løvtrær øst for Tranøy gård. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Tresjiktet består av bjørk, silkeselje og noe rogn. Einer vokser spredt i lokaliteten. Det ble ikke registrert spesielt karakteristiske arter i feltsjiktet. Feltsjiktet domineres av graminider som engkvein, sølvbunke, sauesvingel, rødsvingel, smyle, gulaks og småørkvein. Andre vanlige arter; skarmarikåpe, harerug, blåklokke, skrubbær, blåbær, fuglevikke, hvitkløver, ryllik, fugletelg, hengeving, krypsoleie og engsoleie.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Utbygging, hogst og treslagskifte er potensielle trusler for området. I tillegg vil opphør av beite fra husdyr føre til gjengroing med økt innslag av einer i lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten dekker et stort areal og er i god hevd. Det er potensiale for beitemarksopp, men da jordsmonnet vurderes å være relativt surt og næringsfattig får lokaliteten kun verdi som lokalt viktig C. Det ble ikke registrert spesielle arter i lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Området bevares best om det man opprettholder dagens bruk som beiteområde.

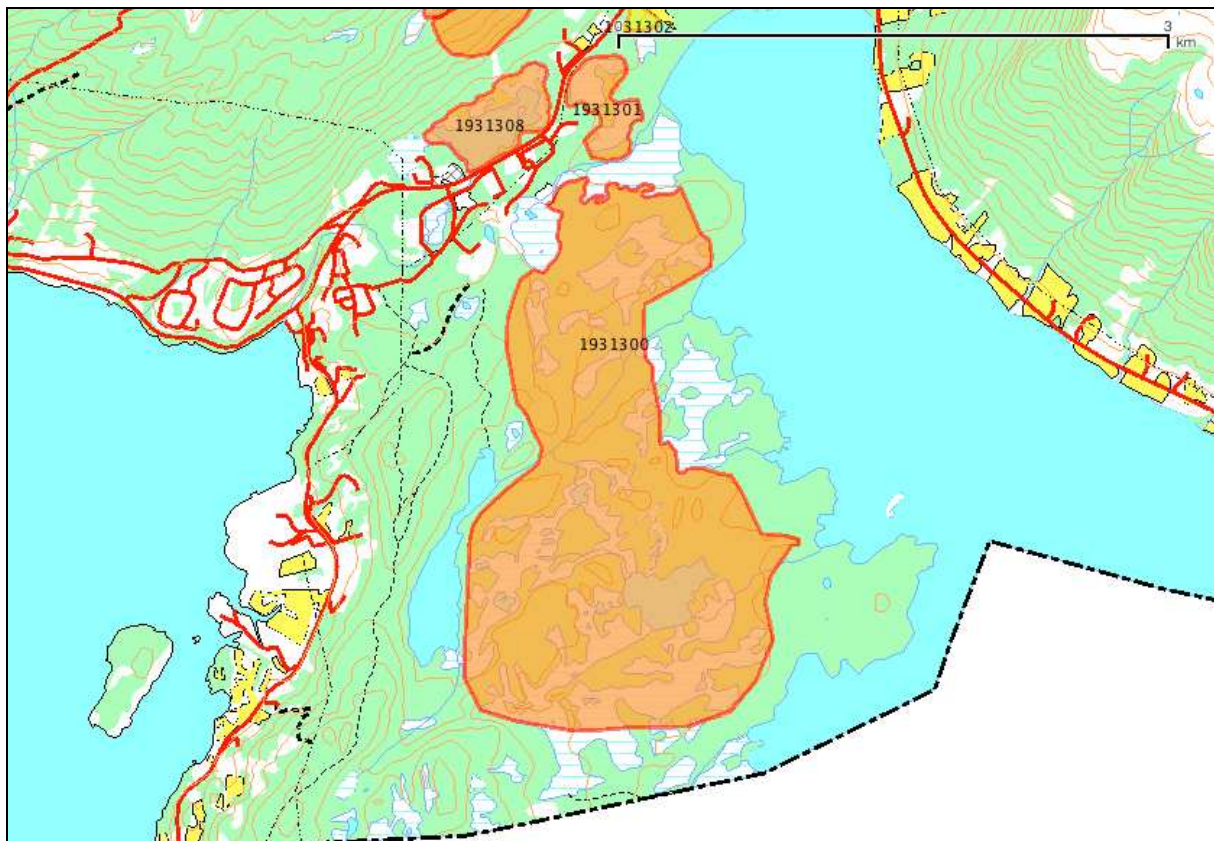
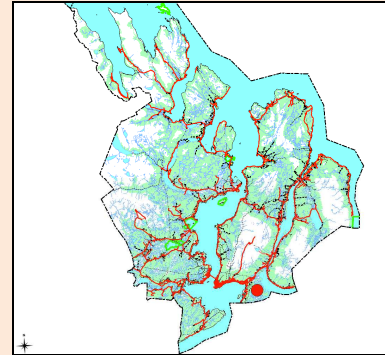
Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Vedlegg 5: Fakta-ark fra lokaliteter i Lenvik

Lokalitetsnr 1931300 Bjørnholtet, Lenvik

Naturtype: F08 – Gammel barskog
Utforming (60 %): F0805 – Gammel furuskog
Verdi: B
Siste feltsjekk: 20.09.2010, Ingve Birkeland –
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Gammel furuskog lokalitet vest for Finnjordvatnet som strekker seg fra Bjørnhollene mot Høgholtet. Området består av kupert terreng med små koller og berg i dagen. I kombinasjon med myrområder og innslag løvskog har lokaliteten et mosaikkpreg. Lokaliteten omfatter Mevatnet og flere mindre vann og myrpytter. Bergrunnen består av fylitt og glimmerskifer. Lokaliteten har i stor grad mye torv og humusdekke over berggrunnen, kun enkelte områder har et tynt og usammenhengende dekke med morenemateriale.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Gammel furuskog (F0702) med enkelte partier med kontinuitetsskog med kortvokste og krokete furu, samt en del gadd (tørrfuru) og læger er hovednaturtypen. Vegetasjonen veksler mellom røsslyng/blokkebær, gråmose-lavfuruskog og kreklingfuruskog. I naturlige nedsenkninger i terrenget er det dannet fattige fastmattemyrer og fattig mykmattemyrer med trivielt artsinventar. Flere næringsfattige fiskeløse vann i lokaliteten gir grunnlag for insekter og våtmarksfugl. Det er noe flommarkskog langs noen partier av bekkene som renner gjennom lokaliteten, men de er for små til å bli skilt ut som egne naturtypelokaliteter. Det er også noen områder med bjørkskog med blæbær-skrubbær-utforming.

Artsmangfold:

Furuskogen har et trivielt artsinventar av karplanter. Røsslyng, krekling, tyttebær, blåbær, tepperot, og blokkebær er de vanligste forekommende. På de fattige myrene dominerer torvull, blåtopp, småbjønnskjegg, hvitlyng, tepperot, sveltstarr, flaskestarr, rundstarr, slåttestarr, gråstarr og bukkeblad. I de små pyttene og fiskeløse tjernene vokser det nordlandstarr, myrhatt, reverumpe, bukkeblad og elvesnelle. Det hekker tretåspett i lokaliteten. Myrene og småvannene i lokaliteten er viktige hekkeområder for horndykker, stjertand (NT), storlom (VU), smålom, samt en rekke andre vanlige våtmarksfugler som brunakke, toppand, stokkand, småspove, gluttsnipe, rødstilk, grønntilk. Jordugle og perleugle er observert i lokaliteten og hekker trolig i gode smågnagerår. Området har viktig funksjon som kalvingsland og beiteområde for elg.

Påvirkning/bruk, trusler:

Det er lite hogst i lokaliteten, det går noen turløyper/skiløyper med noe utvidet trasébredde. Hogst og etablering av hyttefelt med tilhørende veier vil kunne redusere kvaliteten på lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – B. Dette fordi det er snakk om et større, ganske godt utviklet og intakt område med gammel furuskog. Det er ikke påvist forekomst av kravfulle og uvanlige arter. Det er stort potensiale for å finne sjeldne arter av vedboende sopp i lokaliteten, men det ble ikke fokusert på denne organismegruppen under kartleggingen av denne lokaliteten. Lokaliteten er en viktig viltlokalitet.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt hogst og etablering av veier. Samtidig bør man unngå alle former for grøfning på og inntil myrene. Dette inkluderer også all bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg på myrene. Også forurensning av grunnvann i kantene må unngås.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

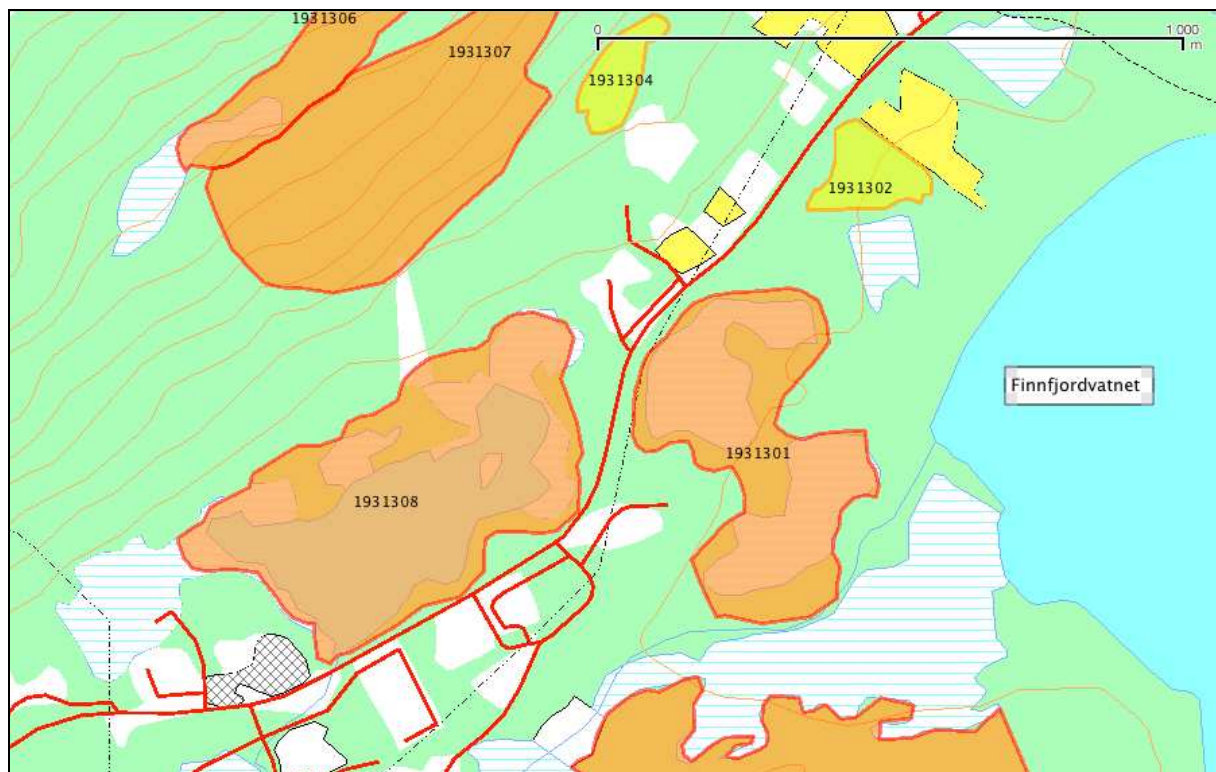
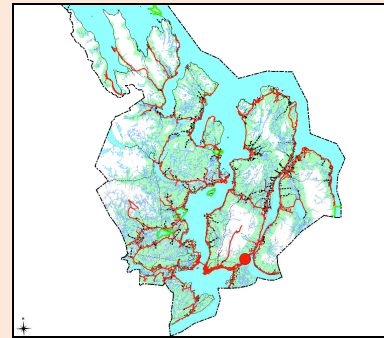
Lundberg, T. 2007. Kartlegging av biologisk mangfold i ytre Midt-Troms. Resultater Lenvik kommune. Prosjektrapport 2007.

Mevatnet er en viktig viltlokaliteter for ender og lomer. Gammel furuskog omkranser vannet. Foto: Ingve Birkeland.

**Lokalitetsnr 1931301 Finngammoan-vestre myr,
Lenvik**

Naturtype: A05 – Rikmyr
Utforming: A0502- Middelsrik fastmattemyr
Utforming: A0503 – Ekstremrik fastmattemyr
Verdi: B
Siste feltsjekk: 28.07.2008, Geir Gaarder –
Miljøfaglig Utredning AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger rett på sørsiden av Rv 855, like NØ for Finnfjordbotn. Den grenser for det meste mot fastmarksskog på de fleste kanter, til dels ganske skarpt, dels med en brem av rik fuktskog/myrskog i kanten

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om fastmattemyr, der mye har middelsrik karakter. Dels er det ekstremrike innslag, særlig i øvre kantsoner, mens det går mer over i intermedieær myr i nedre og sørvestre deler. Det er også inkludert litt ordinær fastmarksskog av arronderingsmessige hensyn i lokaliteten. Fuktskogen i kantsonene er for det meste av rik karakter.

Artsmangfold:

Myra har forekomst av en god del typiske rikmyrsarter. Ekstremrike arter som stortveblad og lappmarihand ble funnet spredt i øvre del (CB 8640 8407), sistnevnte også et par andre steder på

myra. I tillegg bør funn av fiolett rødskivesopp *Entoloma mougeotii* trekkes fram (CB 8655 8410), også en art som primært bare finnes svært kalkrikt. Andre typiske arter er gulstarr, trådstarr, jåblom, svarttopp, marigras, fjelltistel, fjellfrøstjerne, sveltull, bjønnbrodd, breiull, småsivaks, tvebostarr strengstarr, fjellsnelle, tranestarr, dvergjamne og myrsaulauk.

Påvirkning/bruk, trusler:

Myra virker ikke påvirket av grøfting. Spor etter beiting og slått er også vanskelig å finne nå. Skogen på og rundt lokaliteten er for det meste middelaldrende, ordinær bjørkeskog.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – B. Dette fordi det er snakk om ei litt større, ganske godt utviklet og intakt rikmyr i låglandet, som har forekomst av enkelte kravfulle og uvanlige arter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for grøfting på og inntil myra. Dette inkluderer også all bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg på myra. Også forurensning av grunnvann i kantene må unngås.

Kilder:

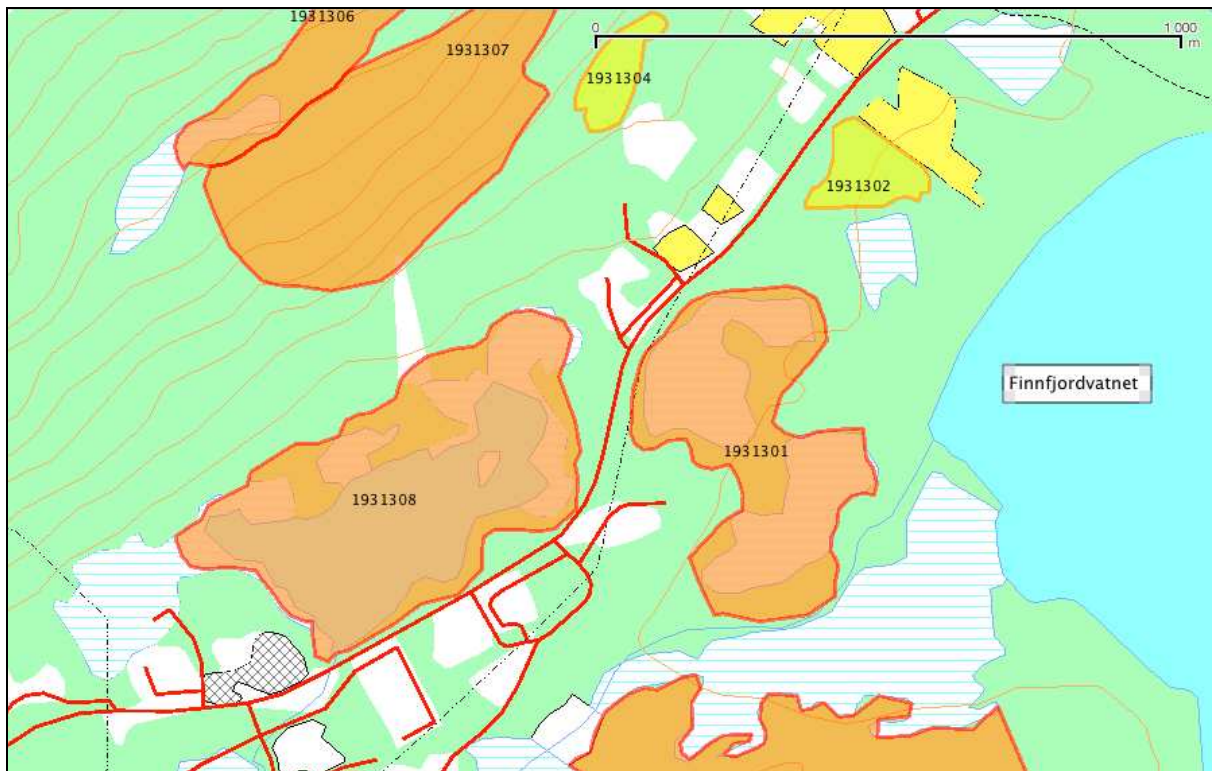
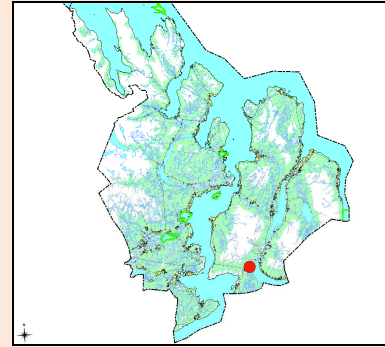
Gaarder, G. & Alvereng, P. 2008. Kvittind Alpin og Fritid. Fagutredning om biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning, rapport 2008.

Utsikt over deler av den vestre rikmyra på Finngammoan. Bildet er tatt i øvre deler av myra, der det er overgang mot krattskog, kanskje et gjengroingsstadium etter tidligere bruk som slåttemyr? Foto: Geir Gaarder.

**Lokalitetsnr 1931302 Finngammoan-østre myr,
Lenvik**

Naturtype: A05 – Rikmyr
Utforming: A0502- Middelsrik fastmattemyr
Utforming: A0503 – Ekstremrik fastmattemyr
Verdi: Lokalt viktig - C
Siste feltsjekk: 28.07.2008, Geir Gaarder –
Miljøfaglig Utredning AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger rett på sørsiden av Rv 855, like NØ for Finnjordbotn. Den grenser mot fastmarksskog i øst og vest, til dels ganske skarpt, dels med en brem av rik fuktskog/myrskog i kanten. Mot sør kommer det derimot inn et parti med mer ordinær fattig- til intermedjær myr, og i nord er det ei grøft mot dyrket mark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om fastmattemyr, der mye har middelsrik karakter. Dels er det ekstremrike innslag, særlig i øvre kantsoner, mens det går mer over i intermedjær myr i nedre deler. Fuktskogen i kantsonene er for det meste av rik karakter.

Artsmangfold:

Myra har forekomst av en god del typiske rikmyrsarter. Dette inkluderer både lappmarihand (på øvre del av myra), samt engmarihand (NT) sparsomt på nedre del av myra (CB 8686 8432). Andre typiske

arter er breiull, myrsnelle, strengstarr, sveltull, gulstarr, fjellfrøstjerne, dvergjamne, hårstarr, svarttopp, fjelltistel, skogsiv, marigras og tranestarr.

Påvirkning/bruk, trusler:

Selve myra virker ikke påvirket av grøfting. Spor etter beiting og slått er også vanskelig å finne nå. Skogen på og rundt lokaliteten er for det meste middelaldrende, ordinær bjørkeskog.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi lokalt viktig – C. Selv om en rødlistet art er påvist, er det snakk om ei forholdsvis lita myr sammenlignet f.eks. med det nærliggende myrpartiet i vest og den virker heller ikke tilsvarende artsrik.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for grøfting på og inntil myra. Dette inkluderer også all bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg på myra. Også forurensning av grunnvann i kantene må unngås.

Kilder:

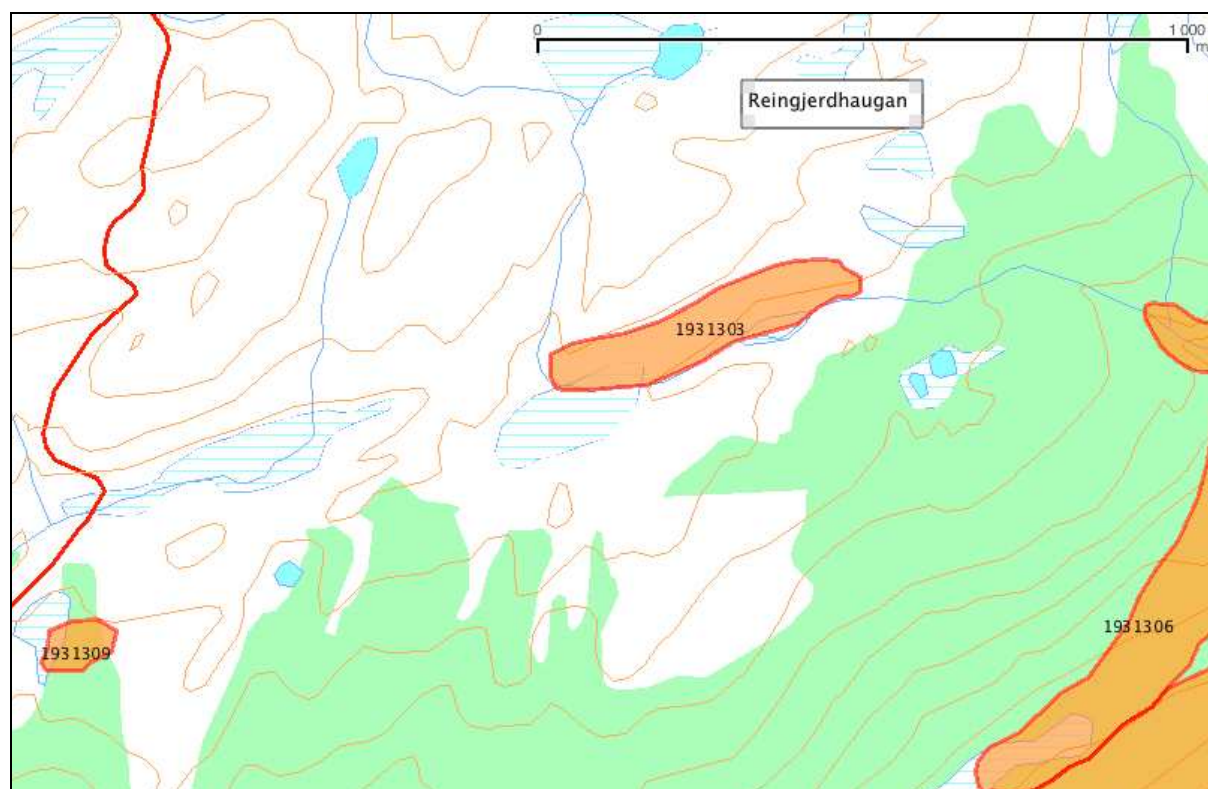
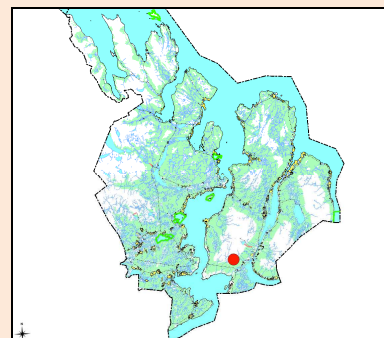
Gaarder, G. & Alvereng, P. 2008. Kvittind Alpin og Fritid. Fagutredning om biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning, rapport 2008

Utsikt over deler av den østre rikmyra på Finngammoan. Det er snakk om ei ganske typisk fastmattemyr, og der mye av de sentrale partiene som vist på bildet har svak middelsrik karakter (med bl.a. en god del sveltull). Foto: Geir Gaarder.

Lokalitetsnr 1931303 Reingjerdehaugan ved Annatjønnan, Lenvik

Naturtype:	A05 – Rikmyr
Utforming (50%):	A0502- Middelsrik fastmattemyr
Tilleggstype:	F03 - Kalkskog
Utforming (40%)	F0303 - Kalkbjørkeskog
Tilleggstype:	E06 – Viktig bekke drag
Utforming (10%)	E0601 – Meandrerende parti med naturlig kantsone
Verdi:	Viktig - B
Siste feltsjekk:	28.07.2008, Geir Gaarder – Miljøfaglig Utredning AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på Kistefjellet øst for Finnsnes, i lia sør for Kvittinden. Den ligger i overgangen mellom snaufjellet og bjørkeskogen, og grenser primært mot fattigere vegetasjon på alle kanter, dels noe diffust mot øst og vest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Dette er en ganske sammensatt lokalitet. Det er små innslag av rike berghamre og så vidt rasmark, noe rik engpreget bjørkeskog i gjengroingsfase, litt rikmyr, samt en bekk som meandrerer rolig gjennom myr, vierkratt og sumpmark.

Artsmangfold:

De små berghamrene er stort sett fattige, men i øst ble det så vidt funnet bergveronika (CB 8549 8528) og taggbregne. Langs elva er det noe lappvierkratt og bl.a. elvesnelle. I rike myrkanter mot lia i sør forekommer rikmyrsarter som marigras, tvebostarr, hårstarr, bjønnbrodd, dvergjamne, myrsnelle, fjellsnelle, fjellfrøstjerne, fjellstarr og gulsildre. Dels samme arter går inn i flekker med åpne enger i lia på sørsiden, og der kommer også fastmarksarter som flekkmure, fjellkattefot, samt ett sted (CB 8530 8525) også marinøkkel, snøsøte og fjellbakkestjerne (sistnevnte også på CB 8517 8521) inn. En ubestemt rødskivesopp (trolig innenfor underslekt *Leptonia*, men blant de rent brunfargede, vanskelig bestembare artene) ble funnet i samme miljø.

Påvirkning/bruk, trusler:

Bekken og myra virker intakt uten spor etter inngrep. Dette må opplagt ha vært et viktig beiteområde for husdyr tidligere, men dette har praktisk talt opphørt nå. Det står nå spredte eldre bjørketrær i lia her, samt til dels tett med småvokst bjørkeskog, trolig for en del på det som tidligere har vært artsrike enger med lavalpint preg.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – B. Lokaliteten er ganske variert, artsrik og med innslag av flere kravfulle arter. Hvis gjengroingen fortsetter slik at engfloraen stort sett går tapt, så vil også verdien bli redusert til lokalt viktig – C.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, f.eks. graving eller bruk av tunge kjøretøyer på myra. I tillegg er det sterkt ønskelig å fjerne mest mulig av bjørka, både store trær og småkratt, og helst samtidig få tilbake et sterkere beitetrykk med husdyr.

Kilder:

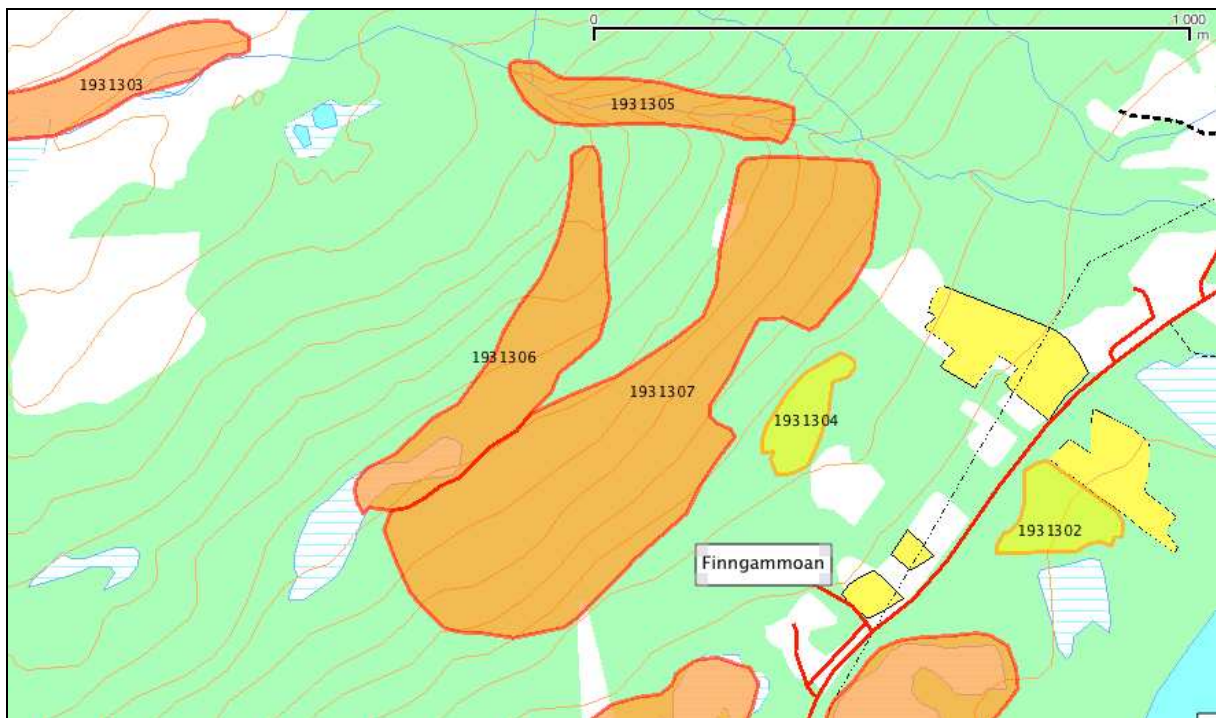
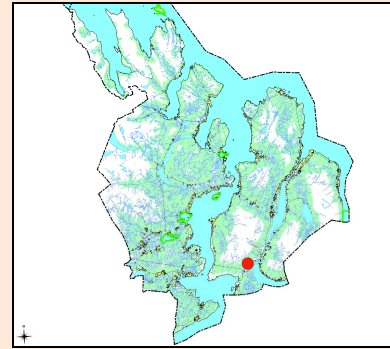
Gaarder, G. & Alvereng, P. 2008. Kvittind Alpin og Fritid. Fagutredning om biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning, rapport 2008

Bekken renner ganske rolig gjennom denne lokaliteten, med smale belter med elvesnelle i kantene og omgitt av lappvierkratt med spredte bjørketrær. Foto: Geir Gaarder.

**Lokalitetsnr 1931304 Finngammoan nord - myr,
Lenvik**

Naturtype: A05 – Rikmyr
Utforming : A0502 – Middelsrik fastmattemyr
Verdi: Lokalt viktig - C
Siste feltsjekk: 28.07.2008, Geir Gaarder –
Miljøfaglig Utredning AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger inn mot lisa litt nord for Rv 855, NØ for Finnfjordbotn. Den grenser mot fastmarksskog på alle kanter, dels nokså skarpt i sør og nord, dels noe mer diffust med kantsoner av rik fuktskog i øst og vest.

Naturtyper og vegetasjon:

Det er snakk om fastmattemyr, primært av middelsrik karakter. I tillegg kommer noe rik myrskog.

Artsmangfold:

Myra har forekomst av flere typiske rikmyrsarter som breiull, myrsnelle, strengstarr, sveltull, gulstarr, fjellfrøstjerne, marigras, myrsaulauk og småsivaks.

Påvirkning/bruk, trusler:

Myra virker ikke påvirket av grøfting. På nordsida er det et granplantefelt, mens det for det meste ellers er middelaldrende til eldre bjørkeskog rundt (dels også oreskog).

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi lokalt viktig – C. Det er snakk om ei klar rikmyr, men den er ganske lita og hittil uten funn av spesielt sjeldne eller rødlistede arter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for grøfting på og inntil myra. Dette inkluderer også all bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg på myra. Også forurensning av grunnvannet i lia ovenfor må unngås. Plantet gran ovenfor kan med fordel fjernes, men da som sagt helst uten at selve myra blir påvirket av dette.

Kilder:

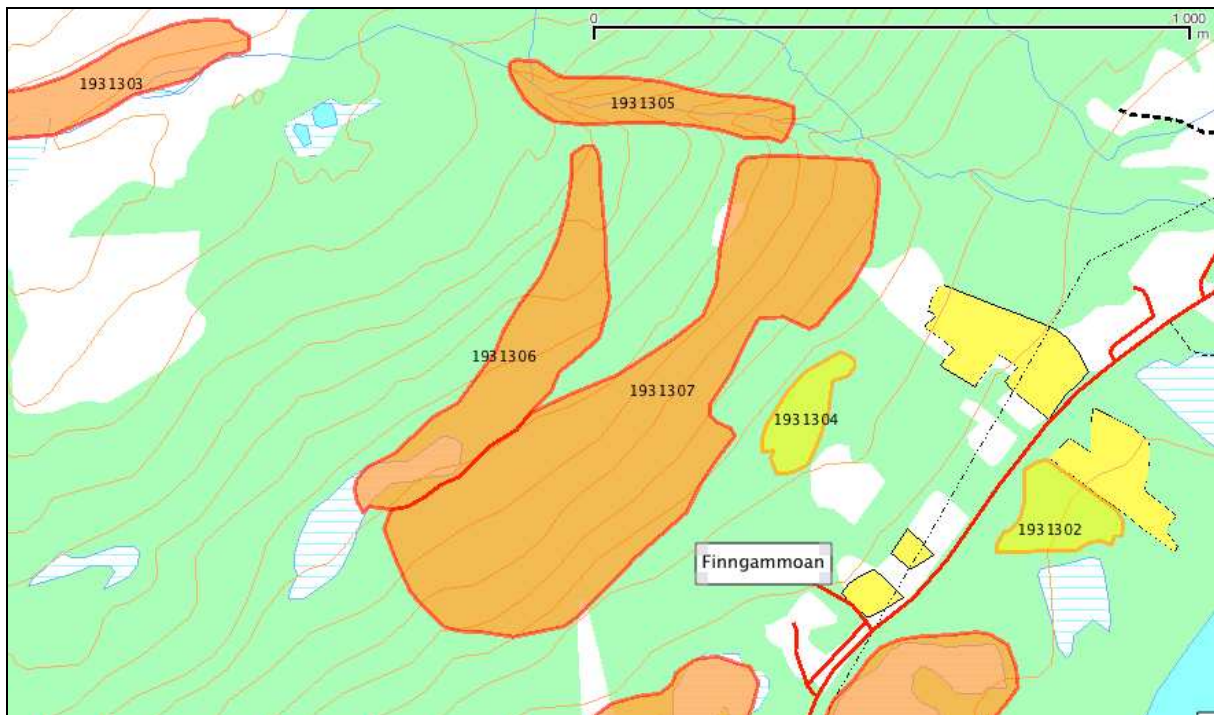
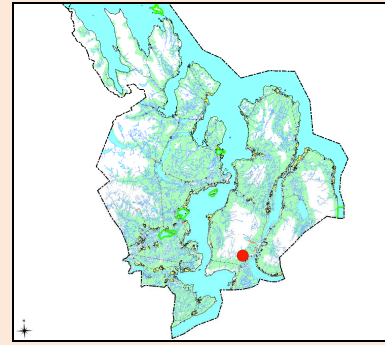
Gaarder, G. & Alvereng, P. 2008. Kvittind Alpin og Fritid. Fagutredning om biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning, rapport 2008

Deler av rikmyra med granplantefeltet i bakgrunnen. Foto: Geir Gaarder.

Lokalitetsnr 1931305 Storelva ved Storelvmoen, Lenvik

Naturtype: F09 – Bekkekløft
Utforming: F0901 - Bekkekløft
Utforming: F0902 - Bergvegg
Verdi: Viktig - B
Siste feltsjekk: 28.07.2008, Geir Gaarder – Miljøfaglig Utredning AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger oppe i lisa på nordsiden av Rv 855, NØ for Finnfjordbotn. Den har litt gradvis overgang mot mindre markert kløft i nedkant og overkant, samt nokså skarp grense mot kanten av kløfta i nord og sør.

Naturtyper og vegetasjon:

Formen er typisk for mange mindre bekkekløfter, med bratte kanter og en del mindre bergvegger. Vertikalt er det snakk om høydeforskjeller på 10-20 meter. Bekken danner ikke fossefall av betydning, men går i stryk, til dels med småfosser (1-2 meter høye). Det er noe høgstaudevegetasjon i kløfta (særlig i den sørvente lia), men også fattigere typer (småbregnepreg, dels blåbærpreget vegetasjon). Det er lite skog, men spredt innslag av bjørk og selje. Berggrunnen virker for det meste fattig, men det går tydelig et par bånd med mer kalkrike skifrige bergarter gjennom kløfta (i midtre til øvre del).

Artsmangfold:

For uten mer ordinære arter knyttet til kløfter og høgstaudemark, så kommer det inn en del tydelig

kalkkrevende arter typiske for klipper, bergvegger og dels fjellhei. Dette omfatter bl.a. taggbregne, grønnburkne, gulsildre, rødsildre, fjellstarr, hårstarr, svartopp, jåblom, rynkevier, grønnkurle, bjønnbrodd, dvergjamne, fjellveronika, svartaks, bergstarr, fjellarve, legevintergrønn, fjell-lok, svartstarr, fjellkattfot, fjellodnebregne og fjellkvitkurle. Sistnevnte opptrådte bl.a. med et eks. på CB 8617 8509, der det også ble funnet kalkkrevende moser som rødhøstmose, trollhinnemose og en ubestemt *Meesia*-art, med ca 15 eks. på CB 8603 8512, der også flere andre kalkkrevende fjellplanter forekom.

Påvirkning/bruk, trusler:

Lokaliteten virker ikke påvirket av inngrep.

Verdivurdering:

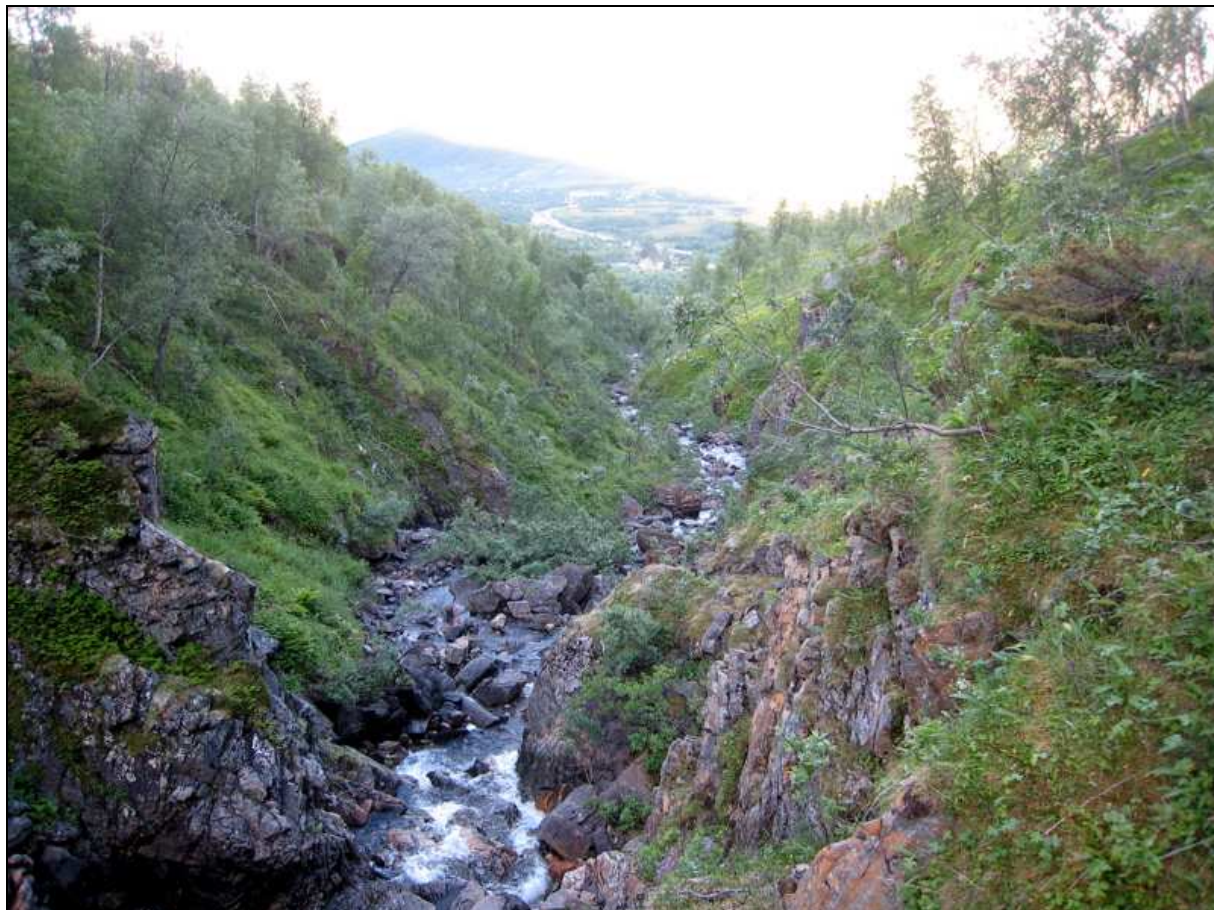
Lokaliteten får verdi viktig – B. Det er et visst potensial for rødlistearter her, om enn ikke utpreget høyt. Samtidig er det ei ganske bra utviklet bekkekløft med tilhørende elementer som bergvegger og ustabil rasmark, samt innslag av kalkrik berggrunn.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, f.eks. graving eller bruk av tunge kjøretøyer på myra. I tillegg er det sterkt ønskelig å fjerne mest mulig av bjørka, både store trær og småkratt, og helst samtidig få tilbake et sterkere beitetrykk med husdyr.

Kilder:

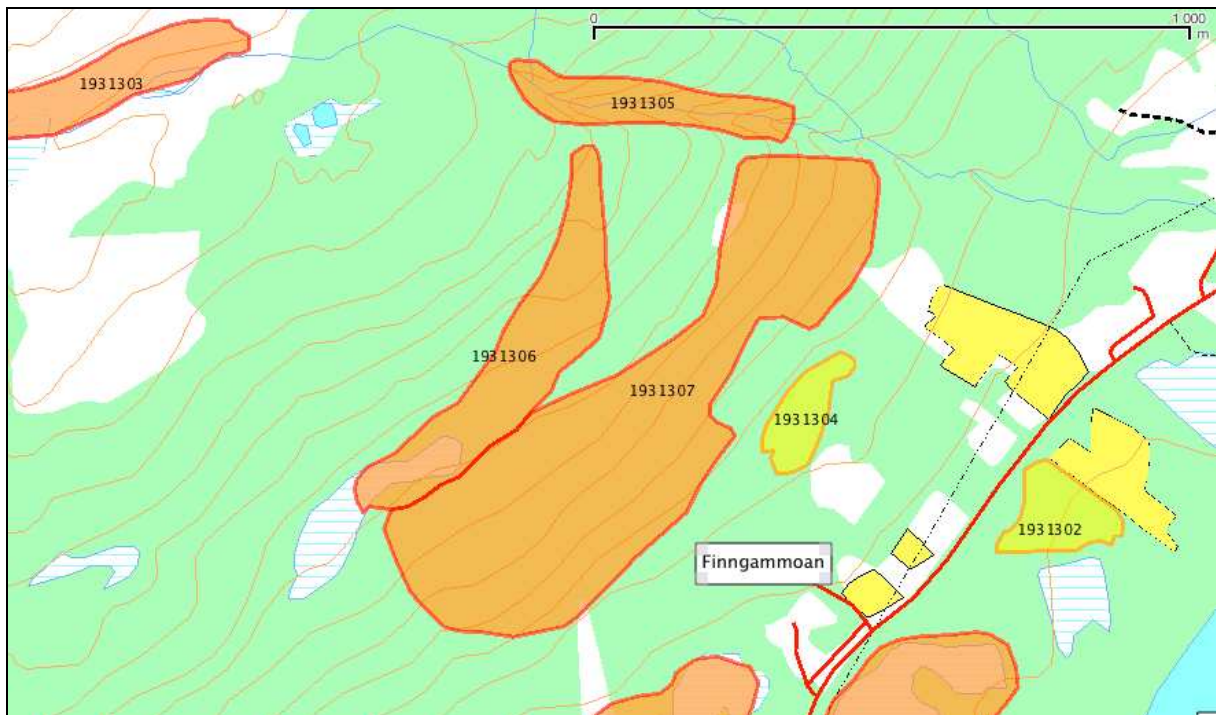
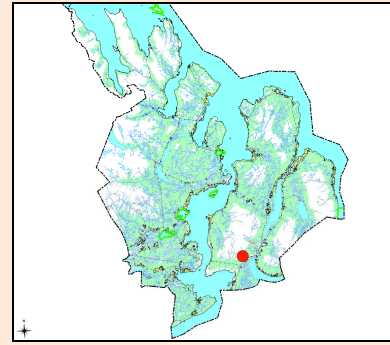
Gaarder, G. & Alvereng, P. 2008. Kvittind Alpin og Fritid. Fagutredning om biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning, rapport 2008

Kløfta sett fra øvre deler, der kantene er brattest og høyest. Vegetasjonen var rikest i dette partiet, særlig på sørsiden av kløfta (dvs i nedre, høyre bildekant). Foto: Geir Gaarder.

**Lokalitetsnr 1931306 Kråksølvberget nord for
Finngammoan, Lenvik**

Naturtype: A05 – Rikmyr
Utforming: A0502 – Middelsrik fastmattemyr
Verdi: Viktig - B
Siste feltsjekk: 28.07.2008, Geir Gaarder –
Miljøfaglig Utredning AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger oppe i lisa på nordsiden av Rv 855, NØ for Finnfjordbotn. Den grenser nokså skarpt mot fastmarksskog (høgstaudepreget) på oversiden i nord, mot fattigere fastmarksskog i øst, mot fattigere myr i vest, samt gradvis overgang mot rik skog i nedkant i sør.

Naturtyper og vegetasjon:

Området har bakkemyrer av fastmattetype, i mosaikk med rik fuktskog og fastmarksskog. Mye av myrene er typiske rikmyrer, men det er også innslag av intermedier og dels fattigmyr (generelt rikest inn mot lisa i nord). I tillegg kommer flere rike kildepregede sig.

Artsmangfold:

Myrpartiene og kildesigene har forekomst av en god del typiske rikmyrsarter. Dette omfatter også litt engmarihand (CB 8576 8450), samt flere forekomster av vierstarr (uvanlig art), sistnevnte særlig i fuktig myrpreget skog. Andre typiske arter er gulstarr, trådstarr, jåblom, svartopp, marigras, fjelltistel, fjellfrøstjerne, sveltull, bjønnbrodd, breiull, tvebostarr, tranestarr, dvergjamne, hårstarr, fjellstarr, trillingsiv, skogsiv, legevintergrønn og myrsaulauk.

Påvirkning/bruk, trusler:

Myrpartiene er ikke påvirket av grøfting. Skogen på og rundt lokaliteten er for det meste eldre bjørkeskog.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – B. Samlet sett er det snakk om et noe større areal med rike bakkemyrer, samtidig som disse opptre i blanding med til dels rik bjørkeskog. Det er potensial for flere kravfulle arter her.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for grøfting på og inntil myrpartiene og fuktskogsmiljøene. Dette inkluderer også all bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg på myra. Også forurensning av grunnvann i overkant må unngås.

Kilder:

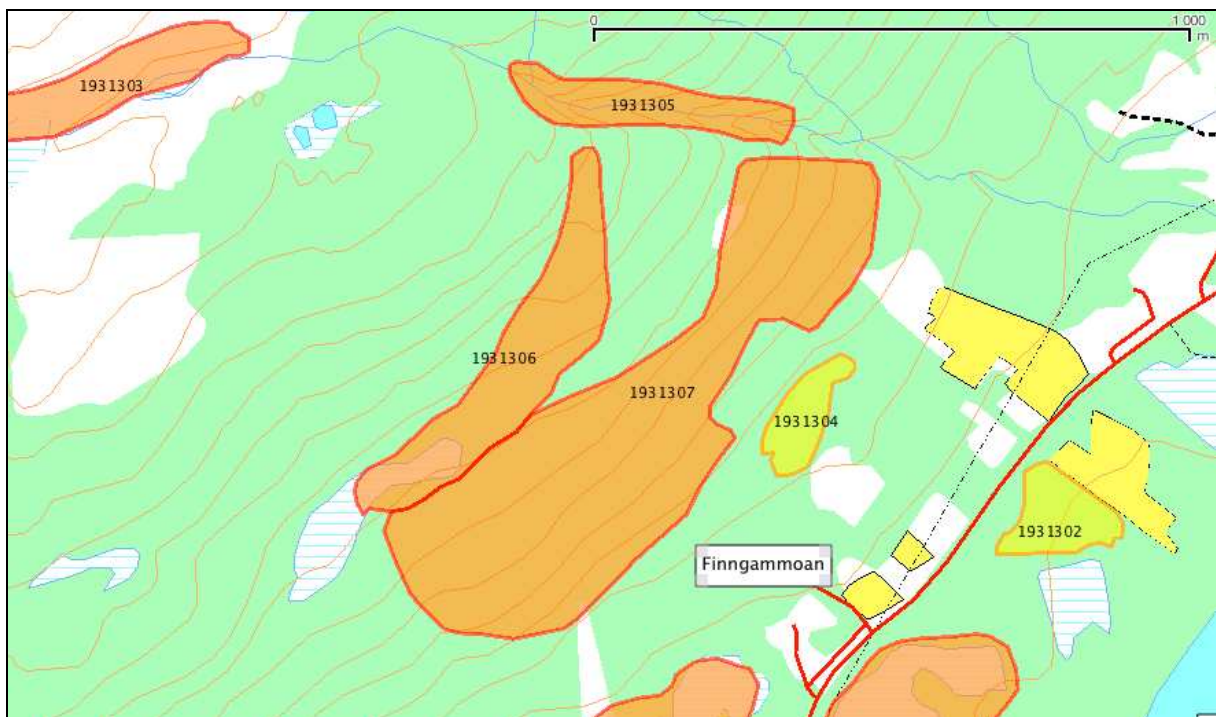
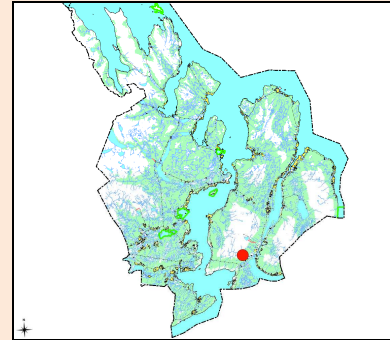
Gaarder, G. & Alvereng, P. 2008. Kvittind Alpin og Fritid. Fagutredning om biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning, rapport 2008

Deler av bakkemyrene på lokaliteten, der overgangen mot rik bjørkeskog i øvre kant kommer fram (ofte med en smal brem av lappvierkratt i overgangssona). De kvite duskene ut over myra er stort sett rikmyrsarten breiull Foto: Geir Gaarder.

Lokalitetsnr 1931307 Larsbergan ved Finngammoan, Lenvik

Naturtype:	F04 – Bjørkeskog med høgstauder, kalkskog
Utforming (60%):	F0401 – Ren høgstaudeutforming
Tilleggstype:	F03 – Kalkskog
Utforming (40%):	F0303 - Kalkbjørkeskog
Verdi:	Viktig - B
Siste feltsjekk:	28.07.2008, Geir Gaarder – Miljøfaglig Utredning AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i lisa på nordsiden av Rv 855, NØ for Finnfjordbotn. Den grenser nokså diffust mot rikmyr i overkant (lokalitet 7), diffust mot myr i nedkant, dels skarpt mot granplantefelt, samt mer usikre grenser mot antatt fattigere skog i øst og vest.

Naturtyper og vegetasjon:

Bjørkeskog dominerer i lia (unntatt i granplantefeltene), med innslag av selje, og lokalt en del gråor. Dels er det snakk om frodig og høyvokst høgstaudeskog, men i partier (særlig sett i øvre del av lokaliteten) også mer lavvokste, urterike partier med kalkskogspeg.

Artsmangfold:

Høgstaudeskogen har typiske arter som turt, strutseving, mjødurt, skogstjerneblom mv. I tillegg ble det

i øst også lokalt funnet skogsvinerot. Dette er en sørlig, varmekjær art med nordgrense i Tromsø, og den har tidligere trolig ikke vært påvist i Lenvik kommune. De mer lågurtpregede partiene har bl.a. arter som legevintergrønn, teiebær og hengeaks. I tillegg kommer innslag av rikmyrsarter, inkludert fjellfrøstjerne og jåblom.

Påvirkning/bruk, trusler:

Et par granplantefelt forekommer som sagt i nedre del av lia, i midtre/østre del av området. Ellers har det lokalt i nedre deler av lia også vært hogd noe skog i nyere tid. For øvrig er det mest eldre skog (i aldersfase), med litt dødt trevirke.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – B. Enkelte sjeldne og kravfulle arter opptrer og det er potensial for flere slike.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene er avhengig av at skogen ikke blir flatehogd, og en bør også unngå gjennomhogst på deler av området. Unntaket er granplantefeltene som med fordel kan sluttavvirkes og der en får tilbake naturlig, stedegen lauvskog etterpå.

Kilder:

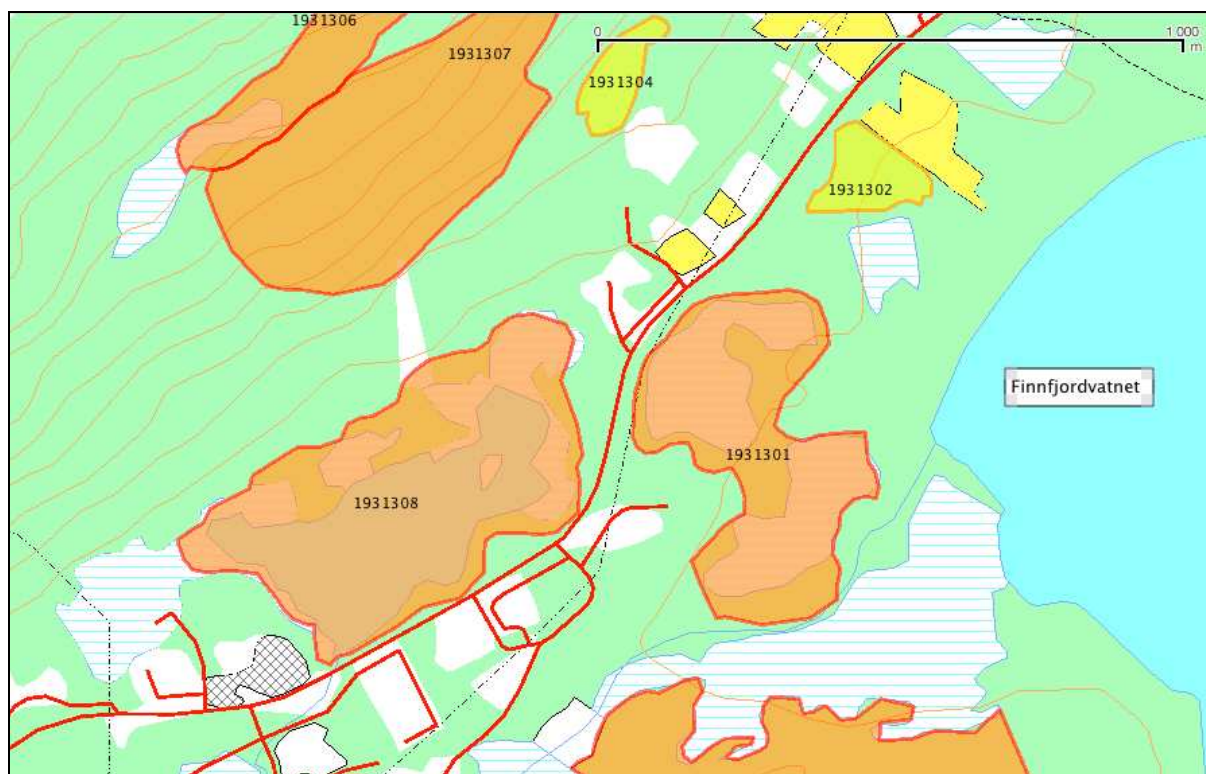
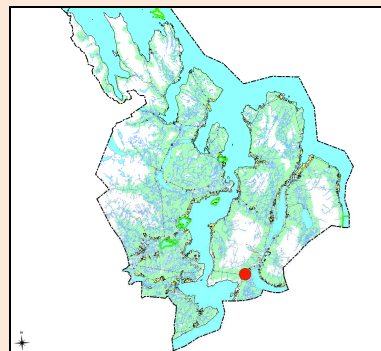
Gaarder, G. & Alvereng, P. 2008. Kvittind Alpin og Fritid. Fagutredning om biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning, rapport 2008

Lavvokst, lågurtpeget og artsrik bjørkeskog i øvre deler av lokaliteten, dels i overgang mot rikmyr. Lenger nedover i lia blir feltsjiktet vesentlig mer høyvokst og frodig. Foto: Geir Gaarder.

Lokalitetsnr 1931308. Botnvatnet, Lenvik

Naturtype: E08 – Rik kulturlandskapssjø.
Utforming (60%): E0801 – Næringsrik utforming
Verdi: Viktig - B
Siste feltsjekk: 28.07.2008, Geir Gaarder –
Miljøfaglig Utredning AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger rett på nordsiden av Rv 855, i østkant av industriområdet på Finnfjordbotn. Den grenser dels skarpt mot veg/industriareal i sør og vest, dels mer diffust mot myr og skog i nord og øst. En del myr er under litt tvil inkludert i lokaliteten.

Naturtyper og vegetasjon:

Vannet er ikke grundig undersøkt, men antas å være mesotroft til svakt eutroft. Det er lokalt noe flytebladvegetasjon i østre deler, samt også langskuddvegetasjon. Myrpartiene i nord og øst er for det meste fastmattemyrer, dels av rik karakter, dels intermediær myr.

Østre del av Botnvatnet. Belter med nøkkeroser kan sees flytende på vannflata. Det er primært kvit nøkkerose, men et par bestand av soleinøkkerose ble også observert. Foto: Geir Gaarder.

Artsmangfold:

Myrpartiene inneholder en del typiske arter for intermediær og rik fastmattemyr, uten at dette er sjekket opp i særlig grad (med arter som myrklegg, sveltull, fjellfrøstjerne, breiull). Av langskuddplanter forekommer i det minste nøkketjønna, mens flytebladvegetasjonen både omfatter noe kvit nøkkerose (underart ikke sjekket) og soleinøkkerose, begge ganske sjeldne arter i regionen. I tillegg kommer et rikt fugleliv (selv om datagrunnlaget er dårlig). Under eget besøk ble bl.a. toppand (5-10 indiv), rødstilk (1 indiv), grønnstilk (2 indiv) og fiskemåke (2-3 indiv) sett, men det bør ganske opplagt forekomme en god del flere arter våtmarksfugl her, ikke minst blant svømmefugl (ender, dykkere, lommer). Lappfiskand (VU) ble registrert på vannet våren 2010 (Jan Oskar Granheim pers.med).

Påvirkning/bruk, trusler:

Det er mulig vatnet er litt påvirket av forurensning, men dette er trolig forholdsvis beskjedent. Ellers virker den fysiske påvirkningen liten, mens beliggenheten tilsier at den er noe utsatt for forstyrrelser fra folk.

Verdivurdering:

Lokaliteten får under noe tvil verdi viktig – B. Som naturtype virker dette ut fra eksisterende kunnskap korrekt. Som viltlokalitet er det derimot mulig verdien burde vært satt høyere, men dette kreves i så tilfelle bedre datagrunnlag, særlig om hekkebestanden av våtmarksfugl, men kanskje også som betydning for trekkende fugl.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

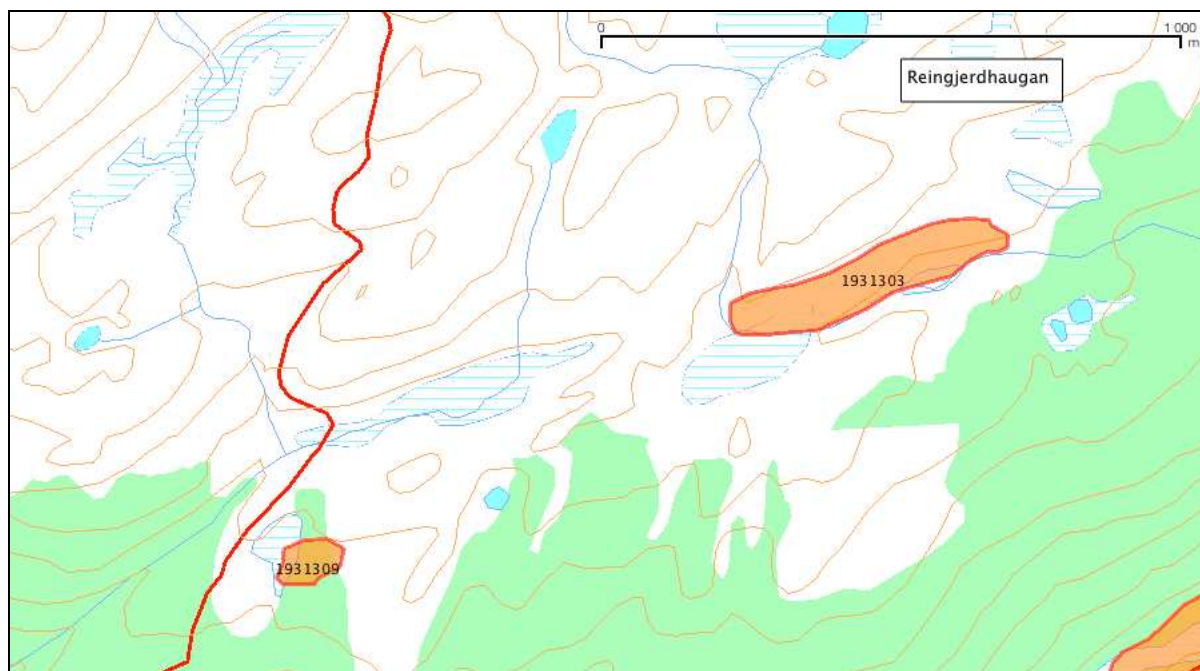
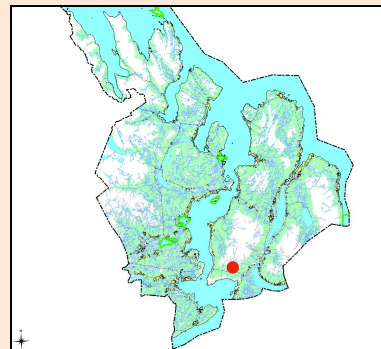
Det er viktig å unngå forstyrrelser av fuglelivet, både i hekketida og under trekket. Det bør derfor ikke tilrettelegges for ferdsel annet enn på avgrensede punkt på sørsida av vatnet. Samtidig må en unngå ødeleggelser (fysiske inngrep) både av selve vatnet, tilhørende myrpartier og øvrige kantsonemiljøer rundt. Det er også viktig å unngå forurensning, særlig av giftstoffer.

Kilder:

Gaarder, G. & Alvereng, P. 2008. Kvittind Alpin og Fritid. Fagutredning om biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning, rapport 2008.

Lokalitetsnr 1931309 Reingjerdehaugan ved Innerkvanntoa, Lenvik

Naturtype:	A05 – Rikmyr
Utforming (60%):	A0502- Middelsrik fastmattemyr
Tilleggstype:	F03 - Kalkskog
Utforming (40%)	F0303 - Kalkbjørkeskog
Tilleggstype:	E06 – Viktig bekkedrag
Utforming (40%)	E0601 – Meandrerende parti med naturlig kantsone
Verdi:	Viktig - B
Siste feltsjekk:	28.07.2008, Geir Gaarder – Miljøfaglig Utredning AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på Kistefjellet øst for Finnsnes, i lia sør for Kvittinden. Den ligger i overgangen mellom snaufjellet og bjørkeskogen, og grenser primært mot fattigere vegetasjon på alle kanter, dels noe diffust mot øst og vest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Dette er en ganske sammensatt lokalitet. Det er små innslag av rike berghamre og så vidt rasmark, noe rik engpreget bjørkeskog i gjengroingsfase, litt rikmyr, samt en bekk som meandrerer rolig gjennom myr, vierkratt og sumpmark.

Artsmangfold:

De små berghamrene er stort sett fattige, men i øst ble det så vidt funnet bergveronika (CB 8549 8528) og taggbregne. Langs elva er det noe lappvierkratt og bl.a. elvesnelle. I rike myrkanter mot lia i

sør forekommer rikmyrsarter som marigras, tvebostarr, hårstarr, bjønnbrodd, dvergjamne, myrsnelle, fjellsnelle, fjellfrøstjerne, fjellstarr og gulsildre. Dels samme arter går inn i flekker med åpne enger i lia på sørsiden, og der kommer også fastmarksarter som flekkmure, fjellkattfot, samt ett sted (CB 8530 8525) også marinøkkel, snøsøte og fjellbakkestjerne (sistnevnte også på CB 8517 8521) inn. En ubestemt rødskivesopp ble funnet i samme miljø.

Påvirkning/bruk, trusler:

Bekken og myra virker intakt uten spor etter inngrep. Dette må opplagt ha vært et viktig beiteområde for husdyr tidligere, men dette har praktisk talt opphørt nå. Det står nå spredte eldre bjørketrær i lia her, samt til dels tett med småvokst bjørkeskog, trolig for en del på det som tidligere har vært artsrike enger med lavalpint preg.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – B. Lokaliteten er ganske variert, artsrik og med innslag av flere kravfulle arter. Hvis gjengroingen fortsetter slik at engfloraen stort sett går tapt, så vil også verdien bli redusert til lokalt viktig – C.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, f.eks. graving eller bruk av tunge kjøretøyer på myra. I tillegg er det sterkt ønskelig å fjerne mest mulig av bjørka, både store trær og småkratt, og helst samtidig få tilbake et sterkere beitetrykk med husdyr.

Kilder:

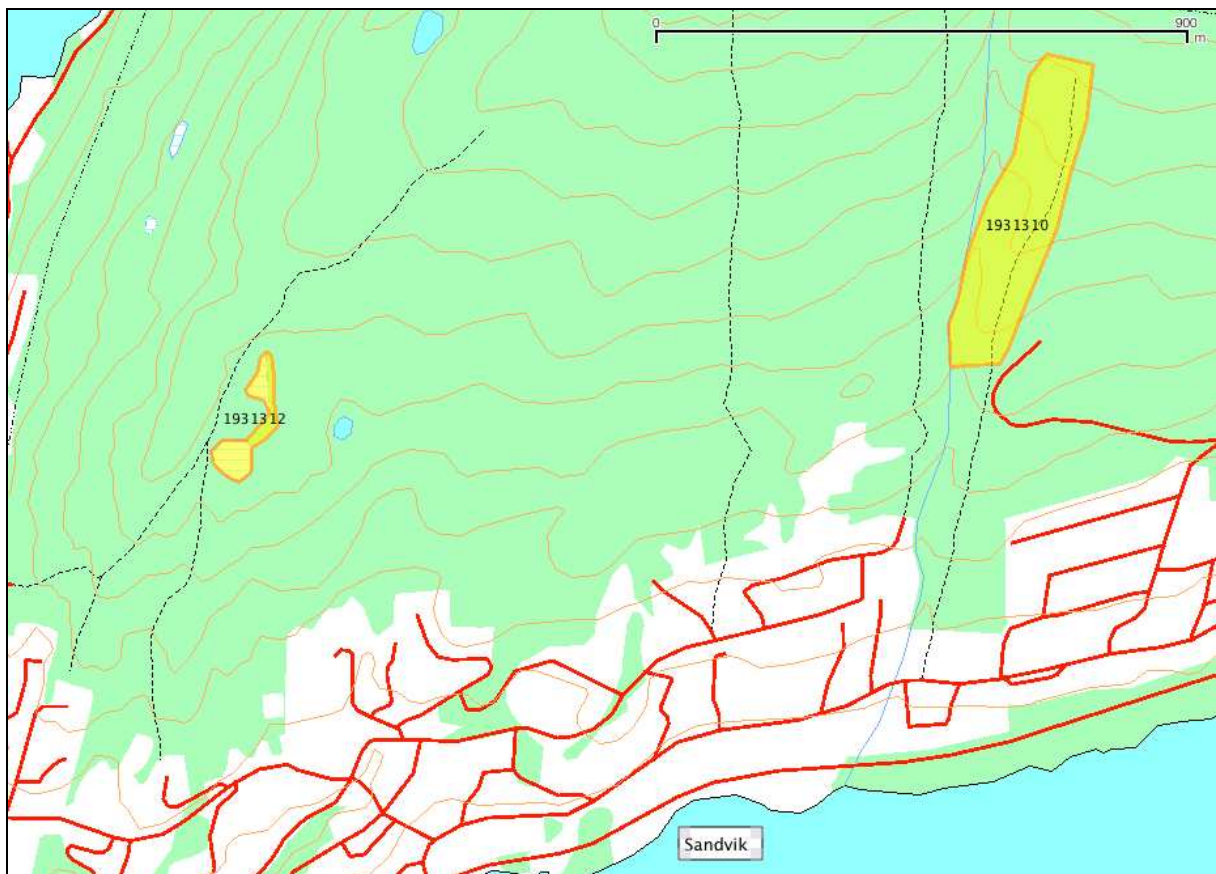
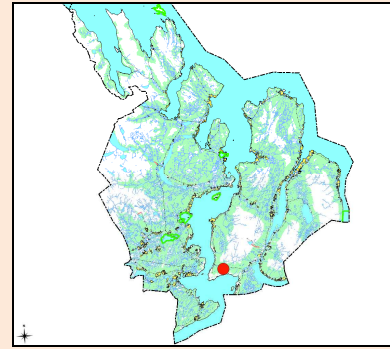
Gaarder, G. & Alvereng, P. 2008. Kvittind Alpin og Fritid. Fagutredning om biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning, rapport 2008

Artsrik, lågurtpreget engbjørkeskog med en blanding av engplanter, fjellplanter og rikmyrsplanter. Foto: Geir Gaarder.

Lokalitetsnr 1931310 Nedre Sandviklia, Lenvik

Naturtype: A05 – Rikmyr
Utforming A0502 - Middelsrik fastmattemyr
Verdi: C
Siste feltsjekk: 03.09.2010, Ingve Birkeland –
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrønsing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i hellende terreng med sørvendt eksponering og ligger mellom Sandvikelva og Sandviklia alpinanlegg. Det går en tursti gjennom deler av lokaliteten. Den grenser for det meste mot fastmarksskog på de fleste kanter, til dels ganske skarpt ned mot Sandvikelva. Berggrunnen er en del av Kjerstifjellformasjonen som består av kalkspatmarmor, grafittførende, båndet stedvis dolomittisk, og stedvis med grønnsteinslag. Berggrunnen gir en basisk jordvæske og dette gjenspeiles i vegetasjonen i lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om bakkemyr med middelsrik fastmattemyr karakter (A0502). Det er rike innslag, særlig i øvre kantsoner, mens det går mer over i intermedieær myr i nedre og sørvestre deler. Det er også inkludert litt ordinær fastmarksskog av arronderingsmessige hensyn i lokaliteten. Fuktskogen i kantsonene er for det meste av rik karakter.

Utsikt over deler av den rikmyra ved Sandvikelva nedre del. Bildet er tatt på stien i nedre deler av myra, der det er overgang mot krattskog i et gjengroingsstadium. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Myra har forekomst av en god del typiske rikmyrsarter. Rikmyrsspesialisten lappmarihånd ble det funnet noen individer av i den midtre delen av lokaliteten. Andre typiske arter er gulstarr, trådstarr, jåblom, svartopp, harerug, dystarr, marigras, fjelltistel, fjellfrøstjerne, sveltull, bjønnbrodd, småsivaks, tvebostarr, strengstarr, fjellsnelle, rundstarr, trådsiv, gulsildre, dvergjamne, flekkmarihånd og myrsaulauk.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Myra virker ikke påvirket av grøfting. Spor etter beiting og slått er også vanskelig å finne nå. Skogen på og rundt lokaliteten er for det meste middelaldrende, ordinær bjørkeskog. Det går en tursti delvis gjennom lokaliteten. Utvidelse av alpinanlegget med barmarkskjøring vil kunne føre til kjørespor og endre vannbalansen i området.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – C. Dette fordi det er snakk om ei liten men relativt godt utviklet og intakt rikmyr i låglandet, som har forekomst av enkelte kravfulle og uvanlige arter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

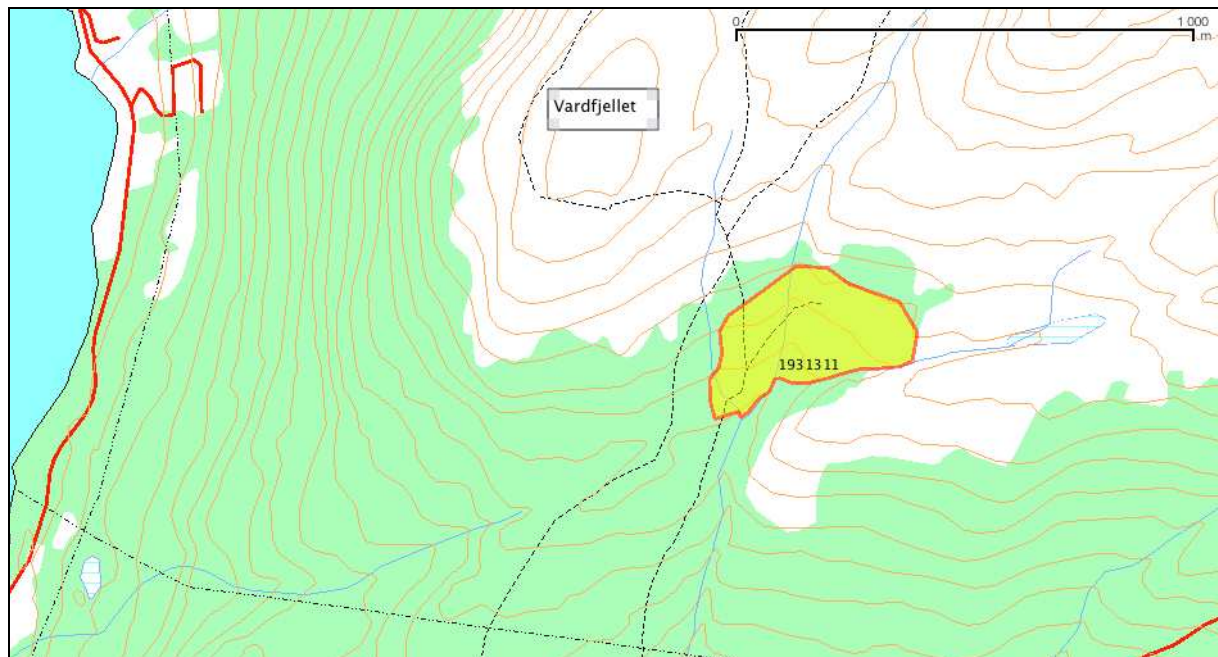
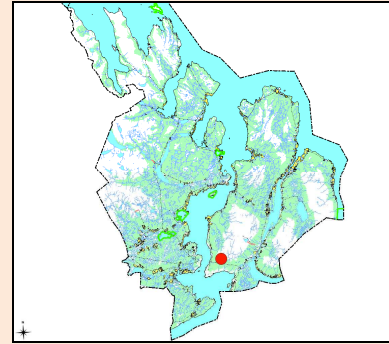
For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for grøfting på og inntil myra. Dette inkluderer også all bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg på myra. Også forurensning av grunnvann i kantene må unngås.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931311 Øvre Sandvikelva, Lenvik

Naturtype: A05 – Rikmyr
Utforming (60%): A0502 - Middelsrik fastmattemyr
Verdi: B
Siste feltsjekk: 03.09.2010, Ingve Birkeland –
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten har en sørvendt eksponering og ligger i en forsenkning ved skoggrensen i øvre deler av Sandvikelva, ovenfor Sandviklia alpinanlegg. Berggrunnen er en del av Kjerstifjellformasjonen som består av kalkspatmarmor, grafittførende, båndet stedvis dolomittisk, og stedvis med grønnsteinslag. Berggrunnen gir en basisk jordvæske og dette gjenspeiles i vegetasjonen i lokaliteten. Den grenser for det meste mot fastmarksskog på de fleste kanter, til dels ganske skarpt ned mot Sandvikelva.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om fastmattemyr, der mye har middelsrik karakter (A0502). Det er noen ekstremrike innslag, særlig i de øvre og midtre delene, mens det går mer over i intermedier myr i nedre deler. Det er også inkludert litt ordinær fastmarksskog av arronderingsmessige hensyn i lokaliteten. Fuktskogen i kantsonene er for det meste av middelsrik karakter.

Artsmangfold:

Myra har forekomst av en god del typiske rikmyrsarter. Ekstremrike arter som svartstarr, sotstarr, trillingsiv, gulsildre, myrsauløk, blankstarr ble funnet i de midtre og øvre delene. Av andre arter som også indikerer at det er en rikmyr er: Bjønnbrodd, fjelltistel, fjellsnelle, dvergjamne, fjellfrøstjerne, gulstarr, svarttopp, snøbakkestjerne og fjelltettegress. Spredte forekomster av rynkevier, bleikvier,

svartvier, sølvvier og grønnvire vokste i kantvegetasjonen. Tidligere kartlegginger har også registrert andre kalkkrevende arter som: grønnburkne, fjellsmelle, bergveronika, tvillingsiv, snøsildre, tuesildre, klubbesstarr og taigastarr i lokaliteten.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Myra virker ikke påvirket av grøfting. Det er ingen spor etter slått og det er lite beiting i området. Skogen rundt lokaliteten er for det meste middelaldrende, ordinær fjellbjørkeskog.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – B. Dette fordi det er snakk om ei litt større, ganske godt utviklet og intakt rikmyr som har forekomst av flere kravfulle og uvanlige arter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for grøfting på og inntil myra. Dette inkluderer også all bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg. Også forurensning av grunnvann i kantene må unngås.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

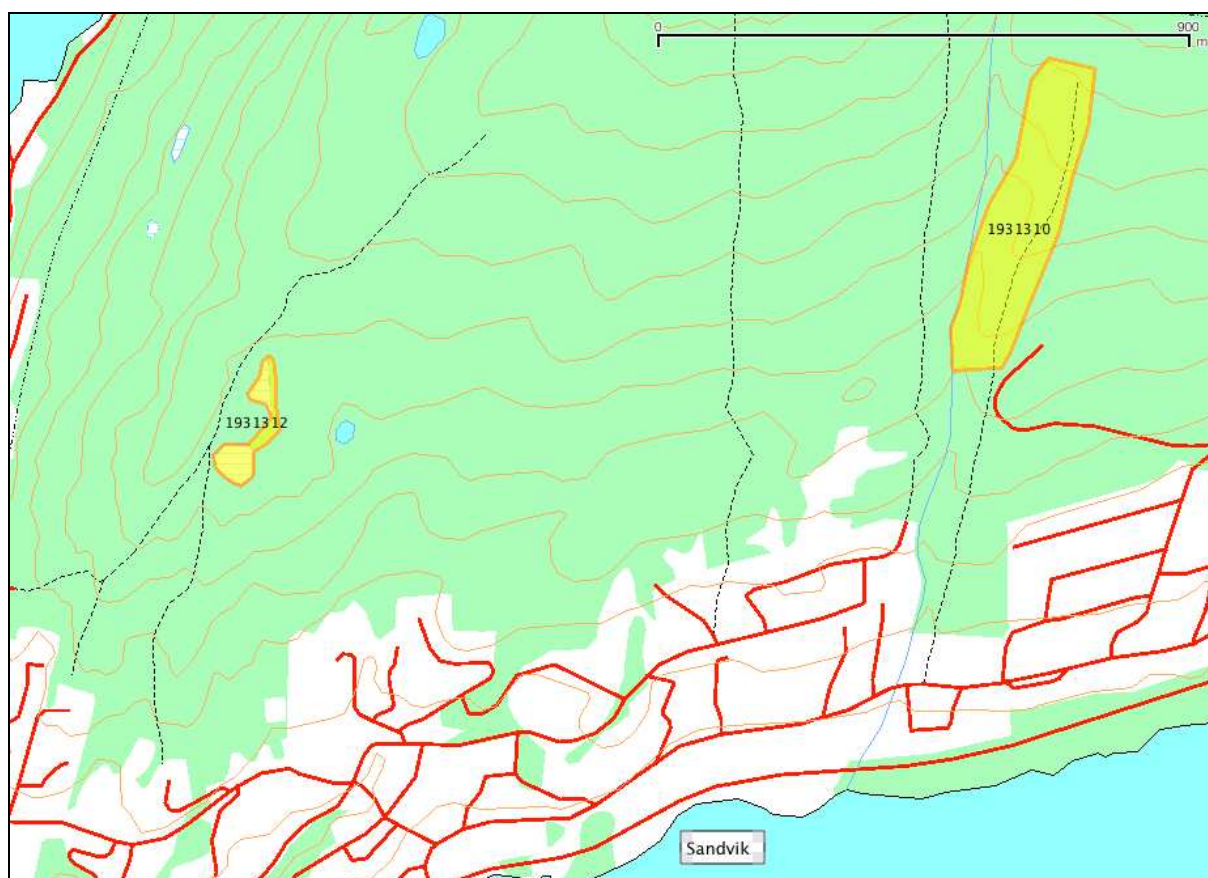
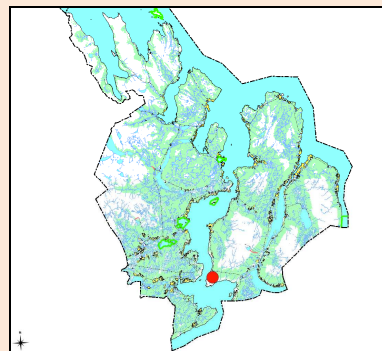
Lundberg, T. 2007. Kartlegging av biologisk mangfold i ytre Midt-Troms. Resultater Lenvik kommune. Prosjektrapport 2007.

Utsikt over deler av rikmyra ved Sandvikselva øvre del. Fotografert fra en høde ovenfor alpinanlegget. Foto: Ingve Birkeland.

Lokalitetsnr 1931312 Rødmyra, Lenvik

Naturtype: A05 – Rikmyr
Utforming (60%): A0502 - Middelsrik fastmattemyr
Verdi: C
Siste feltsjekk: 31.08.2010, Ingve Birkeland –
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i lia sørøst for Nygårdsplatået, like ved turstien som går opp til Varden. Den grenser for det meste mot fastmarksskog på de fleste kanter, til dels ganske skarpt, dels med en brem av rik fuktskog/myrskog i kanten. Området består av småkoller og små myrdrag med omkransende bjørkeskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Rødmyra er en fastmattemyr med middelsrik-rik karakter. Dels er spredte ekstremrike innslag, flere steder på myra. Av hensyn til avgrensingene til lokaliteten er det også inkludert litt ordinær fastmarksskog. I kantsonene er det fuktskog som for det meste er av rik karakter.

Artsmangfold:

Myra har forekomst av en god del typiske rikmyrsarter. Karakterarter for ekstremrike og rike myrer som hodestarr, gulstarr, blankstarr, myrsaueløk, fjellfrøstjerne og tvillingsiv ble funnet spredt i lokaliteten. Andre typiske arter er bjønnbrodd, dvergjamne, sveltull, hvitmure, fjelltistel.

Påvirkning/bruk, trusler:

Myra er ikke påvirket av grøfting. Det er ingen spor etter beiting og slått. Skogen på og rundt lokaliteten er for det meste middelaldrende, ordinær bjørkeskog. Det går en tursti vest for lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – C. Dette fordi det er snakk om ei mindre men relativt godt utviklet og intakt rikmyr i låglandet, som har forekomst av enkelte kravfulle og uvanlige arter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for grøfting på og inntil myra. Dette inkluderer også all bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg på myra. Også forurensning av grunnvann i kantene må unngås.

Kilder:

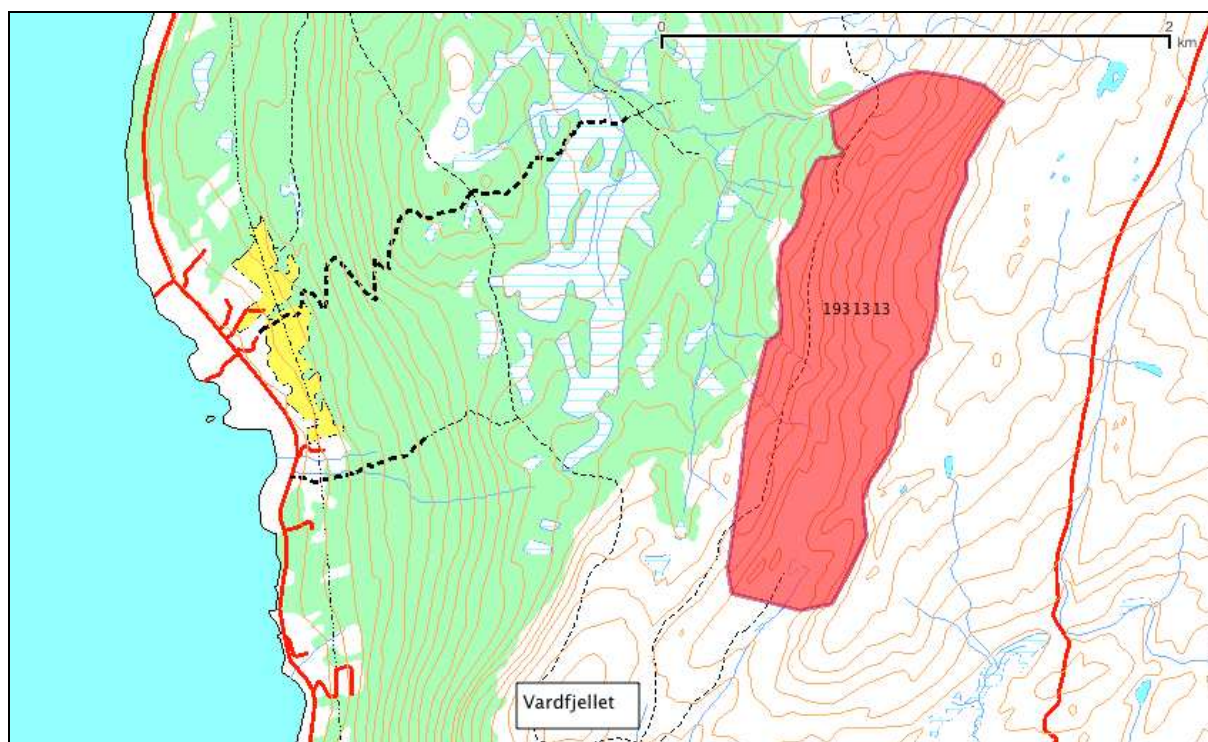
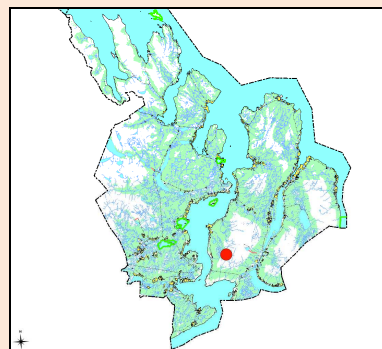
Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Utsikt over deler av den Rødmyra. Det er en rikmyr av middels karakter som er kranset av en ordinær bjørkeskog. Bildet er tatt ved stien i nedre deler av myra hvor det er overgang mot krattskog i et gjengroingsstadium. Foto: Ingve Birkeland.

Lokalitetsnr 1931313 Vardeaksla, Lenvik

Naturtype:	C01 – Kalkrike områder i fjellet
Utforming (80%):	C0103 - Snøleie
Tilleggstype:	A05 - Rikmyr
Utforming (20%):	A0502 – Middelsrik fastmattemyr
Verdi:	A
Siste feltsjekk:	31.08.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten har en vestlig eksponering og ligger nord for Vardfjellet. Det er et relativt stort område over tregrensen som strekker seg langs hele den vestvendte skråningen til Vardeaksla. Lokaliteten ligger i et belte hvor berggrunnen består av kalkspatmarmor i Kjerstifjellformasjonen i et område hvor den er grafittførende, båndet, stedvis dolomittisk, og stedvis med grønnsteinslag. Dette er en berggrunn som avgir ioner til jordvannet som igjen danner grunnlag for de kalkkrevende artene som ble registrert i lokaliteten.

Oversikt av Vardeaksla i bakgrunnen. Lokaliteten ligger i den vestvendte skråningen som man kan se som et lysegrønt bånd som strekker seg nordover i bildet. Vegetasjonen er i all hovedsak snøleier som svært godt gjenspeiler hvordan den basiske berggrunnen (Kjerstifjellformasjonen) går i en nord-sør retning.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Dette er et større kalkrikt område i fjellet med flere snøleieutforminger (T). Det er ingen klare avgrensinger mellom rike engsnøleier av *fjellsolleie-fjellrapp-utforming (T3b)* og rike våtsnøleier av *sildre-snølarve-utforming (T9a)*. I nedkanten av snøleiene/skråningen er det noen fastmattemyrer. Dette er *middelsrike fastmattemyrer (M2)* med ekstremrike innslag.

Artsmangfold:

Fjellsolleie-fjellrapp snøleiene er artsrike og har en variert utforming. Vanlige arter er marinøkkel, fjellrapp, fjellkvitkurler, grønnkurler, bakkesøte, bleiksøte, snøbakkestjerne, fjellok, hestespreng, snøsøte, sølvkattfot (NT), fjellmarikåpe, bjønnbrodd, fjellfrøstjerne, harerug, fjellsyre, fjelltistel, setergråurt, dverggråurt, fjellkråkefot, fjellfiol, fjelltettegress. Myra har forekomst av en god del typiske rikmyrsarter. Ekstremrike arter som sotstarr, svartstarr, gulsildre og gulstarr ble funnet på myra. Andre typiske arter er: jåblom, svartopp, sveltull, bjønnbrodd, småsivaks, tvebostarr, strengstarr, fjellsnelle og dvergjamne. Det er en gammel registrering fra 1905 av lapphøstmose *Orhothecium lapponicum* (EN) på Kistefjellet, men den er ikke koordinatfestet.

Påvirkning/bruk, trusler:

Lokaliteten er i stor grad urørt. Eneste påvirkning er beite fra husdyr og tamrein. Beitetrykket på Lenvikhalvøya er svært redusert i forhold til det tidligere beitetrykket. Da lokaliteten ligger ovenfor tregrensen er du usikkert hvilken betydning redusert beiting vil ha for kvaliteten på lokaliteten. Beitebetinga vegetasjon vil trolig gå tilbake på sikt.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A. Dette fordi det er snakk om et større, godt utviklet og intakt kalkrikt område i fjellet, som har forekomst av enkelte kravfulle og uvanlige arter. Det var ikke fokus på moser, lav og sopp ved denne kartleggingen. Lokaliteten har stort potensiale for flere sjeldne og kravstore arter innenfor disse organismegruppene.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for grøfting og veibygging. Dette inkluderer også all bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg må unngås.

Kilder:

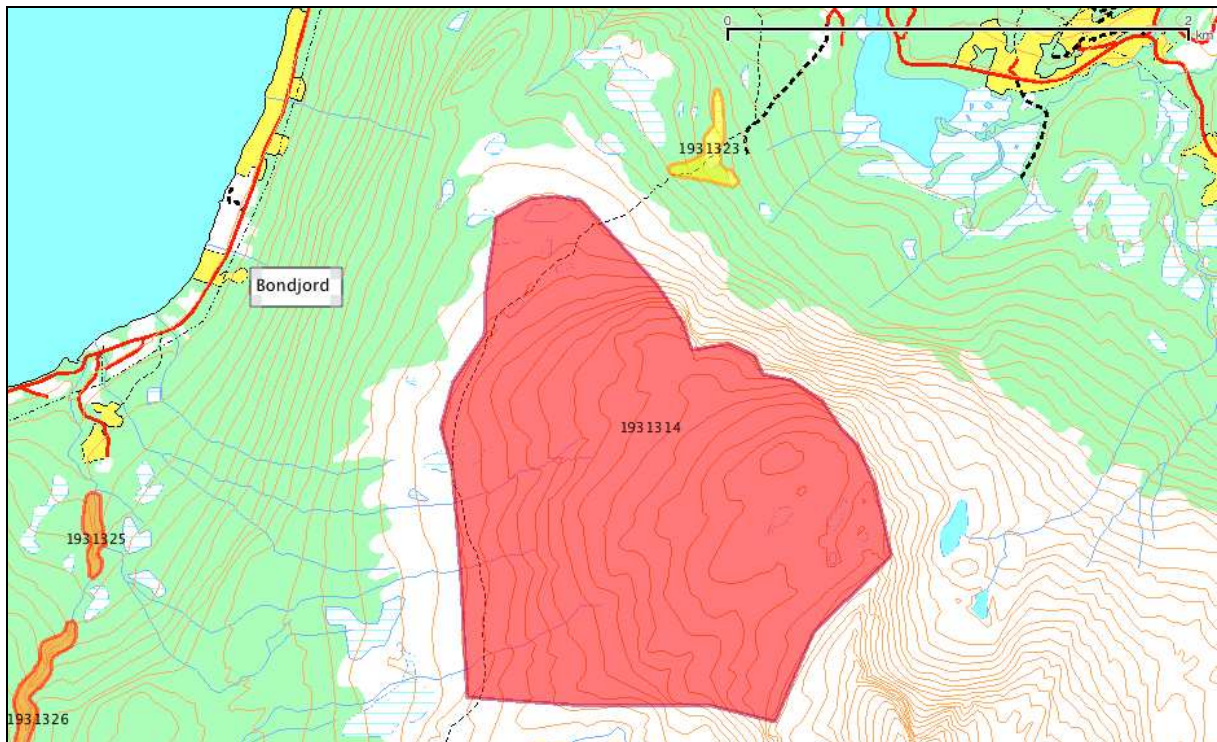
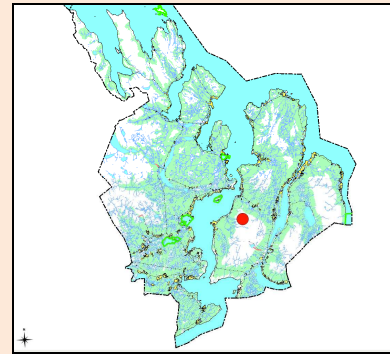
Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Representativt område i lokaliteten med rikmyr og snøleievegetasjon ved Vardeaksla. Bildet er tatt ved den sørlige avgrensingen av lokaliteten. Innfelt marinøkkel som vokste rikelig i lokaliteten. Foto: Ingve Birkeland.

Lokalitetsnr 1931314 Nordheia, Lenvik

Naturtype:	C01 – Kalkrike områder i fjellet
Utforming:	C0101 - Rabbe
Utforming:	C0102 - Leside
Utforming:	C0103 – Snøleie
Utforming:	C0104 – Bergknaus or rasmark
Tilleggstype:	A – Myr og kilde
Utforming:	A0602 – Kilder i fjellet
Verdi:	A
Siste feltsjekk:	01.09.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i lia på Nordheia nord på Kistefjellmassivet. Lokaliteten har hovedsakelig en nordlig-nordvestlig eksponering, men da lokaliteten er relativt stor er det flere ulike eksponeringer som gir grunnlaget for de ulike utformingene. Den grenser for det meste mot fastmarksskog (fjellbjørkeskog) på de fleste kanter og mot fjell. Avgrensingen i sør er noe usikker da dette området ikke er undersøkt, men trolig innehar dette området samme naturkvaliteter. Lokaliteten ligger i et belte hvor berggrunnen består av kalkspatmarmor i Kjerstifjellformasjonen og hvor den er grafittførende, båndet, stedvis dolomittisk, og stedvis med grønnsteinslag. Dette er berggrunn som forvitrer lett og som avgir mye ioner til jordvannet som igjen gir grunnlag for basekrevende arter i lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Dette er et større kalkrikt område i fjellet med flere utforminger med glidende overganger. Av

rabbevegetasjon (R) er det utforminger som *greplyng-fjellpryd (R1a)*, *reinrose-gras-lav rabb (R3)* og *rabbesiv (R5a)*. I nedre deler av lokaliteten er det lesidevegetasjon (S) med en mer *humid utforming (S3b)* med stort innslag av blåbær, krekling og dvergbjørk. Av snøleivevegetasjon (T) er det ingen klare avgrensinger mellom rike engsnøleier av *fjellsolleie-fjellrapp-utforming (T3b)* og rike våtsnøleier av *sildre-snøarve-utforming (T9a)*. Det går noen fuktsig fra kildeområder i fjellet (A0602) som har en frodigere vegetasjon med flere basekrevende arter.

Artsmangfold:

Artsinventaret varierte i de ulike utformingene. Den mest artsrike utformingen var kildeområdene og fuktsigene nedenfor. I disse utformingene vokste kalkkrevende arter som: gulstarr, sotstarr, svartstarr, tvebustarr, trådstarr, dystarr, jåblom, svarttopp, marigras, fjelltistel, fjellfrøstjerne, bjønnbrodd, harerug, bakkesøte, bjønnbrodd, ljåblom, strengstarr, fjellsnelle, myrtevier, polarvier, rynkevier, dvergjamne og myrsaulauk. Det er en gammel registrering fra 1905 av lapphøstmose *Orchothecium lapponicum* (EN) på Kistefjellet, men den er ikke koordinatfestet. Det var en god del mose og lav i fuktsigene, men disse ble ikke artsbestemt. I tillegg ble det registrert andre fjellplanter som lusegras, blåklokke, hestespreng, fjellburkne, fjellskrinneblomst, knoppsildre, snøildre, perlevintergrønn, finnskjegg, fjellgulaks, svartaks. I tillegg ble det registrert noen områder med snøsoleie (NT) og et område med noen individer av kalktelg som er en art som primært bare finnes svært kalkrikt. Rabbene var mer artsfattige med arter som rabbesiv, moselyng, reinrose, grepplyng, fjellpryd, stivstarr, fjellsmelle og fjelltjæreblom.

Påvirkning/bruk, trusler:

Lokaliteten er mer eller mindre urørt. Det går en tursti gjennom nedre del av lokaliteten. Det er noe beite av sau. I 2010 har det også vært rein som har beitet i området.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi svært viktig – A. Dette fordi det er snakk om et større kalkrikt område i fjellet som er godt utviklet og som har forekomst av enkelte kravfulle og sjeldne arter. Det var ikke fokus på moser, lav og sopp ved denne kartleggingen. Lokaliteten har stort potensiale for flere sjeldne og kravstore arter innenfor disse organismegruppene.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep i lokaliteten.

Kilder:

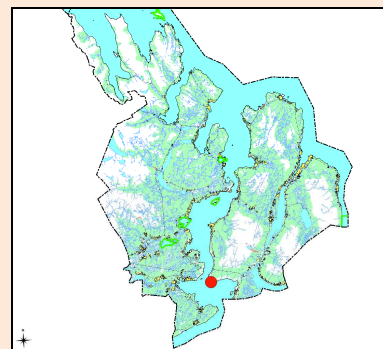
Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

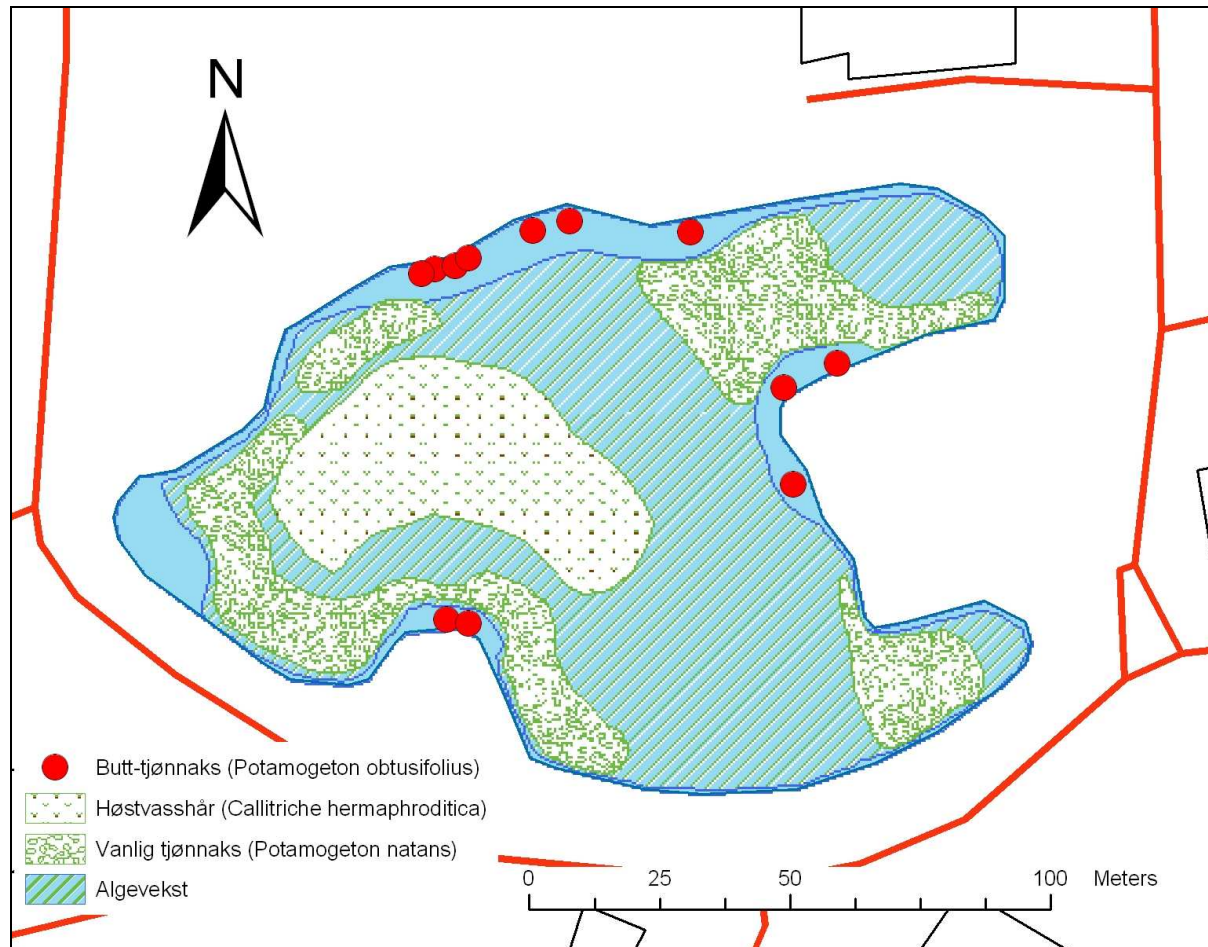
Rikt fuktig med med blant annet gulsildre, rynkevier, sotstarr, svarstarr, tvebustarr, harerug og marinøkkel. Foto: Ingve Birkeland.

Lokalitetsnr 1931315 - Finnsnesvatnet

Hovedtype (%): E 09 - Dam
Utforming: E0901 – Gårdsdam
Verdi: B
Siste feltsjekk: Geir Arnesen – juli 2005

Finnsnesvatnet fotografert i 2005 før det ble mudret og langskuddsvegetasjon fjernet. Foto: Geir Arnesen

Kart over Finnsnesvatnet som viser utbredelsen av nøkkelarter og algebegroddede områder før mudringen i 2005. Kilde: Arnesen, G. 2005. Vegetasjonsundersøkelser i Finnsnesvatnet i forbindelse med planer om mudring.

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i Finnsnes sentrum, og er avgrenset av selve vannkanten med den sumpige overgangen til fastmark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Denne lokaliteten er litt vanskelig å kategorisere. Vi har valgt å kartlegge denne lokaliteten som naturtypen "dam" selv om den kanskje mangler en del av karakteristikkene for naturtypen, og dessuten er i største laget for å kunne kategoriseres som en dam. Det er først og fremst en relativt rik vannvegetasjon som er grunnlaget for at lokaliteten er avgrenset. Finnsnesvatnet er har trolig vært moderat næringsrikt i svært mange år, og har derfor en artsrik vannflora.

Artsmangfold:

Av vannplanter kan nevnes spesielt butt-tjønnaks som den mest eksklusive. Lokaliteten er nordgrense for arten i Norge, og trolig verdensnordgrense. I tillegg finnes andre tjønnaks-arter som grastjønnaks, nøkketjønnaks, småtjønnaks, trådtjønnaks og vanlig tjønnaks. Det er også høstvasshår i Finnsnesvatnet, og denne arten er relativt sjelden i Troms, samt dvergvassoleie og flotgras. Av fisk er det påvist stingsild og abbor.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Finnsnesvatnet har en del påvirkninger. For det første er det en veifylling som delvis går ut i vannet

langs deler av sørbredden. Videre har vannet blitt mudret i 2005, og dessuten har gjennomstrømningen blitt manipulert noe. Manglende gjennomstrømning har ført til eutrofiering og økt vekst av langskuddsvegetasjon og alger. I den nordøstre vika er det bygget en flytende konstruksjon.

Verdivurdering:

Lokaliteten får på tross av relativt kraftig påvirkning verdi B. Vi begrunner dette med at det meste av artsmangfoldet trolig er i behold. Mudringstiltaket i 2005 ble gjort etter anvisninger fra biolog, og det antas at dette hadde en positiv effekt på eutrofieringen i vannet. Denne typen økosystemer er dessuten ganske sjelden så langt mot nord.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

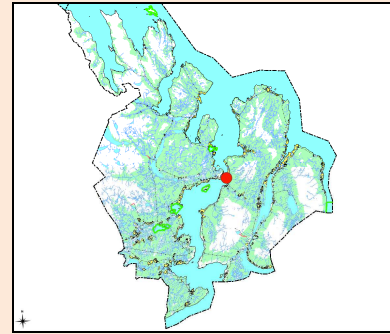
Effekten av mudringstiltaket i 2005 er ikke evaluert, og dette bør følges opp. I den forbindelse bør de sjeldne og dominante artene kartlegges på nytt, tilsvarende slik det ble gjort i 2005, for en sammenligning.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931316 Lyktholmen, Nedre Bukkskinn

Naturtype:	G09 – Rikt strandberg
Utforming (60%):	G0902 – Vestlig og nordlig
Tilleggstype:	D01- Slåttemark
Utforming (40%)	D0112 – Frisk baserik eng
Verdi:	B
Siste feltsjekk:	20.09.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrønsing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i på Lyktholmen ved Nedre Bukkskinn. Den grenser for det meste mot fjæresone og hav på de fleste kanter. Lokaliteten har en variabel eksponering og ligger i et belte hvor berggrunnen består av Kjerstifjellformasjonen med kalkspatmarmor som er grafittførende, båndet, stedvis dolomittisk, og stedvis med grønnsteinslag. Dette er berggrunn som forvitrer lett og som avgir mye ioner til jordvannet som igjen gir grunnlag for basekrevende arter i lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten er et rikt strandberg (G09) som er relativt artsrik og har innslag av kravfulle fjellplanter. Noe skjermet ligger det også en liten slåttemark med innslag av kalkkrevende arter. Det er snakk om en frisk baserik eng (D0112). Dels er det ekstremrike innslag spredt i lokaliteten. Det er også inkludert en treklynge ytterst på holmen med bjørk og silkeselje.

Artsmangfold:

Artsinventaret varierte sterkt etter eksponering og beliggenhet. Av arter som ble registrert på det rike strandberget nevnes: rødsvingel, bitterbergknapp, småbergknapp, rosenrot, strandkjeks, strandsmelle, skarmarikåpe, fuglevikke, ryllik, strandkjempe, strandbalderbrå, hvitkløver, rødkløver, strandarve, småengkall, bleiksøte, bakkesøte, kjerteløyentrøst, svever sp. gulfrøstjerne, fjæresaueløk og strandrug. I slåttemarken ble noen få individer av lappmarihånd registrert (NT). I tillegg ble det registrert arter som: ryllik, gulaks, sauesvingel, flekkmarihånd, fjellkvitkurle, marinøkkel, rødsvingel, bleiksøte, bakkesøte, harerug, engkvein, engsoleie, slirestarr, blåkløkke, sølvbunke, hvitkløver, og åkersnelle.

Påvirkning/bruk, trusler:

Slåttemarken er trolig ikke slått på mange år, spor etter beiting og slått er vanskelig å finne. Området brukes noe til friluftsliv og det er planer om å bygge en båthavn i tilknytning til området. Omdisponering, gjennfylling, veibygging utgjør en trussel for slåttemarken. I tillegg vil gjødsling endre/reducere artsdiversiteten og begunstige nitrogenkrevende arter. Gjengroing er også en reell trussel.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – B. Dette fordi lokaliteten har et begrenset areal, men med stor variasjon inkludert en liten slåttemark. Det er registrert enkelte sjeldne og krevende arter i lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for graving i slåttemarken. Dette inkluderer også all bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg i slåttemarken. For å opprettholde tilstanden til slåttemarken, vil trolig jevnlig slått være et bra skjøtselstiltak.

Kilder:

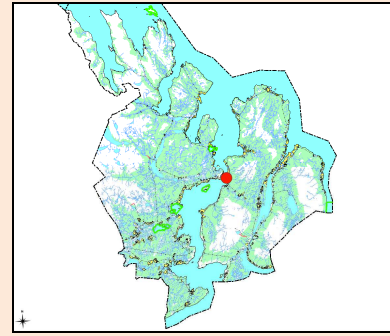
Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Utsikt over deler av Lyktholmen. Bildet er tatt mot sør fra Nedre Bukkskinn. Slåttemarken ligger på det flate partiet mellom det to tresatte områdene. Foto: Ingve Birkeland.

Lokalitetsnr 1931317 Holmespissen, Nedre Bukkskinn, Lenvik

Naturtype: G09 – Rikt strandberg
Utforming : G0902 – Vestlig og nordlig
Tilleggstype:
Utforming (40%)
Verdi: B
Siste feltsjekk: 20.09.2010, Ingve Birkeland –
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på Holmespissen og på en liten holme vest for Holmespissen ved Nedre Bukkskinn. Lokaliteten har en sørlig eksponering og ligger i et belte hvor berggrunnen består av Kjerstifjellformasjonen med kalkspatmarmor som er grafittførende, båndet, stedvis dolomittisk, og stedvis med grønnsteinslag. Dette er berggrunn som forvitrer lett og som avgir mye ioner til jordvannet som igjen gir grunnlag for basekrevende arter i lokaliteten. Den grenser for det meste mot hav og med glidende overganger til kratt-fastmarksskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er en naturtypelokalitet med en nordlig utforming av (G0902) Rike strandberg. Lokaliteten har en mosaikk av ulike samfunn med moser, lav, urter og graminider. Noen områder har en rikere utforming med innslag av kalkkrevende fjellplanter.

Bilde fra liten holme vest for Holmespissen. Her ble blant annet arter som bitterbergknapp, småbergknapp, ryllik, strandkjeks, småengkall, fjelløyentrøst og hundehavre registrert. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Artsinventaret varierer sterkt etter eksponering og topografien i lokaliteten. Av arter som ble registrert nevnes: Fjellbakkestjerne, rødsvingel, bitterbergknapp, småbergknapp, tiriltunge, rosenrot, strandkjeks, tunarve, hestehavre, strandsmelle, fjellmarikåpe, skarmarikåpe, fuglevikke, ryllik, strandkjempe, strandbalderbrå, strandkveke, vanlig arve, engsoleie, kvassdå, rødsildre, tepperot, klengmure, gåsemure, mjørdurt, reinfann, hvitkløver, rødkløver, strandarve, småengkall, strandarve, bleiksoete, bakkesøte, reinrose, fjelløyentrøst, tromsøyentrøst (kjerteløyentrøst), svever sp. gulfrøstjerne, fjæresaueløk og strandrug.

Påvirkning/bruk, trusler:

Lokaliteten er lite påvirket selv om det trolig er noe slitasje i enkelte områder da det er et leirsted på Holmen. Skogen på og rundt lokaliteten er for det meste middelaldrende, ordinær bjørkeskog.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – B. Dette fordi det er snakk om et mindre område med rikt strandberg, men som er godt utviklet og artsrik med forekomst av enkelte kravfulle og uvanlige arter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle omdisponering knyttet til hyttebygging, naust og kaianlegg i lokaliteten.

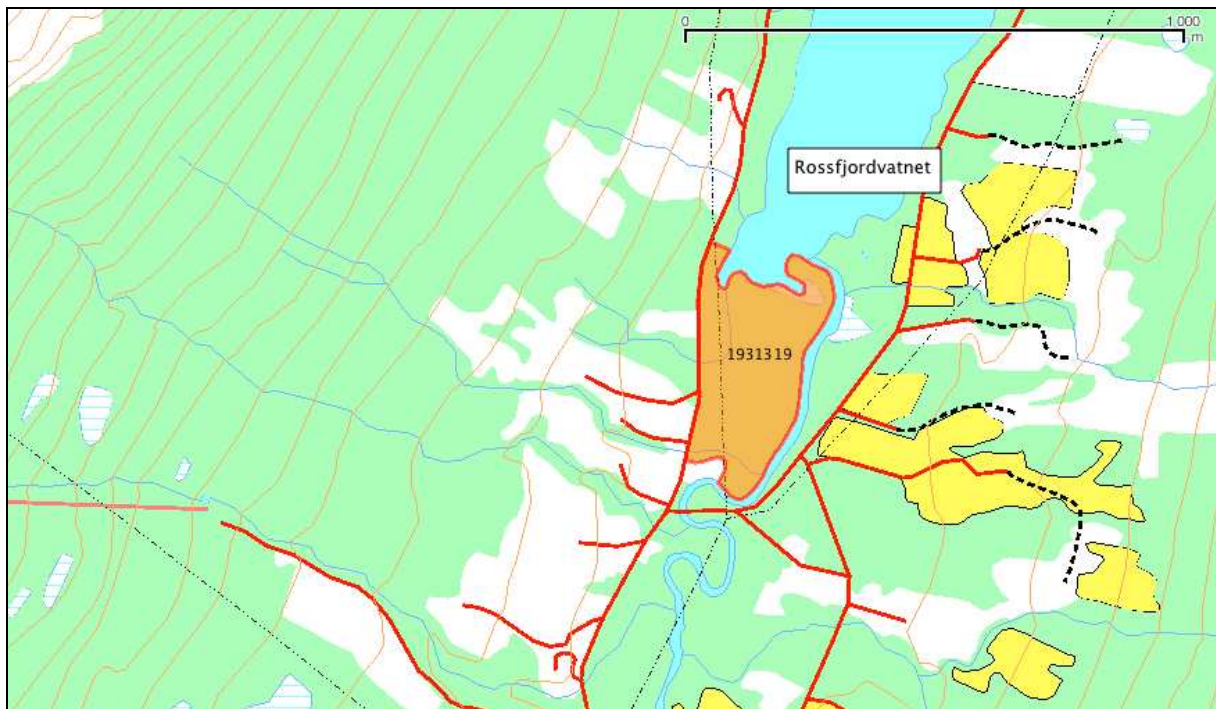
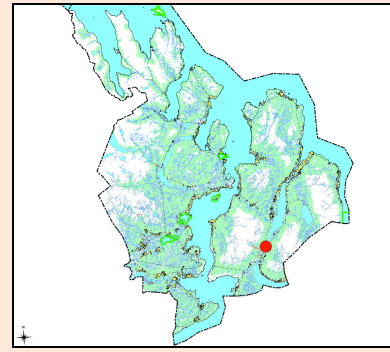
Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i

Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931319 Vassenden, Lenvik

Naturtype:	F05 – Gråor- heggeskog
Utforming (60%):	F0502 - Flommarkskog
Tilleggstype:	E01 – Deltaområde
Utforming (40%)	E0102 – Lite og mindre formrikt delta
Verdi:	B
Siste feltsjekk:	16.09.2010, Gunnar Kristiansen, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på begge sider av Lakselva som renner ut i Vassenden ved Rossfjordvatnet. Den grenser for det meste mot veiene på begge sider, beitemark og Rossfjordvatnet. Berggrunnen består av fyllit og glimmerskifer. Lokaliteten ligger i sin helhet i et område med et sammenhengende dekke av morenemateriale, stedvis med stor mektighet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Hovednaturtypen er en gråor- heggeskog (F05) med en flommarkutforming (F0502). Det er flere partier med fuktig skog som kan karakteriseres som sumpskog. På den østre delen av lokaliteten er det noe beitemark som strekker seg inn i flommarkskogen, men det ble ikke registrert spesielt beitebetinga arter i dette området. Det var lite dødt trevirke i lokaliteten. I denne sammenheng er det klare trekk som tyder på at lokaliteten har hatt uttak av ved over tid slik at kontinuitetspreget mangler. Det ble funnet få, og bare trivielle arter av vedboende sopp under stikkprøve. Potensialet for sjeldne arter synes begrenset. I deltaområdet ved utløpet av Lakselva er det dannet en lun, grunn og næringsrik bukt, oppgrunnet av elveavsetninger hvor det tidligere er registrert interessant vannflora.

Artsmangfold:

Flommarkskogen har et typisk artsinventar for naturtypen. Tresjiktet består av bjørk, istervier, gråor, silkeselje og rogn. Feltsjiktet består av en mosaikk med høystauder, urter og ulike gressarter. Skogburkne, strutseving, fugletelg, hengeving, turt, vendelrot, skogburkne, sølvbunke, trollurt, bringebær, tegebær, sumphaukeskjegg, ballblomst, bekkesoleie, flaskestarr, åkersnelle, og gulris er vanlige arter i flommarkskogen. Vannfloraen består blant annet av elvesnelle, hesterumpe, flaskestarr, nordlandsstarr, og mindre vanlige arter som stivtjønnaks (NT), vasskrans (VU), høstvasshår (NT), kamtusblad og stautpiggnopp. Elvedeltaet er et viktig funksjonsområde for flere arter våtmarksfugl som sangsvane (NT), horndykker og sjørre (NT). Flommarkskogen er viktig beiteområde for elg og det hekker flere spurvefugler som jernspurv, sivspurv, rødvingetrost gråtrost.

Påvirkning/bruk, trusler:

Deler av skogen har tråkkskader av storfe som bruker deler av lokaliteten som beiteområde. Da det er økende fokus på biobrensel kan skoen være utsatt for hogst de den er svært tilgjengelig med veier på begge sider av lokaliteten. Det har vært mer intensiv plukkhogst i randsonen av lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – B. Dette fordi det er snakk om et god utviklet elvedelta med en relativt stor flommarkskog. Flommarksogen har et moderat kontinuitetspreg. Røddlistede vannplanter trekker verdien opp

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for grøfting og hogst. Dette inkluderer også all bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg i lokaliteten. En bør forsøke å unngå utvidet bruk av lokaliteten som beitemark for storfe.

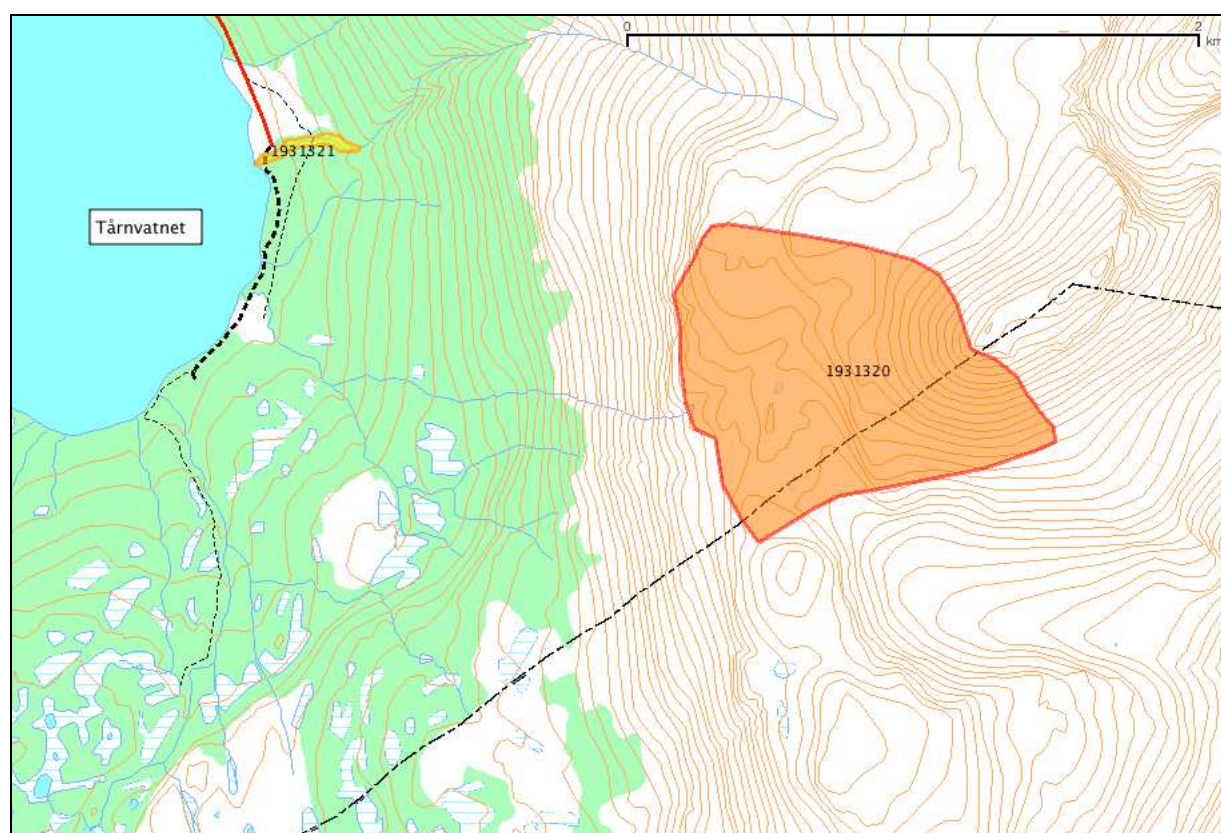
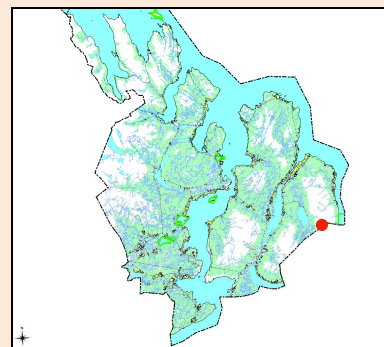
Flyfoto som viser flommarksoggen og elvedeltaet i Vassenden. (NGU Arealis, Norge i Bilder).

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931320 Leirtinden (Vassbruntinden)

Hovedtype:	C01 – Kalkrike områder i fjellet
Utforming:	C0101 - Rabbe
Utforming:	C0102 - Leside
Utforming:	C0103 – Snøleie
Utforming:	C0104 – Bergknaus or rasmark
Verdi:	B
Siste feltsjekk:	23.08.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i stor grad på vestsiden av Leirtinden på ca 900 moh. Den grenser for det meste mot fjellkanten mellom Storhompnen og Vassbruna. Det er gradvise overganger mellom naturtypene, uten klare avgrensinger. Det er mye bart fjell med usammenhengende løsmassedekke. Berggrunnen består av dolomitt- og kalkspatmarmor i veksling med glimmerskifer og gneis.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Dette er et større kalkrikt område i fjellet med flere utforminger med gradvise overganger. Av rabbevegetasjon (R) er det ulike utforminger med karakteristiske arter som greplyng, fjellpyrd, rabbesiv og reinrose. Av snøleivegetasjon (T) er det i stor grad våtsnøleier med ulike utforminger. I de mer flaterne delene er det mye fukt som gir våte og kalde voksesteder for moser og planter.

Artsmangfold:

Artsinventaret varierte i de ulike utformingene. Det var et begrenset arts mangfold i lokaliteten, noe som kan skyldes at den baserike berggrunne er overskygget med løsmasser som gjør at vegetasjonen ikke kommer i tilstrekkelig kontakt med berggrunnen. Det var en god del mose og lav i fuktigene, men disse ble ikke artsbestemt. Det ble det registrert fjellplanter som moselyng, fjellveronika, aksfrytle, lusegras, hestespreng, stjernesildre, fjellskrinneblomst, knoppsildre, snøsildre, reinrose, rabbesiv, reinfrytle, polarkarse, fjellarve, aksfrytle, finnskjøgg, fjellgulaks, fjellbakkestjerne, svartbakkestjerne, rødsildre tillegg ble det registrert noen områder med snøsoleie (NT) og et område med noen individer av kalklok (NT) som er en art som primært bare finnes svært kalkrikt. Rabbene var mer artsfattige med arter som rabbesiv, reinrose, grepplyng, fjellpyrd, stivstarr, fjellsmelle og fjelltjæreblom.

Påvirkning/bruk, trusler:

Det er lite/ingen påvirkning i lokaliteten. Det går en tursti opp gjennom deler av lokaliteten uten at det utgjør noe trussel for kvalitetene i lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – B. Dette fordi det er snakk om et større, ganske godt utviklet og intakt kalkrikt område i fjellet, som har forekomst av enkelte kravfulle og uvanlige arter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg.

Kilder:

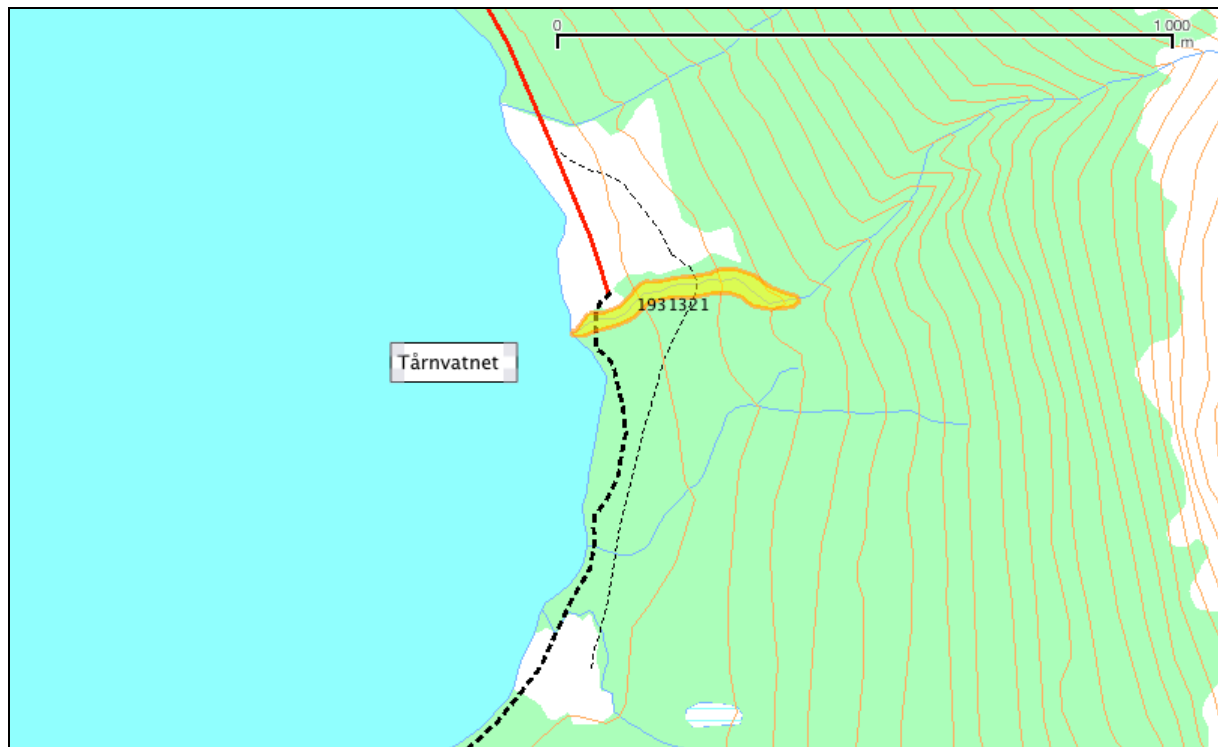
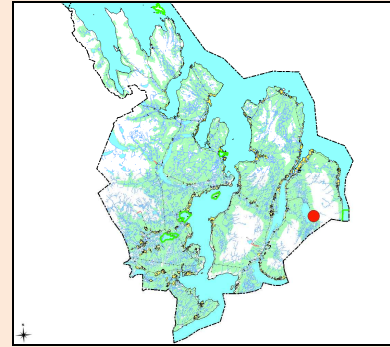
Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Leirtinden ligger både i Lenvik og Målselv. På ryggen midt i bildet går kommunegrensen og det er i dette området det er rabbeutforminger med reinrose, moselyng, rabbesiv, grepplyng og fjellsmelle. Foto: Ingve Birkeland.

Lokalitetsnr 1931321 Storelva, Tårnvatn, Lenvik

Naturtype: F05 – Gråor - heggeskog
Utforming: F0502 – Liskog/raviner
Verdi: C
Siste feltsjekk: 23.08.2010, Ingve Birkeland –
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på begge sider av Storelva som renner nedover lia sør for Rognli og ut i Tårnvatnet. I nord grenser lokaliteten mot gammel beite/slåttemark ved Rognli. På sørsiden av Storelva grenser lokaliteten for det meste mot børkeskog med triviell utforming.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om en gråor- heggeskog som har en liskog/ravine utforming (F0502). Feltskjiktet består av høystaudevegetasjon..

Artsmangfold:

Tresjiktet består i stor grad av storstammet gråor, men spredt i lokaliteten vokser det både silkeselje, rogn, svartvier og bjørk. Skogen har forekomst av en god del typiske høgstaudearter som bringebær, skogstorkenebb, mjørdurt, kvitbladtistel, skogsnelle, turt, skogburkne, strutseving, skogrørkvein. Andre typiske arter er gullris, sumphaukeskjegg, engsoleie, ballblom, ryllik, firblad, kranskonvall, tegebær og harerug.

Påvirkning/bruk, trusler:

I nedre del av lokaliteten krysser veien som går sørover. Lokaliteten ligger i nærheten av Rognli som er et forlatt småbruk. Det har trolig vært tatt ut trevirke tidligere i lokaliteten siden det er så begrenset med dødt trevirke.

Verdivurdering:

Lokaliteten får lokal verdi – C. Dette fordi det er snakk om en mindre lokalitet med relativt grovvokste gråor og rognetrær. Det er lite epifytter på trærne. Og det ble ikke registrert sjeldne eller rødlistede arter i lokaliteten. Feltsjiktet har høgstudepreg. Det er lite dødved i lokaliteten og potensialet for at det er sjeldne sopp eller knappenåslav er derfor liten.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for hogst. Bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg i lokaliteten bør unngås.

Kilder:

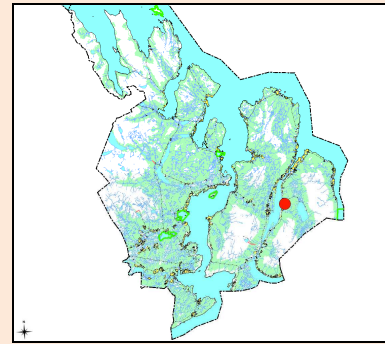
Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Langs med Storelva vokser det en god del gamle og storvokste gråor. Det var noe læger og dødved i skogen. Feltsjiktet domineres av høystauder som skogburkne, turt, sauetelg, geitrams, kranskonvall og firblad. Foto: Ingve Birkeland.

Lokalitetsnr 1931322 Bjørnhaugen, Lenvik

Naturtype:	F04 – Bjørkeskog med høgstauder
Utforming (60%):	F0403- Nordlig frodig bjørkeskog
Tilleggstype:	F05 – Gråor – heggeskog
Utforming (40%)	F0502 – Liskog/raviner
Verdi:	C
Siste feltsjekk:	23.09.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i en vestvendt li mellom Bjørnstad og Bjørnhaugen. Den grenser for det meste mot bjørkeskog av mer triviell karakter og med mindre kontinuitetspreg. Det foregår mye hogst i omkringliggende områder og lokaliteten grenser mot en del hogstområder.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er en frodig og storvokst høystaudeskog hvor feltsjiktet domineres høgstauder (F0403). I noen fuktige sig er det godt utviklede liskog utforminger av gråor- heggeskog med mye høgstauder i bunnsjiktet (F502).

Artsmangfold:

Tresjiktet domineres av storstammet bjørk, men det er også innslag av silkeselje, rogn, hegg og noe osp. I tillegg er det utviklet en gråor-heggeskog i fuktisigene. Lokaliteten domineres av høgstauder som strutseving, skogburkne, sauetelg, bringebær, turt, mjødukt og vendelrot. Andre vanlige arter er

skrubbær, sumphaukeskjegg, hengeaks, skogørkvein, gulriss, sølvbunke, smyle, tegebær,

Påvirkning/bruk, trusler:

I randsonen av lokaliteten er det foretatt en del hogst. Det går flere skogbilveier i området og hogst utgjør derfor den største trusselen for naturkvalitetene i lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – B fordi det er snakk om en litt større, godt utviklet og intakt gammel bjørkeskog. Skogen har et godt utviklet bunnsjikt med høystauder og forekomst av enkelte kravfulle og uvanlige arter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for hogst i skogen. Verdiene i lokaliteten ivaretas best dersom den får forbli uberørt.

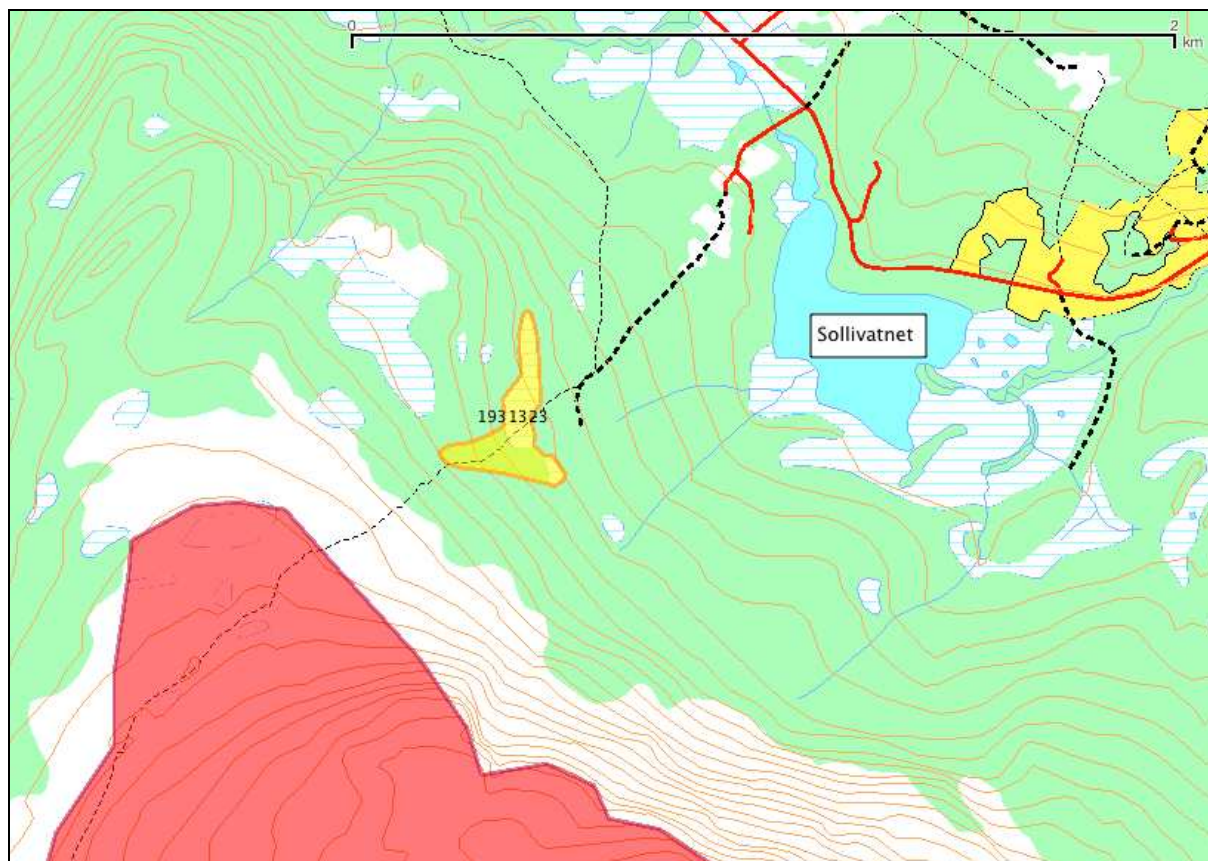
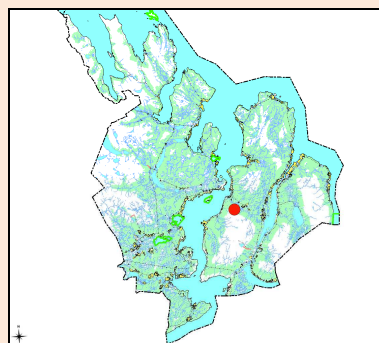
Liten gråorskog omkranset av høgstaudebjørkeskogen. Feltsjiktet i gråorskogen består i større grad av mindre urter enn den omkringliggende bjørkeskogen. Foto: Ingve Birkeland.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg.

Lokalitetsnr 1931323 - Sollidalen, Lenvik

Naturtype: A05 – Rikmyr
Utforming (60%): A0502 - Middelsrik fastmattemyr
Verdi: C
Siste feltsjekk: 01.09.2010, Ingve Birkeland –
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i ei nordvendt li sørøst for Rismåltuva i Sollidalen. Turstien som går opp mot Nordheia krysser i den sørlige delen av myra som grenser mot fastmarksskog på de fleste kanter. Det er en gradvis overgang til de omkringliggende naturtypene. Berggrunnen består av glimmerskifer, men jordvannet er sigevannpåvirket av den kalkførende berggrunnen ovenfor

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om bakkemyr med karakter av middelsrik fastmattemyr (A0502). Det er rike innslag, særlig i øvre kantsoner, mens det går mer over i intermediær myr i nedre og sørvestre deler. Det er også inkludert litt ordinær fastmarksskog av arronderingsmessige hensyn i lokaliteten. Fuktskogen i kantsonene er for det meste av rik karakter.

Artsmangfold:

Kantskogen består hovedsakelig av bjørk med enkelte innslag av sølvvier og svartvier. Myra har

forekomst av en god del typiske rikmyrsarter som: sotstarr, svartstarr, dystarr, gulsildre, fjellfrøstjerne og gulstarr. Andre typiske arter er: jåblom, svarttopp, harerug, fjelltistel, bjønnbrodd, breiull, strengstarr, fjellsnelle, rundstarr, dvergjamne, flekkmarihånd, sølvbunke, fjellgulaks, blokkebær, engfrytle, myrfrytle, bekkeblom, engsoleie, bukkeblad, skogsnelle, rosenrot og tepperot.

Påvirkning/bruk, trusler:

Myra er lite påvirket. Kun en sti som så vidt krysser lokaliteten i sør. Det er noe spor etter beiting. Skogen på og rundt lokaliteten er for det meste middelaldrende, ordinær bjørkeskog. Etablering av skogbilvei gjennom lokaliteten eller nærliggende områder vil kunne endre vannbalansen i myra og forringe naturkvalitetene i lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – C fordi det er snakk om ei relativt liten intermedisær myr, som har forekomst av enkelte kravfulle og uvanlige arter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for grøfting på og inntil myra. Dette inkluderer også all bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg på myra. Også forurensning av grunnvann i kantene må unngås.

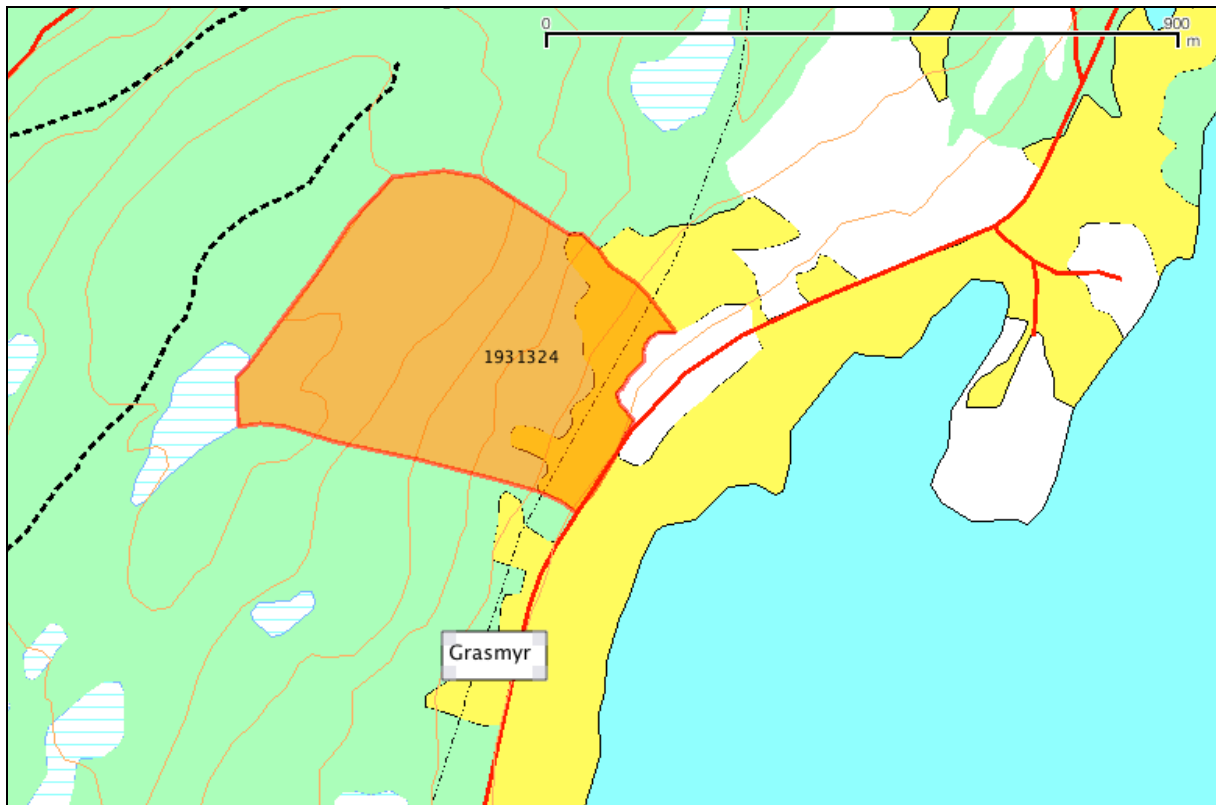
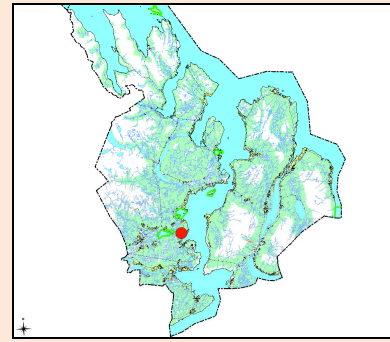
Intermedisær rikmyr i Sollidalen med flere kalkkrevende arter for eksempel svartstarr og fjellfrøstjerne. Foto: Ingve Birkeland.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931324 Neveråsen, Lenvik

Naturtype:	D04 – Naturbeitemark
Utforming:	D0404-Frisk fattigeng
Tilleggstype:	D05 - Hagemark
Utforming	D0501 - Bjørkehag
Verdi:	B
Siste feltsjekk:	03.09.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i den sørøstvendte lia til Neveråsen ved Grasmyr. Den grenser mot fylkesveien i sørøst. I nord grenser den mot plantefelt, slåttemark og fastmarksskog på de fleste kanter, til dels ganske skarpt. I vest er det gradvise overganger til mer ordinær bjørkeskog og fastmattemyr. Berggrunnen i øvre del av lokaliteten består av mylonitt, fyllonitt som er bergarter som forvitrer lite og avgir mindre mengder ioner til jordvannet. I store delene av lokaliteten er det derimot kalkglimmerskifer og kalksilikatgneis som forvitrer lett og gir grunnlag for kalkkrevende plantearter og beitemarksopp.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om en intensiv benyttet naturbeitemark (kulturmarkseng NiN) som benyttes som fellesbeite for storfe, geit, sau, hest, esel og lama. I nedre deler er det snakk om naturbeitemark som ikke er tresatt og som er sterkt nedbeitet. Lenger opp i lokaliteten er det en mosaikk med bjørk, rogn, einer og noen mindre granplantefelt, også her er beitetrykket stort med lite ny vekst av vedplanter.

Artsmangfold:

Beiting favoriserer planter som har vekstpunkt like overbakken, for eksempel rosettplanter og planter med krypende skudd. Området ble ikke grundig undersøkt mhp. artsinventar, men det ble registrert arter som: ryllik, engsyre, løvetann-arter, hvitkløver, groblad, rødsvingel, harerug, flere marikåpe arter, tepperot, engkvein, marinøkkel, hvitmaure, seterfrytle, fuglevikke, småengkall, blåkoll og på noen berg vokster det bitterbergknapp. Det ble registrert noe sopp som blek piggsopp, kantarell, gul småfingersopp og stor eggrøyksopp.

Påvirkning/bruk, trusler:

De viktigste negative påvirkningsfaktorene i naturbeitemark er gjengroing og intensivt bruk av beitearealene. Omlagging til mer intensiv drift med gjødsling, sprøyting og oppdyrking til kunsteng er klare trussler. Naturtypen er regionalt og nasjonalt utsatt for nedbygging..

Verdivurdering:

Naturbeitemark er grasmark med langvarig hevd i form av husdyrbeite, og i liten grad av gjødsling og jordbearbeiding. Naturtypen forekommer i hele landet og finnes i mange ulike utforminger. Den har høyt mangfold av karplanter, sopp og virvelløse dyr. Naturbeitemark er viktig levested for mange rødlistede arter. Lokaliteten får verdi viktig – B. Dette fordi det er snakk om en større naturbeitemark som er i god hevd og har forekomst av enkelte kravfulle og uvanlige arter. Oppfølgende undersøkelser med fokus på beitemarksopp og insekter vil trolig kunne øke verdien.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, bruk av kunstgødsel bør unngås. Fortsatt bruk som beitemark er en forutsetning for å opprettholde naturverdiene i lokaliteten

Kilder:

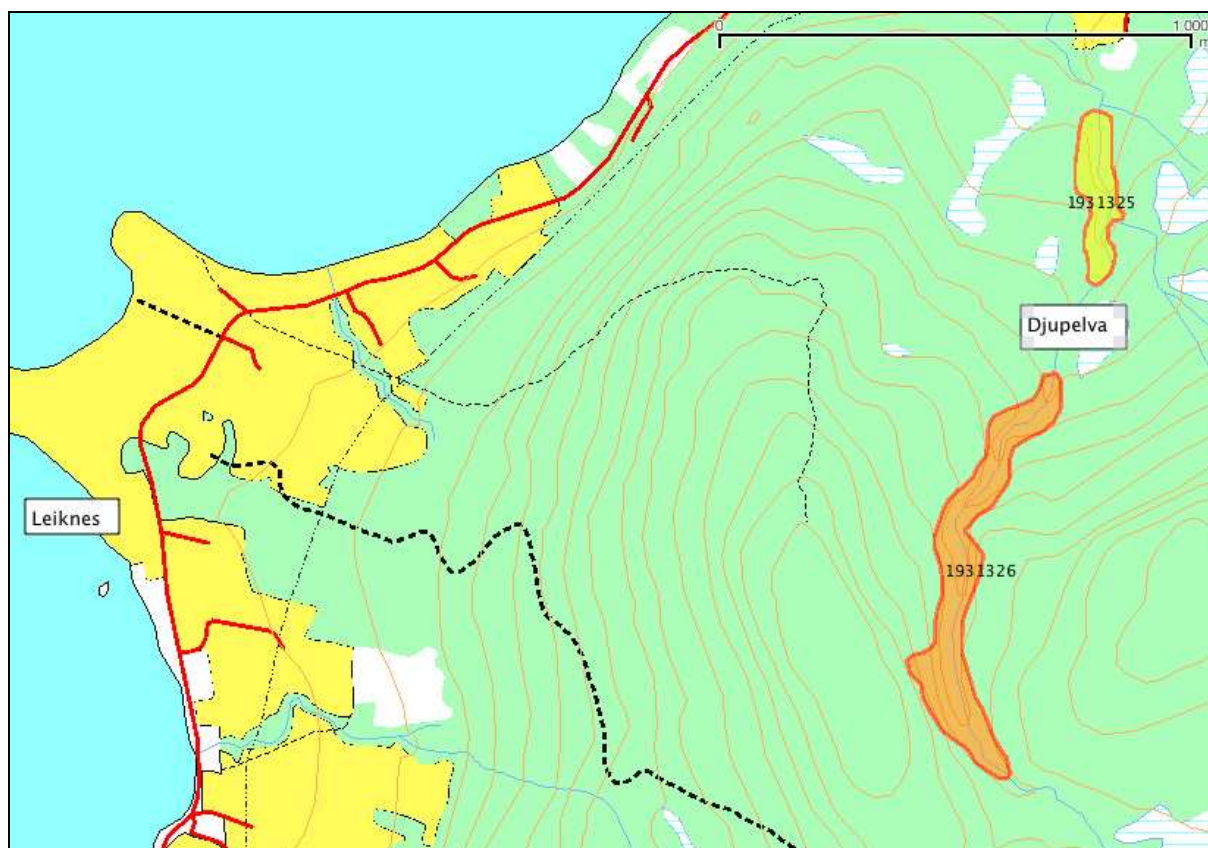
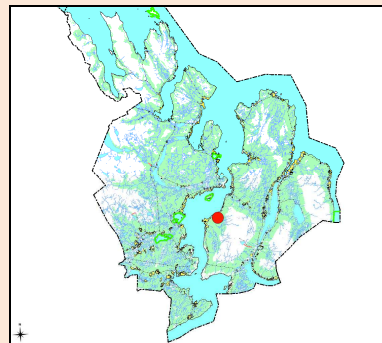
Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Naturbeitemark (kulturmarkseng NiN) ved Neveråsen/Grasmyr. Innfelt gul småfingersopp som er en vanlig beitemarksopp. Det er et stort potensiale for å finne sjeldne beitemarksopper i lokaliteten. Foto: Ingve Birkeland.

Lokalitetsnr 1931325 – Djupelva I

Hovedtype (%): F09 – Bergvegg og bekkekløft
Utforming: F0901 - Bekkekløft
Verdi: C
Siste feltsjekk: Geir Arnesen – september 2007

Beliggenhet/avgrønsing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger rett sør for Bondjord langs Djupelva. Det er en relativt liten bekkekløftlokalitet som strekker seg fra ca kote 70 og oppover til kote 100 der kløfta slutter. Lokaliteten er avgrønsset av kløftas topografiske utforming, med en smal buffersone innover i terrenget vekk fra kløftkantene.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Baserike bergvegger med ulike eksposisjoner og grad av fuktighet.

En av de nedre fossene langs Djupelva. De fuktige bergene har flere basekrevende moser som for eksempel rødhøstmose (*Orthothecium rufescens* - innfelt). Foto: Geir Arnesen.

Artsmangfold:

Store mengder gulsildre og rødsildre. Ellers ble det observert bjønnbrodd og svarttopp. Blant mosene dominerte rødhøstmose, krusknausing og vassnøkkemose. Det er også et visst potensiale for blygmoser (flere rødlistede av disse).

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Ingen av betydning

Verdivurdering:

Lokalt viktig (Verdi C). Det er foreløpig ikke observert noen rødlistede arter, og lokaliteten er relativt liten, og har ikke så stor variasjon.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

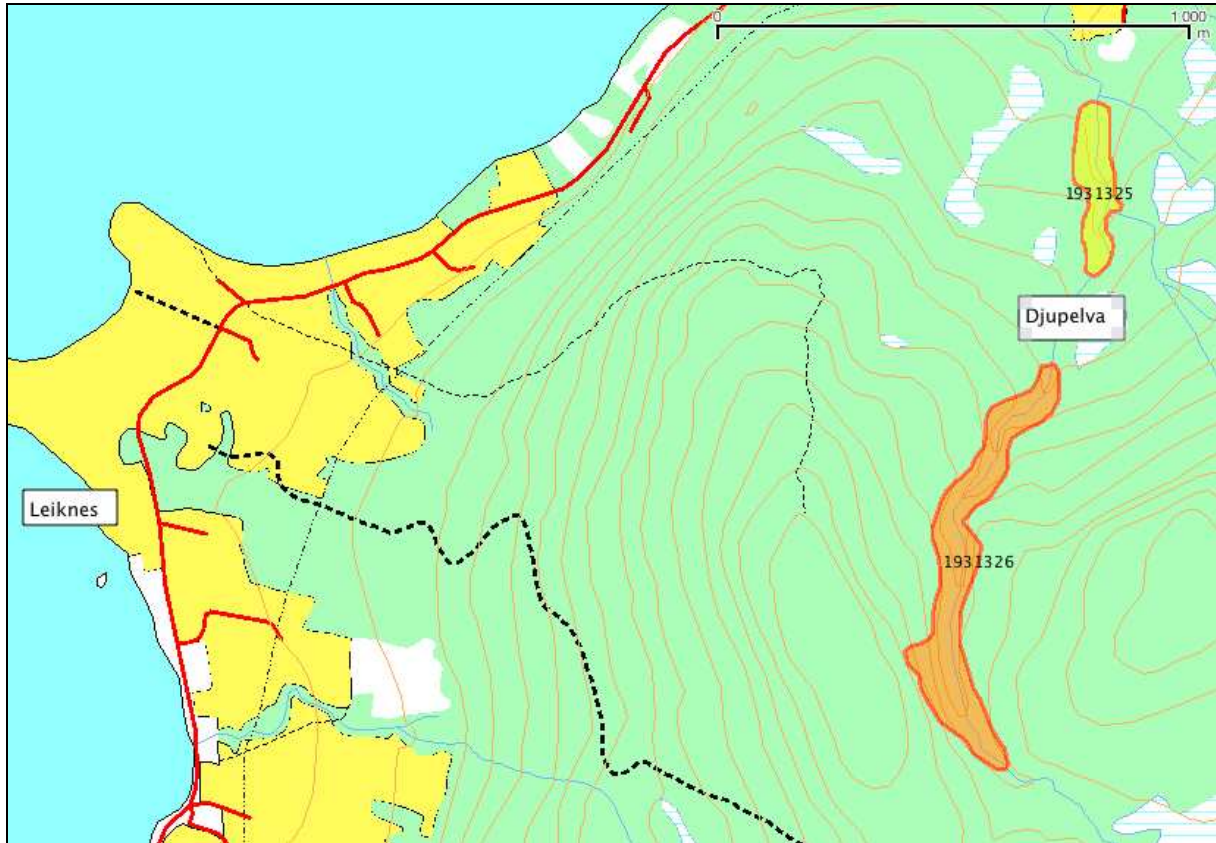
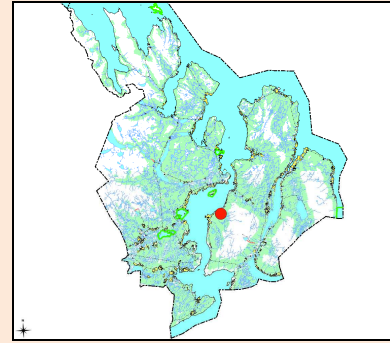
Lokaliteten bevares best hvis den får være i fred for inngrep. Vannkraftutbygging i Djupelva vil redusere habitatene for fuktkrevende arter.

Kilder:

Arnesen, G og Nilsen, K. 2010: Djupelva kraftverk i Lenvik – Biologiske utredninger. Ecofact rapport 4. 25 s

Lokalitetsnr 1931326 – Djupelva II

Hovedtype (%): F09 – Bergvegg og bekkekløft
Utforming: F0901 – Bekkekløft
Verdi: A
Siste feltsjekk: Geir Arnesen – september 2007

Beliggenhet/avgrønsing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger rett sør for Bondjord langs Djupelva. Det er en ganske stor bekkekløftlokalitet som strekker seg fra ca kote 140 og oppover til kote 240 der kløfta slutter. Lokaliteten er avgrønsset av kløftas topografiske utforming, med en smal buffersone innover i terrenget vekk fra kløftekantene.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Bekkekløft med fuktige og tørrere bergvegger med ulike eksposisjoner. Det er også et stort utvalg av rasmarker med ulik eksposisjon.

Djupelvas øvre bekkekløft. Foto: Geir Arnesen

Artsmangfold:

Store mengder gulsildre og rødsildre. Ellers ble orkideene fjellkurle og fjellhvitkurle, samt sotstarr og svartstarr observert. Kløfta har også våte habitater med andre basekrevende arter som trillingsiv, tvillingsiv, fjell-lok og fjellsnelle. Blant mosene dominerte rødhøstmose, bergfoldmose og vinvrangmose, mens de mindre vanlige artene glennetormose og hinnetrollmose ble påvist kun spredt. Det er også potensiale for blygmose (flere rødlistede av disse), men dette ble ikke påvist under de relativt korte befaringsene. På eksponerte marmorberg og åpen jord ble det også observert et godt utvalg basekrevede lavararter, slik som vanlig skållav, svampskållav og liten skållav. To sjeldne skorpelav kan trekkes frem, nemlig *Dacampia hookeri* som er en arktisk art og den enda mer sjeldne *Schadonia fecunda*, som i henhold til Artskart (artsdatabanken.no) ikke er observert i Nord-Norge tidligere, men har tre funn fra Sør-Norge.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Ingen av betydning.

Verdivurdering:

I hvert fall regionalt viktig (verdi B) og lokalitetens potensiale for nye funn av sjeldne arter gjør at den kanskje bør verdisettes til nasjonalt viktig (verdi A).

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

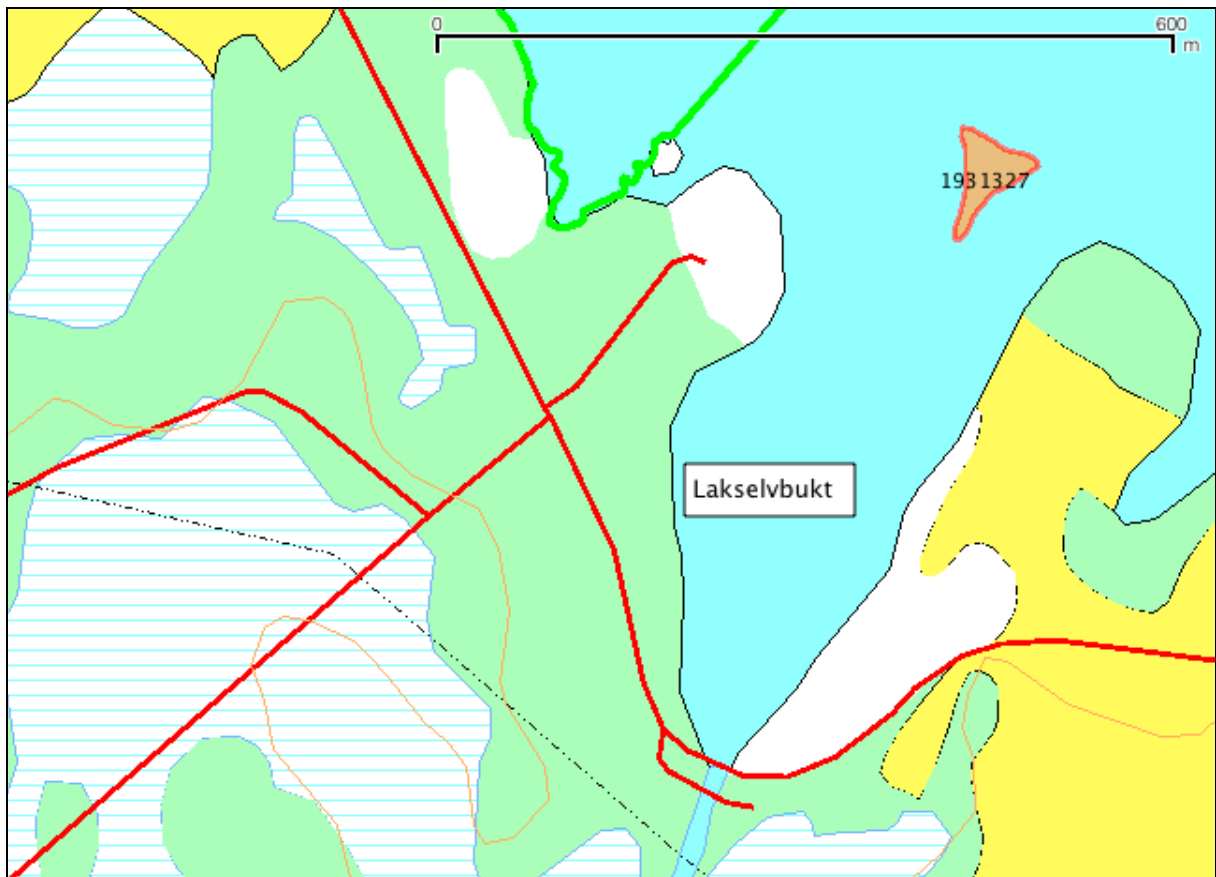
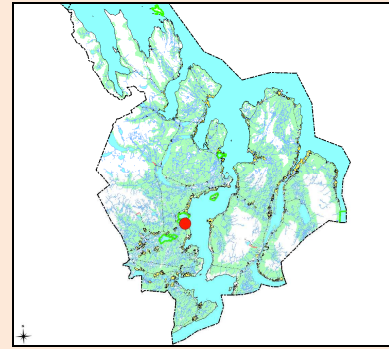
Lokaliteten bevares best hvis den får være i fred for inngrep. Vannkraftutbygging i Djupelva vil redusere habitatene for fuktgivende arter, mens de tørrere habitatene vil bli lite påvirket. Det er imidlertid alltid en viss usikkerhet rundt hvordan sjeldne arter som har en marginal økologisk nisje vil reagere på selv små miljøforandringer. Kanskje kan selv små endringer i luftfuktighet være av betydning.

Kilder:

Arnesen, G og Nilsen, K. 2010: Djupelva kraftverk i Lenvik – Biologiske utredninger. Ecofact rapport 4. 25 s

Lokalitetsnr 1931327 – Lakselvbukta

Hovedtype (%): G02 – Undervannseng
Utforming: G0201 - Ålegrasalgeundervannseng
Verdi: B
Siste feltsjekk: August 2010, Arnesen, G og Birkeland. I.

Beliggenhet/avgrønsing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger Lakselvbukt, ved utløpet av Lakselva på vestsiden av Gisundet. Området omfatter en relativt beskyttet vik med brakkvann forårsaket av Lakselva. Lokaliteten er ikke godt nok undersøkt og i denne omgang har vi bare avgrønst én forekomst av ålegras som ble oppdaget ved en tilfeldighet i forbindelse med annet arbeid. Kanskje bør lokaliteten utvides til å omfatte hele vika med brakkvann.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er forekomst av vanlig ålegras (*Zostera marina*) i en relativt spredt populasjon.

Artsmangfold:

Ingen andre høyere planter enn ålegras er observert. Øvrig marin flora og fauna er ikke registrert.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten virker upåvirket, men det er aktivitet i området via veien som krysser over Lakselva, samt gårdene på begge sider av bukta.

Verdivurdering:

I henhold til metodikken i håndbok 19 skal alle brakkvannsenger ha verdi B. i dette tilfellet blir det kun en svak verdi B siden enda har spredte individer og foreløpig er det ikke dokumentert andre interessante arter på lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

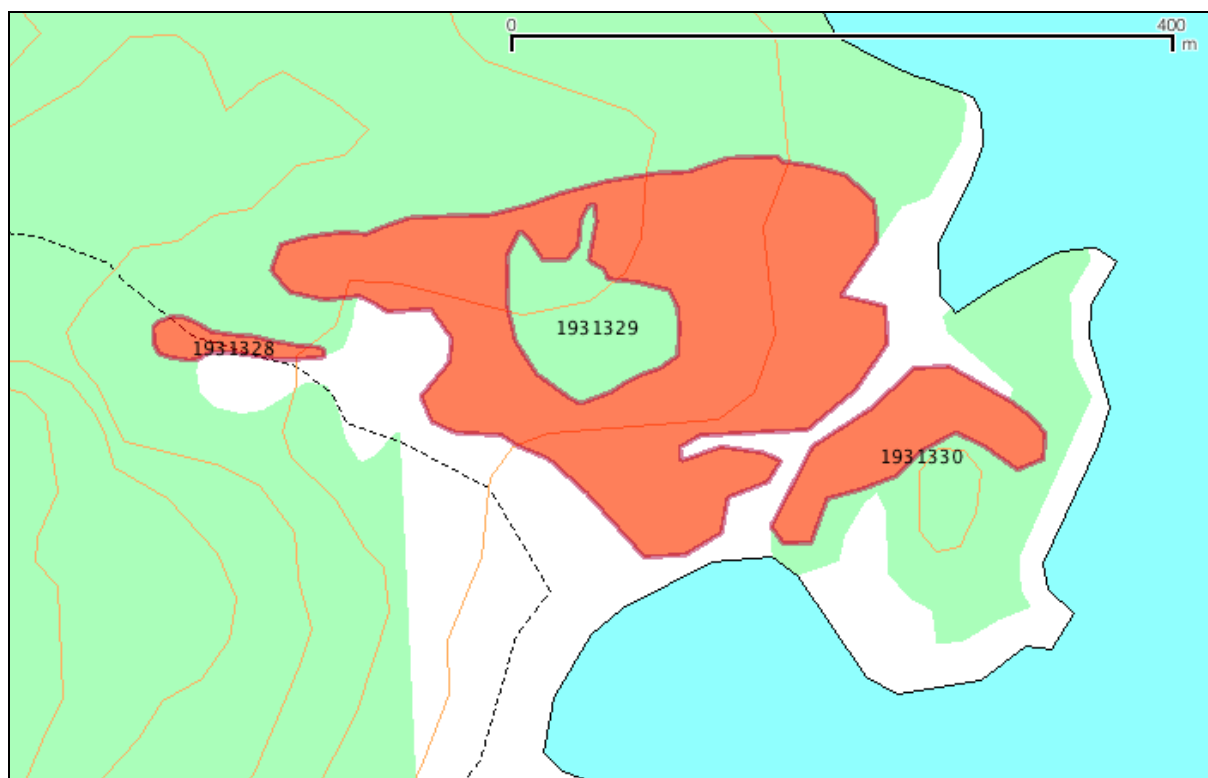
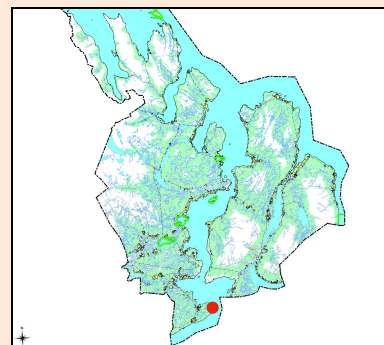
Lokaliteten bevares best hvis den får utvikle seg uten inngripen.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931328 – Klauva I

Hovedtype (%): F05 – Gråor-heggeskog
Utforming: F0501 – Flommarksskog
Verdi: B
Siste feltsjekk: Ingve Birkeland og Geir Arnesen – september 2010

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger ved den fraflyttede gården Klauva lengst nord i Solbergfjorden. Ovenfor gården på eidet i retning nordvest er naturtypen utviklet langs et lite bekkedrag. Berggrunnen i området er en granatglimmerskifer som gir liten basevirkning. Den sørvendte eksposisjonen gir imidlertid svært gode solforhold. Avgrensningen er nokså diffus overgang til ospeskog og bjørkeskog. Lokaliteten grenser i sør til den gamle kulturmarka på Klauva.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Dette er en gråor-heggeskog som er utviklet på en klimatisk gunstig lokalitet. Kontinuiteten er særdeles god, og det er god tilgang på død ved.

Bilde av den gjengrodde kulturmarka på Klauva, med gråor-heggeskogen til høyre. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Det er gråor, hegg og silkeselje som dominerer tresjiktet. Av karplanter ble det observert vanlige høystauder som turt, skogrørkvein og den varmekrevende arten rips. På trær ble det observert elghornslav som også er en varmekrevende art, samt vanlig papirlav.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten er relativt upåvirket. Det går en sti fra gården Klauva og nordvestover som krysser lokaliteten. Før gården ble ryddet hadde nok skogen større utbredelse mot sør.

Verdivurdering:

Lokaliteten vurderes til å ha verdi B på tross av den begrensede størrelsen. Det er særdeles god kontinuitet, og en del interessante artsfunn med varmekrevende arter. Det er potensiale for flere interessante artsfunn. Skogen som habitat for dyr må også sees i sammenheng med de andre naturtypene med til dels gammel ospe- og seljeskog på Klauva. Gråor-heggeskogen bidrar til å øke diversiteten både på arts- og habitatssiden.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

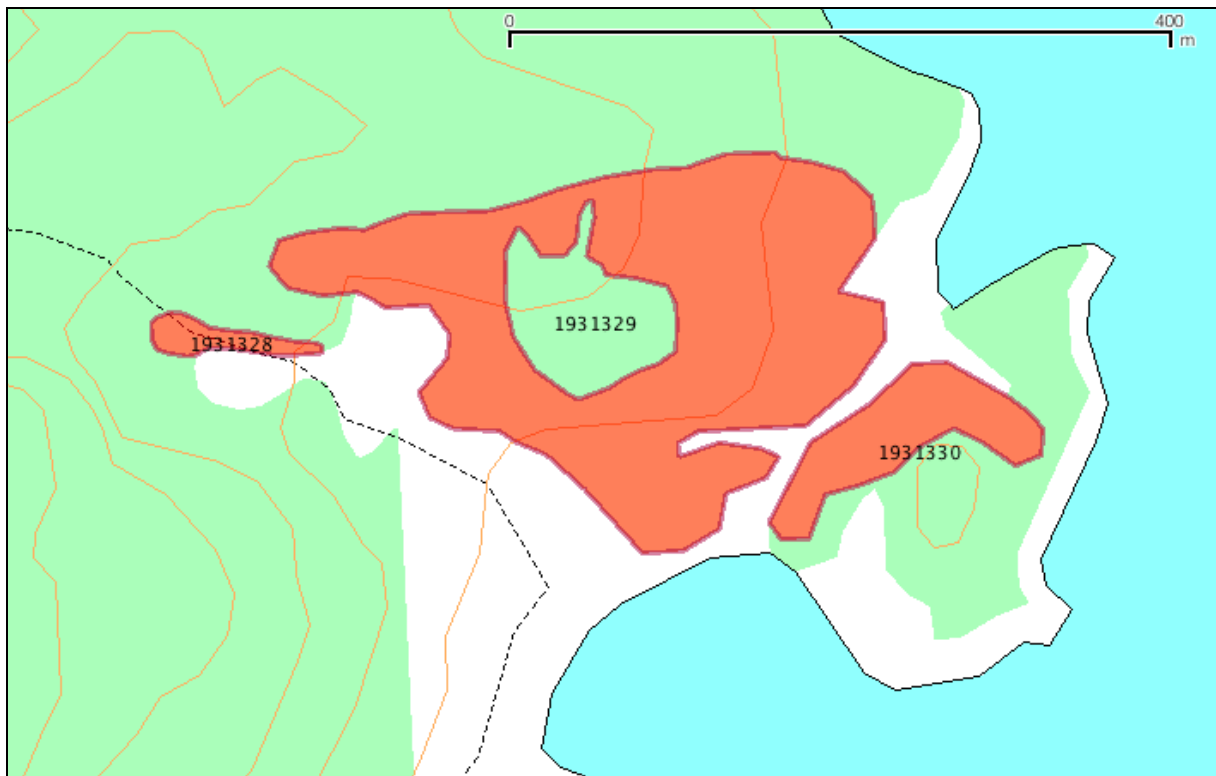
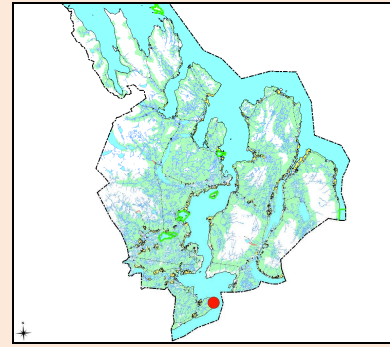
Det beste for lokaliteten er at den får utvikle seg uten inngripen.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931329 – Klauva II

Hovedtype (%): F07 – Gammel lauvskog
Utforming: F0701 – Gammelt ospenholt
Verdi: A
Siste feltsjekk: Ingve Birkeland og Geir Arnesen – september 2010

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger ved den fraflyttede gården Klauva lengst nord i Solbergfjorden. Lokaliteten brer seg utover i nordlig retning fra det forfalne huset som står igjen på enga. Berggrunnen i området er en granatglimmerskifer som gir liten basevirkning. Lokaliteten er naturlig avgrenset ved overgang til andre treslag, mens i sør grenser lokaliteten til den gjengroddede kulturmarka på Klauva.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Skogen klassifiseres som "gammelt ospenholt". Alderen på skogen varierer en god del, og de eldste trærne er i den sørlige delen av lokaliteten. Her er det en god del læger av osp.

Ospeskogen ved Klauva. Foto: Geir Arnesen

Artsmangfold:

Forruten osp er det en del silkeselje og gråor i tresjiktet. Det ble observert en god del vedboende sopp på lægerne. På eldre trær var opseildkjuke vanlig. Hvit seljekjuke (*Antrodia macra*) ble reistrert på ospelæger. Arten er rødlistet (NT) og er funnet under femti ganger tidligere i Norge. I den nasjonale soppdatabasen ligger det ikke inne funn fra Troms. Den er imidlertid registrert i Storholtet i 2009 (Ecofact 2009). Ospehvitkjuke (*Antrodia pulvinascens*) ble også registrert på ospelæger. Arten er rødlistet (NT), og er registrert i soppdatabasen med bare 5 funn fra Nord Norge tidligere. Det er et stort potensial for å finne flere sjeldne vedboende sopp innenfor lokaliteten. Blant lav ble det observert tallrikt med bred fingernever (*Peltigera neopolydactyla*) og nederst på stammer av gammel osp. Barkragg (*Ramalina farinacea*) ble også observert rikelig og indikerer at lokaliteten er klimatisk gunstig. Av karplanter er det kun helt trivielle arter slik som blokkbær, blåbær einer og skrubbær.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten er lite påvirket, og er trolig i ekspansjon i de fleste retninger. Spesielt er den gamle kulturmarka på Klauva særlig utsatt for oppslag av osp.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A. Dette begrunnes med at det er et stort ospeholt med tildels god kontinuitet i deler av lokaliteten. Det er ganske høy diversitet av vedboende sopp herav rødlistede, og stort potensiale for flere interessante funn.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

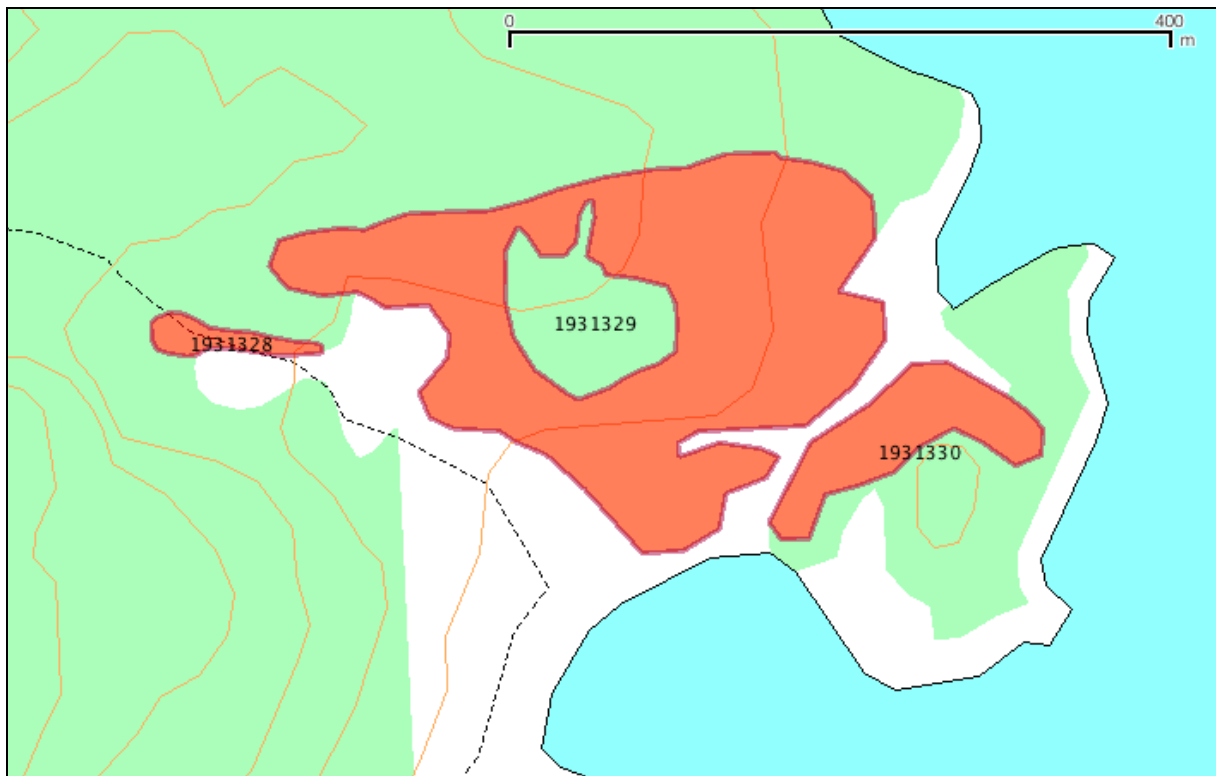
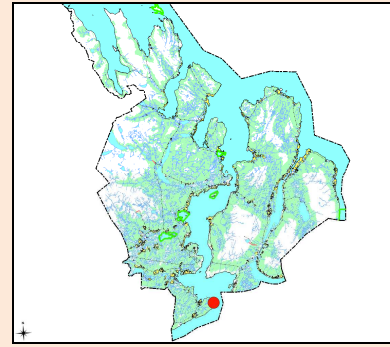
Lokaliteten bevares best hvis den får utvikle seg uten inngripen.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931330 – Klauva III

Hovedtype (%): F07 – Gammel lauvskog
Utforming: F0701 – Gammelt ospenholt
Verdi: B
Siste feltsjekk: Ingve Birkeland og Geir Arnesen – september 2010

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag

Lokaliteten ligger ved den fraflyttede gården Klauva lengst nord i Solbergfjorden. Lokaliteten ligger på neset rett øst for gården. Berggrunnen i området er en granatglimmerskifer som gir liten basevirkning. Lokaliteten er avgrenset av overgangen til den gamle kulturmarka på Klauva i nord og vest, mens i sør og øst er det en mer diffus overgang til yngre ospeskog og bjørkeskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Skogen klassifiseres som "gammelt ospenholt". Alderen på skogen varierer en god del, og de eldste trærne er i den østlige delen av lokaliteten. Her er det en god del læger av osp,

Artsmangfold:

Forruten osp er det en del silkeselje og gråor i tresjiktet. Det ble observert en god del vedboende sopp på lægerne. På eldre trær var opseildkjuke vanlig. Hvit seljekjuke (*Antrodia macra*) ble reistrert på ospelæger. Arten er rødlistet (NT) og er funnet under femti ganger tidligere i Norge. I den nasjonale soppdatabasen ligger det ikke inne funn fra Troms. Den er imidlertid registrert i Storholtet i 2009

(Ecofact 2009). Ospeløve (*Antrodia pulvinascens*) ble også registrert på ospeløve. Arten er rødlistet (NT), og er registrert i soppdatabasen med bare 5 funn fra Nord Norge tidligere. Det er et stort potensial for å finne flere sjeldne vedboende sopp innenfor lokaliteten. Blant lav ble det observert tallrikt med bred fingernevev (*Peltigera neopolydactyla*) og nederst på stammer av gammel osp. Barkrugg (*Ramalina farinacea*) ble også observert rikelig og indikerer at lokaliteten er klimatisk gunstig. Av karplanter er det kun helt trivielle arter slik som blokkbær, blåbær einer og skrubbær.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten er lite påvirket, og er trolig i ekspansjon i de fleste retninger. Spesielt er den gamle kulturmarka på Klauva særlig utsatt for oppslag av osp.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A. Dette begrunnes med at det er god kontinuitet i store deler av lokaliteten. Det er ganske høy diversitet av vedboende sopp herav rødlistede, og stort potensiale for flere interessante funn.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

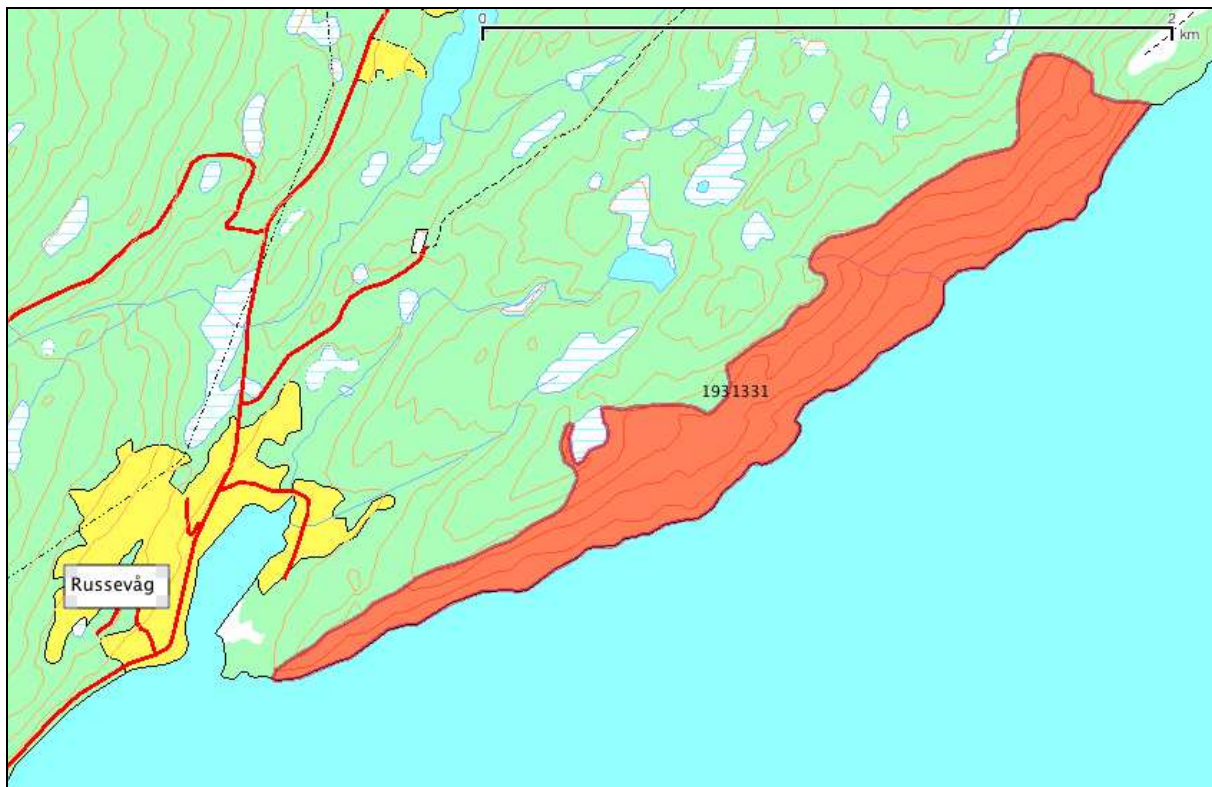
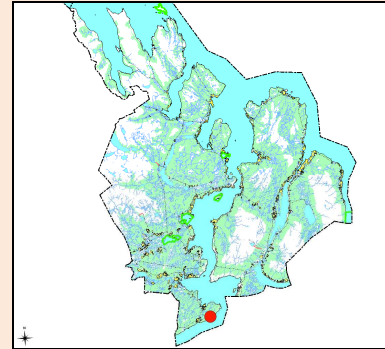
Lokaliteten bevares best hvis den får utvikle seg uten inngripen.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931331 – Nordneset - Hesjevika

Hovedtype (%):	F07 – Gammel lauvskog
Utforming:	F0701 – Gammelt ospeholt
Tilleggstype (%):	F05 – Gråor-heggeskog
Utforming:	F0502 – Liskog/Raviner
Verdi:	A
Siste feltsjekk:	Ingve Birkeland og Geir Arnesen – september 2010

Beliggenhet/avgrønsing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på nordsiden av Solbergfjorden mellom Hesjevika i nord og Nordneset i sør. Sørvendt eksposisjon gir svært gode solforhold, og det er dermed potensiale for varmekrevende arter. Berggrunnen er granatglimmerskifer, noe som ikke gir særlig baserike forhold. Etter å ha inspisert fire punkter og studert flybilder har vi foreløpig valgt å avgrense hele lia som en sammenhengende lokalitet. Muligens kan det finnes små områder med andre skogstyper innimellom, men som habitat for fugler henger området naturlig sammen, selv om det åpenbart vil være mye variasjon innen en så stor lokalitet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Viktigste naturtyper er gammel ospeskog, gammel gråor-heggeskog av litypen, samt annen høystaudeskog, også av litypen. Skogen har stedvis meget god kontinuitet og høy diversitet av både lav, moser, sopp, karplanter og fugl. Andre steder er det mer triviell vegetasjon med yngre tresjikt. Lengst i sør er det også utviklet lavurtlignende forhold med varmekrevende arter på tørt substrat.

Den sørvendte lia langs Solbergfjorden mellom Hesjevika og Nordnes med Akkarvika midt i bildet. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Viktigste treslag er osp, gråor, silkeselje og bjørk. En del varmekrevende karplanter ble observert, slik som trollbær, gulfrøstjerne, rips, kranskonvall og hegg. På læger av gråor ble det observert rustdoggnål (NT), og på stående trær, bleiktjafs og glattstry (finnes bare på svært klimagunstige lokaliteter i Nord-Norge). Det er også ganske høy diversitet av vedboende sopp, og store mengder ospeildkjuke.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten er tilnærmet upåvirket per i dag, men har trolig vært utsatt for skogsdrift på gammelt vis enkelte steder for en del tiår tilbake.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A fordi det er et uvanlig stort sammenhengende område med verdifulle skogstyper som har et uberørt preg. Det er dessuten et godt lokalklima som øker artsdiversiteten, og det er påvist flere interessante arter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

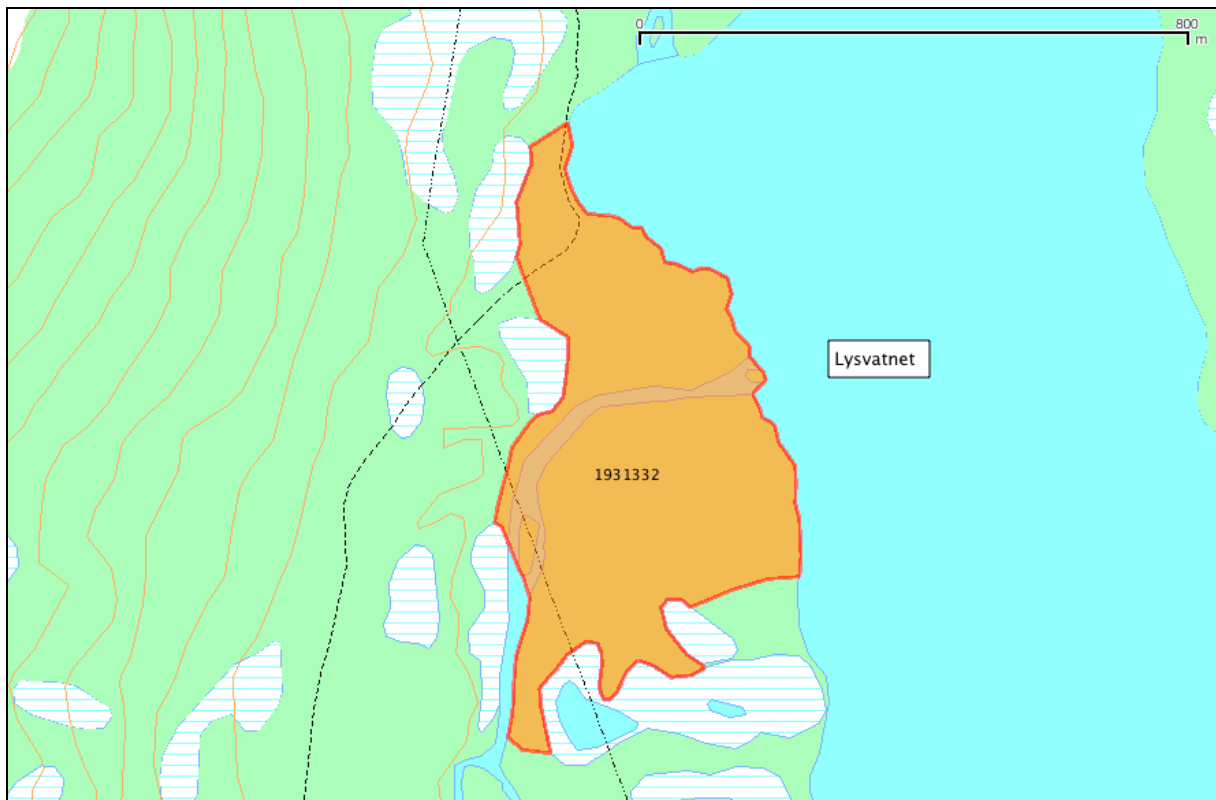
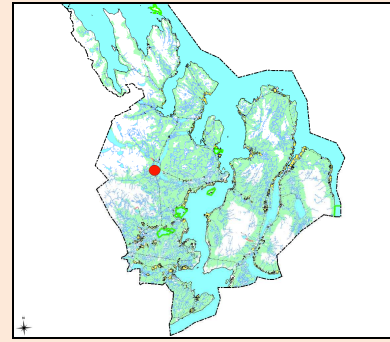
Lokaliteten bevares best hvis den får utvikle seg uten inngripen.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931332 Hellemodeltaet, Lenvik

Naturtype:	E01 – Deltaområde
Utforming	E0102 – Lite og mindre formrikt delta
Tilleggstype:	F05 – Gråor- heggeskog
Utforming (40%)	Fo502 - Flommarkskog
Verdi:	B
Siste feltsjekk:	26.08.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrønsing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i deltaområdet (E01) hvor Heggeelva renner ut i Lysvatnet. Det er flere naturtyper i lokaliteten. Løvskog av ulike utforminger, men hovedsakelig flommarkskog (F0502), Kystfuruskog, evjer og små myrområder med mer. Den grenser for det meste mot fastmarksskog på de fleste kanter, til dels ganske skarpt, dels med en brem av rik fuktskog/myrskog i kanten

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturtypen kan karakteriseres som en høyproduktiv gråorskog (C3a) med sterkt innslag av bjørk. Det er også en god del av gadd og læger.

Artsmangfold:

Lokaliteten er dominert av gråor. Feltsjiktet består av strutseving, skogburkne, ballblom, bringebær, sløke, fjellkvann, skogrørkvein, geitrams, strutseving, vendelrot og hundekveke. En del vedboende

sopp ble observert, som for eksempel dverggaffel, sotstift, knivkjuke og knuskkjuke. Det er også potensiale for fuglearter som er knyttet til høyproduktive skoger slik som f.eks dvergspett (VU). Området benyttes som hekkeområde for storlom (NT), sjøorre (NT),

Påvirkning/bruk, trusler:

Det er ikke behov for skjøtsel, men lokaliteten bør beskyttes mot ytterligere arealbeslag og økt ferdsel. Kanalisert ferdsel gjennom lokaliteten kan være et alternativ hvis ferdselen øker.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B, da det er en godt utviklet flommarksskog med en viss størrelse. Den har et moderat kontinuitetspreg og har velutfiklet floar med epifyttisk lav og treboende sopp. Den vurderes å ha potensiale som habitat for sjeldne arter innen flere organismegrupper. Lokaliteten er en viktig viltlokalitet.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former hogst, grøfting og hyttebygging. Dette inkluderer også all bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg.

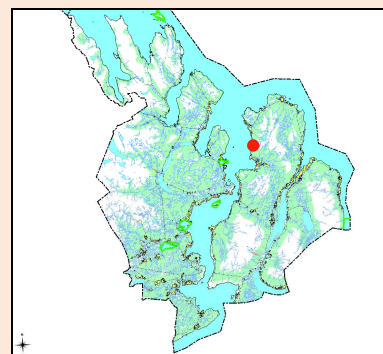
Flyfoto som gir en oversikt av utstrekningen av Hellemodeltaet. (NGU Arealis, Norge i Bilder).

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931333 Liskaret, Lenvik

Naturtype: F05 – Gråor - heggeskog
Utforming: F0502 – Liskog/raviner
Verdi: B
Siste feltsjekk: 24.08.2010, Ingve Birkeland –
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten er ei vestvendt, bratt skogsli ut mot Gisundet, med mange større og mindre hamre, berg og rasmarker. Den skogkledde lia er hovedsakelig en gråor- heggeskog (F05) med liskog utforming (F0502). Lokaliteten strekker seg fra Nakken og et stykke nordvest for Liskarfjellet. I nord grenser lokaliteten mot børkeskog med triviell utforming, i vest er det fylkesveien og strandsonen. På sørsiden grenser lokaliteten for det meste mot berg og rasmark, samt børkeskog med triviell utforming.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om en gråor- heggeskog som har en liskog utforming (F0502). Feltskiiktet består av høystaudevegetasjon.

Artsmangfold:

Tresjiktet består i stor grad av storstammet gråor, men spredt i lokaliteten vokser det både silkeselje, rogn, hegg og bjørk. Skogen har en rik forekomst av typiske høgstauder som bringebær, skogstorkenebb, mjødukt, trollbær, kvitbladtistel, skogsnelle, turt, skogburkne, strutseving, hundekjeks, trollurt, skogstjerneblomst, skogrorrkevein. Andre typiske arter er villrips, gullris, sumphaukeskjegg, hvitmure, ryllik, firblad, kranskonvall, tegebær og harerug.

Påvirkning/bruk, trusler:

I nedre del av lokaliteten krysser kraftlinja og fylkesveien. Det her vært rydding av skog i forbindelse med trasén til kraftlinja. Topografien gjør at lokaliteten er tilnærmet upåvirket av menneskelig aktivitet. Hogst er den største trusselen for lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten får lokal verdi – B. Dette fordi det er snakk om en større lokalitet med relativt grovvokste gråor og rognetrær. Det er god kontinuitet og potensialet for både sjeldne knappenålslav og sopp vurderes å være stort selv om det ble ikke registrert sjeldne eller rødlistede arter i lokaliteten. Området er også en viktig viltlokalitet, og det er kjent at gaupe bruker området. Det er også kjent som hi og yngleområde for oter. Tårnfalk, havørn, ravn og fjellvåk hekker regelmessig i bergveggen ovenfor lokaliteten. Skogen er også kjent å være viktig leveområde for orrfugl.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for hogst. Bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg i lokaliteten bør unngås.

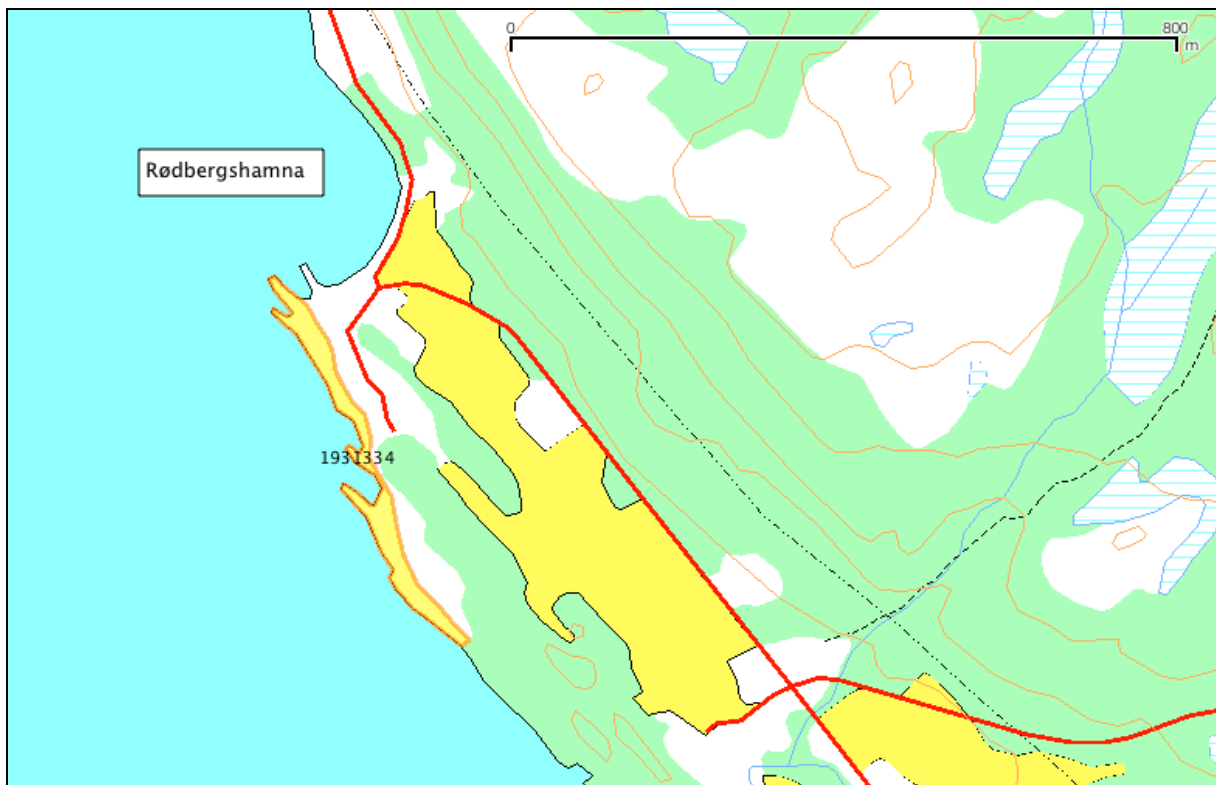
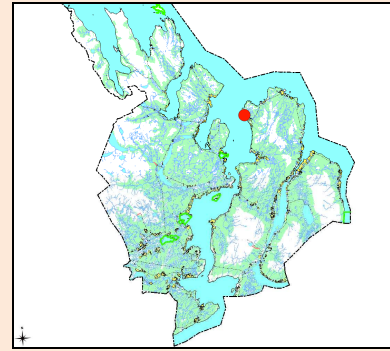
Parti fra skogen i Liskaret. Foto: Ingve Birkeland.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931334 Spira, Rødbergshamn Lenvik

Naturtype: G09 – Rikt strandberg
Utforming: G0902 – Vestlig og nordlig
Verdi: C
Siste feltsjekk: 23.08.2010, Ingve Birkeland –
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i lia sør for Rødbergshamn og strekker seg som et smalt belte mot Lenvika. Den grenser mot havet i sørvest og mot gammel slåttemark og fastmarksskog i nordøst. Lokaliteten har en sørvendt eksponering. Berggrunnen består av dolomitt som er en basisk bergart som gir grunnlag for kalkkrevende planter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er en rik strandberglokalisitet med nordlig utforming (G0902). Lokaliteten har en mosaikk av ulike samfunn med moser, lav, urter og graminider. Noen områder har en rikere utforming med innslag av kalkkrevende fjellplanter.

Rikt strandberg med skarp avgrensning mot en kysthei dominert av graminider og noe røsslyng og krebling. Det rike strandberget har en sørvendt eksponering og er noe saltpåvirket med en del salt tolerante planter. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Artsinventaret varierte sterkt etter eksponering og beliggenhet. Av arter som ble registrert nevnes: rødsvingel, bitterbergknapp, småbergknapp, rosenrot, strandkjeks, strandsmelle, skarmarikåpe, fuglevikke, ryllik, strandkjempe, strandbalderbrå, hvitkløver, strandarve, småengkall, bleiksøte, bakkesøte, kjerteløyentrøst, svever sp. og fjellgulaks.

Påvirkning/bruk, trusler:

Lokaliteten er noe påvirket av forsvarrets bruk av området. Det ligger en del forsvarsanlegg i øvre kant av lokaliteten. Det er noen hytter og lokaliteten brukes noe til rekreasjon og som fiskeplass. Det er trolig ikke beiting lenger i lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi lokal viktig – C. Dette fordi det er snakk om en lokaliteten med begrenset utstrekning men med forekomster av noen kravfulle fjellplanter og uvanlige arter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

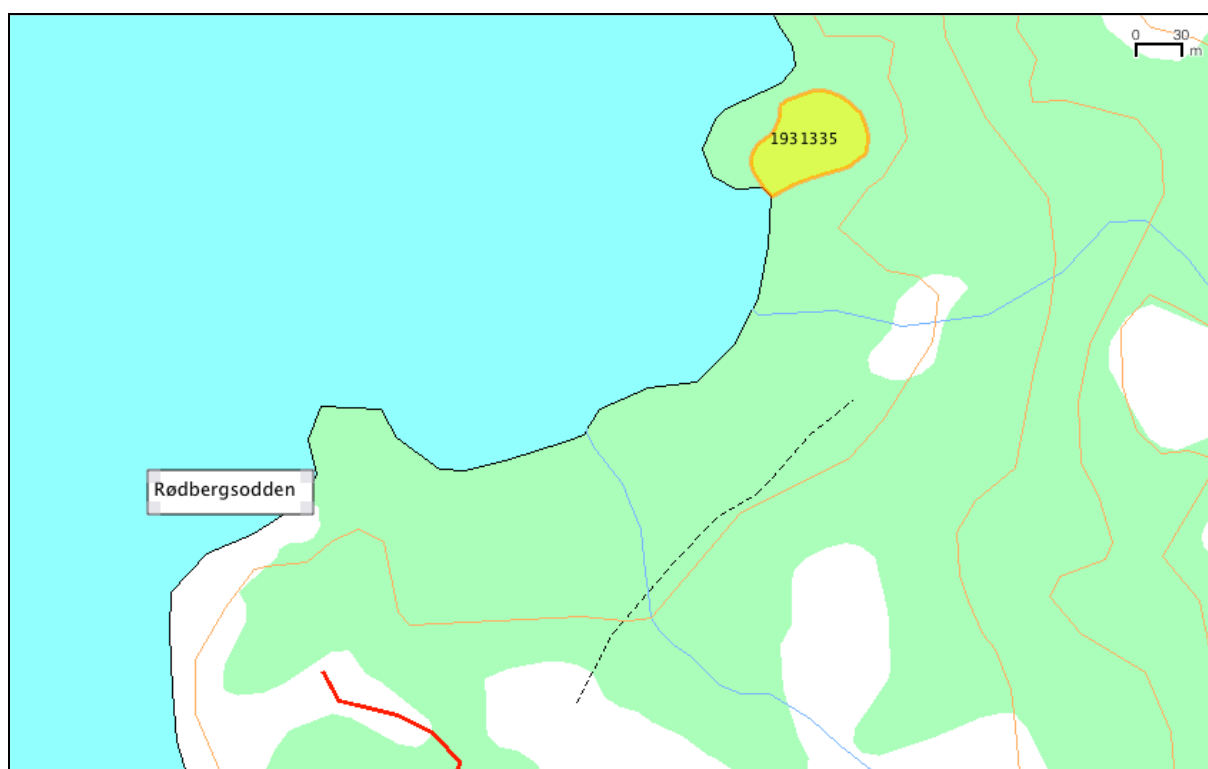
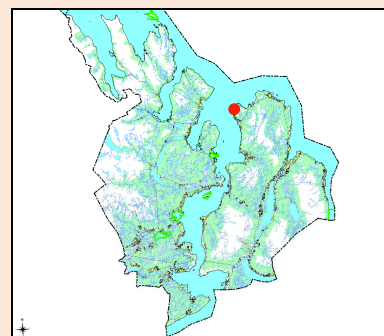
For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle sprenging og bebyggelse.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931335 Molvika, Rødbergodden Lenvik

Naturtype:	G09 – Rikt strandberg
Utforming (60%):	G0902 – Vestlig og nordlig
Tilleggstype:	G04 – Sand- og grusstrand
Utforming(40%):	G0403 – Grus- og steinsandstrand med spesiell flora
Verdi:	C
Siste feltsjekk:	24.08.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i Molvika ytterst på Rødbergodden. Lokaliteten er vestvendt og har avgrensing mot Malangen som er et værutsatt havområde. Bergrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt. Dette er harde bergarter som gir lite ioner til jordvannet. Trolig er det noe skjellsand i grunnen som gir grunnlag for de basekrevende plantene som ble registrert i lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er et rik strandberg (G09) med nordlig utforming (G0902). Lokaliteten har en mosaikk av ulike samfunn med moser, lav, urter og graminider. Innenfor berget er det en grus- og steinsandstrand med områder som har en rikere utforming med innslag av kalkkrevende fjellplanter (G0403).

Molvika med eksponerte berg og grus- og steinsandstrand. Foto: Ingve Birkeland.

Artsmangfold:

Artsinventaret varierte sterkt etter eksponering og topografien i lokaliteten. Av arter som ble registrert nevnes: Fjellbakkestjerne, rødsvingel, bitterbergknapp, småbergknapp, tiriltunge, rosenrot, strandkjeks, tunarve, hestehavre, bleiksøte, bakkesøte, strandsmelle, fjellmarikåpe, skarmarikåpe, fuglevikke, ryllik, strandkjempe, strandbalderbrå, strandkveke, vanlig arve, engsoleie, kvasstdå, blåklokke, tepperot, krekling, gåsemure, mjørdurt, småengkall, strandarve, fjelløyentrøst, kjerteløyentrøst, svever sp.og strandrug.

Påvirkning/bruk, trusler:

Berget er lite påvirket, det har vært aktivitet fra forsvaret tidligere. Eventuell utbygging av området kan redusere naturkvalitetene i lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi som lokal viktig – C. Dette begrunnes med at det er snakk om et mindre, men ganske godt utviklet og intakt nordlig strandberg, som har forekomst av enkelte kravfulle fjellplanter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

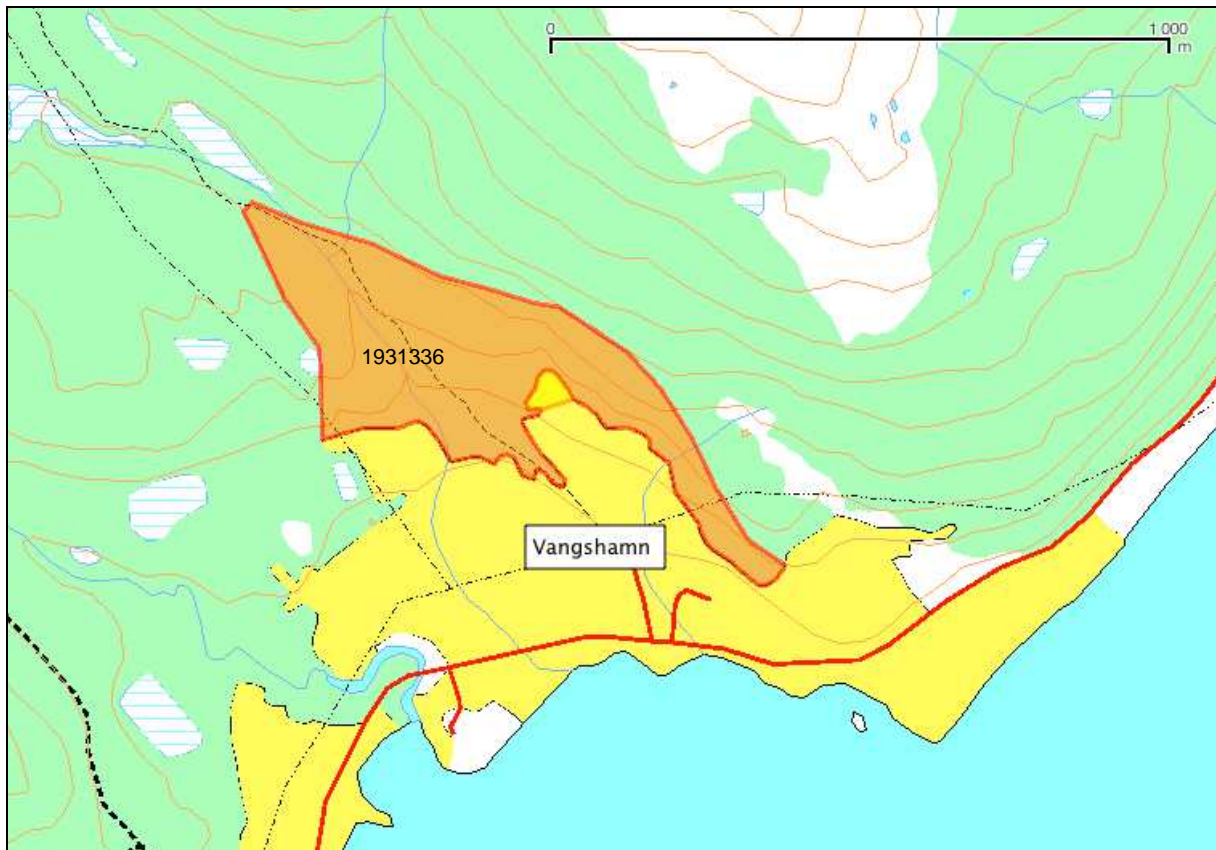
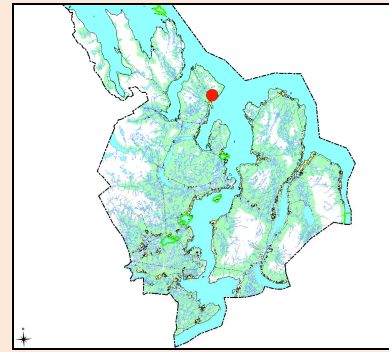
For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for sprenging og utbygging.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931336 Vangshamn, Lenvik

Naturtype:	D06 – Beiteskog
Utforming (60%):	D0601 - Beiteskog
Tilleggstype:	F07 – Gammel løvskog
Utforming (40%):	F0702 – Gammel bjørkesuksesjon
Verdi:	B
Siste feltsjekk:	02.09.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i lia nordvest for Vangshamn, like ovenfor kulturmarken. Den grenser for det meste mot mer trivielle utforminger av boreal bjørkeskog og slåttemarka i sør. Lokaliteten ligger litt skjermet med en sørlig eksponering med en god solinnstråling som gir gode klimatiske forhold. Berggrunnen består av båndgneis (amfibolitt), hornblendegneis, glimmergneis som stedvis er migmatittisk. Berggrunnen gir ikke grunnlag for spesielt basekrevende arter men sammen med forvitningsmaterialet i lokaliteten gjør at den kan karakteriseres som middels næringsrik.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om en beiteskog med partier med gammel løvskog og gammel bjørkeskog suksesjon. Feltskjiktet er beitepåvirket med en god del tråkkskader og stier. Feltskjiktet varierer med partier med høgstauder og partier med lavurtvegetasjon og einerkratt. Tresjiktet domineres av bjørk, til dels storstammet i enkelte partier. Det er også spredte forekomster med gamle silkeseljer og rogn. Skogen

har moderat kontinuitetspreg, med noe død ved av forskjellige dimensjoner og råte kategorier.

Artsmangfold:

Viktigste treslag er osp, gråor, silkeselje og bjørk. En del varmekrevende karplanter ble observert, slik som markjordbær, rips, kranskonvall og hegg. Det har på grunn av stor variasjon av beitepress i lokaliteten blitt utviklet mange forskjellige plantesamfunn. Av karakterarter kan nevnes: legeveronika, engsoleie, blåkoll, tegebær, skogrørkvein, ballblomst, hengeving, fugletelg, skogburkne, sauetelg, rødsvingel, gulaks og gulriss. På læger av bjørk ble det observert en muslingsopp - *Crepidotus* (innfelt bilde) som er vanskelig å artsbestemme i felt, og på stående trær ble det flere steder registrert strylav som vanligvis vokser på klimagunstige lokaliteter i Nord-Norge.

Beitepåvirket løvskog med bjørk, silkeselje og rogn i treskjiktet. Bildet er tatt ved en av stiene og man ser tydelig hvordan beitingen har dannet et feltsjikt dominert av graminider med beiteresistent busksjikt med einer rundt. En muslingsopp - *Crepidotus* (lille bilde) ble registrert på en læger av bjørk og er en signalart for gammel kontinuitets skog. Foto: Ingve Birkeland.

Påvirkning/bruk, trusler:

Skogen blir beitet av både storfe og sau. Det er etablert flere stier i lokaliteten og beiterykket er hardest inntil stiene. Skogen har derfor fått en blanding av sterkt beitepåvirket vegetasjon på de lett tilgjengelige områdene vor det er dannet mer åpne gresspartier, til mer upåvirkede områder i brattere lende. Opphør av beiting vil endre naturtypen. Trolig er hogst den største trusselen for naturkvalitetene i lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – B. Dette fordi det er snakk om ei litt større, ganske godt utviklet og intakt beiteskog. Beiteskog er en regional sjelden naturtype. Det ble registrert enkelte kravfulle og uvanlige arter i lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for hogst og bygging av skogsbilveier.

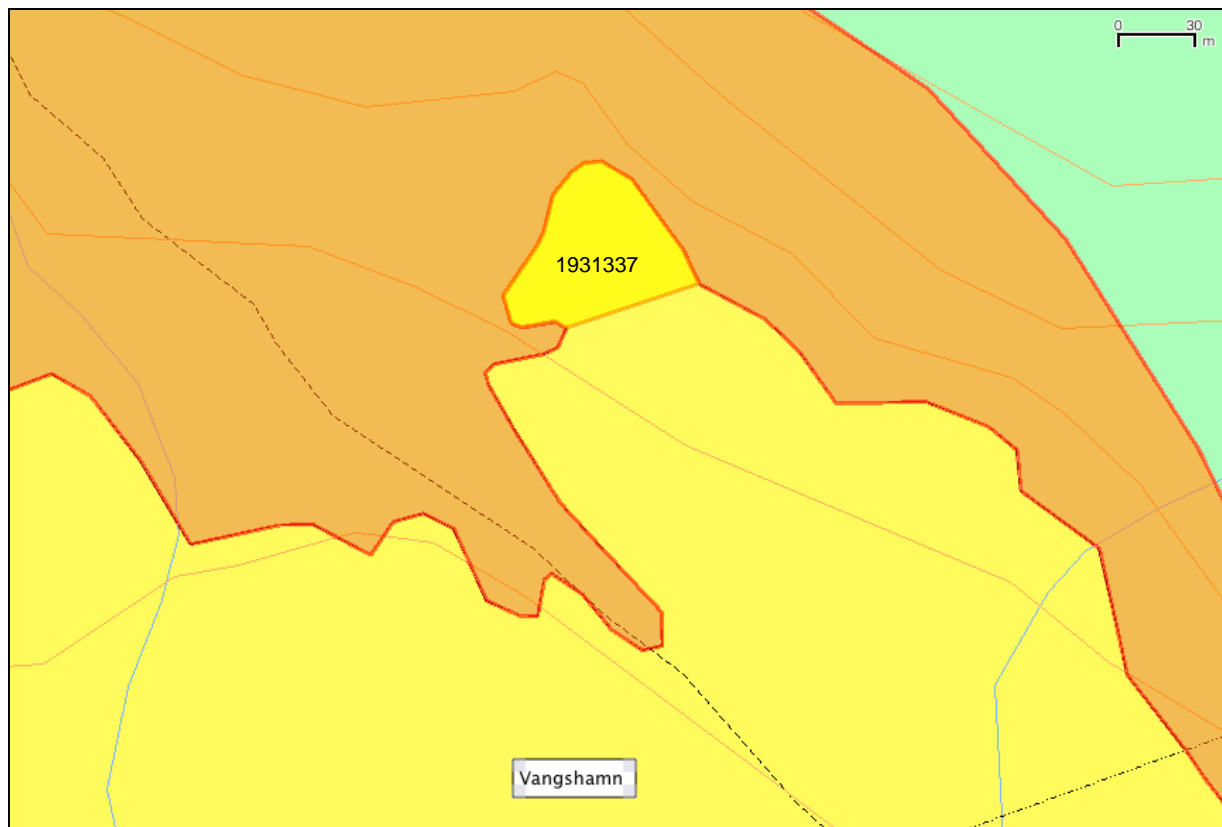
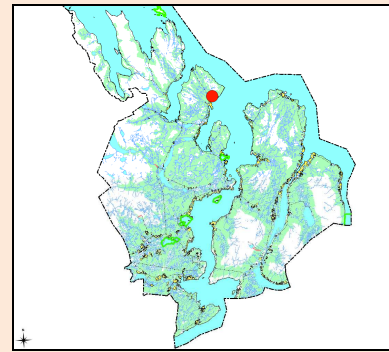
Oversiktsbilde over store deler av den sørvendte lia i Vangshavn. Bildet er tatt på gammel slåtte-mark nede i Vangshavn. Foto: Ingve Birkeland.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931337 Slåttemark, Vangshavn, Lenvik

Naturtype: D01 – Slåttemark
Utforming: D0104 – Frisk fattigeng
Verdi: C
Siste feltsjekk: 02.09.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i lia nordvest for Vangshavn i ytterkanten av en overflatedyrket slåttemark. Lokaliteten grenser for det meste mot en bjørkeskog med høgstauder i nord og vest, og mot slåttemarka i sør. Lokaliteten ligger på en naturlig forhøyning i landskapet. Berggrunnen består av båndgneis (amfibolitt), hornblendegneis, glimmergneis som stedvis er migmatittisk. Berggrunnen gir ikke grunnlag for spesielt basekrevende arter, men kan karakteriseres som middels næringsrik.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om gammel slåttemark (D01) med en utforming som passer til frisk fattigeng (D104) med et middelsrik karakterpreg. Slåttemarken har trolig ikke blitt slått på noen år

Artsmangfold:

Slåttemarken har forekomst av en god del typiske slåttemarksarter som ryllik, blåklokke, engkvein,

skarmarikåpe, gulaks, engkvein, smyle, rødsvingel, prestekrage, vanlig arve, grasstjerneblom, hvitkløver, fuglevikke og harerug.

Påvirkning/bruk, trusler:

Lokaliteten er trolig vanskelig å slå med dagens bruk av traktorer og har trolig derfor ikke blitt slått de siste årene. Trolig har dette blitt et uprioritert hjørne av den nedenforliggende gjødsla slåttemarken. Den har en artsrik utforming og en gjødsling av lokaliteten vil føre til en reduksjon i arts mangfoldet ved at nitrofile arter i større grad vil dominere.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi lokalt viktig – C. Dette fordi det er snakk om en liten slåttemark uten registrerte sjeldne eller truede arter. Slåttemarker er karakterisert som trua naturtyper og det er få slike lokaliteter i kommunen.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for grøfting på og inntil myra. Det bør derimot tilstrebnes at slåttemarken slås hvert år. Man bør unngå gjødsling av lokaliteten.

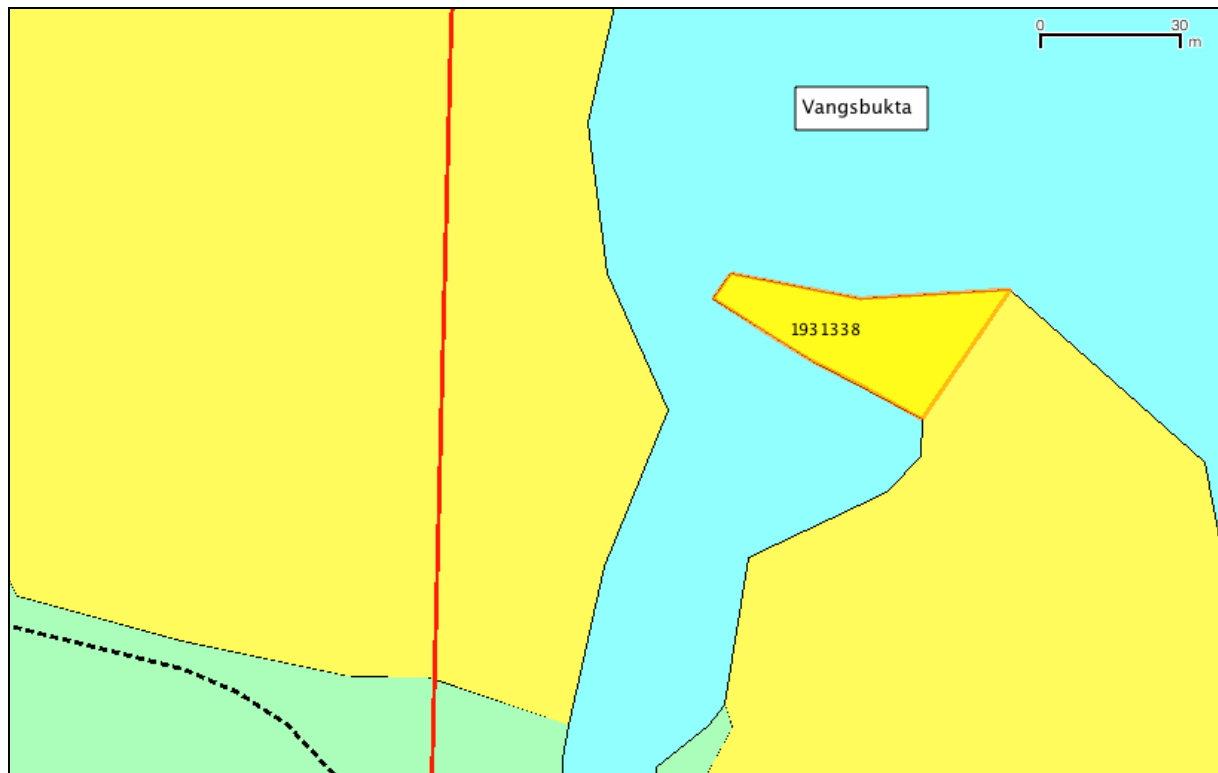
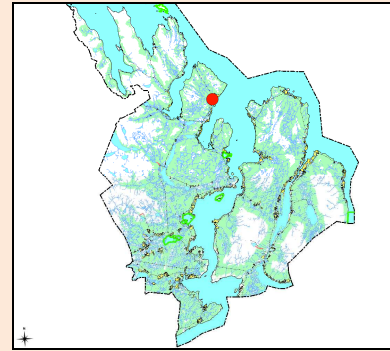
Liten, men artsrik slåttemark i Vangshavn som ikke er gjødslet som er grenser mot bjørkeskog med høgstauder og gjødslet slåttemark med et mer homogent artsinventar. Foto: Ingve Birkeland.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931338 Skarsvåg, Lenvik

Naturtype: D01 – Slåttemark
Utforming (60%): D0114 – Frisk næringsrik
"gammeleng"
Verdi: C
Siste feltsjekk: 02.09.2010, Ingve Birkeland –
Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på en liten odde i Vangsbukta. Det er en gammel havstrand/havavsetning med mye skjellsand i jordsmonnet. Den er avgrenset med fjæresone på stort sett alle kanter bortsett fra mot sørøst hvor en mer ordinær overflatedyrket mark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om en gammel slåttemark (D01) med en frisk næringsrik "gammeleng" utforming. Det er trolig mange år siden lokaliteten ble slått og den er i et forfallstadium med et betydelig innslag av urter.

Artsmangfold:

Slåttemarka domineres av en blanding av høye, kraftige grasarter og høyvokste urter, med et svært tett feltsjikt. Av mer spesielle arter ble marinøkkel og bakkesøte registrert. Andre typiske arter er fuglevikke, enghumleblomst, hundekjeks, ryllik, nyseryllik, timotei, rødsvingel, kveke, rødkløver, hvitkløver, engsoleie, engsyre, åkerforglemmegei, vrangdå, småengkall, storengkall, høymol, sløke,

mjørdurt, sølvbunke, karve, skarmarikåpe og engmarikåpe. I randsonen mot fjæra vokser det strandrug, strandkjeks, strandrør, strandarve, østersjøurt, strandarve og tangmjelde.

Påvirkning/bruk, trusler:

Slåttemarka er ikke påvirket av annet en tidligere slått. Gjengroing eller omdisponering er de største truslene.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – C. Dette fordi det er snakk om en liten slåttemark som er middels intakt, men i et gjengroingsstadium. Det er en artsrik slåttemark som har forekomst av enkelte kravfulle og uvanlige arter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig at lokaliteten slås med jevne mellomrom for å opprettholde dagens artsinventar. En bør unngå å gjødsle lokaliteten da dette vil kunne føre til at spesielt nitrofile arter vil dominere.

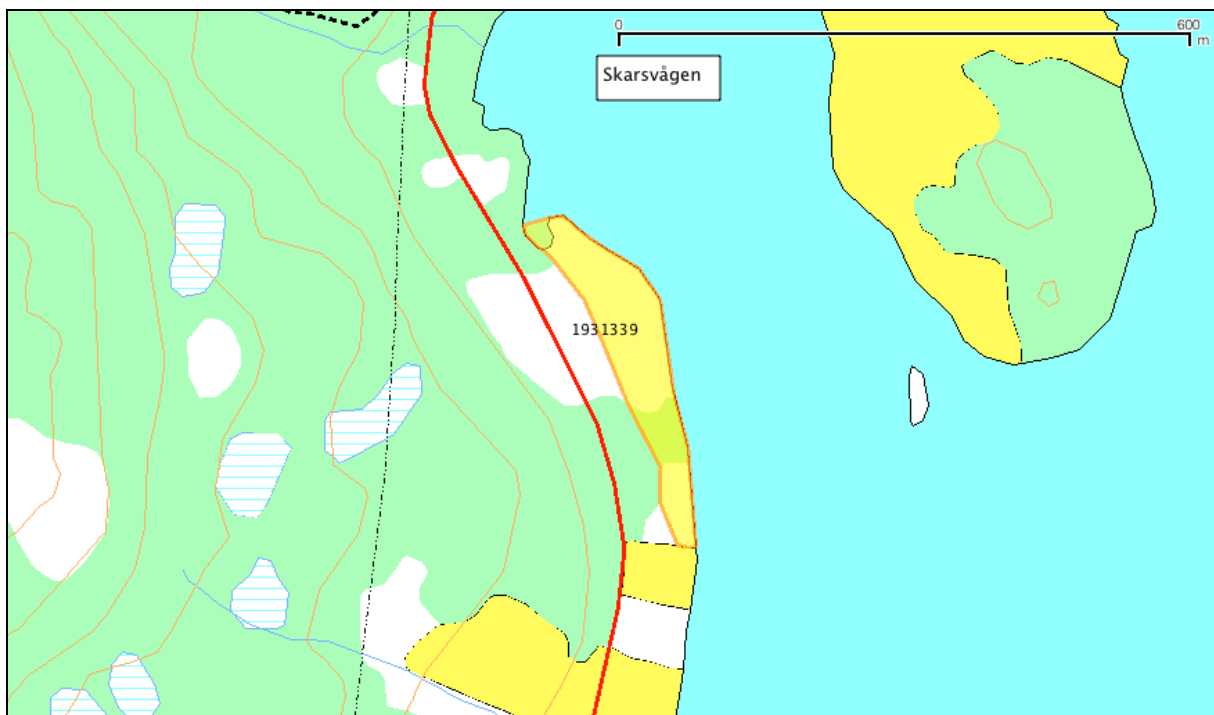
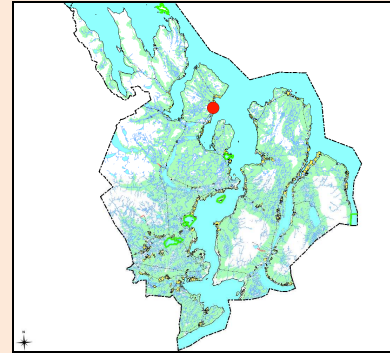
Gammel slåttemark ved Skarsvåg sterkt avgrenset av fjæresonen. Foto: Ingve Birkeland

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931339 Jernsletta, Lenvik

Naturtype:	D01 – Naturbeitemark
Utforming (85%):	D0404 – Frisk/tørr, middels baserik eng
Tilleggstype:	G05 – Strandeng og strandsump
Utforming (15%):	G0505 – Kortvokst, åpen, artsrik saltsiveng på skjellsand
Verdi:	C
Siste feltsjekk:	02.09.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på Jernsletta sør for Skarsvåg. Det er en gammel slåttemark/beitemark som det beiter sau på. Berggrunnen består av konglomerat med myolitt dannet av ulike opprinnelsesbergarter. En stor del av lokaliteten har mye skjellsand i berggrunnen. Skjellsanden gir gode vekstforhold for basekrevende planter. Eksposisjonen er nordvendt, men den ligger noe skjermet for vind. Den grenser mot fjæresonen i nordøst og mot fastmarkskog og gammel beitemark i sør.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det er snakk om en naturbeitemark (D01) med en frisk/middels baserik engutforming (D0404). Det er en liten avgrenset strandeng-strandsump som tilleggsnaturtype (G05), med en utforming av kortvokst, åpen, artsrik saltsiveng på skjellsand (G505).

Artsmangfold:

Naturbeitemarken er artsrik med arter som bleiksøte, bakkessøte, ryllik, blåklokke, sauesvingel, smyle, sølvbunke, engmarikåpe, hundekjeks, engsoleie, engsyre, rød jonsokblom, seterfrytle og marinøkkel. I

strandengen-strandsumpen vokser det arter som saltsiv, rustsivaks, fjæresaueløk, saltstarr, pølstarr, fjæresaltgras.

Påvirkning/bruk, trusler:

Det ligger en steinfylling ned mot strandengen-strandsumpen, videre utfylling av denne vil ødelegge artsmangfoldet i strandsumpen. Naturbeitemarken var relativt nedbeitet av sau. Beiting er bra for å opprettholde artsmangfoldet i lokaliteten. Eventuell omdisponering av arealet vil kunne endre utformingen og verdien av naturtypen

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – C. Dette fordi det er snakk om en mindre naturbeitemark uten registrerte rødlistearter. Lokaliteten er ganske godt utviklet og har forekomst av enkelte basekrevende og uvanlige arter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for utfylling og omdisponering av arealet på og inntil naturbeitemarken og strandengen-strandsumpen. Dette inkluderer også all bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg i naturbeitemarken.

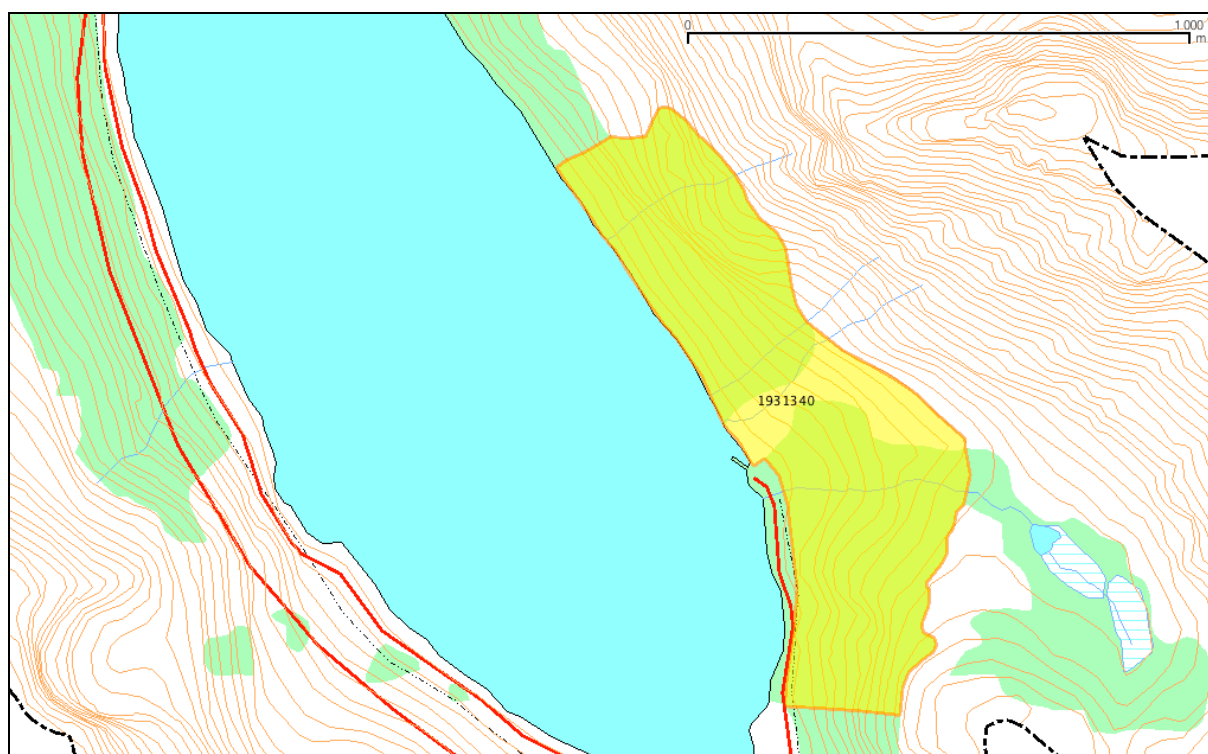
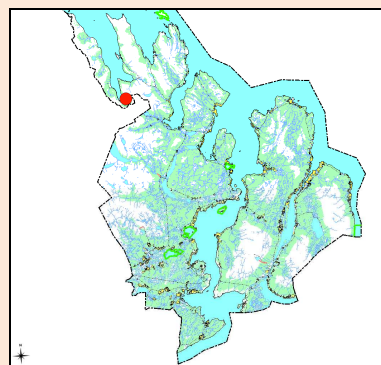
Utsikt over deler av den strandengen-strandsumpen på Jernsletta. Bildet er tatt i nordvestre deler hvor det er noe tråkkskader i overgangen mellom fjæresonen-strandengen og strandsumpen. Det er mye skjellsand i jordsmonnet. Foto: Ingve Birkeland.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

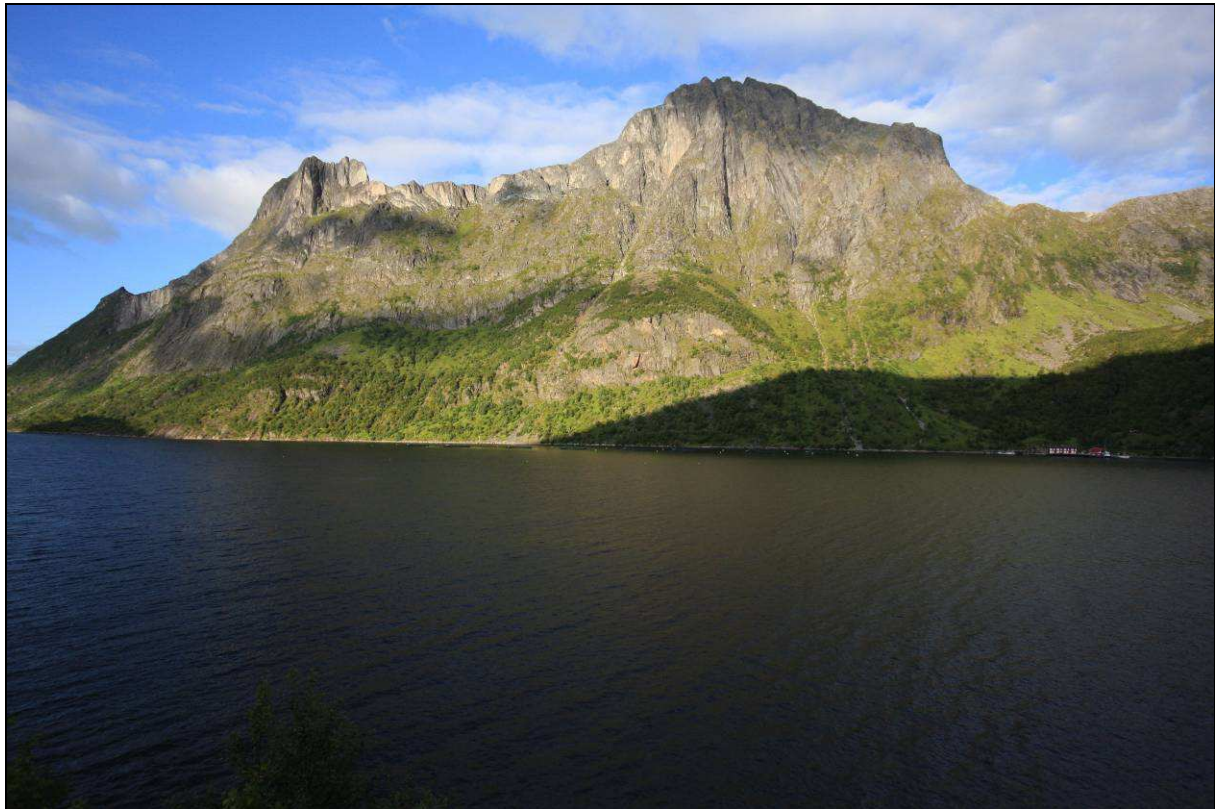
Lokalitetsnr 1931340 Ørnfjordbotn, Lenvik

Naturtype: B01 – Sørvendt berg og rasmarkr
Utforming: B0103 – Rasmarker med større eller mindre innslag av skog/trær
Verdi: C
Siste feltsjekk: 26.08.2010, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger i lia under Gryttippen i Ørnfjorden. Den er tydelig avgrenset av fjell, havstranden og skogen inne i Ørnfjordbotn. Avgrensingen mot vest er noe usikker. Trolig strekker lokaliteten seg lenger utover dalsiden. Men da dette området var lite tilgjengelig ble ikke dette området kartlagt. Berggrunnen består av harde bergarter, og ingen særlig basekrevende arter ble registrert. Den sørvendte eksponeringen og høye fjellene rundt gir et bra lokalklima.

Sørvendt berg og rasmark nedenfor Gryttippen. Foto: Ingve Birkeland.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturtypen B01-Sørvendt berg og rasmark med utformingen F0103-Rasmarker med større eller mindre innslag av skog/trær. Dette er en relativt stor naturtypelokalitet som tidligere har hatt et betydelig beitepress. Vegetasjonstypene er for det meste vegetasjon med åpent feltsjikt av gras og høgstauder, men med innslag busker og trær. Tørr gras-urtutforming (F1a) og Gras-urt-utforming med fuktarter (F1b). Det går noen skredrenner gjennom lokaliteten og der er det en god del fjellplanter. Lokaliteten er nå i en gjenngroingsfase. Det er stedvis flere områder med gamle trær av rogn, bjørk seljer og noe hegg.

Artsmangfold:

Bjørk, silkeselje og noe rogn utgjør tresjiktet i lokaliteten. Busksjiktet domineres i noen områder av einer, men det vokser også spredt bustnype i lokaliteten. Bunnsjiktet domineres av graminider som strandrør, sølvbunke, myskegras, hundekveke, hundegras, finnskjøgg, smyle, fjellgulaks, rødsvingel, sauesvingel og geitsvingel. Av andre karplanter kan nevnes fjellflokk, fjellmarikåpe, skarmarikåpe, harerug, fjellskrinneblomst, kattedot, setergråurt, skredmjølke, enghumleblomst, geitrams, skogstorkenebb og hvitbladtistel. Det ble registrert en relativt rik insektsfauna i, spesielt flere sommerfugl og humlearter ble registrert. Lokaliteten er også potensiell hekkeplass for flere dagrovfugler.

Påvirkning/bruk, trusler:

Det forekommer noe beite i, men det er tydelig at beitepresset er avtakende. Ellers er det lite påvirkning. Hogst og treslagskifte utgjør de største truslene.

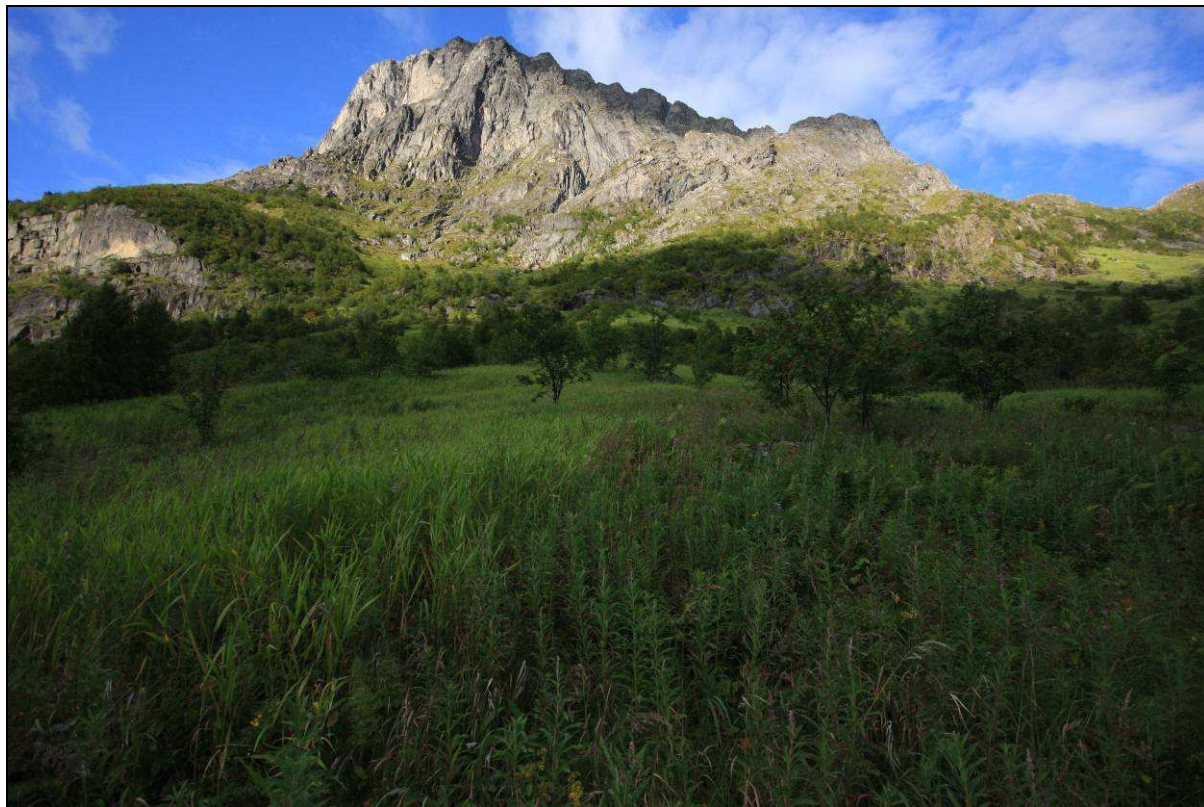
Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi lokalt viktig – C. Dette fordi det er snakk om en større, ganske godt utviklet

rasmark, som har forekomst av enkelte kravfulle og uvanlige arter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Naturverdiene bevares best hvis området får ligge i fred for inngrep og menneskelig påvirkning. En bør forsøke å opprettholde beitetrykket i lokaliteten.

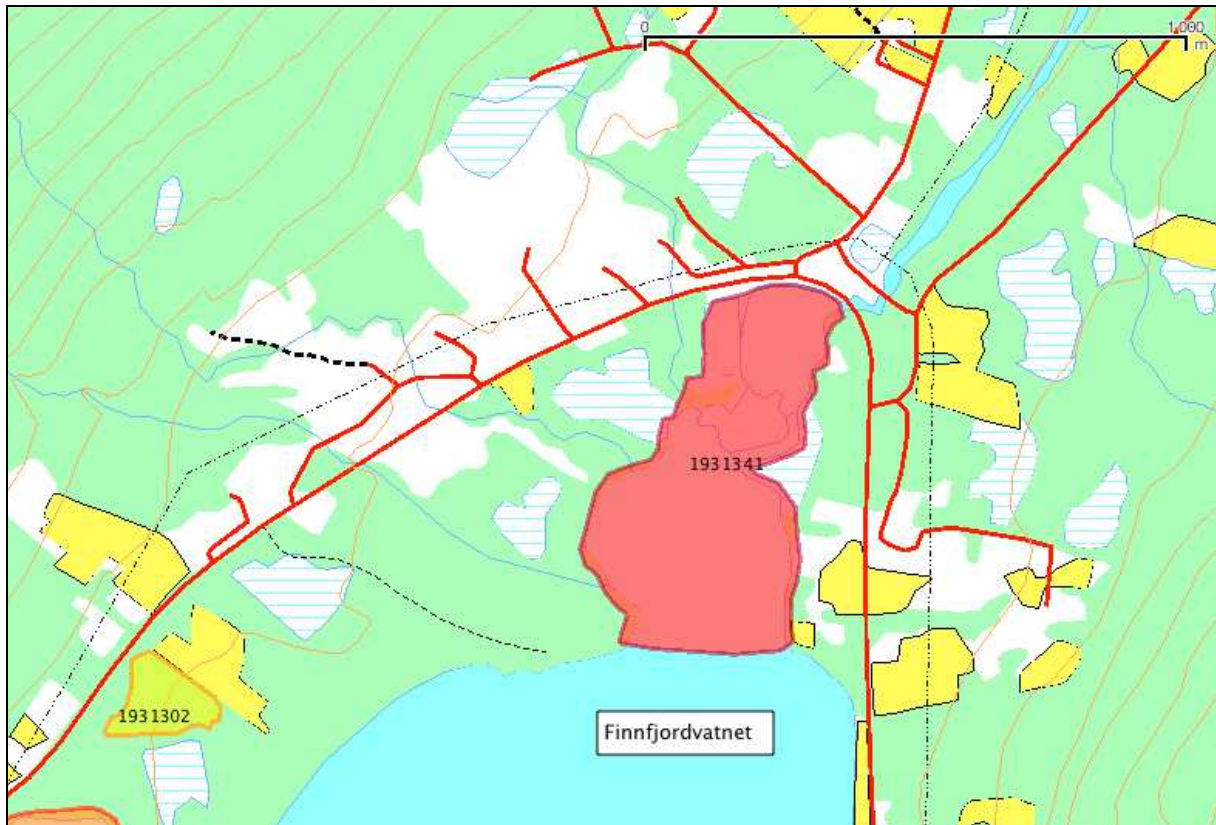
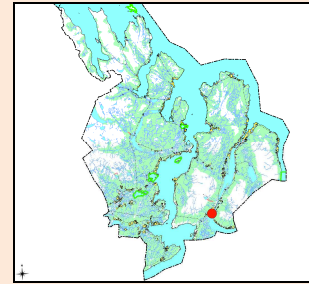
Bilde av den sørvendte rasmarken nedenfor Gryttippen. Bildet er tatt i nedre deler av rasmarkeren, der vegetasjonen domineres av høgstauder som geitrams, mjørdurt, vendelrof og med store felt med strandrør. Foto: Ingve Birkeland.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1931341 Stenget, Lenvik

Naturtype: E12 – Evjer, bukter og vikar
Utforming: E1202 – Bukter og vikar
Verdi: A
Siste feltsjekk: 10.09.2010, Geir Arnesen, Ingve Birkeland – Ecofact AS

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger ved Stenget i nordre del av Finnjordvatnet som renner ut i Lakselva. Den grenser for det meste mot fastmattemyr på begge sider med noe kantskog. Berggrunnen består av fyllit og glimmerskifer. Lokaliteten ligger i et område med et sammenhengende dekke av morenemateriale, stedvis med stor mektighet. Det forekommer noe hav- og fjordavsetninger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Hovednaturtypen er evjer, bukter og vikar (E12)). Det er en rik vannflora i lokaliteten med store bestander av elvesnelle og flaskestarr.

Artsmangfold:

Vannfloraen består blant annet av store bestander av elvesnelle og flaskestarr. I tillegg er det registrert, hesterumpe, vanlig tusenblad, nordlandsstarr, og mindre vanlige arter som stivtjønnaks (NT), vasskrans (VU), høstvasshår (NT), småtjønnaks, kamtusenblad, nøkketjønnaks, rusttjønnaks, grastjønnaks og hjertetjønnaks. I tillegg er det registrert kransalger i lokaliteten uten at de er artsbestemt. Elvedeltaet er et viktig funksjonsområde for flere arter våtmarksfugl som sangsvane (NT),

gråhegre, horndykker, toppand, brunakke, stokkand og stjørtand. Flommarkskogen er viktig beiteområde for elg og det hekker flere spurvefugler som sivsanger, gulerle, sivspurv, rødvingetrost og gråtrost.

Påvirkning/bruk, trusler:

Foruten veien som krysser er det lite bruk av området.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi viktig – B. Dette fordi det er snakk om et god utviklet naturtype med flere rødlistede vannplanter. Området er også viktig viltområde.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

For å bevare naturverdiene er det nødvendig å unngå fysiske inngrep, spesielt alle former for grøfting og hogst. Dette inkluderer også all bruk av kjøretøyer som kan sette spor etter seg i lokaliteten. En bør forsøke å unngå utvidet bruk av lokaliteten som beitemark for storfe.

Høstbilde tatt av Stenget som ligger ved det nordlige utløpet av Finngjordvatnet. Området har store bestander av elvesnelle og flaskestarr og det er registrert sjeldne vannplanter som stivtjønnaks (NT), vasskrans (VU), og høstvasshår (NT). Lokaliteten er et viktig hekke- og beiteområde for mange våtmarksfugl. Foto Ingve Birkeland.

Kilder:

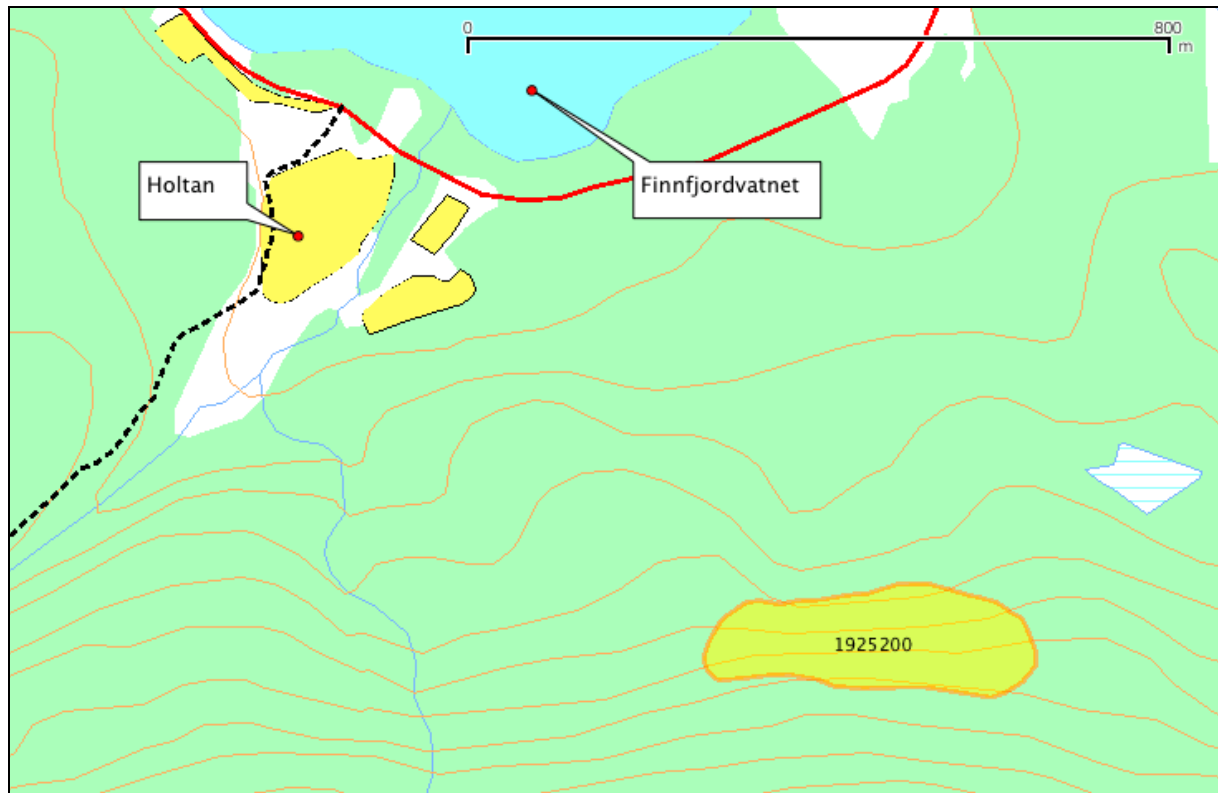
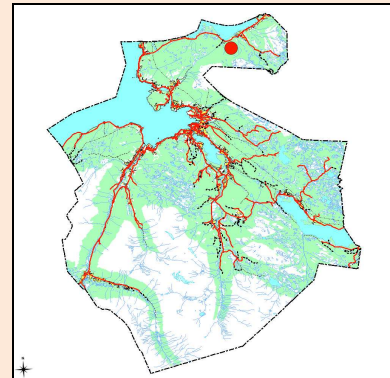
Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Granmo, 1986. Vannplanteflora og vannvegetasjon i Rossfjordvassdraget. Rapport til Lenvik kommune. Univ. i Tromsø, Tromsø Museum. 61 s. Upubl.

Vedlegg 6: Fakta-ark fra lokaliteter i Sørreisa

Lokalitetsnr 1925200, Svartbergan

Hovedtype (%): F04 – Bjørkeskog med høystauder
Utforming: F0401 – Ren høystaudeutforming
Verdi: C
Siste feltsjekk: Geir Arnesen – august 2010

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på sørsiden av Finnsnesvatnet ca 700 meter sørøst for gården Holtet. Dette er en nordvendt bratt li med relativt dårlige solforhold. Enkelte sig har baserike forhold. Mot øst, vest og sør er det diffus overgang mot mer småbregnedominert skog. Mot nord er det overgang til flatere terreng og områder som er plantet til med gran.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Dette er en homogen høystaudebjørkeskog, med storebregneutforming. Lite kontinuitet.

Storbregneskog ved Holtan i Lenvik. Foto: Geir Arnesen.

Artsmangfold:

Feltsjiktet dominert av sauetelg og skogburkne. Det er også store områder med mer småbregnedominert skog. Stedvis er det også noe mjørdurt og i nedre deler ble kranskonvall påvist. Det ble også påvist fjell-lok og gulsildre i baserike sig. Det ble søkt spesielt etter moser og lav, men ingen interessante arter ble påvist. Generelt er det lite lav på lokaliteten.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Området beites per i dag av sau, og er trolig også viktig som elgbeite. Den lave kontinuiteten, og det åpne preget i skogen tyder på at den har vært drevet i lengere tid, og har trolig blitt tynnet ved flere anledninger

Verdivurdering:

Lokaliteten får kun en svak verdi C på grunn av trivielt arts mangfold, relativt lav produksjon til denne vegetasjonstypen å være, samt det faktum at lokaliteten ser ut til å være preget av eldre skogsdrift.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

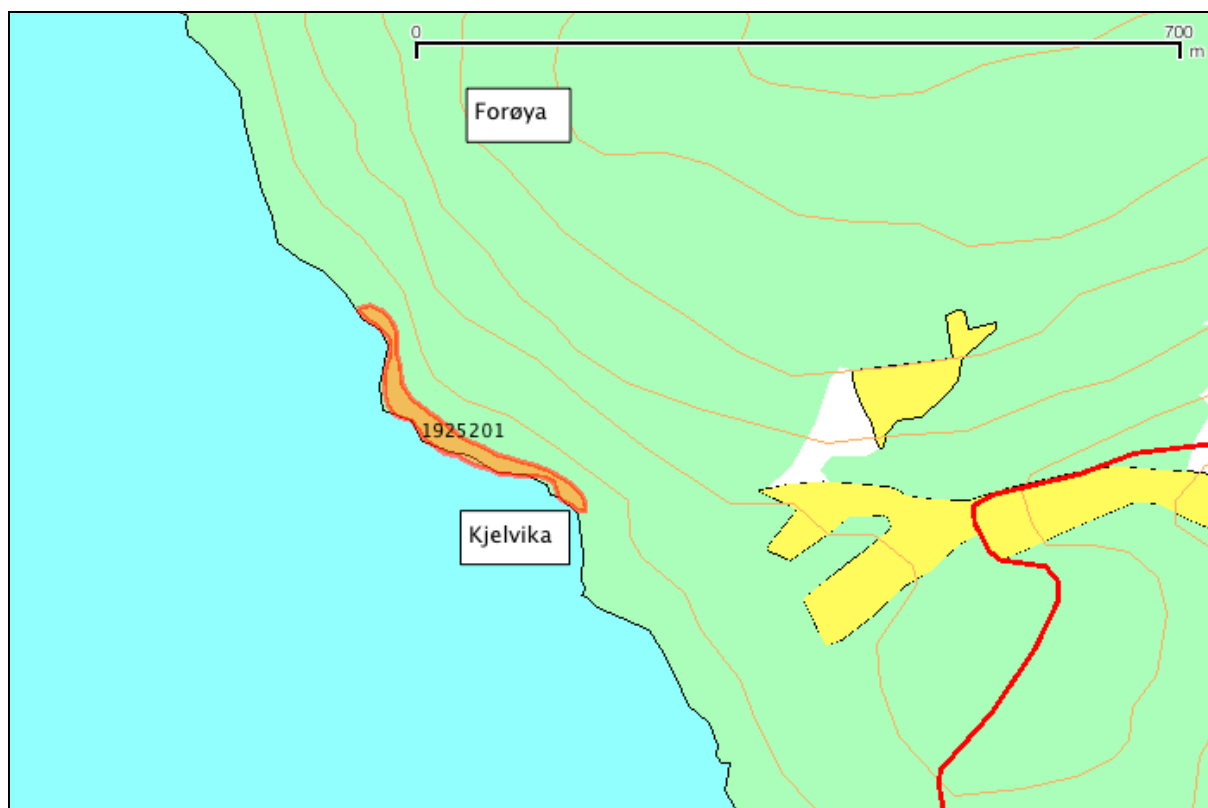
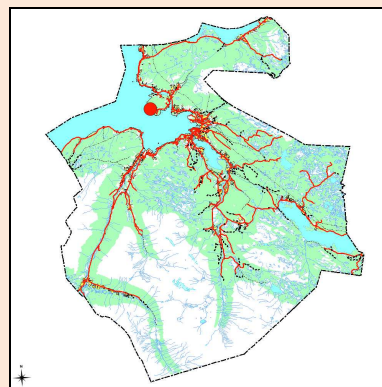
Lokaliteten kan utvikle seg i positiv retning med tanke på produksjon og arts mangfold hvis den ikke blir drevet i fremtiden. På den annen side er det lite unikt ved denne lokaliteten, og hvis det er interesser som taler for drift bør ikke dette forhindres av hensynet til det biologiske mangfoldet.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1925201, Kjelvika, Forøya

Hovedtype (%): G09 – Rike strandberg
Utforming: G0902 – Vestlig og nordlig
Verdi: B
Siste feltsjekk: Geir Arnesen – august 2010

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Området ligger langs sjøen i Kjelvika på Forøya i Sørreisa kommune. Det er et belte langs sjøen som har strandberg av ren marmor, og det er kraftig basevirkning i substratet på grunn av dette. Overgang mot littorale soner mot sjøen og mot tett krøkebær/lavurtskog vekk fra sjøen. Her er det dessuten en god del granplanting. Det baserike beltet med eksponert karbonatberg er kun på 10 til 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturtypen er rikt strandberg, og utformingen er en sparsomt vegetert type med relativt få, men basekrevende arter. Det er en blanding av strandarter og fjellarter som er typisk for nordlige utforminger av naturtypen.

Baserike strandberg ved Kjelvika på Forøy. Foto: Geir Arnesen.

Artsmangfold:

Av basekrevende arter kan nevnes store mengder, gulsildre, rødsildre, trådstarr, gulstarr og bleiksoete. Når det gjelder havstrandsarter så er det også et lite utvalg. Åkerdylle er ikke nødvendigvis en havstrandsart, men vokser stort sett utelukkende på næringsrike havstrender så langt mot nord. Dessuten er det en god del klengemaure, gåsemure, rødsvingel og strandkjeks.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten er minimalt påvirket. Trolig er det noe trafikk av turgåere i området om sommeren, ellers er det ingen nevneverdig bruk.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B. på grunn av en godt utviklet basekrevende flora, og lav påvirkningsgrad. Det er dessuten ikke så mange baserike strandbergslokaliteter i denne delen av Troms, da de nærliggende marmorformasjonene stort sett er overdekket helt ned til havnivå.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

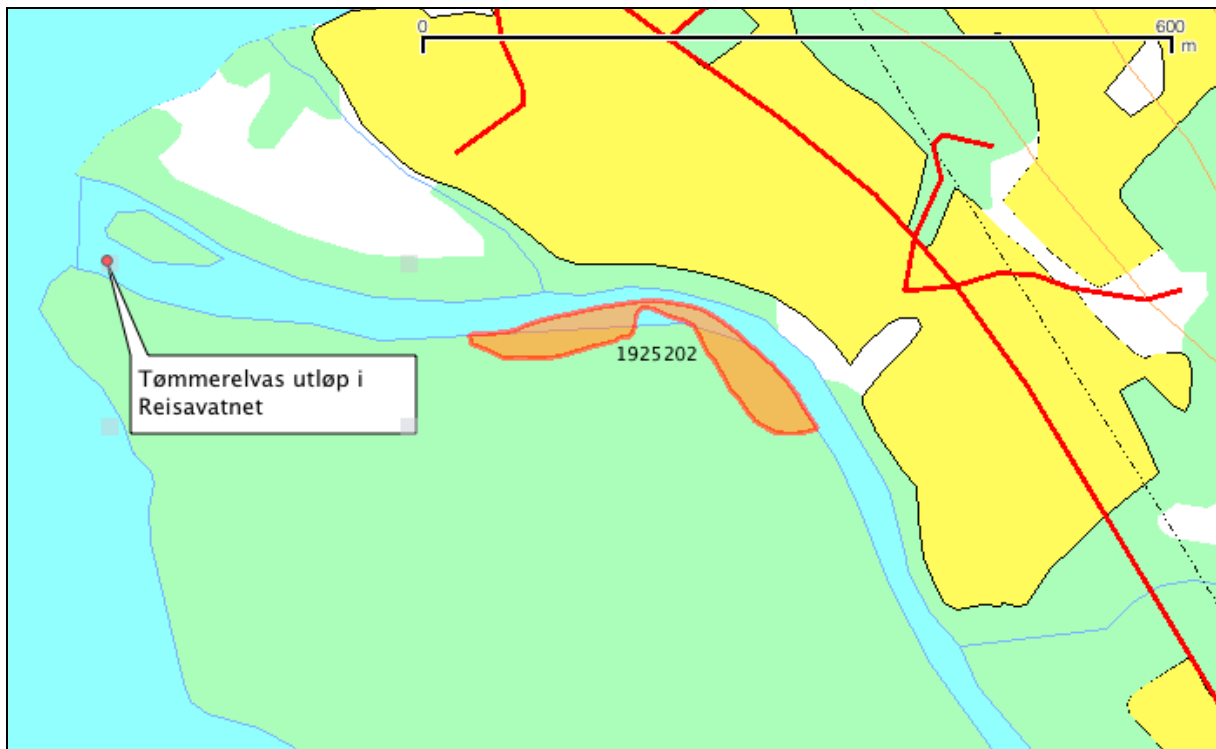
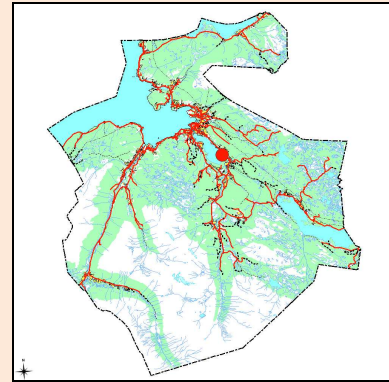
Det er ikke behov for noen form for skjøtsel, og lokaliteten bevares best hvis den forblir inngrepsfri.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1925202, Tømmerelva, Røyrsllett

Hovedtype (%): F05 – Gråor-heggeskog
Utforming: F0501 - Flommarksskog
Verdi: B
Siste feltsjekk: Geir Arnesen - august -2010

Kartgrunnlaget er trolig noe unøyaktig og det ser derfor ut som lokaliteten går noe ut i elva. Dette er ikke tilfellet.

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger inntil Tømmerelva på sørsiden, ca 400 meter øst for utløpet i Reisavatnet. Elva avgrensner området mot nord, mens i sør og vest er det overgang til en drevet bjørkeskog. I øst er flommarks-skogen hugget ned og erstattet med gran.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Dette er en høystaudeskog av flommarkstypen. Det er mye død ved av både gadd og læger, samt god kontinuitet og trolig svært høy produksjon.

Gammel gråorskog langs nedre deler av Tømmelva. Foto: Geir Arnesen

Artsmangfold:

Tresjiktet domineres av store, og trolig gamle individer av gråor, mens feltsjiktet domineres av strutseving, mjørdurt og noe bringebær. Ellers er det liten diversitet på karplantesiden. Det ble observert stort tetthet av reir for trost og spurvefugler. Det var også stor diversitet av vedboende sopp, samt to ulike arter av knappenåslav, en ubestemt ikke lichenisert, samt langnål (NT).

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten er per i dag temmelig uberørt, men grenser opp til områder hvor det er drevet skogsdrift og granplantning. Området kan derfor sees som et restområde med gammelskog.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B på grunn av god kontinuitet, høy produksjon og en viss diversitet innenfor både fugl, sopp og knappenåslav.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

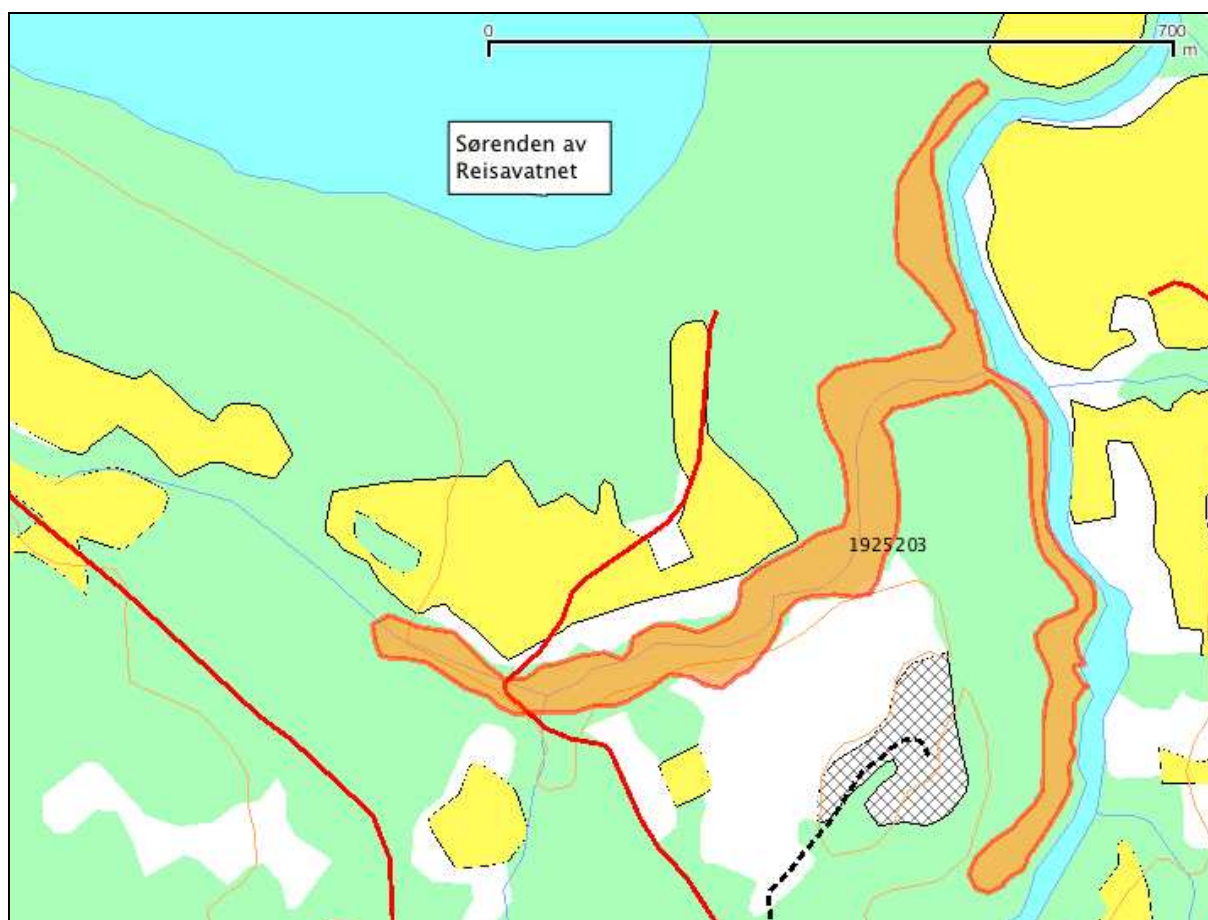
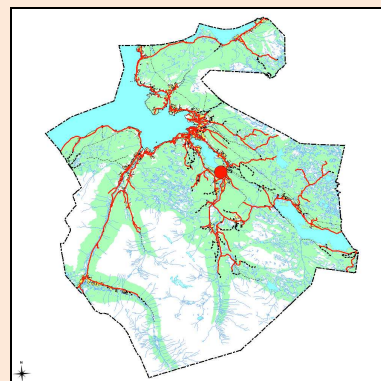
Lokaliteten er et relativt uberørt restareal innenfor et område som er sterkt påvirket av skogsdrift og granplantning. Området bevares best hvis skogsdriften i området holder noe avstand til lokaliteten.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1925203, Tømmerelva ved Finnset/Nermoen

Hovedtype (50%):	F05 – Gråor-heggeskog
Utforming:	F0501 – Flommarksskog
Tilleggstype (50%):	F05 – Gråor-heggeskog
Utforming:	F0502 – Liskog/Raviner
Verdi:	B
Siste feltsjekk:	Geir Arnesen – august 2010

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger på vestsiden av Tømmerelva, og følger elveløpet mellom ca 1,5 til 2,2 km oppstrøms utløpet i Reisavatnet, samt langs en sidebekk som har sine kilder nær gården Nermoen. Skogen avgrenses stort sett av mer eller mindre diffuse overganger til skog med lavere produktivitet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturtypen er stort sett høystaudeskog av litypen, men det forekommer også noe flommarksskog nede langs elva. Skogen veksler mellom ulike utforminger. Vanligst er storbregneutforminger, men delområder er dominert av andre høystauder.

Høystaudeskog langs Tømmerelva, fotografert på vestsiden av elva ca 400 meter nord for der avkjøringen til Øvermoen krysser elva.

Artsmangfold:

Gråor, bjørk og rogn dominerer i tresjiktet. I feltsjiktet er det mest storbregner slik som sauetelg, skogburkne og strutseving. Det er også mye turt, mjørdurt, bringebær og skogrørkvein. Når det gjelder lav er diversiteten liten, og det ble kun observert vanlige arter. Trolig har lokaliteten ikke varmt nok klima for mange av de mindre vanlige artene. Det ble ikke gjort fugleregistreringer ved lokaliteten, men det er åpenbart potensiale for at en rekke arter av trost og spurvefugler hekker i lokaliteten, samt spetter og evt. hønsehauk.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten er lite påvirket på grunn av den bratte hellingen ned mot elva som gjør den vanskelig tilgjengelig. Like i nærheten er det imidlertid ulike veier, dyrket mark og et grustak. Noe dumping av søppel nedover skråningen mot elva inn i lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten vurderes til å ha verdi B, ikke minst på grunn av at det er en stor lokalitet med høystaudeskog som inkluderer flere ulike utforminger både av litypen og noe flommarkstype. På grunn av størrelsen så er det større potensiale for at flere ulike fuglearter har lokaliteten som et viktig funksjonsområde.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

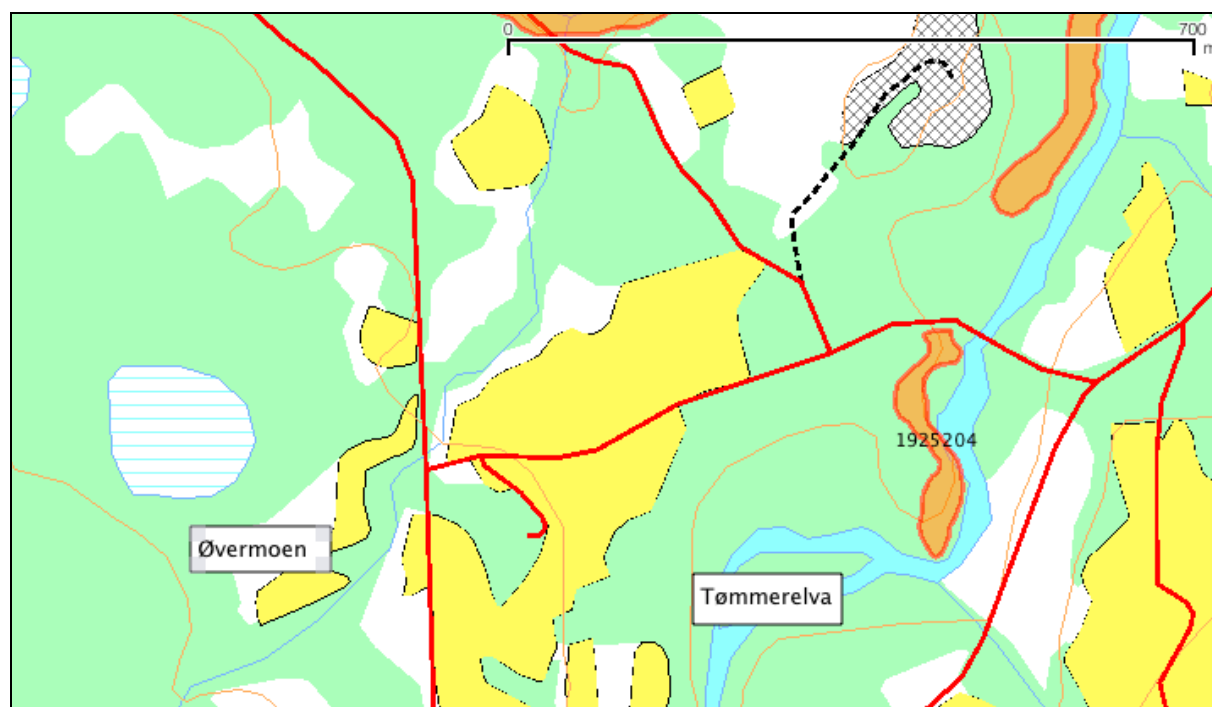
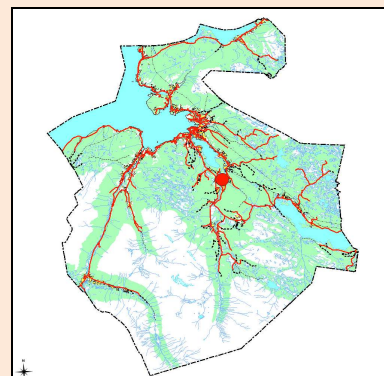
Lokaliteten bevares best hvis den ikke blir utsatt for inngrep og nevneverdig aktivitet. Nærliggende aktivitet i grustak og på dyrket mark bør drives slik at det ikke er til skade for høystaudeskogen og artene som bruker dette området.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1925204, Tømmerelva ved Åsmoen

Hovedtype (80%): F05 – Gråor-heggeskog
Utforming: F0502 – Liskog/Raviner
Tilleggstype (20%): F05 – Gråor-heggeskog
Utforming: F0501 - Flommarksskog
Verdi: B
Siste feltsjekk:

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger langs Tømmerelva på vestsiden og er avgrenset til den bratte hellingen ned mot elva, og noen mindre svært flompåvirkede flate arealer nede ved elva. Området er bratt østvendt og dermed ikke spesielt gunstig med tanke på soloppvarming.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturtypen er gråordominert høystaudeskog av flommarkstypen og litypen. Utformingen som dominerer er storbregneskog.

Særdeles tett flommarksskog langs Tømmerelva ved Åsmoen. Foto: Geir Arnesen

Artsmangfold:

Gråor er det vanligste treslaget, og det finnes tildels gamle individer og både gadd og læger, ikke minst i forbindelse med flommarkene nærmeste elva. Lengst sørvest i lokaliteten er det et ospeholt med noen gamle trær. På disse vokser den vanlige ospeildkjuke. Strutseving dominerer blant høystaudene sammen med turt, bringebær og ikke minst mjødukt. Det var ellers lite lav på lokaliteten på tross av den høye luftfuktigheten. Det er trolig mange troste og spurvefugler som bruker lokaliteten, og i denne sammenheng må området sees i sammenheng med den nærliggende og mye større lokaliteten rett nedstrøms langs Tømmerelva.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten er relativt uberørt, men kuttet av i nord av kjøreveien over elva til Åsmoen. Det er også tendenser til skrot nedover skråningen nær et hus rett vest for lokaliteten. Kvalitetene ved lokaliteten er knapt redusert av dette.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi B fordi den har en særdeles høy produksjon, og god kontinuitet. Den må som nevnt også sees som en viktig forlengelse av den større høystaudeskogen som ligger nedstrøms.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

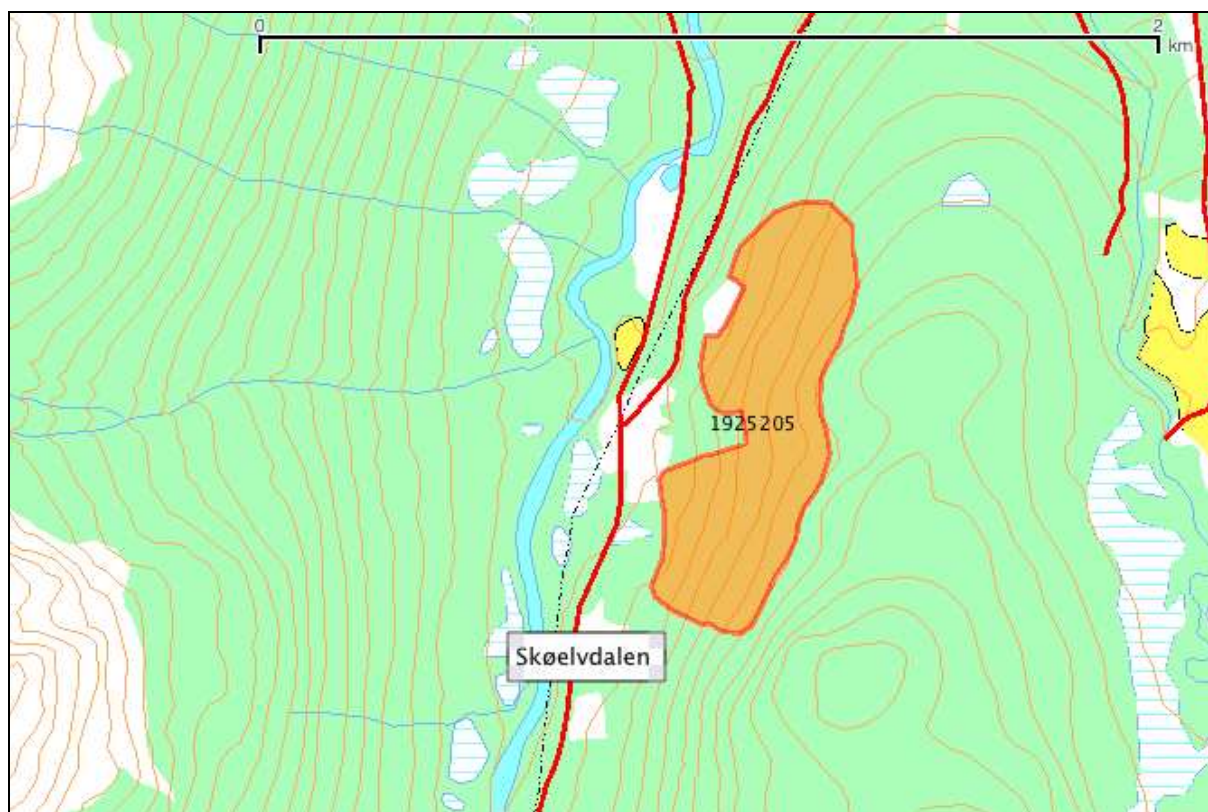
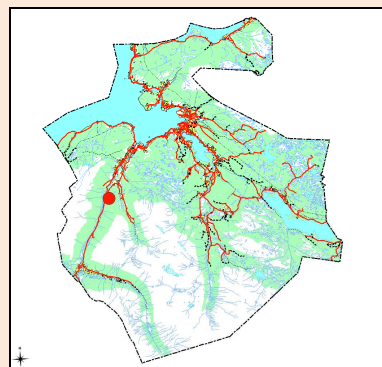
Lokaliteten bevares best hvis den ikke blir berørt av noen typer inngrep. Ingen form for skjøtsel er nødvendig.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1925205, Lyshaugen

Hovedtype (90%):	F07 – Gammel lauvskog
Utforming:	F0702 – Gammelbjørkesuksesjon
Tilleggstype (10%):	F07 - Gammel lauvskog
Utforming:	F0701 – Gammelt ospeholt
Verdi:	B
Siste feltsjekk:	Geir Arnesen – august 2010

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Området ligger på østsiden av Skøelvdalen, på oversiden av der veien tar av mot Lyshaugen. Den vestvendte eksposisjonen gir relativt gode solforhold, og det er trolig et ganske varmt lokaliklima ved lokaliteten. Berggrunnen i området er klorittglimmerskifer, samt noe marmor. Berggrunnen er imidlertid for en stor del overdekket, og det virker som det er liten basevirkning.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Høystaudeskog av litypen, med blanding av storbregner og andre høystauder. Stor variasjon i tresjiktet, og moderat tilgang på død ved, hovedsakelig av gråor og silkeselje. Kontinuiteten er relativt god, og det er gamle trær av både silkeselje, osp og bjørk.

Høystaudeskog ved Lyshaugen. Foto: Geir Arnesen

Artsmangfold:

Dominerende treslag er bjørk, selje, gråor og rogn samt noe osp i den sørlige enden. Vanligste høystauder er strutseving, skogburkne, turt, mjødurrt. Noe kranskonvall og skogstjerneblom er også vanlig i tillegg til ballblom, skogrørkvein og skogstorkenebb. Det skal ha vært observert skrubbenever ved lokaliteten, men denne arten ble ikke påvist i 2010 selv om det ble søkt etter den. I enkelte baserike sig ble det påvist gulsildre og fjell-lok. Lokaliteten har trolig noe høyere tetthet av trost og spurvefugler enn de mindre produktive områdene i nærheten.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Et plantefelt med gran deler lokaliteten nesten i to, plantefeltet er ikke tatt med innenfor avgrensningen av lokaliteten. Et relativt åpent tresjikt tyder på at skogen har vært drevet, det gjelder spesielt de øvre delene av lokaliteten.

Verdivurdering:

Lokaliteten får en svak verdi B. Det er en relativt stor lokalitet med moderat produksjon til naturtypen å være, og moderat kontinuitet. Mangel på sjeldne arter trekker ned, og det samme gjør granplantefeltet som har gjort lokaliteten mindre.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

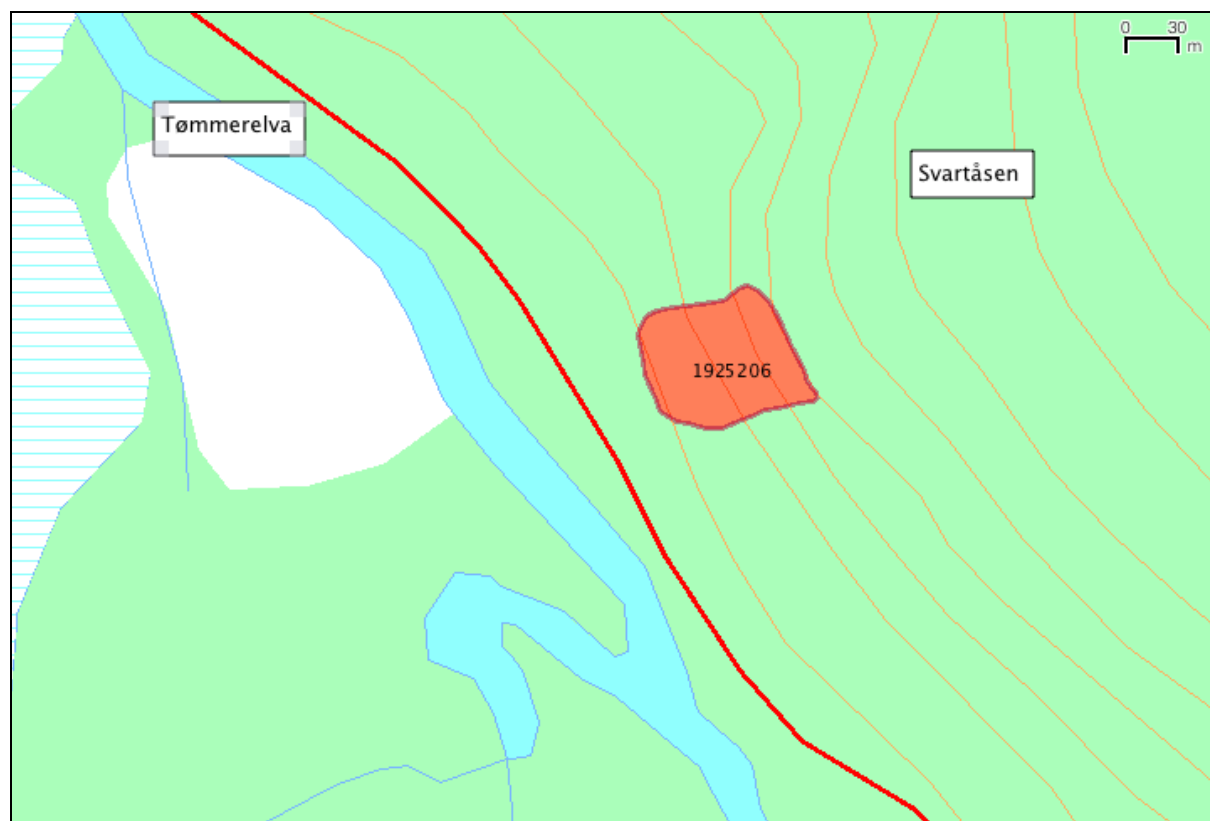
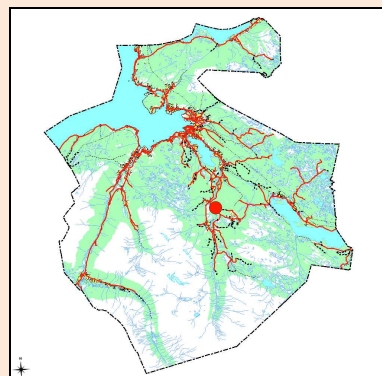
Lokaliteten bevares best hvis det ikke blir gjort flere inngrep i området. Granplantefeltet er negativt for området og kan med fordel reduseres eller fjernes.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1925206, Svartåsen

Hovedtype (90%):	F03 – Kalkskog
Utforming:	F0301 – Tørr kalkfuruskog
Tilleggstype (10%):	F03 – Kalkskog
Utforming:	F0302 – Frisk kalkfuruskog
Verdi:	A
Siste feltsjekk:	Geir Arnesen – august 2010

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Området ligger på den vestvendte delen av Svartåsen som ligger langs veien mellom Sørreisa og Andselv. Det er mye basevirkning i substratet på grunn av marmorgrunnen i området. Den vestvendte eksposisjonen gjør også at det er varmt lokalklima. Veldrenert grunn gjør at substratet er tørt. Lokaliteten har en relativ diffus avgrensning mot lignende naturtyper i alle retninger, men hvor kalkpreget ser ut til å bli mindre. Muligens kan lokaliteten utvides i nord og/eller sør retningen, men

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Naturtypen kan klassifiseres som kalkskog, og har både kalkfuruskog og mer blandet skog med løvtrær. På det bratteste stedene er det også områder som tenderer over mot kalkrike rasmarker.

Breiflangre og marisko (NT) fotografert på lokaliteten ved Svartåsen. Foto: Geir Arnesen

Artsmangfold:

Furu, silkeselje, gråor og bjørk er de vanligste treslagene. Ellers er det en rekke basekrevende arter i feltsjiktet. De viktigste funnene er marisko (NT) og breiflangre. Førstnevnte var kjent fra området tidligere men dårlig stedfestet, mens breiflangre er ny for hele Sørreisa kommune. I tillegg er det en rekke mer vanlige basekrevende arter på lokaliteten, slik som rødflangre, gulsildre, rødsildre, dvergsnelle, fjellsnelle og hårstarr.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Det foregår trolig en del beiting av sau på lokaliteten per i dag, men det er ingen åpenbare trusler bortsett fra evt. plukking/oppgraving av marisko.

Verdivurdering:

Lokaliteten får en klar verdi A. Dette er den eneste kjente ordentlige kalkskogslokaliteten i Sørreisa, og også utenfor kommunen må en langt unna for å finne tilsvarende verdier. Forekomst av marsisko (NT) og breiflangre som er sjelden i regionen styrker verdien.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

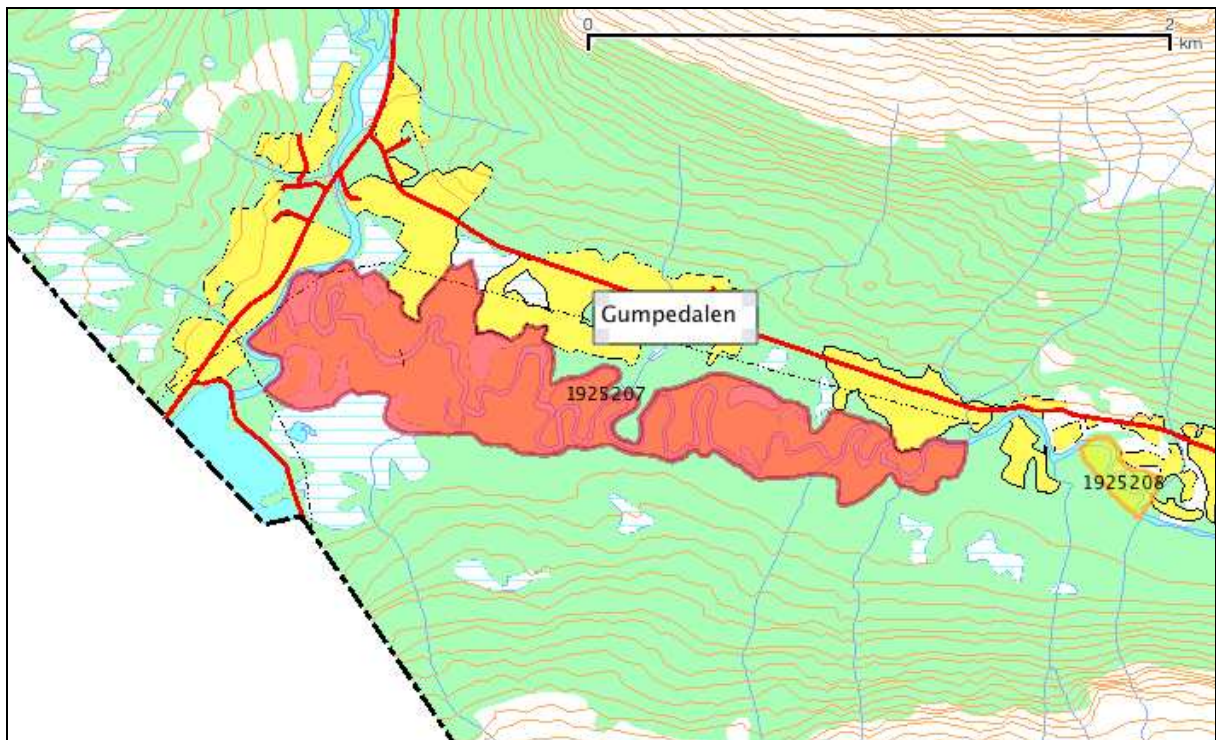
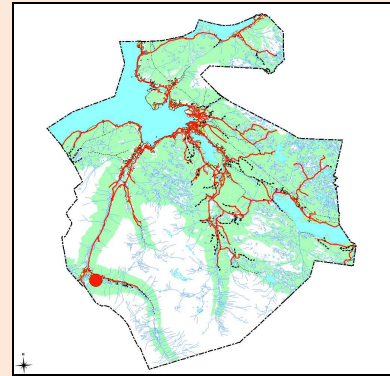
Lokaliteten har godt av et moderat beitepress. Det er uvisst i hvilken skala det foregår beiting i området per i dag, men lokaliteten har mindre preg av gjengroing i forhold til lignende lokaliteter i for eksempel Bardu der flere slike lokaliteter har grodd kraftig igjen. Det bør føres et visst oppsyn med lokalitetene for marisko, da denne arten er på tilbakegang flere steder i fylket.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1925207, Gumpedalen I

Hovedtype (%):	E03 – Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti
Utforming:	E0304 – Kompleks av meandrerende elveparti, kroksjø og dam
Verdi:	A
Siste feltsjekk:	Geir Arensen – september 2010

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten følger Gumpedalselva fra utløpet i Skølva og ca 2,4 km oppover elva. På grunn av lokalitetens omfattende størrelse er avgrensningen gjort på bakgrunn av flybilder. En har i denne sammenheng tatt med alle de arealene som har topografiske og hydrologiske spor etter Gumpedalselvas meandrerende virksomhet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Dette er et lengre elveparti som har et kompleks med flere utforminger av ulike naturtyper. Alle er ikke undersøkt. Vanligste naturtyper er høystaudeskoger i de flompåvirkede slettene langs elva, samt avsnørte kroksjøer. Skogene ser ut til å ha mest ung skog (alle de lokalitetene som ble undersøkt i 2010 hadde det), og gamle trær finnes bare fragmentarisk. Derfor er det også relativt lite dødt trevirke. Når det gjelder kroksjøene så er noen relativt nye, mens andre er så gamle at de er helt uttørket og bare kan anes som topografiske merker i landskapet. Det er også åtte ganske store elvører innenfor lokaliteten. Kulturlandskapet på nordsiden av Gumpedalen influerer en del, og en del slåttmarker er etablert på gamle elvesletter. Det ser ikke ut til at det er verdifulle naturlandskap innenfor komplekset,

heller ikke rike kulturlandskapssjøer.

Gumpedalselva fotografert ca 1,5 km oppstrøms utløpet i Skøelva. Foto: Geir Arnesen.

Flybilde over det store meandrerende elvekomplekset i Gumpedalen. En kan tydelig se avsnørte flomdammer og elvører, samt partier med tett skog. Kilde: Norge i bilder.

Artsmangfold:

Under undersøkelsene gjort i 2010 ble det gjort stikkprøver i antatt verdifulle høystaudeskogslokaliteter langs elva. Disse førte ikke til noen oppsiktsvekkende artsfunn, men det ble påvist vanlige høystauder som mjørdurt, turt, skogrørkvein, ballblom og skogstorkenebb. To steder ble det påvist hvitringnål på gadd av gråor. Det unge preget på skogen gjør at potensialet for sopp er begrenset, det samme gjelder lav.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Som nevnt går jordbruket på nordsiden av Gumpedalen enkelte steder inn i lokaliteten. Enkelte elvetanger er dyrket opp, og det er noen adkomstveier i forbindelse med disse. Noen av de aller eldste kroksjøområdene helt nordvest i komplekset er også drenert og dyrket opp. Disse er ikke medregnet i lokaliteten. Det er imidlertid store arealer som er tilnærmet uberørt.

Verdivurdering:

Større meandrerende elvekompleks skal i henhold til metodikken gis verdi A. Denne lokaliteten får intil videre kun en svak verdi A fordi det foreløpig mangler imidlertid verdifulle artsfunn.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

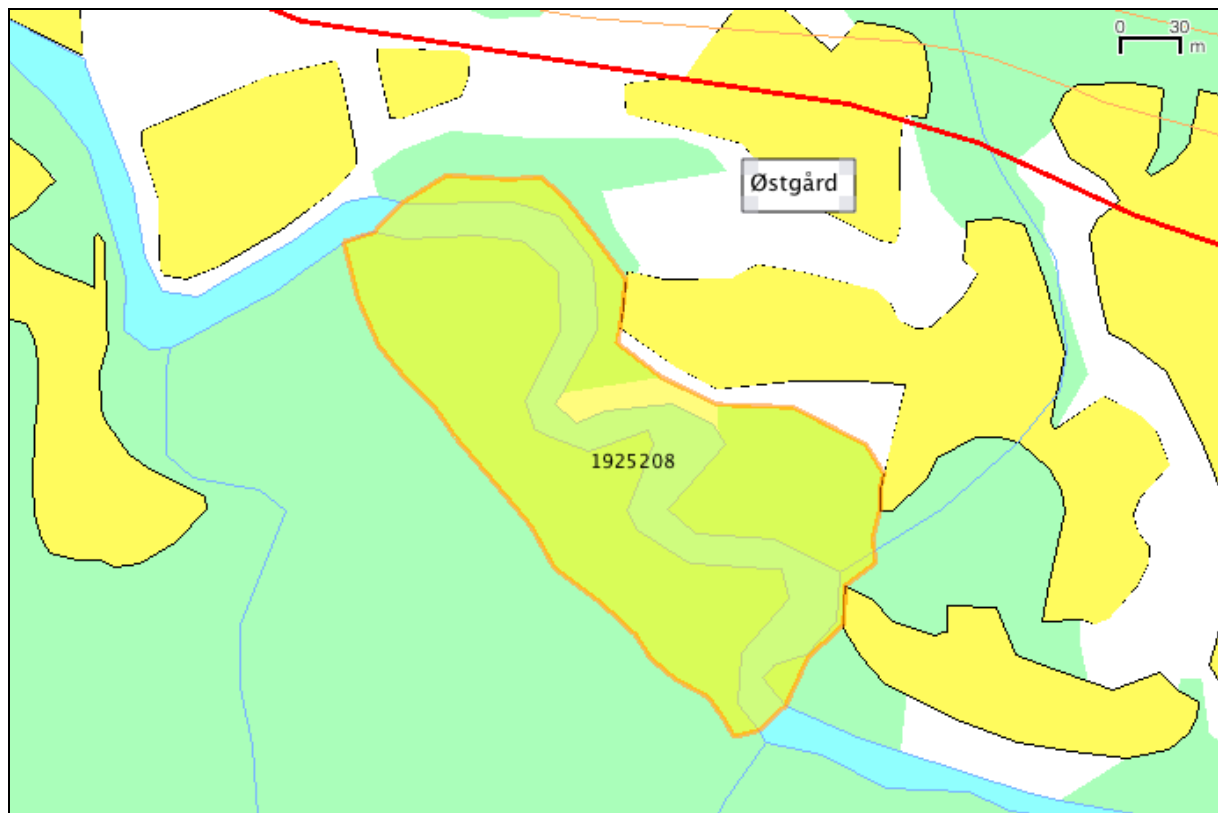
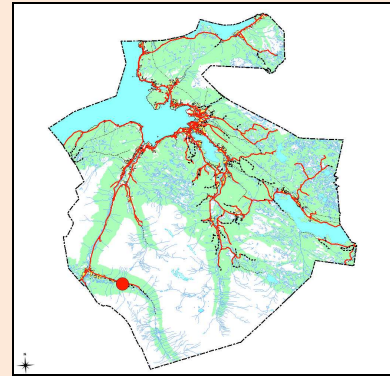
Denne store og svært komplekse lokaliteten mangler fremdeles mye kartlegging. De fleste mest interessante lokalitetene som ikke er besøkt er vanskelig tilgjengelig på sørsiden av Gumpedalselva og kartlegges best fra båt (f.eks kano). Båt er også nødvendig for å kunne undersøke vannvegetasjonen i de avsnørte kroksjøene og i elva generelt. Ellers er det trolig ikke nødvendig med noen form for skjøtsel. Skogsdrift er svært uheldig i alle deler av lokaliteten, og hugst i eldre tid på elveslettene har ført til at mangfoldet trolig har gått ned og at det nå er mest ung skog. Hvis skogen får stå tilnærmet urørt vil den kunne utvikle seg til å bli en mer kontinuitetspreget flommarksskog.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1925208, Gumpedalen II

Hovedtype (%):	E03 – Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti
Utforming:	E0304 – Kompleks av meandrerende elveparti, kroksjø og dam
Verdi:	C
Siste feltsjekk:	Geir Arnesen – september 2010

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger langs Gumpedalselva, på høyde med Østgård. Dette er en kort elvestrekning på ca 350 meter hvor Gumpedalselva har et meandrerende løp, og er omkranset av flommarksskog. En del gamle meandere lenger øst er helt integrert i kulturlandskapet og er ikke tatt med i lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det meandrerende elvepartiet er et mindre kompleks, og har hovedsaklig flommarksskoger og noen mindre elvører. Flommarksskogen er dominert av gråorskog. Trolig har det meste av lokaliteten relativt ung skog, men den vanskelig tilgjengelige sørsiden av lokaliteten er ikke undersøkt. Elvørene er sparsomt vegetert med en del fjellarter og ruderat-arter.

Flybilde over det meanderende elvepartiet til Gumpedalselva rundt Østgård. Lokalteten inneholder høystaudeskog og noen mindre elvører. Kilde: Norge i Bilder.

Artsmangfold:

Det er påvist vanlige høystauder slik som turt, mjødurt og skogburkne. Tresjiktet er dominert av gråor. Ingen spesielt interessante arter av moser, lav eller sopp ble observert i den relativt unge skogen på nordsiden av elva. Lokalteten er trolig viktigere for fugl. Arter som er knyttet til høyproduktiv skog bruker trolig både denne skogen og skogene lenger ned i elva som furasjeringsområde. På elvører vokser enkelte vanlige fjellarter slik som fjellskrinneblom, og ruderat-arter slik som småsyre og ryllik.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokalteten er avgrenset mot moderne drevet kulturlandskap i nord. En del av det eldre meandersystemet er sterkt påvirket av jordbruket, men vi har valgt å ikke ta disse områdene med i lokaliteten. De gjenværende områdene er lite berørt.

Verdivurdering:

Foreløpig vurderer vi verdien her til å være C. Dette begrunnes med at lokaliteten er relativt liten, og foreløpig ikke har påvist noen viktige arter.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

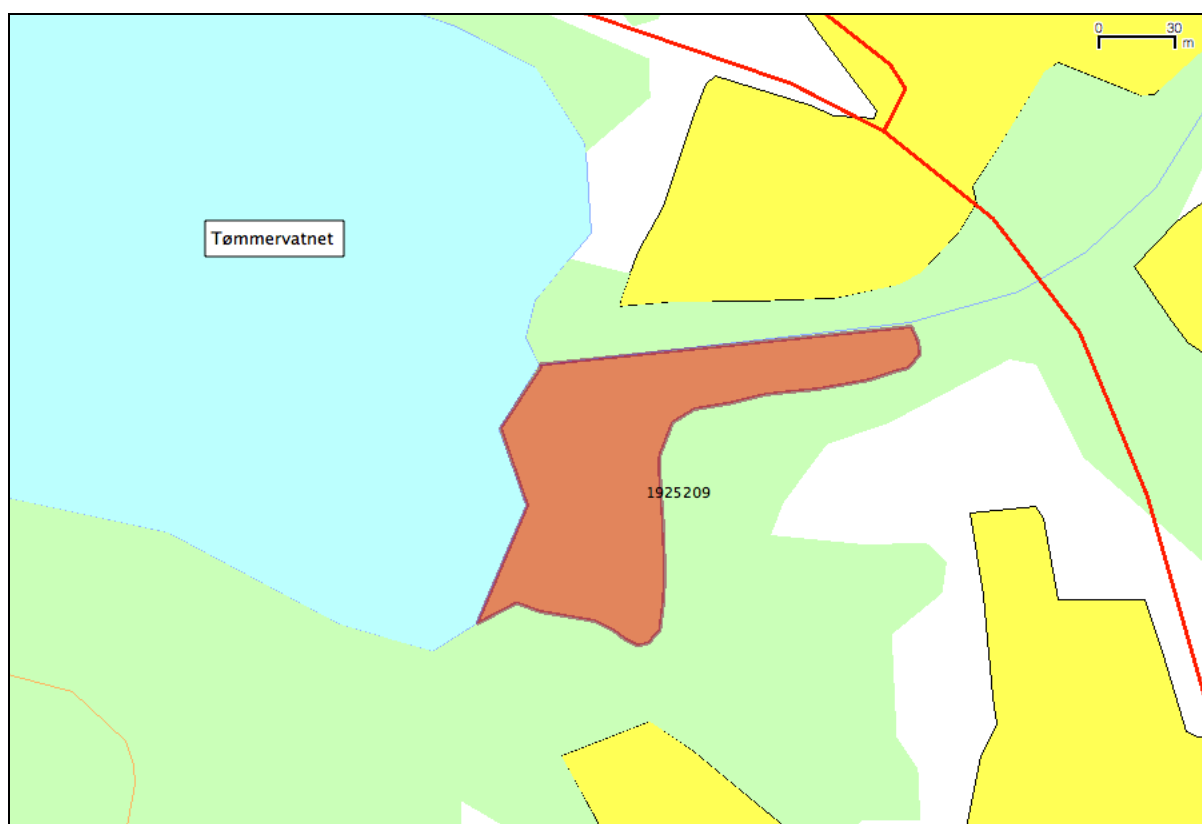
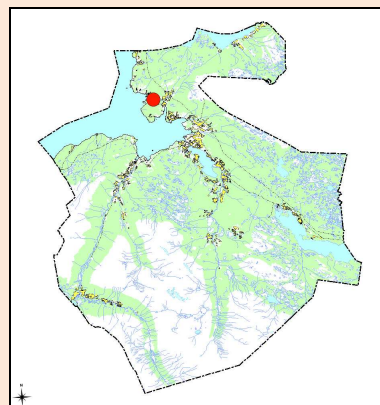
Lokalteten bør kartlegges fra båt for å kunne dokumenteres tilfredsstillende. Det er potensiale for viktige flommarksskoger på sørsiden av elva. Dette området nås best fra elva.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1925209, Vågvatnet/Tømmervika

Hovedtype (%): F05 – Gråor-heggeskog
Utforming: F0501 - Flommarksskog
Verdi: A
Siste feltsjekk: September 2010

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger ved innløpselva til Tømmervikelva, mellom fylkesveien og vatnet. Den avgrenses mot nord av elva og øst av veien. Mot sørøst er avgrensingen noe mer uklar med gårdsbruk og jorder mot øst. Kjerneområdet ligger ned mot vatnet i området rundt hundre meter fra innløpselva

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Lokaliteten er en svært frodig flommarksskog med stor variasjon i vegetasjonstyper. Det er sumparealer med starrbestander på de laveste delene av området og frodig vannkantvegetasjon langs Tømmervikvatnet. Lokaliteten har tydelig flompåvirkning mot innløpselva med tydelige sedimentasjonsflater med finsand og silt som skaper variasjon i bunnskjiktet. Her forekommer typiske pionerarter som blant annet er fraktet med elva. Stedvis mot sør er det videre vekselvis store renbestander med mjørdurt i veksling med frodig strutsevingvegetasjon på de lavere arealene.

Treslags sammensetningen er en blanding av or og selje. Det er svært store dimensjoner på trærne. Det er overveiende svært mye død ved av grove stokker med store dimensjoner med alle råte kategorier til stede. Det er meget gunstige vilkår for vedboende sopp.

Artsmangfold:

Mjødurt og strutseving er de dominante karakterartene i den frodige vegetasjonen. Jevnt over forekommer typiske arter som villrips, bringebær, sløke, enghumleblom, kvassdå, skogburke og vendelrot. Vegetasjonen er frodig med stort arts mangfold.

Av kjuker forekommer signalarten glanskjuka (*Junghunia nitida*) som signaliserer verdifull rik løvskog hyppig (over 10 funn). Videre er det registrert lønnkjuka, skorpekjuka (noe uvanlig) og den sjeldne nordlig lønnkjuka (*Oxyporus borealis*). Den har meget få funn i Norge med bare to registreringer i den nasjonale soppdatabasen og er en nordlig art. Videre er rødlistearten gullvokspigg- VU (*Mycoacia aurea*) registrert. Arten har ingen funn fra Nord Norge tidligere, og er meget sjelden nasjonalt.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Lokaliteten har inngrep i form av en adkomstvei ned til Tømmervikvatnet. Sør for veien er det gjort en utfylling i vannkanten med nedgraving av noen brønnlignende rør. Inngrepene er meget uheldige i denne svært verdifulle lokaliteten. Dette bør følges opp av forvaltningen.

Verdivurdering:

Lokaliteten får verdi A på grunn av den svært varierte og frodige flommarksskogen med store dimensjoner på trærne og mye død ved som gir grunnlag for mange sjeldne vedboende sopp. Det er også registrert signalarter i denne sammenheng, og sjeldne arter. Det vurderes at potensialet for å finne fuktighetskrevenne og kontinuitetskrevenne lavarter på grov sprekkbark av selje er stort.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

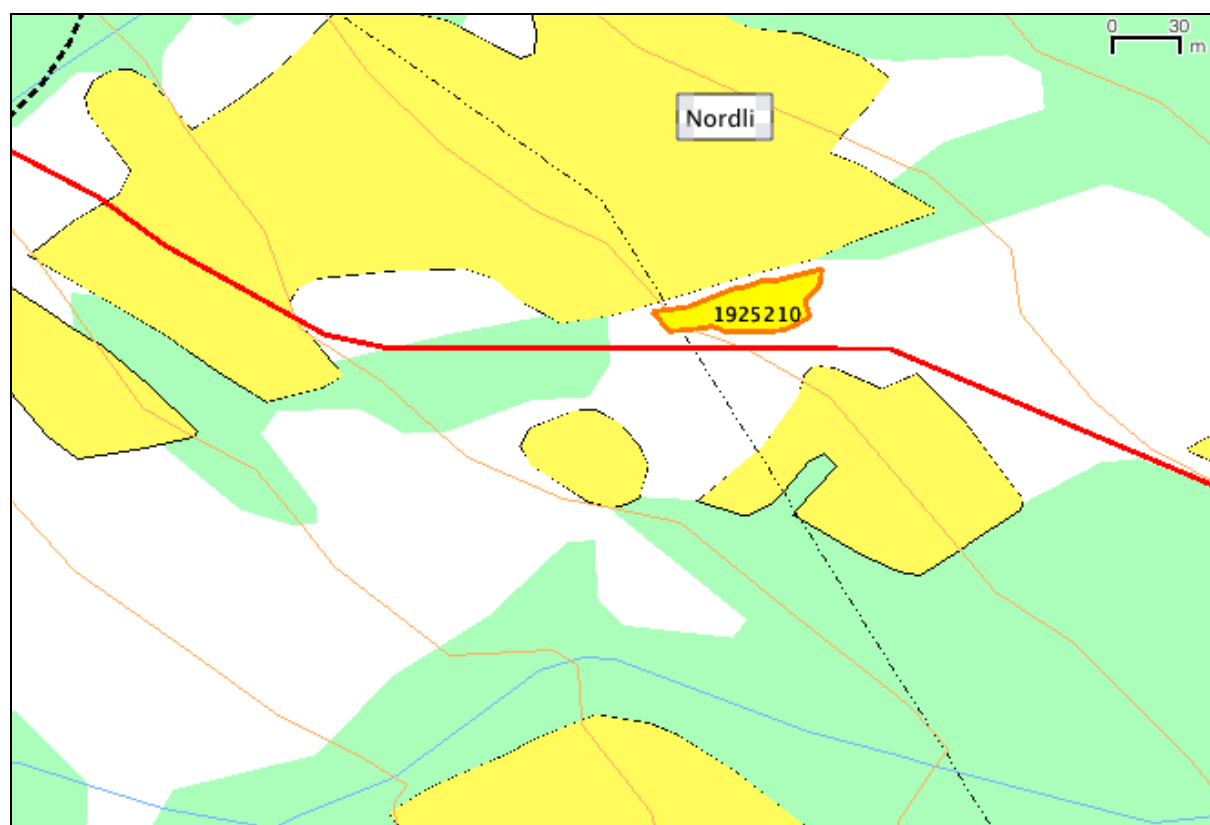
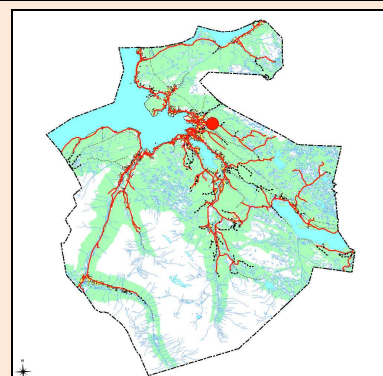
Lokaliteten bør bevares urørt i størst mulig grad med bredere buffersoner mot åpne arealer. Det er viktig at vegetasjonen med naturlig flompåvirkning får utvikle seg uten inngrep.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg

Lokalitetsnr 1925210, Nordli

Hovedtype (%): D01 - Slåttemark
Utforming: D0107 – Frisk/tørrr middels baserik eng
Verdi: C
Siste feltsjekk: August 2010

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag:

Lokaliteten ligger inntil Nordliveien som går fra Sørreisa og østover inn i skogen. Slåttemarka er avgrenset av veien, skogholt og mot en hardere drevet slåttemark. Grunnen er trolig noe baserik, selv om dette ikke vises ved at det er direkte basekrevende arter til stede. Sørvendt eksposisjon gir gunstige solforhold.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:

Det rike urteinnslaget og forholdsvis lite gress tyder på at dette er en rest av gammel slåttemark som nå hevdes noe ved beiting.

Rest av gammelt slåttemarksområde ved Nordli. Foto: Geir Arnesen.

Artsmangfold:

Arter som ryllik, karve, gullris, og marikåper er dominerende. Det ble ikke observert beitemarkssopp på tross av at lokaliteten ble befart i sesongen for slike.

Påvirkning/bruk, trusler, fremmede arter:

Per i dag ser det ut til at lokaliteten blir hevdet noe, trolig ved sauebeite.

Verdivurdering:

Lokaliteten får kun verdi C fordi det er et lite område, og området har et begrenset men likevel typisk arts mangfold.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål):

Nåværende hevd som trolig er sauebeite vil sannsynligvis føre til at vegetasjonen går over til å bli mer gressdominert. Manuell slått eller slått med lett maskin er å foretrekke for å bevare slåttemarkpreget. Det er viktig å fjerne gresset etter at det er tørket (på bakken) for å begrense næringstilgangen. tilsåing, planering og gjødsling er alle faktorer som vil ødelegge lokaliteten.

Kilder:

Arnesen, G (red). Birkeland, I., Nilsen, K., Kristiansen, G 2011: Kartlegging av verdifulle naturtyper i Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik og Sørreisa. Ecofact rapport 84. 47 s + 6 vedlegg